

Országgyűlési Napló

*Dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila,*

Az ülésnap megnyitása	12583
Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleménye Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről általános vitájának folytatása	12583
Az időkeret ismertetése:	
Hegedűs Lorántné jegyző.....	12583
Felszólalók:	
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	12583
Gógös Zoltán (MSZP)	12589
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	12594
Dr. Latorcai János (KDNP)	12599
Farkas Gergely (Jobbik)	12602
Dr. Bene Ildikó (Fidesz)	12606
Sallai R. Benedek (LMP)	12610
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	12615
Szelényi Zsuzsanna (független).....	12617
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12621
Czunyiné dr. Bertalan Judit emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	12623
Fuzik János nemzetiségi szószóló.....	12627
Sallai R. Benedek (LMP)	12631
Bánki Erik (Fidesz).....	12632
Dr. Hiller István (MSZP)	12637
Firtl Mátyás (KDNP)	12642
Szilágyi György (Jobbik).....	12644
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)	12648
Schmuck Erzsébet (LMP)	12652
Fodor Gábor (független)	12655
Horváth István (Fidesz).....	12658
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	12660
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	12664
Dankó Béla (Fidesz)	12668
Vágó Sebestyén (Jobbik)	12670
Bodó Sándor (Fidesz)	12674
Dr. Józsa István (MSZP).....	12676
Törő Gábor (Fidesz)	12679
Novák Előd (Jobbik).....	12682
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12686
Novák Előd (Jobbik).....	12687
Kiss László (MSZP)	12688
Hirt Ferenc (Fidesz)	12689
Kiss László (MSZP)	12692
Dr. Völner Pál (Fidesz).....	12695
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	12696
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	12700
Soltész Miklós (KDNP)	12701
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	12704
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12715
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	12718
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	12719
Dr. Vas Imre (Fidesz).....	12720
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12722
Dr. Szakács László (MSZP).....	12722
Móring József Attila (KDNP)	12726

Gyöngyösi Márton (Jobbik)	12729
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12733
Demeter Zoltán (Fidesz)	12734
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	12737
Heringes Anita (MSZP).....	12739
Witzmann Mihály (Fidesz)	12741
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	12745
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	12748
Pánczél Károly (Fidesz).....	12749
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	12752
Ander Balázs (Jobbik)	12755
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	12759
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	12764
Ander Balázs (Jobbik)	12764
Teleki László (MSZP).....	12765
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	12768
Demeter Márta (MSZP)	12770
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	12772
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	12775
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	12775
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	12777
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	12778

Egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája	12780
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	12780
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12781
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	12782
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12783
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12783
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	12786

Napirenden kívüli felszólaló:

Demeter Márta (MSZP)	12787
-----------------------------------	-------

Az ülésnap bezárása	12790
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, TASÓ LÁSZLÓ és KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ, DR. CZOMBA SÁNDOR, ORBÁN GÁBOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, SOLTÉSZ MIKLÓS és DR. PALKOVICS LÁSZLÓ emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
34. ülésnapja
2015. május 29-én, pénteken
(8.02 óra – Elnök: Sneider Tamás
Jegyzők: Földi László és Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Elkezdjük mai munkánkat. Megnyitom az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 34. ülésnapját. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Földi László jegyzők lesznek segítségemre. Köszöntöm azokat a jelenlévőket is, akik figyelemmel kísérik a mai napon munkánkat.

Soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleményét tartalmazó előterjesztés általános vitájának folytatása** és lezárása. A törvényjavaslat T/4730. számon, az Állami Számvevőszék véleménye T/4730/5. számon megismerhető.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását. Felkérem Hegedűs Lorántné jegyző asszonyt, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a 10 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 207 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 93 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 114 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 103 perc, az LMP képviselőcsoportjának 61 perc, a független képviselőknek pedig 22 perc áll rendelkezésére.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a frakciók, a független képviselők, a nemzetiségi bizottság által felkért szószóló felszólalásával folytatódik a vita. Felhívom figyelmüket, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Ennek értelmében Szatmáry Kristóf úr, a Fidesz részéről, mondhatja el beszédét.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Vannak kétségeim az időkeretek kihasználását illetően, de így, kezdésként engedjék meg, hogy néhány szót szóljak a jövő évi költségvetésről a vállalkozások, azon belül is elsősorban a hazai kis- és középvállalkozások tekintetében.

Sokszor sok minden elhangzott már a költségvetés értékeléséről, de bárhogyan is próbáljuk értékelni egy adott év költségvetését, azt alapvetően folyamatokban, tendenciákban tudjuk értelmezni. Ezért lényeges beszélni arról, hogy hogyan jutottunk el ahhoz a költségvetéshez, amit ma itt az Országgyűlés tárgyal.

Jól tudjuk, öt évvel ezelőtt, 2010-ben egy egészen más gazdaságpolitikai helyzetben volt Magyarország. Talán egy kicsit a hivatalos részen túl: éppen tegnap volt nálam egy külföldi vendég, akivel a két ország ügyeiről beszélünk, ennek kapcsán Magyarországról is. Ott felvetődött, hogy Magyarország valamikor 2008-2009-ben Görögországgal volt egy szinten, ez a számokból jól látszott. Némi dicséret és értetlenség mellett kérdezték meg tőlem, hogyan is lehet az, hogy öt év alatt egy speciális, kicsit a mainstreamtől eltérő gazdaságpolitikával Európa legjobb gazdasági teljesítményt nyújtó országa lehet ma Magyarország, míg Görögország sajnos, követve leginkább az Unió és a Nemzetközi Valutaalap politikáját, továbbra is a csőd szélén, ha már nem egészen ott van jelen pillanatban.

És valóban, az elmúlt öt év költségvetési vitájánál ez mindannyiszor előjön. Ha áttekintjük azokat a lépéseket, amelyek megalapozzák a 2016. évi költségvetést, akkor azt kell mondanunk, hogy lényegében 2010-2011 döntően a konszolidáció éve volt minden tekintetben, pénzügyekben ez különösképpen igaz. Ebben az időszakban kezdődött meg a magyar gazdaság és az államháztartás stabilizálása, szerkezeti átalakítása. Ezt követte két olyan év, ha lehet így fölosztani a mögöttünk hagyott időszakot, 2012-2013, amelyet leginkább a gazdasági stabilizáció időszakaként lehet leírni. Ennek fő jellemzője, hogy lényegében a költségvetési hiány 3 százalék alá került, és ott is maradt, az adósság csökkenő pályára állt. S mindez úgy, hogy egyébként az állami vagyongyarapodását egy jól leírható gazdaságpolitika mentén megkezdte a magyar állam.

A konszolidálást és a stabilizációt együttesen szolgálta egyébként a munkát terhelő adók fokozatos csökkentése, a kisvállalkozások, családok adóterhei- nek mérséklése és ezzel egy igazságosabb közteljesítés jegyében a fogyasztás és a bankok, valamint a jelentős profitot az országból kivinni képes multinacionális vállalatok speciális megadóztatása. Mindez egy munkaalapú és teljesítményorientált társadalom kialakításának igénye mellett zajlott le, amire már csak azért is szükség volt, ha a vállalkozások szempontjából nézzük a költségvetést, mert a vállalkozásoknak mi lenne leginkább a jellemzőjük, mint a sok munka és alapvetően a teljesítmények maximalizálása. Hiszen akkor sikeres egy vállalkozás, ha abba sok időt, energiát tesznek a tulajdonosok, ügyvezetők, illetve a korábbi folyamatokat megpróbálják javítani, nagyobb teljesítményre sarkallni magukat és saját vállalkozásukat.

A 2012-ben bevezetett átfogó intézkedéscsomagra támaszkodva, amely tartalmazott többek között olyan intézkedéseket is, mint a fiatalok és a nők körében a vállalkozói szellemet erősítő programok, továbbá arra, hogy a vállalkozói szellem erősítésére elsősorban a gazdaságpolitika képes, ami azt sugallja a magyar társadalomnak, a magyar vállalkozói rétegnek, hogy a korábbiaktól eltérően talán a kormányzat másként tekint rájuk, nem csupán mint

adófizetőkre, nem csupán egy fejőstehénre, hanem olyan szereplőire a magyar gazdaságnak, amelyre egy egészséges fejlődés tekintetében minden országnak szüksége van: ez a hazai vállalkozói szektor.

Talán ennek kapcsán is sikerült például 2013 elejétől olyan új adónemeket bevezetni, ami, mondhatni, áttörést eredményezett a korábbi viták után, mint a tételes adózás kérdése. Jól emlékszem még korábbi időszakról, hogy itt a parlamentben meddő viták folytak arról, hogy lehet-e egyáltalán ilyen adózást bevezetni az Európai Unióban. Több vitán vettem részt, ahol annak idején Svájcot emlegették, mint ahol ilyen adó létezik, és hozzá is tették, hogy márpedig ilyet nem lehet bevezetni. De szerencsére annak idején ezt a formát a kormányzat megtalálta. A kisadózók tételes adójával elsősorban a lakosság részére szolgáltatást nyújtó vállalkozások számára kínált egy új és ma már több tízezer vállalkozó által igénybe vett adózási formát.

(8.10)

Lehet említeni a kisvállalati adó kiváló lehetőségeit is, amely egyébként a beruházásokra és a foglalkoztatás bővülésére ösztönözte döntően a hazai családi és kisvállalkozásokat.

Természetesen nem csak az adók oldaláról érdemes megközelíteni, ha vállalkozói szempontból akarjuk a költségvetést nézni. Talán a leglényegesebb és a legnagyobb igény a vállalkozások részéről a mindenkori költségvetéseket figyelembe véve az a két jellemző volt, hogy mennyire stabil és kiszámítható egy költségvetés. Bár itt nem osztottam be a 2014-15. évet is egyfajta gazdaságsszemlélettel, de ha lehet a korábbiakhoz képest arról beszélni, hogy a konszolidáció és a stabilizáció időszaka után ma talán a kiszámíthatóságnak és a stabilitásnak azt az időszakát éljük, ami a költségvetés tárgyalásakor mindenképpen szembeűnő, egy olyan költségvetést tartunk a kezünkben, ami talán az utóbbi, nem is tudom, 15-20 év legrövidebb költségvetése, ami azt jelenti magyarul, hogy viszonylag kevés adómódosítást tartalmaz, és ami a különlegessége, hogy amit tartalmaz, az is szinte kizárólag pozitív a vállalkozások és a lakosság számára. Tehát ha lehet olyat mondani: ilyen költségvetésre, ilyen rövid, stabil költségvetésre számítanak és várnak egyébként a hazai vállalkozások ahhoz, hogy a megfelelő üzleti környezetet a maguk számára tervezhetővé tegyék. És nem utolsósorban nemcsak rövid ez a költségvetés, de az az egyensúly, amit valamikor 2011-12 körül kialakított - vagyis hogy a bevételek és a kiadások 3 százalékos hiányt eredményeznek; egyébként Európában az egyik legjobb hiányszámmal számolunk, mindezt az adósság csökkenése mellett -, azt is jelenti egyben, hogy nem nagyon kell tartaniuk attól a vállalkozásoknak, amitől a korábbi időszakban, 2010 előtt jó néhányszor, hogy akár évközi adóemlések, évközi költségvetés-módosítás is veszélyeztette a tervezhető vállalkozói terveket.

Elmondható az, hogy lényegében a polgári kormány megalakulása óta a stabilitás biztosításán dolgozik a kormány. Leginkább a stabilitás a hazai vállalkozások tekintetében - mivel természetesen minden törekvés ellenére a hazai vállalkozások továbbra is döntően a hazai piacon működnek, és onnan szerzik a jövedelmüket -, a legbiztosabb stabilitás az adótörvényeken kívül az, ha biztosan látják azt, hogy a vevőiknek lesz forrásuk a vállalkozók által nyújtott szolgáltatások és egyéb javak megvásárlására. Ebben a tekintetben nagyon fontos az, hogy mennyi pénz marad az embereknél, és ebből a szempontból is egyébként jó hír az, ami a mostani költségvetésben benne van.

De talán van egy olyan pontja is ennek a költségvetésnek - ha megengedik a képviselőtársaim, hogy visszaugorjak még az adók részére -, amiről bár nem folyt túl nagy vita, mégis nagyon lényeges eleme a mostani költségvetésnek, vagyis az, hogy a társasági nyereségadó változatlanul kétkulcsos marad. Tudjuk jól, hogy korábbi nemzetközi kötelezettségvállalás alapján az idei évtől az a nagyon kedvező adózási lehetőség, hogy 500 millió forintos adóalapig a vállalkozásoknak csak 10 százalékos nyereségadót kell fizetni, az idei évtől megszűnt volna.

Itt részben a frakció, részben a Gazdasági Minisztérium tárgyalásai során jeleztük azt, hogy a magyar gazdasági helyzet továbbra is - sőt, én azt mondom, hogy mindenkor - megköveteli azt, hogy megpróbáljuk a hazai vállalkozóinkat pozitívan segíteni. Ez következik abból, hogy a vállalkozások nagy része Magyarországon 500 millió forint alatti árbevételrel vagy adóalappal számol, és ez azt jelenti, hogy a magyar vállalkozások döntő hányada, több mint 90 százaléka továbbra is 10 százalékos társasági adóval kell hogy számoljon a jövő évben is; míg az egyébként nem túl magas 19 százalékot kell azoknak a vállalkozásoknak fizetni, amelyeknek az 500 millió forint fölötti árbevétel lehetősége megadatik. Ez az intézkedés már egy korábbi, még a 2010 utáni kormányzat egyik első intézkedése volt, de ez hozzájárult egyébként ahhoz, hogy több tíz milliárd forint beruházási összeggel tudnak kalkulálni a hazai vállalkozások, ami eredményezi azt, hogy több munkahelyet tudnak megtartani, fejlesztésekre és a versenyképességük növelésére is több forrást tudnak biztosítani.

Az elmúlt években egyébként a kis- és közepes vállalkozások számára talán a legnagyobb változás a finanszírozási helyzetben való pozitív elmozdulás volt. Talán érdemes ideidézni a képviselőtársamnak, hogy komoly viták folytak még akár 2008-ban, 2009-ben is, de még az utána következő időszakban is, amikor a jegybanki alapkat jóval 10 százalék fölött volt, hogy vajon azért nem vállalkoznak-e a magyar vállalkozások, mert egyszerűen kitermelhetetlen az a magas kamat, amellyel a bankok számukra a hiteleket nyújtják, vagy egyszerűen nincsenek olyan terveik. Én még emlékszem bizonyos olyan közgazdasági elemzésekre, amelyek alapvetően a

kormány politikáját bírálták, és amelyek arról szóltak, hogy nem azért nem vállalkoznak a magyar vállalkozók, mert magasak a kamatok, hanem azért, mert egyszerűen ennyi potenciál van bennük. Szerencsére ez utóbbi nem vált valóra, és az, hogy egyébként a jegybank és a kormányzat gazdaságpolitikája egy irányba fordult az elmúlt években, eredményezte azt a helyzetet, hogy ma Magyarországon valóban lehet olyan kamatra forrásokat szerezni a vállalkozásoknak, amellyel érdemes belevágni új beruházásokba, érdemes fejlesztéseken gondolkodni, érdemes azt nézniük a cégeknek, hogy hogyan tudnak bővíteni akár munkahelyeket, akár termelési kapacitásokat. Azt gondolom, az a vita el is dőlt, hogy van-e a magyar vállalkozásoknak vállalkozó kedve, hiszen a beruházások bővülése az elmúlt néhány évben nagyon impozáns számokat mutat, és részben megalapozza azt a gazdasági növekedést, amelyre ez a mostani költségvetés is alapszik.

Ha megengedik, visszatérve a gazdasági stabilizáció időszakára, nagyon lényeges és nagyon fontos hangsúlyozni, hogy a hiány 3 százalék alá csökkentésével egy olyan új költségvetési tendencia vált biztosíthatóvá, amelyet talán egyszerűen a „hagyjunk több pénzt az embereknek” politikájával lehet leírni. Ennek folytatását és az ennek sikerességében való meggyőződést mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a jövő évi költségvetés is legalább 2-3 intézkedéssel azt a célt szolgálja, hogy a növekvő magyar gazdasági teljesítményt ne egyszerűen a kormányzat egy újraelosztás módjával adja vissza, hanem a legegyszerűbb mód, most már akár csak a bürokrácia leépítését figyelembe véve is, ha ezeket a forrásokat az embereknek hagyja a kormányzat az adópolitika és a költségvetés által. Ennek talán a leglényegesebb részei a személyi jövedelemadó csökkentése, illetve a családi adókedvezmények összegének növelése. Végeredményben ez egy átlagkeresettel rendelkező kétgyermekes családnak jövőre akár 116 ezer forinttal több jövedelmet is lehetővé tesz. A 2016-ot követő négy év leforgása alatt lényegében a kétszeresére fognak emelkedni a két gyermeket nevelő szülők kedvezményei.

A háztartások fogyasztásának bővülése, mint említettem, elengedhetetlen, és alapja a hazai vállalkozások növekedési lehetőségeinek. Ezt természetesen más tendenciák is segítik - itt alapvetően az alacsony olajárakra, illetve a visszafogott inflációs környezetre gondolok, bár a visszafogott inflációs környezetnél a kormányzatnak alapvetően a rezsicsökkentés által elért eredményei is döntően figyelembe veendőek. De ugyancsak a háztartások fogyasztását erősítheti a kedvező munkaerő-piaci trend, valamint az idei évben ezermilliárd forint összeget elérő devizamentő-csomag is.

(8.20)

Egyébként a tavalyi év kiváló teljesítményét követően idén és jövőre is folytatódhat a magyar gazda-

ság növekedése. Ennek a vállalkozások oldaláról még egy fontos tényezője lesz, mégpedig az, hogy a korábbi sikeres tárgyalásoknak köszönhetően a 2014-20 közötti tervezési időszakot figyelembe véve körülbelül 1200 milliárd forint uniós forrás érkezik, érkezik Magyarországra.

Azt is egy hosszúságú tárgyalás után, és talán sikerként értékelhetjük, hogy a kormány Brüsszelben azt a korábbi tervét sikeresen megvédte, hogy ezen összegnek legalább a 60 százalékát gazdaságfejlesztésre és munkahelyteremtésre kell fordítani. Csak összehasonlításként: egyébként a korábbi időszakban, tehát a 2014 előtti hétéves ciklusban az összüniós forrásnak mindösszesen körülbelül 15-20 százaléka fordítódott közvetlenül gazdaságfejlesztésre, amely ha összehasonlítjuk azzal, hogy összegében hasonló nagyságrend áll a teljes keret tekintetében Magyarország rendelkezésére, akkor ez a 60 százalék azzal kecsegteti a hazai vállalkozásokat, hogy akik még egyébként az alacsony kamatozású, a Nemzeti Bank által elindított hitelprogramok keretei között sem tudták elindítani beruházásaikat, mondjuk, önrész vagy egyéb okokból, azok valószínűleg ezen források segítségével még a fiókban lévő terveiket is meg tudják valósítani.

Egyébként az a fontos elköteleződés, hogy ez a forrás a gazdaságfejlesztésre menjen, az mindenképpen azzal az úttal kecsegtet minket, hogy valóban a beruházások további bővülése várható az előttünk álló időszakban. Egyébként jó néhány más intézkedés, ami nem közvetlenül a költségvetésből vagy a hozzá kapcsolódó adó- és egyéb törvényekből látszik, de értelemszerűen fontos feladat egyébként az is, hogy az uniós forrásokhoz minél hatékonyabban és minél gyorsabban, egyszerűbben tudjanak hozzájutni a vállalkozások.

Összességében tehát elmondható, hogy Magyarország teljesítménye pozitív irányba halad, és ez a trend tovább erősíthető az utóbbi években a gazdaságpolitikát érintő egyéb területeken végrehajtott, viszonylag nagy számú, egyébként szakpolitikai intézkedésnek köszönhetően is. A vállalkozások komplett fejlesztésének fő célja nem lehet más természetesen, mint a növekedési potenciállal rendelkező, elsősorban hazai családi közép- és kisvállalkozások jövedelemtermelő képességének segítése, növelése, piaci pozíciójuk megerősítése itthon és remélhetőleg külföldön is, és ehhez lényegében a mostani költségvetés, a költségvetéshez benyújtott adótörvények az ország gazdasági lehetőségeit figyelembe véve véleményünk szerint a maximális támogatást megadják.

Ebben bízva, természetesen még egyszer kiemelve, hogy a költségvetésnek a vállalkozások szempontjából fő pozitív jellemzői a kiszámíthatóság és a stabilitás, illetve az, hogy több pénzt hagy az embereknek, ezzel a fogyasztást további magas szinten tudja tartani, ennek tükrében a magunk részéről és a hazai vállalkozások részéről mindenképpen üdvözlendő a most benyújtott törvényjavaslat, a költségvetés, illetve a hozzá kapcsolódó törvények, és

kérnénk képviselőtársainkat is, hogy ezen érvek, a hazai vállalkozások szempontjából fontos érvek tekintetében támogassák a költségvetést. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, az MSZP részéről.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is egy rövid reakció lenne Szatmáry Kristóf hozzászólására. Legelőször is annyit, hogy nagyjából tizenkettedszer vagy tizenharmadszor hallottam ugyanezt, tegnap is végigültem a vitát, és jó lenne most már tisztába tenni ezt a 2010-es helyzetet. Megbeszélhetnék már a miniszterelnökkel, hogy maguk nem mondanak igazat vagy ő nem mondott akkor igazat. Ő ugyanis Brüsszelbe úgy ment ki, hogy megköszönte a Bajnai-kormány munkáját, és azt mondta, hogy kifejezetten jó állapotban vette át a kormányt. Majd utána elkezdtek lázasan csontvázakat keresni, aztán egyetlenegy nem találtak, és most hivatkozik arra, hogy kiszámítható politika kell. A Fidesz-kormányon kívül itt visszamenőleg adóemelést senki nem csinált ebben az országban! Mégpedig nem akármilyen adóemelést, hanem úgy, hogy novemberben tudták meg például nagy távközlési cégek, hogy januárig visszamenőleg milliárdos nagyságrendű adókat kell befizetniük. Tehát én azt gondolom, hogy ebben jobb, hogyha egy kicsit szerényebbek.

Ezzel a görög üggyel pedig azért vigyázzanak, ugyan most már nem veszi senki komolyan, amit mondanak, de annak idején sajnos Kósa Lajost meg Szijjártót komolyan vették a piacok, és tönkrevágták a forintot három nap alatt. Na most, ezzel óvatosak legyenek, én azt kérem.

Tegnap egy kicsit indulatosabban is próbáltam védeni az ágazat érdekeit, kevés sikerrel, de ma néhány konkrét dolgot is mondanék, mert arra tegnap nem nagyon maradt idő.

A legelső az, hogy nem tudom, mennyire lehet komolyan venni azt a költségvetést, ami már második éve nem tartja be azt a kormányhatározatot, amit kifejezetten költségvetési ügyekben hoztak 2014-ben. Ez a kormányhatározat az 1437-es, ez 2014. július 31-én született, mégpedig azért, mert akkor döntött arról a kormány, hogy a nagyobb területekről elvonja a támogatásokat, és helyette egy kompenzációs rendszert állít fel. Akkor attól volt hangos a média, hogy 210 milliárd forint megy majd ilyen típusú kompenzációra, hogy az állattenyésztési ágazatoknak segítséget adjon.

Ebben forintra, fillérre leírták, hogy a következő évek költségvetéseinek mekkora összeget kell tartalmaznia a folyó kiadások, jövedelemtámogatások soron. Tavaly ebből sikerült már 5 milliárdot lecsalni, az idén meg 6-ot. Úgyhogy két év alatt már 11 milliárd forint ment el ebből a sorból. Tudom, államtitkár úr majd el fogja mondani, hogy ez hová lett

tervezve, értjük, de ez van leírva a kormányhatározatban, mégpedig úgy, hogy ebből se zárolni, se elvonni nem lehet. Tehát én azt hiszem, egy kicsit saját magunkat komolyabban kellene venni, hogyha ilyenről döntünk.

A másik, hogy látszik, hogy nem volt előkészítve a 2014-20 közötti uniós program, ugyanis a mai napig nincsen elfogadott vidékfejlesztési programja az országnak. Ez abból látszik, hogy míg korábban, tehát mondjuk, 2015-ben - tudom, utolsó év, és elég nagy kifizetések történtek - 300 milliárd forintnyi vidékfejlesztési támogatással számoltak, 2016-ban ez csak 112 milliárd. Tehát ez azt jelenti, hogy el fog menni egy év úgy ebből a programból, hogy még a korábbinak a kifizetéseiből ugyan van valami fejlesztés, de látjuk, hogy sikerül olyan pályázatokat a Miniszterelnökségnek kiírnia, ami másfél óráig él. Erre azért nem nagyon volt példa, meg szerintem Európában sincsen példa, tehát ezt meg komolyabban kellene venni.

Tehát ebből látszik, hogy ahová került ez az egész rendszer, azok nem értik ezt a szakmát, és fogalmuk sincs, hogy egy-egy pályázati kiírásnál milyen helyzetbe lehet hozni termelők tömegeit, akik arra számítanak, hogy kertészeti gépre lehet majd pályázni, majd előtte egy nappal beemelik ugyanebbe a körbe a rakodógépeket is, és innentől kezdve pontosan azokra a gépekre egy fillér nem maradt, azoknak, akik kertészeti gép jogcímen akartak pályázni.

És amikor ezt szóvá tesszük, hogy a szakminisztérium nem áll ki az ágazatért, akkor engem oktatnak, hogy nem is az ő feladatuk. Elég baj, ha nem az ő feladatuk! Én úgy gondolom, nem engedheti el a minisztérium az ágazat kezét csak azért, mert kisebbségben maradt egy vitában, hogy ki kezelje az uniós forrásokat. Vagy ha elengedi, akkor meg nincs szükség erre a minisztériumra.

A másik, hogy ebből a költségvetésből, aki egy kicsit jobban belenézi, az is látszik, hogy míg Európa országainak jelentős része 25 százalék önrésszel egészíti ki az uniós forrásokat, ez Magyarországon 15 százalék. Ez az elvonás egyértelműen látszik a vidékfejlesztési kasszán, és én attól tartok, hogy ez megint a versenylőnyt fogja jelenteni azoknak az országoknak, akikkel szemben korábban is volt komoly versenyhátrányunk, ugyanis majdnem mindenhol 25 százalékkal tervezik ezeket a forrásokat.

A költségvetésben van néhány beismerés is. Az is látszik, hogy miután az asszonyverő Balogh már nincs a rendszerben, azóta nem annyira fontos a tanyaprogram. Ugyanis elég jelentős csökkenés történt azon a soron. Persze, olyanra meg nem is érdemes fordítani, hogy egy fővárosi piacot újítunk fel, hogy ott majd olcsón árulhatnak a termelők, oszt' én nem látom őket.

Tehát szerintem erre is oda kellene figyelni, sőt azt is meg kellene nézni, hogy a korábban elköltött pénzek, amelyek mondjuk, azt eredményezték, hogy óriási pénzből egy darab trafikot sikerült megcsinál-

ni a Balogh úr falujában, meg az a rengeteg autó, amit ebből a pénzből vettek, hogy az most éppen mit csinál, meg a térsztyárbán éppen milyen munka folyik - mert szerintem semmilyen -, tehát erre is oda kellene figyelni. Tehát az, hogy ez csökkent, abból az látszik, hogy ennek a végrehajtási részével komoly probléma van.

Mindig mondták, nagy nekibuzdulás volt, hogy majd ez a kormányzat lerendezi az osztatlan közös tulajdont. Akkor is azt mondtuk, hogy óvatosak legyünk ezzel, mert természetesen, ha elhíresztelik, hogy ezt ki lehet mérteni, akkor az is ki akarja majd mérteni, akinek 30 négyzetmétere van.

(8.30)

Ezt csak azért mondom, mert van ilyen. A bérleti szerződések között nemegyszer találunk 50-100-200 négyzetmétereket, ami valóban problémás, de ezt nem lehet azzal megoldani, hogy szétkarózzuk az országot, mert azt úgyis ki fogják húzni az első napon. Ebből világosan látszik - és most vissza is vett a kormány ebből a nagy nekibuzdulásból -, hogy azoknak kell kimérni a földjeit, akik jelentkeznek, hogy azt szeretnék használni. Mert az nem kérdés, azokat ki kell mérni. Én jobb módszernek tartom - és ezt ajánlom is államtitkár úr figyelmébe - azt, ami régen történt. Ez a forrás bőven elég arra, hogy mértesse ki mindenki, mert onnantól nyilván meg kell előlegeznie, és akkor komoly a szándék. Utána meg adja be az igényt, és fizessék ki. Erre ez a forrás körülbelül elegendő. De akkor ne mondjuk azt, hogy a másfél millió hektár osztatlan közös tulajdont majd megoldjuk, mert ha tényleg mindenkiét ki akarnánk mérni, az nagyjából 30 milliárd forint lenne, ezt pedig, azt gondolom, nem nagyon kellene most kivonni az ágazatból.

Úgy látom, elég rövid életű volt a nemzeti sertésprogram, mert már az is kevesebb forrást kap. Ez azért problémás, mert az látszik - amiről tegnap nemigen beszéltünk -, hogy az ágazat nagyon komoly bajban van. A legjobban felkészült és legújabb sertéstartó vállalkozásoknál sem tudnak 330-340 forint alatti önköltséggel dolgozni, a főleg az orosz embargo miatti jelenlegi nyomott európai ár pedig most éppen egy 310 forint körüli felvásárlási árat eredményez. Ez azt jelenti, hogy a nagyobb kapacitások nyilván ki fognak tartani, mert különböző bankhitelek meg működési kényszer okán termelni fognak, de még abban az állattartó ágazatban is, ahol még mindig 30 százalék körül van a kistermelői arány, ott is óriási csökkenés lesz. Ezen valószínűleg nem fog segíteni az anyakoca-állatjóléti támogatás. Lehet azt mondani, hogy egy év alatt megszaporodott a sertésállomány 200 ezer darabbal, de rossz hírem van: ez nagyjából az, amit korábban nem hivatalosan vágtak. Most meg miután 5 százalék lett az áfa, nem érdemes elcsalni.

Újra előhozom ezt a kérdést, mert úgy látom, még mindig nem értik, hogy mi a baj. Nemcsak a

fogyasztóknak óriási probléma a drága élelmiszer, meg az, hogy a szomszédaink épp most viszik le nagyon drasztikusan az áfát, hanem az ágazatnak is, ugyanis iszonyatosan nagy versenyhátrányunk van. Tegnap beszéltünk már róla, nem lehet abban bízni, hogy az EKÁER majd megoldja a problémát. Attól, hogy időnként megfognak két kamion krumplit, meg most megfognak 8 ezer liter tejet, nem lesz ez a kérdés megoldva. Akkor lesz megoldva, ha folytatódik ez a menetrend, de nem ilyen ütemben, hogy fontosabb volt a kecske meg a fél birka az áfacsökkenésnél, mint mondjuk, a fogyasztási cikkek, ugyanis szeretném jelezni, hogy nem lehet kecskét venni a boltban. Fél kecsét sem. Nincs ilyen áru. Ez tavaly volt. Tavaly minden fideszes hozzászólás emlegette a fél kecskét meg a negyedelt marhát. Én még senkit nem láttam negyedelt marhával a hátán sétálgatni a városban. Senkit.

De nagyon sokan vásárolnak a disznóhús mellett baromfihúst. Sőt, a frakcióvezetőjük mindjárt bele is futott a csőbe, hogy a sertéshús csak negyedik a fogyasztási sorban; negyedik, pontosan azért, mert drága. Drága a szegény embereknek. Ezért a helyettesítő terméket minimum le kellene vinni. Lesznek ilyen módosítóink, és én azt várom is, hogy megértik már azt, amit a szakma mond. Nem lehet olyat csinálni, hogy a karajnak 20 százaléknyi árelőnye lesz csak az áfa miatt, mondjuk, a csirkemellel szemben. Ilyet nem lehet csinálni! Vagy ha a tejesek problémáját akarják megoldani, akkor részben el kellene felejtetni azt a lefölezést, amit a nagyobb kapacitásoknál csináltak, mert ez a haláluk lesz. Nem lehet 100 milliót elvonni egy ágazatból úgy, hogy közben 25 százalékkal csökken a tej ára. Nem lehet! Ha ezt valaki megcsinálja, akkor tudomásul veszi, hogy tönkretett egy ágazatot, egy olyan ágazatot, ahol egy genetikai program minimum 15 év. Én erre nagyon nagyon felhívnam a figyelmüket. Pontosán tudjuk, akik ebben nőttünk fel, hogy ha egyszer az istállóból kivezetik a tehenet, azt oda vissza nem fogják vinni. És ez igaz a nagy kapacitásokra is.

Államtitkár úr említette tegnap, hogy senki nem adta vissza a földbérletet azért, mert bajban van a tejtermelés. Ez igaz, de hogy fokozatosan felszámolja, az biztos. Mert így is meg fogja érni neki termelni. De az irány, amit most látunk, az a 10 ezer darab 500 hektáros családi birtok. Csak megkérdezem, hogy ez a 10 ezer darab 500 hektáros családi birtok a négyfős családon kívül kinek fog majd megélhetést adni. Senkinek. Ezt most mondom, mert az csak technika kérdése. Hogy ott állat semmilyen formában nem lesz, azt bármikor bárkinek írásban adom, mégpedig azért, mert látom, hogy nincs. Nem arra törekszenek a családi gazdaságok, amelyek vásárlásra meg bérletnövelésre tudják fordítani az energiájukat, hogy majd a megszűnő tehenészeti kapacitások helyett kisebb kapacitású tehenészeti telepeket építenek, mert most ez az álom. Csak megkérdezem én, hogy egy: miből; kettő: ki fog ott dolgozni? Gyerekkorunkban mi is nagyon utáltuk, hogy 5 órakor fel kel-

lett kelni elvinni a tejet, mielőtt elmentünk az iskolába. Ezt a mostani gyerekek ugyanígy utálják, ezt higgyék el nekem. Ha ez nem rendszerszerűen történik az országban, és nem tartjuk meg azokat a kapacitásokat, ahol megszállott vezetők, ahelyett, hogy azonnal fejbe lőnék az összes tehenet, amikor 20 forint mínusz van egy liter tejen, tartják azért, mert egy-egy ilyen telepen minimum 40-50, de van, ahol 100 embernek adnak megélhetést, és nem tudnak a szemükbe nézni. Ezért van még Magyarországon tejtermelés.

Volt egyszer egy ilyen időszak 2008 környékén, akkor volt egy átmeneti fél év, amikor nagyon durva volt a tej ára, akkor is csak azért nem lett drasztikus létszámcsökkentés, mert gyorsan eladtak egy csomó üszőt Oroszországnak, és valahogy kompenzálták. Azok az üszők nem fognak Magyarországon tejet termelni. És amikor a 8 ezer literes tejfogásról beszélünk, akkor megint el kell mondjam, hogy 300 normális tehén gond nélkül csinál 8 ezer liter tejet. Háromszáz darab. Ezért kellene vigyázni most ezekre a kapacitásokra, és nem tönkretenni. Mert most a földtörvénnyel meg a támogatáspolitikával ez zajlik, és kimondottan ez zajlik, mert azt mondják, hogy nincs rájuk szükség, hogy a földet ne ők műveljék, hanem a kisebb kapacitások. Ezt értjük, és ha ez egy szerves piaci folyamat eredménye, akkor rendben van, de nem úgy, hogy tönkretesznek valamit, ami működik, és majd megpróbálom helyette mást csinálni. Nem fog menni! Ahogy nem sikerült '90-ben sem, mert aki életben akart maradni, akkor is életben maradt, és amelyik közösség kibírta, az kibírta, de most fogja befejezni a tevékenységét. Én nagyon óvok mindenkit attól, hogy erre az útra tévedjen, csak az a baj, hogy már erre tévedt.

A földtörvénynél megmondtuk, hogy nem méretkorlát kell, hanem foglalkoztatási korlát. 25 hektáros foglalkoztatást javasoltunk, a maximálisan használható földterületnél 25 hektáronként egy főt, és ebbe természetesen beleszámítjuk a családtagok saját munkáját is. Nem a nagyobb kapacitások tiltakoztak ellene, mert most is van olyan gazdaság, ahol 8, 10 meg 20 hektáronként van foglalkoztatás. Ahol én tanultam ezt a szakmát és csináltam majdnem harminc évig, ott 6 hektáronként volt egy ember, és nem a szántóföldön dolgozott. Megérte nekik építőbrigád, szerelőműhely, vágóhidat, sok egyebet tartani, csak azért, mert olyan volt az ösztönző rendszer. No, ilyen ösztönző rendszer kellene, hogy a még életben lévő kapacitásoknak meg a családi vállalkozásoknak megérje munkaigényes ágazatokat beállítani! De most nem ez van. Most az van, hogy repcebúza-árpa-kukorica forgó, két emberrel 500 hektár, egy jó nagy traktorral. Erről szól a pálya. Az egyébként, növényvédelmi munkákat meg bérbé veszi, meg a kombájnt is. Innentől kezdve ez nem fog vidéken foglalkoztatást teremteni, sőt megélhetést sem.

Na, hát ezért nem jó ez a költségvetés, államtitkár úr, és várom majd a válaszait. De azért azt gondolják meg, hogy tényleg szándékosan tönkre kell-e

tenni a magyar mezőgazdaságot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiiban.)*

ELNÖK: Nagy István államtitkár úr kért szót. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Gógös Zoltán képviselő úr szavaira azt kell mondjam, abban teljesen egyetértek vele, hogy a magyar mezőgazdasággal csak felelősségteljesen lehet foglalkozni. Nyugodt szívvel mondhatom önnek, hogy a Földművelésügyi Minisztérium így jár el.

Abban megint csak egyetértünk, hogy vannak koncepcionális különbségek az ön, illetve pártja mezőgazdasággal vagy inkább a birtokszerkezettel, birtokméréssel kapcsolatos nézetei és a Fidesz-KDNP-szövetség véleménye között. A két álláspont között döntően az a különbség, hogy mi az a birtoknagyság, amely mentén szeretnénk a magyar mezőgazdaságot hosszú távon működőképesé tenni, hosszú távon fenntarthatóvá tenni.

(8.40)

A mi szempontunkból az elsődleges az, hogy minél több ember megélhetését biztosítsa, hogy kialakulhasson az a tulajdonosi szemlélet, az a felelősség, amivel biztonsággal, hosszú távon, kiszámíthatóan tud egy-egy család megélni. Azt valljuk és azt hisszük, hogy ennek az egyik letéteményese pontosan a földtulajdon. Nincs más olyan eszköz vidéken, ami biztonságos, hosszú távú kiszámíthatóságot jelenthetne egy magyar család számára, mint az, hogy tudja, hogy hány hektáron gazdálkodhat, és aszerint tervezheti az életét, aszerint tervezheti azt az életnívót, amit önmagának elképzelt.

Sokféle kérdést fölvetett képviselőtársam, néhány dolgot hadd mondjak az 1437. kormányhatározattal kapcsolatosan. Sokszor megkapjuk a mostani költségvetésben is, hogy hiányzik ön szerint 5 milliárd forint *(Gógös Zoltán: Nem, most hat!)* vagy hat, aminek ott kellene lenni. Azt kell mondjam, mióta az elfogadódott, sokkal több pénzt fizettünk ki olyan sorról mezőgazdasági problémák megoldására, ami egyáltalán nem volt betervezve. Hadd mondjam el önnek azt, hogy több mint 20 ezer ember megélhetését biztosítja a dohányágazat támogatása. Kiderült, hogy az Európai Unió nem finanszírozza tovább a dohánytermesztés támogatását, a Földművelésügyi Minisztériumnak és a magyar kormánynak el kellett dönteni, fontos-e 20-25 ezer ember megélhetése Szabolcsban, ott, ahol rettenetesen nehéz lenne másfelé menni, fontos-e, hogy ennek a 20-25 ezer embernek tudjunk kétkezi munkát adni ott, és mi lenne a kiváltó eszköz. Amikor ezt végiggondoltuk, rájöttünk arra, hogy nincs más esély, és 5 milliárd forintot a kormány biztosított arra, hogy ez megtörténjen.

Itt van a tejtermelők problémája; képviselőtársam is tudja, hiszen nap mint nap találkozok ezzel a problémával. Nem mehetünk el amellett, hogy ne keressünk forrást arra, hogy próbáljuk a tejfölösleget csökkenteni, próbáljunk tejmennyiséget kivonni a piacról, porítsuk le, készítsünk vaját, és amikor a piac majd igényli, a nyári kánikulában, amikor kevesebbet termelnek a tehenek, akkor vissza tudjuk hozni a piacra ezt a fölös mennyiséget. De ehhez megint csak forrás kell, mert be kell vonni a tejmennyiséget a piacról, ezt viszont finanszírozni kell. Ez sem volt tervezve a költségvetésben, ehhez is kell. Tehát már csak a két példa több, mint amit hiányolnak rajtunk. Tehát azt kell mondjam képviselőtársamnak, ha azt nézzük, hogy mi szerepel a soron, és mi szerepel a valóságban, akkor a valóság sokkal kedvezőbb és pozitívabb, mint ami le van írva azon a soron.

Még hadd mondjak önnek valamit! Nem tudjuk - mert a mezőgazdaság pont ilyen -, hogy milyen lesz az elkövetkező esztendő, de egy biztosan tudok, hogy ez a kormányzat mindig ott állt a gazdák mellett, soha nem mentünk el egy probléma mellett sem úgy, hogy az nem volt megoldva. Mindig megtalálja a kormányzat azt a választ, azt a segítséget, amellyel a gazdákat támogatni, segíteni tudjuk, mert a termőföld egy olyan korlátos erőforrás, amit nem tudunk bővíteni, csak megőrizni szükséges, és természetesen, ami azon terem, az megint csak egy olyan korlátos dolog, aminek az értékére vigyázni kell.

A vidékfejlesztési program anomáliái. Kedves képviselőtársam, amikor egy európai uniós ciklus indul, akkor mindig van olyan esztendő, amelyik a másíknak még a végét jelenti, és az újnak az elejét. Ilyenkor az a természetes, hogy vannak olyan programok, amelyek még az előző ciklusból éppen kifutóban vannak, és vannak olyan programok, amelyek éppen elinduláson, bevezetésen vannak. Az induló nyilván még szerényebb összeggel megy, hiszen ki kell írni a pályázatokat, azt el kell nyerni, van egy adminisztrációs folyamata, amíg zajlik, a végénél pedig elszámolási kötelezettségek vannak.

Azt mondja, hogy késik ennek az elszámolása. Nagyon sok országgal együtt vagyunk jelenleg is Brüsszelben, és várjuk ennek az operatív programnak az elbírálását, tehát nem Magyarország az utolsó. Elmondom önnek, hogy miért vagyunk még ott. Azért, mert át kellett gondolni, pontosan azt a támogatási formát végig kellett gondolnia a magyar kormányának, hogy mi is az, amit szeretne a magyar vidékkel csinálni, mik azok a prioritások, amelyeket szeretnénk csinálni.

Azt, amit számomra kérnek rajtunk más pártok, mi önmagunktól is vállaljuk, hogy 80 százalékos kisgazdaság és 20 százalékos nagyüzem. Nagyon szeretném mondani önnek, hogy ami szerintem lehet, hogy kettőnk között is különbség, az az, hogy véleményem szerintem nem lehet a két méretű ágazatot szembefordítani egymással. Tehát az egy nagyon hibás politika volna, ha ellenségekéket keresnénk. A két ága-

zatnak, két gazdaságméretnek párhuzamosan egymás mellett kell futnia, mert egymás segítői, támogatói. Nem lehet az, hogy csak valamelyik felé mozdul el az inga, hanem párhuzamosan segíteni kell egymást, és nem lehet szembefordítani az ágazatokat egymással.

Miért mondom ezt önnek? Azért, mert ez a kialakuló 80:20 százalékos, egészséges arány tökéletesen le tudja fedni azt a vidék számára nélkülözhetetlen integrációs programot, amit akár háztáji programnak is hirdetnénk, aminek el kell indulni ahhoz, hogy újabb munkákat, újabb bevételi forrásokat tudjunk biztosítani a vidéken élők számára.

De mit tapasztaltunk az előző program alapján? Kitértük, hogy 80 százalékos kicsi és 20 százalékos nagyüzem, ezzel szemben a pályázati források pontosan fordítva oszlottak meg: a 20 százalékos ment a támogatási pénzek 80 százaléka, a 80 százalékos kisgazdasághoz pedig csak a pályázatok alig 20 százaléka. Tehát lehetővé kellett tenni azt, hogy a pályázati források is a birtokméretek arányában a támogatni kívánt ágazatok irányába menjenek el.

Azt is elmondom önnek, hogy azért is át kellett alakítani, mert kifejezetten a munkaerő-igényes ágazatok támogatása volt a cél, az, hogy a kertészeti, zöldség-gyümölcs ágazatoknak a munkaerőigényét ki lehessen elégíteni, hogy olyan technológiai fejlesztések, olyan korszerűsítések történhessenek meg ezekben az ágazatokban, amelyek segítik azt, hogy újabb beruházással, újabb minőségi termeléssel újabb embereket lehessen befogni ebbe a termelésbe. Ezért van az, hogy míg ez a program elkészült, átalakították, ez időbe került, de nincs Magyarország lemaradva erről. Ráadásul nagyon jól tudjuk, hogy a Magyarország számára elnyert pénz nem éves lebontásban van, hanem cikluslebontásban, tehát egyetlen fillér veszteséget nem fog szenvedni a magyar gazdaság. Csak azt remélem, hogy egy egészséges szerkezetben fog tudni felépülni.

A kertészeti gépek pályázatát is kritika érte, ugyanakkor egy-egy mondata pontosan ellentmond egymásnak, mert azt mondja, hogy olyanra írták ki, ami nem kell oda, de mégis valamilyen oknál fogva nagyon rövid idő alatt leigényelték az egész pályázati forrást. (*Göögös Zoltán: Mert apró gépeket beraktak...*) Tehát ez egy olyan ellentmondás, ami biztos, hogy feloldásra szorul. Nagy várakozás előzte meg ezt a pályázatot, és gyakorlatilag tényleg azt kell mondjam, pillanatok alatt le is igényelték.

Ugyanakkor azt tudni kell, hogy ez a pályázat még a maradványpénzekre szolt, tehát az előző európai uniós ciklus maradványpénzeinek a felosztására, vagy azt kell mondjam, ennek a kasszájának a kiürítésére szolgált egy ilyen gyors lefolyású, azonnali elszámolású pályázat. Nyilván nagyon sok forrás fog érkezni még a kertészeti ágazatokban az elkövetkező években.

A tanyaprogram számait is kritika érte. Azt kell mondjam önnek, hogy a gyakorlati tapasztalat hozta ezt a számot, hiszen az az éhség, ami a tanyaprogram

kielégítésére volt hivatott, csökkenni látszik, hiszen - tudjuk, ismerjük ezeket a helyzeteket - nehéz elkölteni ennyi milliárd pénzt ezekre a programokra. Ahogy az évek telnek, nyilván, aki fejleszteni, beruházni szeretett volna, megtette, de tanyák nem születnek mindennap újak és újak, tehát a valóság igénye hozta ezt a számot.

Közös osztatlan kérdése. Sok problémát, nehéz kérdést eredményezett, azt kell mondjam, gazdálkodást korlátozó helyzetet eredményezett a kárpótlási örökség, ami még mindig itt van a magyar gazdák nyakán. Én azt tudom önnek mondani, Vas megyében lezajlott ez a program, be lehetett erre jelentkezni, a tanulságokat ott mindenki leszűrte.

(8.50)

A 19 megyében és a fővárosban most mindenütt ki van jelölve egy-egy járás, hogy egész országos szinten el lehessen indulni. Azért egy-egy járás, hogy az ott lévő tanulságokat is most már országos szinten tudjuk értékelni, és már júliusban, augusztusban jelöljük ki a következő járásokat minden megyében és a fővárosban, hogy ezt a programot el lehessen végezni. 7,5 milliárd forint van a költségvetésben ennek a munkának a lebonyolítására. Azt hiszem, ez egészen olyan összeg, amiből meg lehet csinálni. Célul tűzte ki a magyar kormány, hogy aki igényelte, annak 2018 végéig ezt a lehetetlen gazdálkodást nehezítő helyzetet fel tudjuk számolni.

Egy üzenetem lenne a magyar gazdáknak ezzel kapcsolatosan. Lehetőség van a teljes körű egyezsége. Használja ki minden gazda azt a lehetőséget, hogy teljeskörűen megegyezik egymással, mert sokkal jobb, ha ők asztal mellett megegyeznek, hogy milyen sorrendben kinek hova kerül a táblája, mint hogy majd sorsolás útján kell esetleg generációról generációra viselni annak a terhét, hogy nem voltak képesek megegyezni, és akkor bezzeg a kocka nem jól fordult az ő esetében. A teljes körű egyezségnél egészen gyorsított eljárás van, és még egy előnye van, hogy azé is bekerülhet a kimérésbe, aki nem kérte, anno nem igényelte ezt, most viszont már szeretné. Így ingyenesen meg tudja tenni. Ha azóta változott a szándéka, amikor lehetett volna igényelni, akkor nem igényelte, most igen, akkor annak pedig fizetni kell érte, de teljes körű egyezés esetén mindenki számára teljesen ingyenes.

Nemzeti sertésprogram. Lehet így is, lehet úgy is tekinteni, egy biztos, kedves képviselőtársam, hogy az, hogy a felszínen van, az, hogy konkrét számokat tudunk mondani, az, hogy az egész kifehéredett, az már egy óriási előny. Tehát hogy nem különböző fekete- vagy szürkezőnából származnak ezek az élelmiszerek, ez élelmiszerminőség-biztonság szempontjából is egy kiváló dolog. De biztosíthatom önt arról, hogy nemcsak erről van szó, hanem arról, hogy valódi létszámnövekedés van a sertéságazatban, mert

ilyen támogatások vannak. A sertés-állatjóléti támogatás 2010-ben csak 10 milliárd forint volt, 2016-ban 17,1 milliárd forint lesz. A sertés-állatjóléti támogatás 2016-ban 8,5 milliárd forint, ami 2010-ben csak 6 milliárd forint volt. Az anyakoca-állatjóléti támogatás pedig bejött 8,6 milliárd forinttal. Akkor itt jön az állatbetegségek megelőzése 8,5 milliárd forinttal. Ez 2010-ben csak 4,5 milliárd forint volt, és közben le is kellett állítani, és még itt van az állati hulla támogatására 3,6 milliárd forint, amire 2010-ben csak 1 milliárd forintos keretösszeg állt rendelkezésre, de azt is forráskimerülés miatt le kellett állítani.

Ami szerintem egy végtelenül fontos dolog, a tenyésztő szervezetek támogatása, hiszen azzal kellett szembesülni a minisztériumban, hogy tenyészkoconyilvántartás nem is létezett Magyarországon. Tudja, hogy miből következették, vagy egyáltalán hogyan produkáltak tenyészkoaszámot? Következtetésből, hogy hány sertést vágta le hivatalosan a vágóhídon, akkor abból lett visszaosztva, hogy körülbelül hány tenyészkooca lehet. Ez egyszerűen vicc kategória egy szakmában, hogy ezt így kell csinálni. Ma már elmondhatom önnek, hogy rendszerezett, szilárd tenyészkooca-nyilvántartás van, és ez legalábbis így végtelenül jó. Azt kell mondjam, hogy a tejágazatot is komoly bírálat érte, de előtte még a juh és a kecske, hiszen a juhot nem említette, csak a kecskét, de legyünk igazságosak, hozzá kell mondani mindig a juhot. Lehetséges, hogy kecskehússal nem találkozunk, de a juhot és a kecskét nem lehet egymástól elválasztani, mert a kecsketenyésztők nagyon orroltak volna ránk, ezért ezt a két állatfajt mindig együtt kell kezelni. Én azt hiszem, hogy azzal, hogy elindulunk a juhágazatban is az áfacskéntéssel, megint csak egy olyan dolgot tudunk a polcra tenni, ami kiválóan egészséges, a magyar környezet kiválóan alkalmas arra, hogy ezt megtegyük, és azért eléggé fáj az ember szíve, hogy olasz, francia piacra megy teljeskörűen szinte a magyar peccsenyebarány helyett, hogy a magyar vásárlók is hozzá tudnának jutni. Nagyon remélem, hogy mivel rostfogyasztó a juh, az egyik legegészségesebb húsról beszélünk, egyre többször lesz a piacon, és egyre többször lehet majd kapni az áruházakban.

Tejprobléma: 2016-ban a tejágazat összességében 43 milliárd forintos támogatásban részesül, ez 20 milliárddal több, mint 2010-ben. Az átmeneti nemzeti támogatás 12,6 milliárd forint, uniós finanszírozású termeléshez kötött támogatás tej esetében 21 milliárd forint, uniós finanszírozású termeléshez kötött támogatás fehérjetakarmány esetében 1 milliárd forint, a tej-állatjóléti támogatás pedig 8 milliárd forint. Azt hiszem, hogy ha hozzávesszük azt, hogy az iskolatejprogramra 2010-ben 400 millió forintot költöttünk, 2016-ban már 2,6 milliárd forintot - nagyon jól tudjuk, hogy a szokások mindig gyermekkorban alakulnak ki. Nem véletlenül gondolunk nosztalgiával mindig a gyermekkori dolgainkra. Egészségügyi szempontból és azt kell mondjam, mezőgazdasági szempontból is végtelenül fontos az iskolatej-

program, mert a leendő vagy a jövőendő tejfogyasztókat tudja majd biztosítani az, aki gyermekkorban hozzá tud jutni ehhez a tejhez, aki megszereti, megszokja. Ráadásul, mivel teljes értékű italról van szó, ez a legjobb dolog, ami egy iskolás gyerekkel történhet, hogy ha megiszik két deci tejet egy szünetben.

Tehát azt gondolom, kedves képviselőtársam, mind-mind olyan felelősségteljes hozzáállással vagyunk a magyar mezőgazdaság iránt, amellyel nyugodt szemmel nézhetünk szembe minden kihívással.

Felvetette még a családi gazdaságok kérdését és a szerepének kellő mértékét a magyar mezőgazdaságban. Azt kell hogy mondjam - és nyilván a foglalkoztatást is értette alatta -, hogy van egy végtelenül fontos szempont, mégpedig az önellátás kérdése. Egyre kevesebbet beszélünk róla, vagy egész keveset beszélünk róla, holott a földnek, a vidéki életnek az egyik alapvető momentum a önellátás kérdése. Ha ezt valóban a legkevesebb ráfordításból meg tudja tenni, akkor annak a családnak az életminősége, megélhetése egészen más fokon biztosított, mint mondjuk, egy városi embernek, aki bérből és fizetésből él hónapról hónapra és úgy kell mindent megvásárolnia.

Tehát helye van, ezt akartam itt zárszónak mondani, kedves képviselőtársam, a koncepcionális különbség ellenére helye van az egészen kicsi területnek az önellátás szempontjából, helye van a családi gazdasági méreteknél ahhoz, hogy vidéken megélhetést és biztos jövőt tudjon biztosítani a magyar emberek számára, és helye van a nagygazdaságnak megfelelő mértékben azért, hogy a mezőgazdasági innováció, a tudományos eredmények, a felsőfokú agrárszakemberek bázisa lehessen, hogy mintegy húzóerő szerepelhessenek a magyar mezőgazdaságban azok a befektetések, beruházások, amelyek nagyüzemben vannak, mert ők képesek majd integrálni és segíteni, magukkal húzni az összes többi ágazatot.

Ha így, erre az egységre vigyázunk a legkisebb szereplőjétől a legnagyobbig, akkor azt hiszem, egy olyan egyensúly tud kialakulni a magyar mezőgazdaságban, amely - ahogy már itt 2015-ben, de remélem, '16-ban is - majd bizonyítani fogja, hogy a magyar mezőgazdaság termelési eredménye kiválóan hozzá fog járulni a GDP növekedéséhez Magyarországon közgazdaságilag. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Most Latorcai János alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Államtitkár Urak! Kedves Képviselőtársaim! Alig több mint fél évvel ezelőtt vitattuk itt meg a parlamentben az idei, a 2015. évi költségvetést, és íme, most már itt állunk és vitatjuk a jövő évi költségvetést. Sokan az előnyeiket, sokan ennek a hátrányait próbálják magyarázni itt a vita során, én

mégis azt hiszem, hogy ez egy világos üzenet mind a külföldi partnereink, mind az állampolgárok számára, mert igazából azt az üzenetet hordozza, hogy a magyar gazdaság jó úton jár, a gazdasági szereplők számára pedig kiszámíthatóbbá, követhetőbbé válnak a költségvetési folyamatok.

(9.00)

Úgy vélem, nem kell mélyrehatóbban boncolgatni, hogy milyen fontos üzenet ez egy olyan világban, ahol az országok gazdasági mozgásterét alapvetően befolyásolják a nagy hitelminősítők besorolásai, a jövőre vonatkozó várakozásaik.

Az Állami Számvevőszék elnöke parlamenti felhívásában és a Költségvetési Tanács elnöke is egyértelművé tette, hogy ez a költségvetési tervezet megalapozott, megalapozott vitát is folytathat ennek alapján az Országgyűlés, és ez egyértelműen annak köszönhető, hogy az elmúlt öt év során folyamatosan javultak a tervezhetőség és a kiszámíthatóság feltételei. Az Állami Számvevőszék a jövő évi költségvetési tervezetben az adóbevételek közel 85 százalékát megalapozottnak minősítette, és ha valaki visszaemlékezik, az idei évre vonatkozó költségvetési vita során ez a szám még alig volt több mint 50 százalék.

Szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét néhány üzenetre, amelyet ez a költségvetés magában hordoz. Egyértelmű üzenet az, hogy a kormány a tisztességes állampolgárok, a tisztességes vállalkozók, a családok oldalán áll. Szeretném ezt példákkal is alátámasztani. Az első és talán a legfontosabb, hogy ez a költségvetés - ahogy hallhattuk is, és ahogy a számokból ez következik - az adócsökkentés költségvetése. Ennek a kijelentésnek talán még nagyobb a jelentősége egy olyan gazdasági válságot követően, amikor a bevételek növelésével, vagyis az adók emelésén keresztül próbálták korrigálni a hibás gazdaságpolitikai lépések és a súlyos eladósodottság következményeit.

Jövőre, tisztelt képviselőtársaim, a személyi jövedelemadó-rendszer 850 milliárd forinttal hagy többet 2010-hez képest az embereknél, vagyis ennyivel többet fordíthatnak a szülők gyermekeik nevelésére, a háztartások vezetésére, a magasabb életszínvonal elérésére; ennek hatása egészen biztosan nyomon követhető lesz majd a fogyasztás növekedésében. Ez azt jelenti, hogy míg 2010 előtt a gazdaság motorját a hitelek jelentették, addig mára a fogyasztás bővülése lehet a gazdasági növekedés alapja.

Ellenzéki képviselőtársaimtól többször elhangzott, hogy a kormány ezzel a gazdaságpolitikával távolodik Európától. Tisztázhatunk valamit és tisztázunk is kell: a kormány az alkalmazott gazdaságpolitikai megoldásokkal tulajdonképpen olyan eszközöket használ, olyan eszközökkel él, amelyek az Európai Unió politikájában, fejlesztéspolitikájában is irányadók. Ilyen például, hogy a kormány csökkenti a munkát terhelő adókat. Sokan mondták ezt, hogy

az az 1 százalék, amit a kormány a jövő évi költségvetésben a személyi jövedelemadó tekintetében csökkent, annak a jelentősége az emberek zsebében korlátos. Ez így igaz, egy kis fizetés esetében ez csekély, de összességében, nemzetgazdasági szinten ennek a hatása, hogy ez milyen fogyasztásnövekedést vagy milyen biztonságot jelenthet a társadalom életében, meghatározó.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az új adószabályok senkit sem ösztönöznek a jövedelem eltitkolására, mivel azok nem az adóelkerülést, hanem a tisztességes munkát jutalmazzák. Ez azt is jelenti, hogy az elmúlt évek gazdaságpolitikai lépései, illetve maga az előttünk lévő költségvetés is a gazdaság kifehérítését célozzák. Az Állami Számvevőszék véleményére szeretnék hivatkozni, amikor a megalapozott növekedés és az adórendszer stabilizálódásának következményeit boncolgatjuk: 2016-ban a kormány nem vezet be új adókat, a gazdaság kifehérítésére bevezetett intézkedések pedig a szakértők szerint egyértelműen hozzák majd a tervezett bevételeket.

Ez az üzenet közvetíti a magyar vállalkozások és a magyar állampolgárok számára, hogy a kormány a tisztességes munka és a tisztességes verseny országát építi, ahol a gazdasági szereplőknek nem kell attól tartaniuk, hogy az egyes szereplők az adóelkerüléssel jogtalan versenyelőnyre tehetnek szert. Ezt a célt szolgálta már az elmúlt időszakban is az elektronikus pénztárgépek vagy az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer bevezetése, amelyek ma már azon ellenzéki képviselőink számára is, akik annak idején ez ellen nagyon tiltakoztak, egyértelmű, hogy beváltották a hozzájuk fűzött reményeket.

Rendkívül fontos, hogy családbarát költségvetésről dönhetünk, amely támogatja a családalapítást, és azt értéként is tekinti. Az elmúlt évek költségvetései már rendre olyan adóintézkedéseket tartalmaztak, amelyeknek köszönhetően a gyermekvállalás nem jelent egyet az anyagi nehézségek növekedésével, a lemondással, a nélkülözéssel. A két gyermeket nevelő szülők havi adókedvezménye az új költségvetés szerint tovább nő.

Szakértői vélemények ezt a költségvetést rendkívül stabil költségvetésnek minősítik. A költségvetés teljesíthetőségének biztonságát növeli, hogy a fejezeteknél most első ízben képeznek úgynevezett fejezeti stabilitási tartalékot, aminek együttes összege 35 milliárd forint.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az államadósságmutató a 2016. évre 73 százalékra csökken. Ez azért rendkívül fontos, mert az államadósságmutató 1 százalékpontos csökkenése is jelentős tartalékot tartalmaz, mivel az Alaptörvényben meghatározott kötelezettség még az államadósság további 300 milliárd forintos növekedése mellett is így teljesülhet. Az európai uniós módszertan szerint számított 2 százalékos GDP-arányos hiánycél mintegy 350 milliárd forinttal alatta marad az uniós és hazai jogszabályokban rögzített követelményeknek, azaz a jogszabályi előírások abban az esetben is teljesülhetnek, ha

a GDP vagy az államadósság, illetve a hiány a tervezettnél kedvezőtlenebbül alakul.

Mindezek alapján is megállapíthatjuk, hogy fenntartható és stabil költségvetésről van szó, amely azt a célt szolgálja, hogy az előttünk álló út biztonságos és biztonságosan teljesíthető legyen. Köszönöm meg-tisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Most Farkas Gergely képviselő úrnak adom meg a szót, a Jobbik részéről.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A rendelkezésemre álló időben két témakörrel szeretnék hosszabban beszélni. Az egyik a kivándorlás témája, amiről szomorúan kevés szó esik - főképp a kormánypártok részéről - ebben a vitában, pedig ez már a harmadik nap, amikor itt a költségvetésről tárgyalunk. A másik pedig ezzel összefüggésben, illetve a saját bizottsági helyemből adódóan az oktatás, azon belül is a felsőoktatásban tanulók helyzetével kapcsolatos néhány gondolat lenne.

Kezdjük akkor a kivándorlással! Már csak azért, mert tényleg hazánk egyik legsúlyosabb problémájáról van szó, amit nemcsak én mondok, nemcsak a Jobbik frakciója mond, hanem egy legutóbbi felmérés is ezt bizonyította, hogy jóval nagyobb problémának tartja ezt a kérdést a magyar társadalom is, mind például a bevándorlás kérdését. A maga módján természetesen az is súlyos, de a kivándorlás kérdése az, amit mindenki a saját bőrén tapasztal, a saját ismeretségi körében, és mindenki, aki hosszú távon gondolkodik, láthatja, hogy akár a demográfiai folyamatokat nézve, akár a nyugdíjrendszerünk fenntarthatósága szempontjából vagy a magyar értelmiség jövője szempontjából milyen fontos is ez a probléma.

Ehhez mérten sajnálatos módon a költségvetésünk nem foglalkozik ezzel a problémával. Úgy is mondhatnánk, hogy a költségvetés lemond az elvándorolt magyarokról, és ami még súlyosabb talán, hogy az elvándorolni kívánó magyarok tekintetében sem tesz olyan lépéseket, amelyek visszatarthatnák ezeket a fiatalokat.

(9.10)

Muszáj megismételnem a már részünkről is többször elmondott riasztó adatokat. Néhány hete a Tárki mutatta ki, hogy minden eddiginél nagyobb az elvándorlási hajlandóság ma a magyar társadalomban, főképp a fiatalok körében, és igazából azt kell mondanunk, hogy hónapról hónapra ezek az adatok azt mutatják, hogy emelkedik a kivándorlásban gondolkodók aránya, a külföldi munkavállalást tervezők aránya, ami egy nagyon ijesztő tendencia. Pont ezért lenne szükség arra, hogy foglalkozzon ezzel a kormány, és foglalkozzon a költségvetésben, ne csak a

szavak szintjén, bár sokszor még azt sem teszik meg, de itt lenne a lehetőség, hogy a költségvetésben olyan programokat indítsanak el, amelyek azt segítik, hogy akár a már elvándorolt fiatalokat hazahozzák.

Néhány hónapja volt egy próbálkozás, ez a „Gyere haza, fiatal” program, engedjék meg, hogy egy kicsit erről beszéljek, mert van miről beszélni ennek a programnak a kapcsán. Önmagában azt le kell szögezni, hogy örültünk, hogy végre ez a program elindult, végre ezáltal a kormány is néhány dolgot bevallott. Bevallotta azt, hogy ezek a fiatalok nem kalandvágyból mennek el, ugyanis, ha kalandvágyból mennének el ezek a fiatalok, akkor önök se érezték volna szükségét, hogy ezt a programot létrehozzák, életre hívják, hiszen ha valaki kalandvágyból megy el, akkor amint megunja, kiéli magát külföldön - az önök gondolkodása szerint -, akkor úgyszólván hazajönne. Önök ennek a programnak a beindításával belátták, hogy ez nem így van, amit önök éveken keresztül szajkóztak, az mégsem így van.

De azt is belátták, amit szintén önök mondtak hosszú időn keresztül, hogy az itthoni körülmények olyanok önök szerint, ami majd hazahozza a kint lévő fiatalokat. Na már most, ha ilyenek lennének az itthoni körülmények - ugye, mondanom sem kell, hogy véleményünk szerint nem ilyenek az itthoni körülmények -, akkor nem lenne szükség egy ilyen programra, márpedig létrehozták ezt a programot. Tehát itt legalább egy kis önkritikát gyakoroltak, én ezt szintén egy pozitív jelzésnek érzékelem.

A harmadik dolog, amit ennek a programnak az elindításával pedig nyilvánvalóvá tettek, hogy segítség kell ezen fiataloknak a hazajövetelhez. Ez egy nagyon fontos dolog, és örülök, hogy ennek belátására is ezzel a programmal rámutattak, igenis, ezen fiataloknak ösztönző rendszer kell és konkrét segítség a hazatelepüléshez. Tudjuk jól, hogy milyen nehéz ma, mondjuk, egy Angliában élő fiatalnak eldönteni, hogy igen, ő szeretne hazajönni, itthon munkát találni, lakhatást találni, visszailleszkedni az itthoni környezetbe, ehhez igenis segítség kell.

Önmagában tehát a program elindítása egy pozitív folyamat, és ezt jeleztük annak idején is, amikor ez a program elindult. Ami viszont elszomorító vagy éppen mondhatnám úgy is, hogy nevetséges, az erre a programra szánt összegnek a nagysága. Önök erre a programra mindösszesen 100 millió forintot szánnak, és úgy számolnak, hogy ebből 50 fiatal tudnak hazahozni, ugye, elsősorban Londonból, mert erre a városra - mint tényleg a nyugat-európai térség legnagyobb magyar városára - irányul ez a kezdeményezés, onnan szeretnének hazahozni fiatalokat. És, mondanom sem kell, hogy mennyire kevés ez a 100 millió forint. Sőt, önök azt is mondták, hogy ez egy ilyen kísérletező program, felméri, hogy hogyan működik, és majd utána döntenek ennek a további sorsáról.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy itt nem lehet kísérletezni, itt egy olyan problémáról beszélünk, amely nap mint nap eredményezi azt,

hogy fiatalok tucatjai vagy éppen heti szinten százai hagyják el az országot. Itt nincs idő kísérletezésre, nincs idő arra, hogy majd meglátjuk, hogy éppen hogy működik, itt nagyon sürgősen és határozottan lépni kell, és mondanom kell, hogy ez a 100 millió forint és az 50 fiatal hazahozatala nevetségesen kevés.

Bízom abban, hogy majd a költségvetés tervezésekor látni fogjuk, hogy 2016-ban már erre a célra sokkal nagyobb, mondhatni, akár milliárdos összegeket fognak elkülöníteni, látván azt, hogy több száz ezer fiatalról beszélünk, illetve kevésbé fiatalról beszélünk, akik már Nyugat-Európában és más országban vannak gazdasági menekülteként. De ha megnézzük a jövő évi költségvetés sorainál az Országos Foglalkoztatási Közhasznú Nonprofit Kft. költségvetését, amely koordinálja ezt a „Gyere haza, fiatal” programot, akkor azt kell látni, hogy 272 millió forint van betervezve a jövő évre. Ugye, említettem, hogy idén 100 millió forintot szánunk erre a programra, jövőre 272 millió forintot. Most tegyük fel jóindulatúan, hogy kizárólag erre a célra fordítják mindezt az összeget, tehát magának a kft.-nek a működési költségeit vegyük nullának, ami nem egy reális dolog, de tegyük ezt mégis, 272 millió forint, ez, mondjuk, 130-140 fiatal hazahozatalára elég, ami, úgy gondolom, hogy szintén nevetségesen kevés.

Pont ezért egyfajta figyelemfelkeltés céljából és annak érdekében is, hogy ne egy-két száz fiatal, hanem több ezer fiatal tudjunk hazahozni, több ezer fiatalnak tudjunk segíteni a hazajövetelben, ezért nyújtott be a Jobbik frakciója rajtam keresztül és néhány képviselőtársamon keresztül egy olyan módosító javaslatot, amely kifejezetten ezt a programot segítené, ennek a programnak szeretne 5 milliárd forintot adni, amely már egy olyan kezdő lépés lenne, amely valóban több ezer fiatalnak nyújthatna segítséget. És azt is szeretnénk elérni, hogy terjeszszék ki ezt a programot, ne csak a Londonban élő magyarok hazahozatalát segítsék, hanem sokkal több városra vagy akár az összes nyugat-európai országra terjedjen ki ez a program.

Felzólalásom második részében a felsőoktatási hallgatók helyzetének javítására irányuló módosító javaslatainkról szeretnék beszélni, már csak azért is, mert létező probléma ez, és ezzel az alapvetéssel kell kezdenem, hogy Magyarországon vannak olyan fiatalok, akikben megvan a kellő tudás, megvan a kellő ambíció, hogy egyetemre menjenek, diplomát próbáljanak szerezni, ugyanakkor ezt mégsem tudják megtenni, és ennek elsődleges oka a család anyagi helyzete.

Azt is ki kell mondanunk, hogy önöknek nincs erre reális alternatívája, egyetlen alternatívája van, ez a diákhitel, azt tudják mondani, hogy ha nincs pénzed, itt a diákhitel, vedd fel, adósítsd el magad, aztán majd valahogy a diploma megszerzése után próbáld visszafizetni, ami nem egy vonzó alternatíva, mondjuk ki, már azért sem, mert nagyon sokan félnek az eladósodástól, itt a devizahiteles válság következményeként. Ez nem egy olyan alternatíva, ami

vonzó lenne, és ilyenkor a fiatalok azt választják sok esetben, hogy akkor meg se próbálnak egyetemre, főiskolára menni, ami probléma. Probléma az egyén szempontjából, hiszen meglelt volna az a lehetősége, hogy egy diplomát szerezve, a társadalmi mobilitást megélve egy jobb munkahelyet találjon, és ez segítse neki is a felemelkedést. De nemcsak ilyen szinten probléma, hanem társadalmi, ország szinten is probléma, hiszen Magyarországnak is érdeke, hogy minél több diplomás fiatal legyen az országban, akik versenyképesebbé tehetik országunkat. Ezért tehát probléma az, hogy ezek az emberek nem mennek a felsőoktatásba, vagy ha mennek, akkor csak a diákhitellel való eladósítás segítségével tudnak diplomát szerezni.

Néhány javaslatot engedjenek meg, ami azt célozná, hogy ezen fiatalok anyagi helyzetén segítsünk, mert tudjuk nagyon jól, hogy a felsőoktatás nemcsak a sok esetben önköltséges képzés díjával jár, hanem a lakhatási díjak, a tankönyvek áraival és még számos olyan kiadással jár, ami megterhelő egy-egy család számára. Pont ezért benyújtottunk egy olyan módosító javaslatot, amely a hallgatói normatíva emelését, növelését kezdeményezi, és kifejezetten olyan módon, olyan céllal, hogy a hallgatói normatívából a tanulmányi és szociális ösztöndíjakra fordítható összeget emelje meg a kormány. Csak egy példa: 2008 óta nem emelték ezt a hallgatói normatívát, ezáltal a legtöbb helyen a tanulmányi szociális ösztöndíjak sem emelkedtek. Mondanom sem kell, hogy hét év alatt pedig lett volna szükség arra, hogy emeljék ezeket az összegeket, amely összegek nagyon nagy segítséget tudnak lenni egy egyetemista, főiskolás fiatal számára a mindennapi kiadások kapcsán.

Szeretnénk - és erre is vonatkozik egy módosító javaslatunk - a jegyzettámogatásokat növelni. Nevetéses az, hogy egyetemista fiatal 1-2 ezer, konkrétan van olyan egyetem, ahol 3 ezer forintos jegyzettámogatást kap egy fél évre, amiből még egyetlenegy darab könyvet sem tud megvenni, mert manapság egy könyv nem 3 ezer forint, főleg nem egy tankönyv. Friss emlékként tudom mondani, hogy néhány évvel ezelőtt nem volt ritkaság az, hogy 5-6 ezer forint volt egy-egy könyv. Tehát szeretnénk a jegyzettámogatást is emelni.

A családi pótlék kiterjesztését is kezdeményeztük a felsőoktatásban tanulóakra, hogy utánuk is járjon a családoknak ez a pénzösszeg, ugyanis úgy gondoljuk, ez is egy nagy segítség lehet minden család számára, és még egyszer mondom, ez könnyítené azoknak az embereknek a helyzetét, akik tényleg nem tudnak emiatt felsőoktatási intézményekben tanulni.

Szeretném tehát kérni összefoglalóan a kormányt, hogy foglalkozzanak kiemeltebben a kivándorlás, az elvándorlás problémájával, fogadják el módosító javaslatunkat, és próbáljunk segíteni több ezer külföldön élő magyar honfitársunknak, és tegyék meg azokat a lépéseket is, amelyek a felsőoktatásban tanuló hallgatók helyzetét tudják javítani.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most Bene Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

(9.20)

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016-os költségvetés a 2010-ben megkezdett gazdaságpolitika következetes folytatása, hiszen a cél a hiánypozíciók tartása, a foglalkoztatás további bővítése, az államadósság csökkentése, a versenyképesség javítása, ami a számok nyelvén azt jelenti, hogy a gazdasági növekedés 2,5 százalék, a költségvetés hiánya pedig 2 százalékos szinten várható, míg az államadósság-mutató a tervek szerint 73,3 százalékos GDP-arányos szintre csökken.

A költségvetés legfontosabb eleme, hogy minél több pénz maradjon a lakosságnál, az embereknél és a családoknál. 2016-ban a családi adórendszer további megerősítése folytatódik, négy év alatt fokozatosan a kétszeresére, gyermekenként 10 ezer forint-ról 20 ezer forintra emelkedik a kétgyermekes szülők kedvezménye, megmarad a házasságkötés adókedvezményrel való ösztönzése, folytatódik a gyed extra, és 2016-ban már teljes évben igénybe vehető lesz az új otthoneremtési program. Szorosan kapcsolódik a fentiekhez, hogy a kormány célja elérni azt, hogy Magyarországon mindenkinek legyen munkája, aki dolgozni szeretne, és 2016-ban még több ember számára lesz elérhető a közfoglalkoztatás, amely szorosan kapcsolódik a foglalkoztatást ösztönző egyéb kormányzati programokhoz. Ennek nagyon fontos része a munkahelyvédelmi akció, amelynek révén 138 milliárdot hagy a kormány a munkaerőpiaci szempontból hátrányos helyzetben lévőket alkalmazó vállalkozásoknál, és továbbra is jár adókedvezmény a kisgyermekes szülők rész munkaidős foglalkoztatása után.

Fontos, hogy olyan programok induljanak, amelyek elősegítik a közfoglalkoztatásból a versenyszférába történő átlépést. A 2014 és '20 közötti tervezési időszakban 12 000 milliárd forint európai uniós forrás érkezik Magyarországra és az a cél, hogy ez a fejlesztési beruházási támogatásokra fordítható legalább 60 százalék értékben. Nagyon fontos értékű, hogy folytatódik a „Nők 40” program, a nyugdíjak és a nyugdíjszerű ellátások az infláció mértékével növekednek 2016-ban is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a 2016-os költségvetés egészségügyet érintő kérdéseivel folytassam. Melyek az egészségügyi ellátórendszer fejlesztési prioritásai, amit a Semmelweis Terv, illetve az Egészséges Magyarországgért 2014-2020 közötti időszakot felölelő ágazati stratégia is megfogalmaz? Nagyobb állami felelősségvállalás, intézmények közötti együttműködés, az ágazati gazdálkodás megerősítése, ellátási kompetenciák tisztázása, az

alapellátás fejlesztése és a járóbeteg-ellátás megerősítése. A sürgősségi ellátás, mentőszolgálat fejlesztése, az ágazati informatikai rendszer bővítése és harmonizálása, országos és megyei szintű kapacitástervezés, folyamatos monitorozás és a valós szükségleteket leképező ellátási rendszer kialakítása. A népegészségügyi programok további folytatása és a szűrési aktivitás növelése, az egészség megtartását előmozdító ismeretek és a tudáskészségek fejlesztése. A humán erőforrás-krízis kezelése érdekében pedig az a szakmapolitikai cél, hogy az ágazati bérfejlesztés fennmaradjon, és a bérrendezés folytatódjon, a rezidenstámogatási program fenntartása és kiterjesztése, a szakorvosképzés rendszerének lényegesen rugalmasabb és egyszerűbb kialakítása. Ehhez kapcsolódóan a központi képzés bevezetése, egy egységes humán erőforrás-monitoringrendszer működtetése.

Ha ezeket a prioritásokat nézzük, 2010 óta nagyon sok minden történt, hiszen az egészségügyi dolgozók voltak az elsők, akik több lépésben részesültek béremelésben, ösztöndíjprogramok indultak az elvándorlás megállítására, a hiányszakmákban történő elhelyezkedés ösztönzésére. Nagyon fontos, hogy zajlik a sürgősségi ellátás fejlesztése, a mentőállomások felújítása, új mentőállomások építése, a sürgősségi ellátás 2,5 milliárd forint összeggel kap többet 2016-ban. Ez azt jelenti, hogy folytatódhat a mentőautók beszerzése, ez közel 100 mentőautó beszerzését jelenti. Illetve a már elkezdett mentésirányítási rendszer további fejlesztése is folytatódhat.

El kell mondanunk, hogy az alapellátás fejlesztése 2016-ban is egy nagyon fontos egészségügyi cél. A háziorvosi rendszerről elmondtuk, és ezt reményeink szerint érezni fogják a háziorvosok is, hogy nagyon fontos a munkájuk, az alapellátás kapuőri szerepéről nagyon sokat beszéltünk, de ez a szerep megkerülhetetlen az egészségügyi ellátás területén. Az, hogy a praxisok együtt tudjanak gondolkodni, működni, hogy praxisközösségek jöhessenek létre, hogy a védőnői szolgálat, az otthoni szakápolás megerősödjék, ez mind-mind olyan lépés, amely a hatékony betegellátás és egy eredményes prevenciók tevékenység alapja lehet. Nagyon komoly teher az egészségügynek, hogy sok esetben az alapellátásban a szakma szabályai szerint is kiválóan kezelhető betegek ellátása a nagyságrendekkel többbe kerülő és drágább járó- vagy fekvőbeteg-ellátásban történik meg. Tehát mindenképpen fontos azoknak a programoknak a folytatása, a finansziális lehetőségek megteremtése, amelyek arra ösztönzik a fiatal orvosokat, hogy komoly szakmai perspektívát lássanak a háziorvosi hivatásban.

A jövő évi költségvetés az alapellátás továbbfejlesztéséhez a 2015-ben már megkezdett fejlesztés következő ütemében újabb 10 milliárd forint többletforrást biztosít. 2012 óta, tekintettel az egészségügyben fennálló munkaerőkrízisre, az egészségügyi dolgozók, a fiatal pályakezdő rezidens orvosok migrációjára, a hiányszakmákra ösztöndíjpályázatok kiírására került sor. A rezidenstámogatási program foly-

tatódik 2016-ban is, további ösztöndíjak kerülnek meghirdetésre azzal, hogy mindenki, aki a feltételeket vállalja, részesülhessen ebben, a beépített többlet erre 3,74 milliárd forint. 2015. július 1-jétől az egészségügyi felsőfokú szakirányú képzésben, szakképzésben részt vevő jelöltek foglalkoztatása már központi-
lag valósul meg, a rezidensek illetménye és a jogszabályban foglalt illetménykiegészítések az Egészségügyi Nyilvántartási és Képzési Központ költségvetésében kerülnek biztosításra. Ez több mint 3 milliárd forint pluszt jelent.

Tisztelt Képviselőtársaim! A hazánkban születéskor várható élettartam sajnos mindkét nem esetében elmarad az Európában várthoz képest. Hazánkban mind a nők, mind a férfiak, azt mondhatjuk, átlagosan két évvel rövidebb ideig élnek. A halálozások okai között a szív- és érrendszeri betegségek, illetve az onkológiai, daganatos megbetegedések állnak. Tehát nagyon fontos, hogy a népegészségügy területén további lépések történjenek. A 2012-es törvény alapján közforgalmú zárt légtérű helyeken, közösségi terekben tilos a dohányzás, és nyilván ezek a figyelmeztetések a cigarettásdobozokon is megjelennek, bevezetésre került a népegészségügyi termékadó, és el kell mondanunk, hogy kiemelkedő lépés volt, Európában is az elsők voltunk azon országok között, akik felléptek a transzszírsavak fogyasztásának visszaszorításában. Magyarország a harmadik olyan állam volt az Európai Unióban, ahol ezt a káros összetevőt a minimálisra csökkentették az élelmiszerekben.

2013-ban kezdték meg az ország területén a működésüket az egészségfejlesztési irodák. Ezeknek a száma szerencsére tovább növekedett az elmúlt évek során. Az is fontos, hogy a költségvetés a működésüket több mint másfél milliárd forinttal támogatja. Ezek az egészségfejlesztési irodák nagyon komoly tevékenységet végeznek, rendkívül hasznos és nagyon eredményes munkát, hiszen a háziorvosokkal, önkormányzatokkal, civil szervezetekkel dolgoznak együtt. Fontos a gyógyszerészek bevonása az egészségfejlesztésbe, a lelkiegészség-központok, a védőnői méhnyakszűrés, a magán-egészségügyi szolgáltatók szűrése és jelentési kötelezettsége, az egyre több megyében meginduló vastagbél-szűrési programok, ezek mind-mind olyan elemek, amelyek a lakosság egészségi állapotának javítása érdekében nagyon fontosak és nem most, hanem évtizedek múlva fogják meghatározni az ország egészségügyi állapotát.

A várható élettartam és az egészségben eltöltött életek növekedéséhez az szükséges, hogy minél többet vegyenek részt szűrővizsgálatokon. Nagyon fontos a szűrések jelentősége. Fontos a részvétel kultúrája, fontos az, hogy az egészségtudatos életmódnak ez része legyen. Kiemelt fontosságúnak tartom a szűréseket népszerűsítő programokat, nagyon fontosnak tartom, hogy kötelezően felajánlandó lett a HPV-védőoltás, és nagyon fontosnak tartom a mindennapos testnevelés bevezetését, hiszen az el-

múlt 2-3 évben elmondhatjuk, hogy több mint száz-ezerrel nőtt a napi rendszerességgel sportolók száma. Ezek mind-mind szükségesek ahhoz, hogy a népegészségügyi mutatóink javuljanak. 2016-ban is kiemelt feladat tehát a népegészségügyi szolgáltatások fejlesztése és valamennyi korosztály számára biztosítani az egészség megőrzésének a lehetőségét az ismeretek és a készségek fejlesztésével. Fontos a lakosság egészségkultúrájának fejlesztése, és az, hogy a népegészségügyi szolgáltatásokhoz minél szélesebb körben férjenek hozzá. Ehhez nagyon fontos a háziorvosi rendszer megerősítése és az alapellátás szolgáltatásainak is a prevenció fókuszú bővítése.

Az Egészségbiztosítási Alap 2016. évi költségvetése előirányzatának bevételi és kiadási főösszege 1963 milliárd forint, mint az elmúlt években már megszokhattuk, ezt örömmel mondhatom, nullszaldós és egyensúlyban van. A főösszegek 2015-höz viszonyítva 2,8 százalékos növekedést mutatnak.

(9.30)

Az egészségügyi szakdolgozók és orvosok bérfelállítására 2016-ban a költségvetésben 12,8 milliárd forint plusz áll rendelkezésre. Ez azt jelenti, hogy az ügyeleti díj és készenléti díj, valamint a rendkívüli munkavégzés és a műszakpótlék számításának alapja a 2012. június 30-án hatályos, kinevezésben vagy munkaszerződésben szereplő összeg vagy az akkori közalkalmazotti bértábla alapján járó illetmény jelenleg, de a rendelettel biztosítható lesz, hogy a 2012-2013. évi béremelés bekerüljön az alapbérbe, tehát alapbérrel legyen, ami elsődlegesen a betegágy mellett dolgozóknak, azt kell mondjam, jogos kérése.

A költségvetés 2,5 milliárd forint pluszforrást biztosít a fiatal szakorvosok támogatására, ezáltal megteremti annak lehetőségét, hogy a szakorvosok a szakvizsga megszerzését követően is a rezidensösztöndíjhoz hasonló mértékű támogatásban részesüljenek. Az egészségügyi dolgozók részére 2016-ban az eddigi béremelések fedezetére szolgáló 53,5 milliárd forint rendelkezésre áll. A nyugdíj mellett dolgozók pénzellátást helyettesítő jövedelemkiegészítésére 800 millió forinttal magasabb összeget határoz meg a költségvetés.

Az egészségügyi ágazat, mindannyian tudjuk, nem kevés problémával küzd. Sok a feladat a meghatározott célok eléréséig. Jelentős fejlesztések, programok vannak folyamatban, amelyek előrelépést eredményezhetnek, egyértelműen az egészségügyi ellátórendszer működésének biztonságát erősítik, és meghatározzák az elkövetkezendő évek fejlesztéseit. A költségvetés biztosítani fogja a kormány azon vállalásait, amelyek hozzájárulnak a stabilitás megőrzéséhez. Célunk, hogy az egyre javuló gazdasági teljesítménnyel összhangban a magyar egészségügy is a XXI. század kihívásainak megfelelni képes ágazattá váljék.

A mostani költségvetés nem tudja az egészségügy előtt álló összes kihívást és igényt teljesíteni, de úgy gondolom, a 2016-os esztendőre lefektetett számok stabil és kiszámítható körülményeket teremthetnek. Tisztelettel köszönöm, képviselőtársaim, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót, az LMP részéről.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha megengedik, mielőtt a saját témámra térnék, néhány dologra reagálnék, hiszen nagyon érdekes felszólalásokat hallhatunk az elmúlt időben.

Nagy élvezettel hallgattam Bene Ildikó doktornő felszólalását, hiszen gyakorlatilag kompetensen, gyakorlati ismeretekből sorolja fel azokat a feladatokat, amelyek az egészségügyben szükségesek. A gondom azzal van, hogy míg ön látja ez ehhez szükséges forrásokat, mi nem látjuk ezt a költségvetésben, hogy mindezt meg kellene valósítani. Ön hitelesen és jól tudja képviselni az egészségügy ügyét, és nem értjük meg, hogy honnan következik az a következtetés, hogy miután elmondja azt, hogy milyen problémákkal küzd a magyar egészségügyi rendszer, miután elmondja azt, hogy Magyarországon minden állampolgár két évvel kevesebbet él, mint az európai átlag, akkor költsünk milliárdokat Paksra, vagy költsünk milliárdokat adócsökkentésre. Nem logikus az érvelés, mert nyilvánvalóan ide kellene a pénzeket csoportosítani, és azokra a célokra kellene lényegesen több forrás, amiről ön beszélt. A célokkal teljes mértékben egyetértünk, az ezekre a célokra szánt forrásokat rendkívüli módon keveselljük.

Ugyanígy, ha Semmelweis neve felmerül, akkor nekem egy hasonló kaliberű ember jut eszembe, bocsássanak meg ezért, Geréb Ágnes, aki nagyon sokat küzdött azért, hogy a szaksegítséggel történő, intézeteken kívüli szülésnek Magyarországon megteremtődjön a kultúrája, a világ sok országához hasonlóan. Az önök kormánya volt az, amelyik megteremtette ennek a jogszabályi feltételeit. Ugyanakkor a mai napig nincs semmilyen forrás arra, hogy az első referenciainstítúciók elinduljanak. A mai napig nincs forrás arra, hogy Magyarországon a bábaképzés beinduljon. Nincs meg a háttere annak, hogy ez elindulhasson annak a jogszabálynak a mentén, amit önök megalkottak, és erre éppúgy szükség lenne forrásra, mint mindazokra a feladatokra, amit el tetszett volt mondani.

Sajnos, ezek a forráshiányok jelentkeznek a mindennapi életünkben is. Majdnem földik vagyunk, tetszik tudni jól, hogy a gyerekek nagyon szeretik a mezőtúri fül-orr-gégész bácsit, mert nagyon kedves bácsi, és gyakorlatilag a fél megyében, Tiszafüredtől lefelé délig neki kell menni mindenhová. Pár órát tölt mindenhol, mert nincs szakorvosi ellátás, hiszen nincsenek meg a jó szakorvosaink. Ha tetszik tudni

esetleg, akkor a mi körzeteinkben, ahonnan érkezem, ott ilyen morgós öreg bácsik a házi orvosok, akik nem tudnak elmenni megérdemelt nyugdíjukba, mert nincs senki, aki a házi orvosi praxisukat átvegye, mert nincs megfelelő ösztönző rendszer ahhoz, hogy azt be lehessen tölteni.

Tehát azt mondom, hogy mindazokkal a célokkal, amiket el tetszett volt mondani, maximálisan egyet lehet érteni és támogatni lehet, sőt többletfeladatok vannak itt, viszont mindezek a feladatok sokkal, de sokkal több forrást igényelnének. És sok forrást igényel a közfeladatok ellátása, amivel az emberek életminőségét tudjuk javítani, a várható élettartamokat tudjuk növelni, egészségmegőrzés és betegségmegelőzés kapcsán, akkor ez bizony forrásokat igényel. És lényegesen több forrásra van szükség.

Latorcai alelnök úrnak is élveztem a gazdaságpolitikai felszólalását. Nyilvánvalóan ott már több dologgal vitáznék. Hiszen amikor az adócsökkentés évről beszél, akkor folyamatosan számolgotok, hogy ez az adócsökkentés akár az szja kapcsán mit fog jelenteni. Ugye, gyakorlatilag arról beszélünk, hogy a minimálbér közelében lévő emberek éves szinten megspórolnak 12 ezer forintot, míg a Nemzeti Bank vezető testülete 200-300 ezer forintot. Megint nem oda megy a pénz, ahol a legjobban szükség lenne rá.

És az a baj, hogy mindaddig, amíg az önök kormánya nem látja be, hogy az egykulcsos adórendszer teljes tévút, ami csak ahhoz járul hozzá, hogy még jobban szétszakítsa a magyar társadalmat, amíg azok, akik szegénységben vannak, még tovább mennek lefelé, akik pedig jómódban vannak, még tovább emelkednek, addig ez nem fog változni. Alapjaiban elhibázott az szja-politikájuk, és mindaddig, amíg ezt nem látják be, a társadalom helyrehozhatatlanul szakad szétfelé nagyon-nagyon szegényekre, és nagyon jómódúakra. Meglennének az adópolitikai eszközei, hogy ezt kikerüljük, és mindaddig hiába beszél Latorcai alelnök úr az adócsökkentés évről, ameddig ezt a társadalmi szétszakadást szolgálja ez az adópolitika.

Ugyanúgy komoly bajom van, vagy hát nyilván rosszindulatú politikai kötekedés, amikor családbarát politikáról beszél, hogy a család pártján áll a költségvetés, ezeket a kifejezéseket használta. Pont az a bajunk, hogy meg lehet számolni azt a pár családot, amelynek a pártján áll. Pont meg lehet számolni azt a pár családot, amelynek ez segít; míg a magyar társadalom családjai többségének nem segít, nem nyújt érdemi lehetőséget. Nyilvánvalóan ezek azok, amiket jelentős mértékben a módosító indítványainkkal megpróbálunk megváltoztatni.

Hogy még visszafelé menjek az időben, és még egy pár mondatban reagálhassak, ugye, volt szó agrárpolitikáról. Nagy István államtitkár úr beszélt már néhány dologról, ami mind-mind nagyon-nagyon érdekes. Így az osztatlan közös kapcsán nekem is vesszőparipám szokott lenni, és nagyon örülök, hogy Gógös képviselőtársam elmondta, így nem használok fel erre sok időt, de az a gond, hogy ha öt év alatt az

egy Vas megyében sikerült valamilyen eredményt elérni, akkor, ha jól számolok, 95 évre lesz szükség. Ezzel van gondom. Ha ez így halad, ilyen ütemben, akkor nemhogy a mi életünkben, de még a következő időszakban sem lesz megoldva ez az elhibázott probléma. Senki nem állítja, hogy a Fidesz alakította ki a problémát, senki nem mondja, hogy önök a hibásak, de öt éve ígérik, hogy rendbe teszik, és öt év alatt egy megyével tudtak foglalkozni. Nyilvánvalóan ez kevés.

Az, hogy most Karcagon a baráti köre meggyőzte a földművelésügyi minisztert, hogy Karcagon kell elkezdni egy új mintaprogramot, ez megint nem jelent segítséget a magyar társadalom többsége számára. Az jelentene segítséget, ha többletforrásokkal, lényegesen dinamikusabban és jobban tudna haladni ez a munka. Arra kérem önt mint az ágazat képviselőjét, hogy a költségvetésben a megfelelő tárcákkal szemben képviselje ezt az érdeket. Kérjen több pénzt erre! Az önök pártján vagyunk, ha önök ezt akarják csinálni. Önöket támogatjuk az ez irányú módosító indítványainkkal.

Nyilvánvalóan a jószágtartással kapcsolatos szakpolitikában is Gógös képviselőtársam több dolgot elmondott. Én arra hívnám fel újból és újból a figyelmét államtitkár úrnak, hogy mindaddig, ameddig a magasabb élőlétszám-igényű, hagyományos extenzív állattartási módokat nem különböztetjük meg az intenzív tartástól, és pusztán állattartásról beszélünk, addig nem fogja tudni elérni az agrártárca a célját, mert sem foglalkoztatáspolitikában, sem az egészséges élelmiszerhús-termelésben nem lesz meg az a különbség, amit el szeretne érni. Ugye, államtitkár úr is csakúgy, mint a miniszter úr, zászlóvivője a GMO elleni harcnak. Mindaddig, amíg az intenzív szarvasmarha-tartásnak van előnye, piaci előnye, támogatási előnye az extenzív legeltetéses állattartásban tartott szarvasmarha-állományokkal szemben, addig nem valósul meg az a jellegű élelmiszerbiztonság, ami Bene doktornő álmához, hogy ne legyünk átlag alatt az egészséges életmódban és a várható élettartamban, nem tud elérni.

Ez az életmódbeli különbség, ez a fogyasztási kultúra az, amivel érdemben hozzá tudna járulni ahhoz, hogy csökkentsük az egészségügyi ártalmakat. Nyilvánvalóan ezért lenne szükség arra, hogy ezt alapvetően megkülönböztessük, és lényegesen több forrást biztosítsunk erre.

Sajnos, hosszabban reagáltam, mint szerettem volna, így most rátérek az egyik fő területemre, a kistélepülési önkormányzatok forrásaira. Sajnos, az elmúlt időszaknak, és megint azt mondhatom, nem kell, hogy mindig mindent támadásnak vegyenek, mert nem a Fidesz-kormányzat... - hanem az elmúlt 15 év legnagyobb vesztesei a kistélepülések voltak. Azok az aprófalvak, ahonnan elvitte az elmúlt 10-15 év a közszolgáltatásokat, ahonnan kisgyerekeknek kell reggel hóban-fagyban a busznál állni azért, hogy bejussanak a szomszéd településre iskolába, ahol már nincs postahivatal, már nincs vonat - ezek lettek a fő vesztesek.

(9.40)

Az a baj, hogy szavazóbázisként ezek nem jelentenek nagy mennyiségű embert, és éppen ezért nem foglalkozik velük egyik politikai erő sem, és nem foglalkozik velük kellően a kormányzat. Nyilvánvalóan látható az, hogy az önkormányzatok finanszírozása elégtelen. Az önkormányzatok finanszírozása úgy rossz, ahogy van. Nézzék meg azt a tendenciát, hogy rákényszerítik a kis önkormányzatokat arra, hogy saját érdekeikkel ellentétesen, tehát a helyi gazdákörök támogatásával ellentétesen, mondjuk, földadót vethessenek ki, és megpróbálják ilyen jellegű tevékenységekkel kiegészíteni a jövedelmüket, miközben források sokaságát nem kapják meg. Vannak olyan kötelező feladataik, amelyek nincsenek finanszírozva. Beszélhetnék a kistéleplési polgármesterek fizetéséről is, amelynél abban bízom, így hogy nem mi terjesztettük be, hanem egy fideszes országgyűlési képviselő, hátha több esélye lesz, hogy meghallgassák, de számos más feladatról is lehet beszélni, hiszen ha azt nézzük, hogy a magyar fejlesztéspolitika mennyire igazságtalan, akkor ennek a legnagyobb elszenvetői a kistéleplések.

Önök kormányzati forrásokból százmilliárdokat fordítanak, mondjuk, autópálya-fejlesztésekre vagy gyorsforgalmi úthálózat-fejlesztésekre. Ahol van autópálya, ott van meg az esélye annak, hogy valamilyen nagy cég, valami összeszerelő üzem, amit önök szeretnek, az letelepüljön, csakúgy, mint Gyöngyösre, Kecskemétre vagy bármi más mellett, autópálya kell. Hogyha letelepedett egy ilyen cég, akkor az elkezd termelni a helyi iparüzési adóból azokat a lehetőségeket, hogy ott források legyenek. Ugyanakkor ahova nem ment fejlesztés és nem ment oda cég és nincs a helyi iparüzési adóból bevétel, azok a települések viszont teljes mértékben vesztesei a költségvetésnek, mert nincs meg a forrásuk. Igazságtalan ez a rendszer, oda tesz, ahol már van, ahol van autópálya, ahol van gyár, ahol van gazdaság, oda további források mennek, míg oda, ahol gyakorlatilag nincs semmi, oda nem megy forrás, és nemcsak nem megy forrás, hanem nem megy olyan konkrét támogatás sem és segítség sem, ami a helyi foglalkoztatást meg tudná erősíteni.

Ismét egy pillanatra visszatérve az agrártárca témájához, nagyon-nagyon érdekes tapasztalatokat látunk szerte az országban. Amikor nemrégén Tolna megyében voltam, az északi részén, ahol az egyik kis falu önkormányzata mondja, hogy nagyon szeretik a Start-munkaprogramot és ne támadjuk már, mert nagyon fontos lehetőség a helyi embereknek, hogy legyen valami. De a Start-munkaprogramjuk nem tud önfenntartó lenni, és nem tud úgy termelni, hogy az ne függjön a kormányzati forrásoktól, mert nincs semmi földjük. 15 hektár földért fordultak már több esetben a megyei közgyűlés vezetőihez, a földalaphoz, miközben a Csányi Sándor érdekeltségébe tartozó nagy cégeknek 100 hektárokat ad oda az NFA, és ez nem olyan, ami pénzébe kerülne a kormányzat-

nak, nem olyan, amibe költségvetési források kellenének, pusztán arra lenne szükség, hogy olyan szabályozás valósuljon meg, ami az önkormányzatok lehetőségeit bővíti.

Erre lenne hasznos például az a demográfiai földprogram, amire szintén tettünk költségvetési módosító indítványt, mert azt szeretnénk, ha a földek bérlete során igenis előtérbe kerülnének azok a pályázók, akik munkahelyeket hoznak létre, pont, amiről az államtitkár úr beszélt, az önfenntartást, a családi gazdálkodást segítik. De jelen pillanatban erre konkrétan nincs cél, mert a pályázati rendszer pontozása nem igazságos. Nem jó, azért, mert olyan szempontokat vesz figyelembe, amelyek nem azt nézik, hogy helyben élő családoknak, gyermekvállaló fiataloknak akar segíteni a rendszer, hanem teljesen más szempontokat, és mindaddig, ameddig a demográfiai földprogram nem tud beindulni, az állami földeknek - továbbra is fenntartom - egy túlnyomó többsége nem lesz hasznos a magyar társadalomnak, mert nem teremt feltétlenül olyan hatékonysággal új munkahelyeket, mint ahogyan kellene. Itt a hatékonyság alatt azt értem, hogy mondjuk, 50 hektár alatt foglalkoztatnak-e egy főt, vagy pedig 150, 200 meg 500 hektárokra esik egy fő foglalkoztatása, mert a jelenlegi földprogramnak egy halom ilyen haszonélvezője is van, amely nem jár új foglalkoztatással, míg azok, akik viszont akár a városokból végre azt mondják, hogy újra a vidék felé fordulnak, hogy segítsék a vidék népességmegtartó erejének politikáját, azok nem jutnak azokhoz a lehetőségekhez, hogy segítsük őket, hogy ott családot alapítsanak, gyermeket neveljenek, és családi gazdaságokat hozzanak létre. Az ez irányú módosítónk nyilvánvalóan ezt célozná.

Ha már itt vagyok a családi gazdaságoknál, akkor szót kell hogy ejtsek nyilvánvalóan a kis- és középvállalkozások helyzetéről. Amit leginkább furcsállok, az, hogy a kormányzat az elmúlt egy évben folyamatosan arról beszélt, hogy a következő időszakban a strukturális alapokból származó jövedelmekkel meg fogja erősíteni a kis- és középvállalkozásokat. Az LMP ezzel az iránnyal elejétől kezdve egyetért. Mi azt gondoljuk, hogy a magyar gazdaság alapját igenis kis- és középvállalkozásoknak, vidéken lévő, helyben lévő, helyi tulajdonossal rendelkező, önfoglalkoztató vállalkozásoknak, egy-két fős vállalkozásoknak kell adni, mert a gazdasági diverzitás alapjait ez teremtheti meg, és ez nagyon-nagyon fontos lenne.

Ezzel szemben mit mond a statisztika? Nem mi találjuk ki, tehát nem mi szabjuk a KSH adatait. Múlt év őszén is rekordokat döntött a kvv-k bedőlésének a száma, és most áprilisban is újabb csúcs dőlt meg a kis- és középvállalkozások megszűnésének a számában. Hogyha komolyan gondolja a kormány azt, hogy ilyen jellegű gazdaságfejlesztésre akar energiákat és erőforrásokat fordítani, akkor ezzel foglalkozni kell. Mi ezért nyújtunk be módosítókat, hogy igenis azok kapjanak adókedvezményt, és azoknak segítsük a megmaradását, akik a kormány céljait legalább

szavakban megtestesítik. A kkv-szektor teljes mértékben ilyen.

Mi azt szeretnénk, ha a pénzek nem centralizáltak egy-egy nagy fejlesztést finanszíroznának, hanem lehetőség szerint szerte a magyar vidéken a lehető legtöbb kis- és középvállalkozásnak nyújtanának segítséget. Ehhez az kell, hogy segítsük hitelrendszerrel a strukturális alapokhoz való hozzáférést, az kell, hogy segítsük nekik kedvezményes konstrukciókkal azt, hogy a pályázati rendszerekből forrásokhoz jussanak, mert hiába tesz bármit az EU-s forrásokból a Miniszterelnökség, hogyha 35-40 százalékos támogatási intenzitású pályázatokhoz nem tudják megteremteni az önerőt, hiába tesz bármit, ha nincs meg az előfinanszírozáshoz szükséges tőkeháttér. Mindaddig, amíg ennek a költségvetési forrásai nem lesznek meg, addig a kkv-k megszűnésének a száma nem fog csökkeni. Teljesen ellentétes irányba megyünk, mint amit a kormány ígért. Ezzel kapcsolatban nyújtottunk be több módosítót, amit szeretnénk kormánypartii képviselőtársaink figyelmébe ajánlani. A legtöbb esetben próbáljuk azokat erősíteni, amelyek szavakban az önök céljait is megtestesítik, és ezekre kell, ezekre a közfeladatokra szerintünk lényegesen több forrást biztosítani.

Egy másik szakterületre, a környezet- és természetvédelemre remélem, hogy lesz később lehetőségem, ami most elmaradt. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Nagy István államtitkár úr kért szót. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Néhány mondattal hadd válaszoljak Sallai R. Benedek képviselőtársamnak, és ismét hadd mondjam el az osztatlan közös problémáját.

Igen, érzi a kormány, hogy mennyire égető és sürgős feladat. Meg kellett teremteni a hozzávaló anyagiakat, és meg kellett teremteni azt a törvényi, rendeleti háttérrel, amivel ezt végre lehet hajtani. Vas megyében végeztünk ezzel, május hó folyamán akik bejelentkeztek gazdák, megkapják azt az értesítést, hogy mikor, hol kell összejöjjenek az ügyben, hogy a közös osztatlanról egyezségeket kössenek, a földművelésügyi tárca kiválasztotta közbeszerzésen azt a céget, amely lebonyolítja ezt a folyamatot, tehát azt kell mondjam, hogy egészen célegyenesben van ez a folyamat. Nem öt év alatt egy megye, hanem gyakorlatilag 2018-ig, akik kérték, igényelték, arra nagyon jól eséllyel be is fejeződik a dolog.

A hagyományos állattenyésztés kapcsán hadd fogalmazzak úgy kedves képviselőtársamnak, hogy igen, van feladat a szemléletváltásban, mert akkor, amikor sertésprogramról beszélünk vagy sertéshizlálásról beszélünk, akkor is azt kellene mondani, hogy a magyar élelmiszeriparnak legalább háromféle sertésre volna szüksége. Szüksége van egy 110-115 kilogrammos, iparszerű körülmények között előállított

sertésre, van szükség mindenképpen egy nagy tömegre hizlalt sertésre, amely a hungarikumok alapanyagául szolgálhat, és van szükség mindenképpen az őshonos magyar fajtákra, többek között a mangalicára, amely komoly piaci értékkel bír. De mindezt csak a piaci tényezők határozhatják meg, és amint a sertésnél a példa mutatja, van rá igény, mindegyikre külön-külön van igény, és én nagyon remélem, hogy ezt meg tudjuk tenni.

Az megint csak egy szemléletformálás kérdése, hogy a juhhús fogyasztást mennyire fogjuk tudni népszerűsíteni Magyarországon, mert amiről ön szólt, az egyik legkiválóbb egyed vagy faj pontosan a juh volna a legeltetéses állattenyésztésben, hiszen olyan minőségű húst ad és olyan élelmiszerminőség-biztonságot jelentene a juhhús fogyasztásának emelkedése, amellyel mindenki egyetértene ebben az országban, csak újra vissza kellene állítani a köztudatba, és újra elfogadottá kellene tenni magát a húst.

Az önkormányzatok földhöz jutását mondta kedves képviselő uram is. Engedje meg, hogy itt egy szomorút közöljek önnel: itt volt a parlament előtt, támogatás kellett volna hozzá, mert kétharmados, ahhoz, hogy oda tudjuk adni. *(Gógös Zoltán: Hozzátok be újra a nemzeti parkokkal együtt!)* Ha segíteni szeretnék, akkor azt mondom, hogy az az önkormányzat hozzon létre egy egyesületet, egy szociális egyesületet, és máris rögtön tud pályázni és kap is földet.

(9.50)

Hiszen ott van az a program, amellyel a Belügyminisztérium rendelkezik, ahol földet tudunk adni azon egyesületeknek, amelyek Start-munkában vagy közmunkában kertészeti vagy növénytermesztési feladatokat kívánnak ellátni. Tehát ne az önkormányzat igényelje meg, hanem az önkormányzat által létrehozott vagy támogatott egyesület már minden további nélkül tud pályázni, de kérem a szövetségüket ahhoz, hogy ha a parlament elé kerül, akkor nyomják meg önök is az igen gombot, hogy kétharmados törvény keretében oda tudjuk adni az önkormányzatoknak az igényelt területet.

A kkv-szektor támogatása: kifejezetten úgy készült el az új vidékfejlesztési operatív program, hogy a kkv-k támogatottsága 80 százalék legyen benne. Azt is el kell mondanom önnek, hogy nagyon kíváncsian figyeljük azt, hogy a kkv-szektor le fogja-e tudni igényelni ezt az óriási összeget, ami rendelkezésre áll. Nagyon remélem, hogy a pályázati időszak végén már egészen más kritikái éllel fog tudni beszámolni arról, hogy milyen statisztikákat lát.

Borzasztóan nehéz helyzetben vagyunk akkor, amikor a kormány elmondja a szándékát, hogy mit szeretnénk tenni, önök pedig egy elmúlt öt éves statisztikai adatra hivatkozva a múltat tárják elé, hogy más, amit mondunk, és más a valóság. Igen, mert az elmúlt öt éves ciklusban egy más gondolat mentén voltak ezek a támogatások, én azt remélem,

hogy 2018 után, 2020-ig ennek a támogatási folyamatnak eredménye is lesz, amit ön mondott, és meggyőződhet arról, hogy mennyire fontos a kis- és közepes vállalkozások támogatása.

Csak zárójelben jegyzem meg egyébként, hogy a világ és benne Magyarország arányai azért érdekesek. Magyarországon 1-2-10 mezőgazdasági vállalat kivételével szinte mindenki egyébként a kkv-szektorba tartozik. Ez egy rossz hír az ön számára, de azért mondtam, hogy itt mi nagynak látunk dolgokat, de ha ezt európai vagy világviszonylatban nézzük, egészen mások a méretek, de azt kell mondjam önnek, hogy a magyarországi méretek szerinti kkv-k lesznek támogatva 80 százalékos mértékben ezekből az európai uniós forrásokból. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak adom meg a szót, a független képviselők közül.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Amikor a jövő évi költségvetésről beszélünk, akkor az előző évekre is vissza kell tekintenünk. Rövidesen fog kezdődni Orbán Viktor öt éves évértékelője, vagyis kormányzati értékelője, a költségvetéspolitikát, a költségvetésben meghatározott társadalmpolitikai elveket is érdemes visszamenőleg is áttekintenünk, ugyanis azon az örökségen, ami velünk van, nem változtat semmit ez az idei költségvetés.

Részben azt gondolom, hogy az az adópolitika, amit az Orbán-kormány bevezetett, nevezetesen, az egykulcsos személyi jövedelemadó, az mostanra egyértelműen megbukott, egyébként már korábban megbukott, és továbbra is meg van bukva, ezért ennek a kiterjesztése legalábbis meglepő. *(Zaj, közbeszólások. - Czunyiné dr. Bertalan Judit: Meg van bukva. Általános iskola második osztály!)* Eredetileg a kormány - nem kis joggal - azt várta tőle, amit egyébként az egykulcsos személyi jövedelemadótól, ha az jókor van bevezetve, lehet is várni, hogy munkakínálat-növelő hatása legyen, illetve az emberek fogyasztásra költsék, és ezáltal generálják a gazdaság működését.

Magyarországon nem ez történt. Már az első években kiderült, hogy sem a munkaerő-kínálat nem növekedett, se nem költötte senki fogyasztásra ezt a pénzt, alapvetően az emberek, akiknek jutott belőle, azok megtakarították vagy az adósságukat törlesztették belőle, tehát a magyar gazdaságra semmiféle pozitív hatással nem járt ez a változás. Ellenben azt el lehet mondani, hogy a lakosság legszegényebb ötödétől ez a pénz a leggazdagabb ötödéhez vándorolt át. Tehát a növekedésre gyakorolt hatása nem érdemleges.

A különadók politikájára épülő költségvetési politikát is alapvetően fenntartja a kormány, néhány kisebb korrekcióval. A mai napig az a helyzet, hogy ez torzítja a piaci versenyt, visszafogja a beruházási kedvet, és alapvetően kiszámíthatatlanabbá teszi az üzleti környezetet. Ez sem változott semmit, ezek

között a körülmények között kénytelenek Magyarországon a vállalkozók dolgozni. Ez mindenképpen - mint két alapvető tézise ennek a kormánynak -, azt gondolom, hogy súlyosan elhibázott.

A költségvetés-politikának egyéb örökségei is vannak velünk az elmúlt évektől. Nevezetesen, a központosított oktatásban talán a legnyilvánvalóbb az, hogy a központosítás mekkora forráskivonással járt együtt mind a köz-, mind a felsőoktatásban, de ugyanez rafináltabb módon az egészségügy központosításával együtt is megtörtént. Tehát azok az összegek, amelyek itt a jelenlegi költségvetésben előtűntek állnak ezekben a szektorokban, érdemi változást nem tudnak hozni, hiszen már az előző években sok száz milliárd forintnyi hiány keletkezett mind az oktatásban, mind az egészségügyben, mind pedig a munkaerő-piaci beavatkozások vonatkozásában. Ezért azt gondolom, hogy enélkül, mindezek nélkül nem tudunk a mostani költségvetésről is beszélni.

Mi az, ami fontos ennek a kormánynak, mik azok a területek, ahová nagyon jelentős, de nyilvánvaló módon fölösleges pénzek mennek? A miniszterelnököt a Várba program, stadiont minden faluba program, orosz atomot az unokáinknak program, szolgámatkát mindenkinek program, és sok-sok pénzt a kormányzatra, államtitkárokra, helyettes államtitkárokra, kormányzati kiadásokra, presztízsbetűhűzőkre. Azt gondolom, hogy ezek azok a területek, amelyekhez, amikor ezt az egyébként alapvetően strukturájában elhibázott költségvetést próbáljuk esetleg valamilyen módon korrigálni, akkor oda lehet nyúlni forrásokért.

Nagyon büszke a kormány a családpolitikájára, én azonban azt gondolom, hogy ez is egy félreértett dolog. A kormány szeret polgárcsökkentésről beszélni, de valójában az Orbán-kormány a magyar polgárcsökkentést súlyosan gátolja azóta, amióta 2010-ben hatalomra került. Ugyanis mindazok az eszközök, mindazok a szolgáltatások, mindazok a kormányzati beavatkozások, amelyek azt segítenék elő, hogy a társadalmi mobilitás erősödjön, hogy az emberek előrébb jussanak, hogy a gyerekeinket előrébb lássuk, mint ahol mi vagyunk, azok semmi módon nincsenek megtámogatva, sőt ezek azok a beavatkozások, kormányzati szolgáltatások, amelyek szinte minden területen visszafejlődtek. Ezért ez a költségvetés - az előző évekhez hasonlóan - Magyarország polgárcsökkentését súlyosan gátolja. Szerintem ez elfogadhatatlan egy XXI. századi felvilágosult állam vonatkozásában.

Én azt gondolom - mint ahogy mondtam -, hogy strukturálisan rossz ez a költségvetés, és anélkül, hogy az egészet újra lehetne gondolni, igazából javítani nem lehet rajta. Egy picit lehet korrigálni, én legalábbis a magam részéről erre tettem kísérletet. Megpróbáltam végiggondolni, hogy mint ahogy egy gondos szülő, mik azok a hosszú távú ügyek, amelyek az embereknek fontosak. Nagyon egyszerűen végiggondolható. Azt akarjuk, hogy a gyerekek jól tanuljanak, jó iskolába járjanak, minden gyerek jó iskolába járjon, azt akarjuk, hogy egészségesek legyenek, és az

utódaink is egészségesek legyenek, és azt akarjuk, hogy jó, minőségi, motiváló munkája legyen a gyerekeinknek.

Ez a három dolog a legfontosabb Magyarországon is: az oktatás, az egészség és a munka. Ezért az én módosító javaslatom is alapvetően ezekre a területekre terjednek ki. Mint mondtam, a forrásokat az előbb megjelöltem, nagyjából 700 milliárd forintnyi keretben javaslok átcsoportosításokat, mindenképp az iskola területén, az iskola világában, a közoktatásban és a felsőoktatásban.

Hozzá kell tennem, hogy megint csak olyan strukturális átalakítások zajlottak itt az elmúlt években, amelyek egyébként lehetetlenné teszik, hogy Magyarországon ma mindenki számára a minőségi iskoláztatás lehetségessé váljon. A KLIK, a központosított oktatás megszervezése egy súlyosan félreértelmezett koncepció. Az, hogy az állam milyen szolgáltatásokat nyújt mindenkinek, illetve hogy milyen elvárásrendszert állapít meg az iskolák részére, ahhoz szüségtelen, hogy az állam kezelésébe vegye az iskolákat, és centralizálja, és az is teljesen szüségtelen, hogy az állam legyen minden pedagógusnak a munkáltatója. Nem csoda egyébként, hogy olyan kevés iskolaigazgató jelentkezik erre a posztra ma már, egyszerűen olyan iskolák hegyben állnak, ahol nem sikerült az elmúlt években igazgatókat választani, hiszen nincsen semmi dolguk ma már az iskolaigazgatóknak, mint az, hogy az órarendet összeállítsák.

(10.00)

Ez egy nagyon komoly frusztráció, és természetesen strukturálisan is probléma, hogy az igazgatók nem lehetnek rendes gazdái az iskoláknak, nem szólhatnak hozzá, hogy kik legyenek ott a pedagógusok, semmi közük nincs a fejlesztéshez, egyszerűen alapvető fontosságú dolgok el vannak tőlük véve.

Azt gondolom, hogy az életpályamodell, ami szintén a kormányzat egyik büszkesége, megint csak rosszul sikerült. Akár jó is lehetne az életpályamodell, teljesen nyilvánvaló, hogy erre van szüségük az iskola világában dolgozó embereknek, de ha ahhoz rendeljük az életpályamodellt és valamekkora fizetésemelést, hogy megvonjuk az önszerveződés jogát a pedagógusoktól, őket Pedagógus Karba kényszerítjük, és lényegében lehetetlenné tesszük számukra, hogy a saját életük alakításába a jövőben beleszóljanak, ez egyszerűen egy olyan ár, ami szerintem azért a kicsi fizetésemelésért nem éri meg. És persze még nincs is kész az életpályamodell, úgy vezették be, hogy az egész nincs kitalálva, még számos eleme a továbbiakban hátravan.

Komoly probléma van a szakiskolák ügyekkel, a szakképzéssel. Az elmúlt hetekben erről elég sok szó esett. Ez egy teljesen félreértelmezett dolog, olyan, mintha a magyar kormány képviselői nem értettek volna idegen nyelven, amikor német és dán kollégáikkal tárgyaltak a duális rendszerről. A duális rendszer ugyanis nem jelenti azt, hogy a gyerekek ne

tanuljanak közismereti tárgyat. Ha megnézzük, hogy Németországban a végzett szakmunkások hány közismereti órát vettek, akkor kiderül, hogy másfélszer annyit, mint Magyarországon a korábbi években. Dániában a végzett szakmunkások 80 százaléka beszél értelmezhető szinten angolul; Magyarországon ez 0,5 százalék. A duális képzés nem arról szól, hogy kell közismereti tárgyakat tanulni, hiszen azok a gyerekek, akik ma megtanulnak egy szakmát, tíz év múlva egy másik szakmát kell hogy megtanuljanak. Ha nem tudnak olvasni, számolni angolul, nem tudnak számítógépezni, akkor el fogják veszíteni a tudásukat tíz éven belül a mai világban. Tehát ez is egy nagyon komoly gond. Ezeket mind csak azért mondtam el, mert a mostani költségvetés ezeken nem is tud változtatni. Hiába adunk egy kicsit több pénzt a pedagógusoknak, ettől ez a rendszer nem korrigálható, olyan súlyosan el van hibázva.

Egyébként pedig ahol még javaslatokat tettem módosításra, az alapvetően a fejlesztő területek. A központosításnak súlyosan áldozatul estek nemcsak a pedagógusok, hanem a gyerekek fejlesztéséért felelős intézmények és az ott dolgozók. Ma már ha valakinek a gyereke logopédushoz kényszerül, akkor egy csomó városból másik városba kell a szülőknek átvinni ahelyett, hogy ilyen alapvető fejlesztő szolgáltatások a gyerek közelében, az iskolában rendelkezésre állnának. A többi egyébről ne is beszéljünk.

Röviden még arról, hogy a felsőoktatásban nagyon komoly pénzühiány keletkezett az elmúlt években. Ezekből az én javaslatom szerint valamennyit szeretnék visszafizetni.

Az egészségügyről már jó sok szó esett ma. Ez a kormányzati tervekben alapvetően hiányzik. Sokkal nagyobb nagyságrendben javaslok az egészségügybe forrásokat, mint az a pár milliárd forint, amiről Bene doktornő is beszélt. Nyilvánvalóan a dolgozók bérfejlesztésére, a kritikus állapotban lévő intézmények fejlesztésére, az adósságkonszolidációra, a mentőkre sokkal-sokkal több pénz van, mint ami ebben a tervben pillanatnyilag van.

Még pár szót beszélnék a munka világáról is. Azok után, hogy Czomba államtitkár úr is rossznak tartja a közfoglalkoztatás rendszerét és annak a leépítését szorgalmazza, döbbenetes, hogy a kormány milyen kitartóan sulykolja folyamatosan ennek a pozitív hatásait. Azok után, hogy diplomás fiatalok ma azonnal közszolgálatba kényszerülnek, mert ha három hónap alatt nem találnak munkát, akkor más lehetőségük nincs, ez teljes mértékben elfogadhatatlan, és szemben áll azokkal az eredeti koncepciókkal, amiket a kormány büszkén vállalt.

Mi, az Együtt egy „Dolgozni, boldogulni” programot dolgoztunk ki, amely alapvetően a kormány által elutasított és leépített aktív munkaerő-piaci kezdeményezések modern formáit gyűjtötte össze. Álláskeresési biztosítás és együttműködési szerződéssel alapuló munkahelyteremtés az, amit mi szorgalmazunk. Ennek a költségvetési elemeit a javaslatomban beépítettem.

Összességében azt gondolom, hogy nem jó helyekre koncentrált ez a program. A kormány az előző években megbukott strukturális elemeket fenntartja, és alapvetően nem azokra a dolgokra koncentrált, amelyek a magyar emberek szükségletei ezekben az években. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Orbán Gábor államtitkár úr jelentkezett szólásra. Öné a szó.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sallai képviselő úr és most Szelényi képviselő asszony is szóba hozta az egykulcsos adót, illetve képviselő asszony a különadókat. Néhány mondatban, néhány pontban ezekre szeretnék reagálni. Nem lenne jó, ha az általuk elmondottakat szó nélkül hagynám, mert nagyon sok minden elhangzott, amivel nem tudok egyetérteni.

Úgy gondolom előjáróban, hogy az egykulcsos adó mérlegét elég korán vonták meg. Az a véleményem, hogy egy gazdaságpolitikai intézkedés hatását mindig valamilyen olyan alappályához kell mérni - ez a korrekt elemzés alapszabálya -, ami történt volna, ha nem vezetjük be azt az intézkedést. Jó néhány évnek el kell telnie ahhoz, hogy lássuk, a többi, gazdaságot, társadalmat, munkapiacot érintő hatás között ennek a konkrét intézkedésnek milyen hatása lehetett. Tehát azt gondolom, hogy viszonylag elhamarkodott következtetésre jutott a képviselő asszony és a képviselő úr.

Mi az, amit szerintem most ezen a 2015 májusi délelőttön el lehet mondani a 2011-ben bevezetett egykulcsos adóról? Három pontban foglalnám ezt össze. Amit már biztosan tudunk, a következő. Ahhoz, hogy érdemi költségvetési hatása legyen egy progresszív adórendszer bevezetésének, az kellene, hogy nagyon alacsonyan húzzuk meg azt a határt, ahonnan már belépnek a magasabb kulcsok. Ez azt jelentené, hogy már az átlagbérnél a magasabb kulcsú kategóriába tartozna a személyi jövedelemadó mértéke, ez pedig nem hiszem, hogy összhangban lenne az igazságos adórendszernek azzal az elképzelésével, ami az önök fejében lehet.

Miért van az, hogy ilyen alacsonyra kellene tenünk a sávhatárt? Azért, mert a 2010 előtti adórendszer és gazdaságpolitika azt eredményezte, hogy a bevallott jövedelmek eloszlása Magyarországon rendkívül különös mintázatot mutat. Sehol más országban, legalábbis a velünk összemérhető országokban nem jellemző az, hogy ennyire a minimálbér környékére csoportosulna, sűrűsödne a bevallott jövedelmek eloszlása. Ez a fajta adóelkerülés azáltal alakult ki, hogy persze egyfelől a tőkejövedelmeket nem szeretnénk különösebben adóztatni - ebben változás nincs, sőt előrelépés van a kis- és középvállalkozások esetében -, ugyanakkor a munkára extrém terheket rakott a járulékokon és a személyi jövedelemadó-rendszeren keresztül úgy általában a szocia-

lista kormány. Ez okozta azt a menekülést a minimálbéres világba, ami utána már értelmetlenné tette a progresszív adórendszert. A társadalom egyszerűen kimenekült abból a személyi jövedelemadó-rendszerből, amelybe a szocialista kormányzás alatt került.

A második pont, amit szeretnék megemlíteni, az aktivitás alakulására vonatkozik. Hogy ne nőtt volna Magyarországon az aktivitás, ezt most hallom először. Az elmúlt öt évben teljesen egyértelmű, hogy soha ilyen közel a munka világához nem tudtuk hozni a magyar társadalmat, a magyar családokat, mint mostanra. Nem igaz az, hogy ne nőtt volna a munkát vállalók, illetve a munkát keresők száma. Ez a szám már a 4,5 millió főt is meghaladja, ami a munkavállaló korú népesség arányában több mint húsz éve a legmagasabb adat.

(10.10)

A 3. pontban azt szeretném elmondani, hogy a megtakarítási viselkedés is olyan, amit nem lehet még az egykulcsos adóval ilyen közvetlenül összekapcsolni, ahogy önök tették. Nem arról van szó, hogy a megtakarítások azért nőttek Magyarországon, mert egykulcsos adó van; azért nőttek, mert a túlhitelzés és az elhibázott devizahitelezési politika következtében, amelyet 2010 előtt nyaklók nélkül lehetett folytatni, a magyar családok olyan terhekkel szembesültek, amelyeket hosszú ideig tart magukról ledobni. Ebben az elmúlt öt évben nagyon nagy előrelépés történt, de az kétségtelen, hogy egyfajta hitelundor is kialakult, aminek következtében a megtakarítások összességében nagyobbak, mint voltak azokban az időkben, amikor ész nélkül lehetett a devizahiteleket adni és venni; köze nincs az egykulcsos adónak ehhez a folyamathoz.

Végül, a társadalom legszegényebb egyötöde és a leggazdagabb egyötöde közötti transzfer vagy újraelosztás kérdésében szeretnék egy véleményt megfogalmazni, képviselő asszony: én úgy tudom, hogy a magyar társadalom legszegényebb egyötödének nincs személyi jövedelemadó-bevallása. Nagyon szomorú, hogy így van; kell hogy legyen, ezen dolgozunk, de per pillanat nincsen, úgyhogy szerintem ön téved, amikor azt gondolja, hogy a személyi jövedelemadó-rendszer ebben bármilyen változást hozott.

Ami a különadókat illeti: ön azt mondta, hogy torzítják a versenyt, és kiszámíthatatlanságot okoznak. Úgy gondolom, 2010-ben a költségvetés hitelessége olyan mélyen volt, hogy azt már semmilyen különadóval nem lehetett volna mélyebbre taszítani, úgyhogy ezen akkor rontani nem lehetett. A különadók szerepe az volt, hogy társadalmi szempontból is fenntartható költségvetési stabilizációt tudjanak előidézni Magyarországon, és ez - ma már nyugodtan állíthatjuk - megtörtént és sikeres volt.

A költségvetési hitelesség helyreállításával - hiszen most már negyedik éve vagyunk stabilan 3 százalék alatt a költségvetési hiánnyal -, illetve a növekedési fordulat bekövetkeztével a különadók rend-

szere is egyfajta átalakuláson ment keresztül. A különadók egy része forgalmi típusú adóvá vált, amikor széles bázison alacsony kulccsal adóztatunk nagyon hatékonyan és nehezen kikerülhető módon. Ez a fajta adó a szektorok működésére semmilyen, általunk mért hatással nincs; sem az informális csatornákon, sem pedig az adatokon keresztül ilyen információ hozzám soha nem jutott el.

Azt is vegye figyelembe, képviselő asszony, hogy a bankadó csökkentése terén egy nagyon komoly előrelépés történik a különadók rendszerében abban az értelemben, hogy a kormány igyekszik a növekedési fordulat jövőbeni megalapozásához, fenntarthatóvá tételéhez a bankrendszerre nagyobb mértékben támaszkodni mint a növekedés motorja, ahhoz képest, mint ahogy a múltban tettük, amikor jellemzően a stabilizáció eszközeként tekintettünk rá. Ez is egy olyan átalakulása a különadók rendszerének, amelyben hozzáigazítjuk a változó valósághoz, a változó gazdasági, társadalmi feltételrendszerhez a különadók politikáját.

Végül, egy gondolatot még engedjenek meg nekem azzal kapcsolatban, hogy milyen eszközök állnak rendelkezésére a kormánynak az adópolitikával kapcsolatban egy olyan helyzetben, amikor az Európai Unió tagja vagyunk, és nagyon erősen harmonizált a gazdaságpolitika. Teljesen evidens, hogy amikor egy különlegesen nehéz helyzetből indul az ország, akkor a legkevésbé harmonizált területen próbál meg keresni eszközöket a kormányzat ahhoz, hogy a költségvetési stabilitást megteremtse, és a helyzet az, hogy per pillanat ez a közvetlen adók politikája, ahol még a legnagyobb mozgástér áll a rendelkezésünkre, és nem szeretném, ha ezt elvennénk magunktól. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Czunyiné dr. Bertalan Judit államtitkár asszonynak adom meg a szót.

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szelényi Zsuzsa képviselőtársam hozzászólásában - a feltűnően sok szenvedő szerkezet mellett - néhány dolog az oktatást érintően is megütötte a fületem, erre szeretnék néhány tényszerű választ adni önnek, illetve felhívni a figyelmét arra, hogy ne vezessük meg se a költségvetést, se a köznevelés rendszerét illetően a parlament közvetítését nézőket. Mert például a Nemzeti Pedagógus Kar mint szervezet és a pedagógus-életpálya között nincs összefüggésrendszer a pedagógus-életpálya rendszerében.

Sőt, ha már ön úgy kezdte a hozzászólását az oktatást érintő fejezetek tárgyalásánál, hogy ön mint szülő, és higgye el, én is mint szülő a gyerekeimnek jó iskolát és jobb iskolát szeretnék, és minden ellenkező híreszteléssel ellentétben - amely nyilván néhányuknak ott a túloldalon jó érdekében áll - az én gyerekeim ma is egy falusi általános iskolába jár,

tehát pontosan tudom, hogy mi a vidéki Magyarország iskolaállapota, milyen volt 2002 és 2010 között, és milyen lehetőségeket teremtett az az önök által olyannyira szidott Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, amelynek köszönhetően ma már pontosan tudunk diagnosztizálni minden egyes következményt, amely a kis- és hátrányos helyzetű térségek önkormányzati iskolafenntartásából fakad. Tehát van egy olyan része a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnak, amely alkalmassá teszi az állami fenntartót a hátrányos helyzetű térségek, a gazdaságilag hátrányosnak minősített járások esetében a célzott beavatkozásra, mert nem az önkormányzat költségvetési képességétől függ, hogy milyen programot, milyen lehetőséget teremt meg az iskolájában tanuló gyermekeknek, hanem pontosan látjuk azt, hogy akár az esélyteremtő, felzárkóztató programok esetében hol tudunk célzottan beavatkozni.

Hogy mondjak is már egy költségvetést érintő rendelkezést, amelynek fedezete benne van a 2016. évi költségvetésben, ez a 326. kormányrendelet módosításából fakadó területi és az olyan pedagógusoknak járó pótlékot jelenti, amely a nehéz körülmények között dolgozó pedagógusoknak, a halmozottan hátrányos vagy a leghalmozottabban hátrányos térségekben tanító pedagógusoknak bővül, illeszkedik vagy alkalmazkodik a hátrányos helyzetű járások besorolásáról szóló kormányrendeletre. Tehát tényszerűen nem igaz, amit ön mond - van fedezet, van a pluszfeladatoknak fedezete a költségvetésben.

Több forrás jut, és rendelkezésre áll a pedagógus-életpálya fedezete a 2016. esztendő költségvetésében nyilván a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ során, de egyéb sorokon pedig a nem állami, civil fenntartók számára is rendelkezésre áll a pedagógus-életpálya fedezete vagy növekménye.

Erről csak azt szeretném önnek mondani, hogy ha már a pedagógus-életpálya szóba került, akkor a jó iskola egyik alapfeltétele a jó pedagógus és a jó tanár, aki a munkáját végezve, tanítva a gyerekeket egyébként magát a társadalomban elismertnek gondolja. Ennek az egyik kulcsa volt az, képviselő asszony, hogy a hosszú ideje a pedagógusok egzisztenciális helyzetét hátrahagyó oktatáspolitikával szakítva, elsőként a közsférában a pedagógusok számára került bevezetésre az életpályamodell. Csak egy zárójel megjegyzést hadd tegyek: a mai napon, a tegnapi napon és az elmúlt hetekben a többi közsféra foglalkoztatottjai hivatkozási alapként tekintenek a pedagógus-életpályamodellre, amely egyébként az OECD által elvárt és az OECD által ismert pontokon is támogatott rendszer ahhoz, hogy egy jó pedagógust mind a továbbképzési, mind a szaktanácsadási rendszerrel megtámogatva egy, a minőségi munkát egzisztenciális előrehaladással támogató életpályáról tudunk beszélni. Először, elsőként a közsférában bevezetésre került a pedagógus-életpályamodell. Ennek mind a 2015-ös, jelenlegi, mind a '16-os és a későbbi években is a hatásvizsgálatoknak megfelelően a költségvetési fedezete szerepel. Tehát azt gondo-

lom, hogy itt illik helyretenni ezeket a, mondjuk úgy, finom csúsztatásokat.

Iskolaigazgatói kinevezések vannak az asztalomon, illetve várom a felterjesztéseket a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtól; többes iskolaigazgatói pályáztatások vannak. Itt egészen konkrétan nem értem, hogy miről beszél. Nincs igazgató nélküli iskola, sőt az a valóság, kedves képviselőtársam, hogy egyes intézmények igazgatói álláshelyére többen pályáznak, és azt gondolom, hogy ez így is van rendjén. Hiszen akár ötévente, akár pedig időnként szükség van arra, hogy egy iskola életében a vezetői attitűdök és a vezetői stílus akár újra megmértesse, és a vezetői képességeket újraértékelve akár további mandátumot kapjon, vagy pedig egy változás következzen be az iskola életében.

Ugyancsak szeretném felhívni a figyelmét arra - mert a logopédiai és a kvázi gyógypedagógiai szakszolgálati feladatokat kiemelte, mint olyan területét a köznevelésnek, amely az ön álláspontja vagy az ön ismerete szerint, fogalmazok inkább úgy, kaotikus -, hogy én azt mondanám: rend kezd lenni.

(10.20)

Hiszen amikor a kistérségi társulásokból meg mindenféle többszörös fenntartói alakzatból az egységes állami fenntartói szervezet fő szabály szerint fenntartói feladatokat lát el, itt is szeretnék helyesbíteni, szakmai és fenntartói irányító szervezet a KLIK, az a fajta önállóság és szabadság, amiről ön beszél, összemossa egy, a pedagógus munkáját jelentő tartalmi és pedagógiai szabadságnak és egy másik szervezetiirányítási körben értelmezett és félreértelmezett szabadságnak, tehát én itt ezt a két fogalmat nem használnám.

De visszatérve a szakszolgálati feladatok ellátásához, illetve mondjuk, a logopédiához, a gyógytestneveléshez vagy olyan szakszolgálati feladatokhoz: ezeket a kistérségi társulások fenntartási körében - és ül itt a padsorokban olyan, aki ezt vissza tudja igazolni - úgy látta el több település, hogy utazó logopédusokkal vagy utazó kistérségi szolgáltatások megszervezésével, mert itt alapvetően más a probléma, mint a szervezetrendszer korábbi vagy jelenlegi, mondjuk úgy, hogy szervezeti állapota, sokkal inkább az, hogy itt szakemberhiány van. Ennek a szakemberhiánynak - mint hiányszakma, mint hiánypedagógus vagy oktatást segítő szakma - a pótlására, azt gondolom, hogy az ösztöndíjprogram a jövőre nézve az egyik megoldás. A másik pedig az, hogy a jelenlegi körben pontosan a kormány korábbi, néhány héttel ezelőtti döntésének köszönhetően a korai fejlesztésre irányuló stratégia mentén plusz-álláshelyeket, -státusokat kapunk a szakszolgálati helyeken, annak érdekében, hogy ezeket a segítő, támogató pedagógus-munkaköröket meg tudjuk erősíteni.

Tehát évek óta most történt először olyan intézkedés, amikor arra is tudunk és merünk gondolni -

és ennek a korai fejlesztést célzó stratégiának is benne van a költségvetésben a fedezete, hiszen ez pluszstátusokat jelent -, nyilván annak a felmérésnek köszönhetően, amely az egészségügyi ágazat, a védőnők és sok ágazat együttműködésével láthatóan a korai fejlesztés fontosságát és ennek következményeit a köznevelésbe érkezéskor hangsúlyozza, most teszünk meg előzetes lépéseket, és nem az iskolában kell korrigálni és későn hozzányúlni a gyermek fejlesztésének a lehetőségéhez vagy a gyermek fejlesztéséhez. Mert pontosan tudjuk azt, hogy mihamarabb, bölcsődés- vagy óvodáskorban a gyógypedagógiai vagy fejlesztő foglalkozások elérhetővé tétele azt jelenti, hogy az iskolába lépéskor már sokkal nagyobb vagy jobb eséllyel tudnak a gyerekek kapcsolódni, csatlakozni, ha tanulási képességeikben lemaradás, hátrány van; én ezt közel sem merném ezen a helyen és ebben az összefüggésben, mondjuk, valamilyen betegségnek vagy valamilyen erősebb problémának diagnosztizálni.

Szeretném önnek azt is mondani, hogy a korábbi évtizedeknél sokkal nagyobb mértékben, ha lehet, akkor a nullához képest jelentős mértékben van jelen a költségvetésben olyan tétel is, mint például a tanuláshoz és a tudáshoz való hozzáférés útjának a segítése és az ingyenes tankönyvellátásnak a fedezete. A következő tanévben - egyébként a 2016-os költségvetés már a 2016-2017-es tanévet célzóan tartalmazza ennek a forrásnak a fedezetét -, tehát 2016 szeptemberében már a negyedik évfolyam fog ingyenesen tankönyvet kapni, és olyan módon segíti ezzel az intézkedéssel főként azon családok gyermekeinek az iskoláztatását a kormány, amely azt gondolom, hogy a korábbi esztendőknél példa nélküli volt.

Volt a rendszerben a gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultság alapján tankönyvtámogatás, ez most is van, de generálisan az általános iskolai esztendőkre felmenő rendszerben ingyen tankönyv biztosítása, azt gondolom, egy olyan intézkedés, amely hozzásegíti pontosan a hátrányos térségben élőket, felnővöket a tanulás, az iskola útján, a tudás útján a munka világához, amely szintén egy hosszú távon pozitív hatással mérhető - reménység szerint mérhető - intézkedésnek számít.

Még egy dolog, ami szintén azt jelenti, hogy az esélyteremtés és a felzárkózáspolitikai szolgáltatásban is igenis tartalmaz a költségvetés köznevelési tételket. Nyilván a minisztériumunk, mondjuk úgy, horizontális tagozódásának megfelelően a gyermekétkeztetésre vonatkozó költségvetési forrásokat nem a köznevelésnél találhatja meg, de azt gondolom, az is példa nélküli és példaértékű az elmúlt 25 esztendő bármikori kormányzati ciklusában, hogy ilyen mértékű közétkeztetésbe tudjuk bevonni a gyermekeket. Például az óvodáskorú gyermekek 90 százaléka fog ingyenesen meleg ételhez és háromszori étkeztetéshez jutni egy nap. Azt gondolom, hogy egy ilyen támogató - és úgy fejezem be, ahogy ön kezdte: a gyermek oldaláról megközelítve az iskolát és a szülő oldaláról az igényt - jó, és a családokat a gyermek

iskoláztatásában segítő és támogató rendszert szolgál a költségvetés. Igen, lassan, előrehaladó léptekben, de kiszámíthatóan, mert minden tétel a korábbi kormányzati döntésnek a megerősítéseként jelen van, így a pedagógus-életpálya, az ingyenes gyermekétkeztetés, az ingyenes gyermektankönyv folytatása.

Tehát azt gondolom, képviselő asszony, hogy ezeket a dolgokat helyre kell tenni annak érdekében, hogy egészben lássuk a vidék Magyarországnak és egy olyan iskolának a helyzetét, ahol a korábbi önkormányzati fenntartó jóval több pozíciót, jóval több muníciót tudott a gyermek és az iskola zsebébe tenni. Így kérem, támogassa ezt a költségvetést, mert a köznevelést érintően és a családok támogatását érintően igenis sok olyan tétel van, amely az elmúlt 25 évben nem is volt Magyarország költségvetésében. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Fuzik Jánosnak, szlovák nemzetiségi szószólónak.

FUZIK JÁNOS nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Vážený pán predseda! Vážené Národné zhromaždenie! Pozdravujem Vás vo svojom slovenskom materinskom jazyku v mene parlamentného Výboru pre národnosti v Maďarsku a prajem Vám úspešné rokovanie!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm önöket szlovák anyanyelvemen az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében, és eredményes tanácskozást kívánok.

Bizottságunknak is eredményes tanácskozása volt a múlt héten, május 20-ai ülésén, amikor többek között a T/4730. sorszámon benyújtott, Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatot vitattuk meg. Levezető elnökként akkor azt találtam mondani, hogy tulajdonképpen egy kegyelmi állapotban folytatjuk le ennek a napi-rendi pontnak a megvitatását. Kegyelmi állapotban azért, mert a kormány által benyújtott, a jövő évre vonatkozó költségvetési törvényjavaslat jelentős részben tartalmazza azokat az elvárásainkat, amelyeket a tavalyi megalapozó, tervező és egyeztető munkánk eredményeire építve idén megfogalmaztunk.

Tavaly még merőben más volt a helyzet, a korábbi tízegynéhány évben még inkább. A múlt év novemberében tartott költségvetési általános vitában még egy olyan törvényjavaslat kapcsán hallattuk a szavunkat és a magyarországi nemzetiségek hangját, amely 2015-re egyetlen fillér emelés nélkül, rideg gépiességgel hozta a hosszú évek óta változatlan nemzetiségi költségvetési keretszámokat, a nemzetiségi társadalmi vagy civil szervezetek esetében például már 14 esztendeje változatlanul azt az ominózus évi 110 millió forintot, amelyet sokáig az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottsága osztott szét a pályázók között. Minden bizonnyal az országgyűlési bizottság tagjai sem bánták, hogy ez a

hálátlan feladat időközben átkerült a hazai nemzetiségek ügyeit patronáló kormányzati szervekhez, legutóbb az Emberi Erőforrások Minisztériumában a közkeletű nevén EMET-ként ismert Emberi Erőforrás Támogatáskezelőhöz, amely még az idei, a 2015. év elején is a jól bevált 110 milliós keretösszeggel igyekezett eleget tenni 428 nemzetiségi civil szervezet hétszeres, közel 740 millió forintot kitevő pályázati igényeinek.

De felidézhetnénk ugyanúgy kiragadva a 13 országos nemzetiségi önkormányzat esetét is, amelyek költségvetési támogatása gyakorlatilag 2008 óta nem változott, miközben továbbra is újabb ellenszolgáltatás nélküli feladatokat vállaltak fel nemzetiségi elhivatottságuk és komolyan vett küldetésük jegyében.

(10.30)

Kulturális intézményeket alapítottak nemzetiségi közösségeink fennmaradása érdekében, újabb nemzetiségi iskolák fenntartását vették át, és nem egyszer nekifogtak az épületek felújításának is.

Három évvel később, 2011-ben számszakilag emelkedett ugyan néhány tíz millió forinttal az egyes országos nemzetiségi önkormányzatok éves támogatása, de mindez csupán azért történt, mert a költségvetési rovatukba bekerült a nemzetiségi újságuk garantált támogatása is, ami előnyös volt abból a szempontból, hogy már nem kellett rá évről évre pályázatot benyújtani a Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítványhoz, cserébe viszont az új lapgazdák gyakran kényszerültek arra, hogy nemzetiségi hetilapjaik szűkös költségvetési támogatását kiegészítsék.

Tavaly novemberben tehát az idei évre vonatkozó költségvetési törvényjavaslat általános vitája során itt, az Országgyűlés plenáris ülésén ezeknek az áldatlannak nevezhető állapotoknak a megszüntetése és javítása érdekében érveltünk. De nemcsak érveltünk, hanem átgondolt, szisztematikus előkészítő munkával teremtettünk alapot az érveinknek. Rendszeresen konzultáltunk és egyeztettünk az országos nemzetiségi önkormányzatok elnökeivel. A meglévő nemzetiségi támogatási rendszerből indultunk ki azzal az eltökélt szándékkal, hogy nem eseti megoldásokra, felületi kezelésekre törekszünk, hanem kimozdítjuk és aztán folyamatosan mozgásban tartjuk a befagyott hajónkat.

Természetesen a legkritikusabbnak vélt pontokkal kezdtük: a 13 országos nemzetiségi önkormányzat és az általuk fenntartott újságok, intézmények támogatásának növelésével, a 2143 települési és területi nemzetiségi önkormányzat működési, valamint feladatalapú támogatásának emelésével, az iskolások anyaországi anyanyelvi táboraiknak kiemelt támogatásával.

A további valós igényekből kiindulva új költségvetési sort terveztünk nyitni a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények felújítási, beruházási és pályázati önrészeinek fedezetére. A

számszakilag és tartalmi vonatkozásában is alaposan kidolgozott tervezetet bizottságunk egyeztetve a költségvetési törvényjavaslat kormányzati előterjesztőjével, továbbá az országgyűlési képviselőcsoportok vezetőivel - sikeresen. Az addigi 4 milliárd forint nagyságrendű nemzetiségi költségvetési támogatási tétel további 2 milliárd forinttal növekedett. Reményeink szerint ezzel a magyarországi nemzetiségek önkormányzatai és intézményei egy olyan úton indulhattak el, amely új fejezetet nyit a történelmükben.

A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat igazolni látszik reményeinket. Ismét megdolgoztunk érte. Bizonyára nem véletlenül tartozik a Magyarországi nemzetiségek bizottsága az Országgyűlés három legtöbbet ülésező testülete közé!

A tavalyi tapasztalatokból kiindulva - nem is sejtve, hogy már a tavaszi ülészakában tárgysorozatba kerülhet a jövő évi költségvetési törvényjavaslat - tehát már idejekorán megkezdtük az egyeztetéseket az országos nemzetiségi önkormányzatokkal a költségvetési támogatási igényeikről. A kitűzött utat folytatva a nemzetiségi települési és területi önkormányzatok működési támogatásának 100 százalékos emelését irányoztuk elő 784,2 millió forint növekménnyel. Így a helyi és a területi önkormányzataink működési és feladatalapú támogatásának kerete jövőre kiegyenlítődhöz, meghaladva az 1,5-1,5 milliárd forintot.

Indítványunk másik fontos és összegében legjelentősebb eleme a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat XX. fejezetének 56. számú Nemzetiségi támogatások alcíme. Ennek idei bázisértéke 639,4 millió forint, amelyet további 820 millió forinttal terveztünk kiegészíteni; pontosabban: annak pályázati támogatási összegét, amely egy idei kisebb léptékű diáktábori emeléstől eltekintve gyakorlatilag 14 éve változatlan. A 320 millió forintos pályázati keretre négy témakörben idén benyújtott és befogadott pályázatok összege közel hatszorosa a felosztható tételnek. Pedig ezek a nemzetiségi vitalitást és aktivitást serkentő pályázati lehetőségek az elmúlt másfél évtizedben hatványozottan segítették volna a nyelvi asszimiláció és identitásvesztés elleni törekvéseinket.

Nosztagiával emlegettük azt a 650 millió forintot, amelyet a kormány a kilencvenes évek közepén az új nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló törvény elfogadása után a hazai nemzetiségi politika valódi megújítását követően a Nemzeti és Etnikai Kisebbségek Közalapítványa adományozására hozott létre. Akkortájt egyébként - utánanézttem -, 1995-ben egy amerikai dollár éves középárfolyama 125 forint volt.

Visszatérve a pályázati csomaghoz, ennek jelentős tétele a nemzetiségi civil szervezetek támogatása, amelyeknek a már említett és megcsontosodott 110 millió forintnyi keret volt 2002 óta az osztályrészük. Ennek háromszorosára, 330 millió forintra való

emelését javasoljuk, ami már közel felerészben lefedné a pályázati igényeket. Ugyanezek a mutatók érvényesülhetnek a nemzetiségi kulturális kezdeményezések támogatására kiírt pályázatok esetében is: 110 millió forint áll rendelkezésre, további 220 millióval szeretnénk ezt kiegészíteni. Az anyanyelvi diáktáborok 90 milliós keretéhez további 180 milliót kívánunk rendelni, ami már megnyugtató megoldást jelentene ezen a területen is. A nemzetiségi pedagógusaink anyaországi továbbképzésének támogatására a meglévő 10 millió forinthez további 20 milliót rendelnénk.

Az eddig felsorolt, hagyományosan - bár igen szerényen - működő négy pályázati témakört a költségvetési lehetőségek révén két újabb elemmel kívánjuk kiegészíteni. A megítélésünk szerint jelentősen alulfinanszírozott, mégis ígéretesen fejlődő és gyarapodó nemzetiségi színházi világunk támogatására 100 millió forintos összeggel új pályázati alapot hoznánk létre, amelyet kiegészítenénk a szaktárcánál meglévő, hasonló célú 106 millió forintos keret átcsoportosításával is.

A települési, valamint a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott kis létszámú, 100 fő alatti nemzetiségi köznevelési intézmények működése egyre gyakrabban jár megoldhatatlan anyagi nehézségekkel a fenntartók számára. Az ő költségeik kiegyenlítésére terveztünk ugyancsak új pályázati keretet nyitni 80 millió forint összeggel. A felsorolt hat pályázati tétel összességében tehát 820 millió forint tervezett költségvetési növekményt tartalmaz.

A települési és területi nemzetiségi önkormányzatok működési támogatásának 784,2 millió forintos javasolt emelése mellett - amely kiegészül az Országos Lengyel Önkormányzat 18 millió forintos kompenzációjával - a pályázati keretek alkotják bizottsági költségvetési javaslatunk második pillérét.

(10.40)

A harmadik jelentős támogatási tartóelemünk az idei költségvetésben először szerepel, a XX. fejezet 60. számú, „Nemzetiségi beruházási, fejújítási keret és pályázati önrész” alcímben található 441,2 millió forint összeggel. A jövő évi költségvetésben ezt ugyanilyen mértékben, a kétszeresére kívánjuk emelni. Bármilyen hihetetlennek is tűnhet, még így is az apró lépések módszerét követjük, hiszen csupán a 13 országos nemzetiségi önkormányzat által fenntartott közel 100 köznevelési és kulturális intézmény esetében több mint 17 milliárd forintot tesznek ki a felmért beruházási és felújítási igények.

A költségvetési stagnálás hosszú évei után tehát jócskán felhalmozódott a tenni- és törleszteni való. Reménykeltő azonban számunkra, hogy már tavaly, az idei központi költségvetés elfogadásakor új hozzáállást, őszinte segítő szándékot és főként hatékony lépéseket tapasztaltunk mind a kormány, mind az Országgyűlés részéről. Az idei évre elfogadott 2 mil-

liárd forint összegű nemzetiségi támogatási növekményt - nem kis örömeinkre - további hasonló léptékű fejlődés követheti.

A korábban három tételben felsorolt költségvetési támogatási igényeinket - amelyek együttesen 2 milliárd 63,4 millió forintos további növekedést jelenthetnek a 2016. évben a magyarországi nemzetiségek életében -, ezt a számunkra rendkívül jelentős többlettámogatást a kormány új költségvetési törvényjavaslata már tartalmazza. Idén már nem kellett tehát érvelnünk, mint tavaly, hogy a bizottsági módosító javaslatunk parlamenti elfogadásával javíthatunk nemzetiségeink helyzetén, hanem ahogyan azt egy szabályos törvényjavaslat kritériumai is megkövetelik, indokoljuk az általunk igényelt költségvetési támogatási tételek megalapozottságát és szükségességét.

Erre törekedtem jómagam is, annak reményében, hogy a tisztelt Országgyűlés a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatot elfogadja, és annak keretében bizottságunk törekvéseit és nemzetiségi közösségeink túlélési esélyeit is támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP részéről.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Pár dologra szerettem volna röviden reagálni. Nagyon szépen köszönöm Orbán Gábor államtitkár úr higgadt válaszát. Ő azt mondta, hogy az ilyen jellegű adópolitikának a korrekt elemzés a feladata. Én pont erre céloztam, hogy engem nem érdekelnek a GDP-számok, meg nem érdekelnek a mikromutatóik, gyakorlatilag megszűnő kvv-k vannak, kivándorlás van soha nem látott mértékben, a társadalom szétszakadása, és a legszegényebb EU-s régiók között van négy magyarországi régió. Ha az adópolitikáról beszélünk, akkor ez indikálta számomra, mert nyilvánvalóan inkább az emberek életminőségén lehet lemérni egy-egy kormányzati intézkedés minőségét, nem pedig számokban.

Elmondta azt is, hogy a NAV nem tudta beszélni az adót, nagy volt az adóelkerülés. Meggyőződésem szerint, ha nem jól működik egy adóhatóság, ha nem tudja beszélni az adót, akkor nem az egykulcsos adó erre a válasz vagy az adók elengedése a legvagyonosabbaknak, hanem nyilvánvalóan egy megfelelően működő, szakemberek által vezetett NAV.

És akkor még pár mondatban szerettem volna reagálni Nagy István államtitkár úrnak pár gondolatára. Azt mondta, hogy az új vidékfejlesztési program elindul, kíváncsi, hogy fel tudják-e használni a kvv-k; éppen arról beszéltem, hogy nem tudják. A jelenlegi feltételekkel és szabályozás mellett, ha nincsenek költségvetési támogató tényezők, akkor nem tudják felhasználni, mert sem az önerőrészt nem tudják

biztosítani, sem az előfinanszírozást. Erről beszéltem, hogy így nem lehet.

Tetszett volt mondani azt, hogy fogyasztói szemléletváltásra van szükség az ételmiszer-fogyasztásban. Teljes mértékben egyetértünk ebben is, de éppen arról beszélünk, hogy az adópolitika, mint például az egyes áfacsökkentések, pont ezt befolyásolja. Ha azt szeretnénk, hogy több halat egyenek az emberek, vagy több legeltetett jöszágot és egészségesebb béta-zsírsvavakat fogyasszanak legeltetett állatokból, akkor segíteni kell adópolitikai eszközökkel ezeket a célokat.

Még annyit hadd kérjek öntől - mondta egy korábbi felszólalásában, hogy az agrárszakemberek bázisa lehessen a magyar vidék -, annyit szeretnék kérni, hogy ha ezt így gondolja, akkor segítsen az oktatási kormányzatnál elérni, hogy se a környezetgazdálkodási agrármérnökök, se az ökotoxikológusok képzését ne szüntesse meg a felsőoktatási ágazat.

És célegyenesben az osztatlan közös. Itt mindössze sok sikert kívánok! Arra céloztam, hogy ez a pénz kevés ehhez, és én agrároligarchaként, aki ilyenekkel foglalkozik, tudom, hogy mennyibe is kerül kiméretni az osztatlan közöst. Köszönöm szépen. *(Tállai András: Az vagy!)*

ELNÖK: További kétperces hozzászólási szándék nincs, így folytatjuk a normál hozzászólásokkal. Bánki Erik képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előtűnik fekvő 2016. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat kapcsán két kiemelkedően fontos területről szeretnék beszélni: az egyik a turizmus, a másik pedig a sport területe.

A turizmus a nemzetgazdaság egyik húzóágazata. Tudjuk azt, hogy az össz megtermelt GDP-nek 9 százalékát adja, a hazai foglalkoztatásból pedig több mint 11 százalékkal veszi ki a részét, több mint 400 ezer embert foglalkoztat ez az ágazat. Ez nemcsak azért fontos és jelentős, mert több mint 400 ezer családnak ad munkát, hanem azért is, mert területi eloszlásban is olyan helyeken, olyan területeken tud az országban munkahelyeket teremteni, olyan területeken képes bevételeket generálni, ahol más ágazatok, például az ipar vagy a kutatás-fejlesztés szektora nem képes.

Elsősorban azokra a vidéki településekre és területekre gondolok, amelyeknek az infrastrukturális ellátottsága, a humán erőforrás-háttere, intézményi háttere nem adott ahhoz, hogy más, egyébként elsősorban termelő szektorban jegyzett iparágakat meg tudjanak telepíteni. Ezekre a helyekre nem marad más lehetőség az emberek számára, mint a szolgáltató szektor irányába elmozdulni, ebben pedig kifejezetten jó lehetőséget kínál a turizmus. Nemcsak azért, mert a belföldi vendégek egyre nagyobb számú

utazásával hazai vendégkört tudnak megmozgatni, hanem láthatóan az elmúlt évek adatai alapján egyre több külföldi látogat Magyarországra, és hála istennek, egyre több vendégéjszakát töltenek el nálunk.

Az idei év első negyedében 1,7 millió turista érkezett Magyarországra, akik összesen 3,8 millió vendégéjszakát tölthettek el nálunk, ami rendkívül biztató jel a 2015. év növekedési ütemét tekintve, hiszen 5,4 százalékkal emelkedett a kereskedelmi szálláshelyeken eltöltött vendégéjszakák száma ez év első negyedében az elmúlt év, tehát 2014 első negyedéhez képest. Ez az 5,4 százalékos növekedés, tisztelt hölgyeim és uraim, azt jelenti, hogy az európai és a világtáznál is jobban fejlődik Magyarország, hiszen ebben az időszakban az európai turizmus alig több mint 3 százalékkal növekedett, a világ turizmusa is nagyjából 3 százalékkal körüli növekedést tudott mutatni, tehát elmondhatjuk azt, hogy Magyarországon a hazai turizmus teljesítménye közel dupláját tudja produkálni Európa turizmusának.

Annak érdekében, hogy ez így is tudjon maradni, természetesen nem elegendő az, ha ülünk a bárjainkon, és várjuk negyedévről negyedévre, hónapról hónapra az egyre jobb statisztikai adatokat, hanem valóban kőkeményen kell tennünk is annak érdekében, hogy ezek a pozícióink Európában és különösen versenytársainkkal szemben, mondjuk, a közép-európai piacon meg tudjanak maradni.

Az év első negyedében 9,4 százalékkal emelkedett a belföldi és 8,2 százalékkal a külföldi vendégéjszakák száma. Itt kiemelném azt a belföldi növekedést, amely megközelíti a 10 százalékot, ez ugyanis azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy nő, határozottan nő az életszínvonal Magyarországon. Ez értelem szerűen annak a gazdaságpolitikának köszönhető, amit 2010 óta követ a kormány, és aminek köszönhetően sikerült azt elérni, hogy három éve gyakorlatilag változatlanul nulla körül van az infláció, tehát nem létezik, eltűnt a szegények adója, mindeközben egy igen erőteljes és dinamikus reálbér-növekedés indult meg Magyarországon. Ennek a látható jelei tükröződnek a belföldi turizmus élénkülésében is, hiszen az emberek ma már, hála istennek, egyre több pénzt tudnak költeni arra, hogy utazzanak, pihenjenek és kikapcsolódjanak.

Európában a kereskedelmet és az építőipart követően a turizmus mára a harmadik legnagyobb ágazattá fejlődte ki magát. Azt gondolom, Magyarországon is nagyjából hasonló pozíciót tud elfoglalni, hiszen ha csak egy összehasonlítási adatot mondok, akkor a turizmus által megtermelt hozzáadott érték mennyisége és a foglalkoztatottak száma is több, mint a mezőgazdaság területén megtermelt jövedelem, illetve az ott foglalkoztatottak száma. Tehát azt gondolom, ez is az ágazat szerepét, súlyát bizonyítja.

(10.50)

Nézzük azt, hogy hogyan alakulnak a következő évi költségvetési számok! A turisztikai célleírányzat

összegét ha nézzük, akkor az több mint 10 százalékos növekedést mutat, hiszen 2014-ben 4,9 milliárd forintot tett ki, most pedig megközelíti az 5,4 milliárd forintot. Azt gondolom, hogy ez rendkívül fontos, hiszen ahogy az imént is említettem, nem elegendő az, ha büszkén tekintünk a statisztikai mutatókra és elégedettek vagyunk a hazai turizmus ágazatának teljesítményével, hanem igenis tenni kell annak érdekében, hogy a versenypozícióink megmaradjanak. Elsősorban a termékfejlesztés terén, a kutatás-fejlesztés terén, illetve a marketingben kell előrelépni a következő év során is, és azt gondolom, hogy erre a kormány alapvető törekvései és szándékai jó irányt jelölnek ki.

A turisztikai célleírányzat keretéből történik a hazánk nemzeti turisztikai marketingfeladatait ellátó Magyar Turizmus Zrt. jövő évi működésének finanszírozása is, amelynek keretében - ahogy említettem - egy olyan nemzeti és nemzetközi marketingtevékenységet tud kifejteni a szervezet, amelynek köszönhetően reményeim szerint ez a vendégszám- és vendégéjszaka-növekedés a következő évek során is fenntartható.

Külön ki kell emelnem a SZÉP-kártya jelentőségét. Ez az idei adótörvények vitájában is kardinális kérdés volt, és azt gondolom, hogy jó döntést hoztunk itt a parlamentben, amikor a kormány eredeti szándékaival szemben megtartottuk és megőriztük a SZÉP-kártya adókedvezményeit. Ennek látható jelei tükröződnek ma a turizmusban, hiszen a Magyarországon eltöltött vendégéjszakák 25 százalékát SZÉP-kártyával fizették az azt igénybe vevők. Az elfogadóhelyek több mint 80 százaléka vidéken van, tehát látható, hogy ezek a bevételek elsősorban a vidéki szolgáltatóknál csapódnak le, és azt gondolom, hogy ennek a rendszernek a fenntartásával a következő évben is számíthatunk a SZÉP-kártya jótékony hatásaira.

Nézzük, hogy a turizmusfejlesztést milyen egyéb forrásokból lehet finanszírozni a következő év, illetve a következő évek során! Természetesen mindenki nagyon nagy várakozással tekint hazánknak a következő uniós fejlesztési ciklusban lehívható európai uniós támogatása iránt. Ebben a turizmus sincs rossz pozícióban, számításaink szerint 2014-2020 között mintegy 200 milliárd forintnyi támogatást lehet majd lehívni. Elsősorban az UNESCO által védettséget élvező vagy védettség alatt álló ingatlanok, kulturális és egyházi örökséghez kapcsolódó turisztikai útvonalak fejlesztését, ingatlanok felújítását és fejlesztését, illetve országsszerte számos alternatív turisztikai szolgáltatás létrehozását lehet ebből majd támogatni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom tehát, hogy bár elégedettek soha sem lehetünk, én magam is azt gondolom, hogy ennek a területnek minél több támogatásra, minél több forrásra lenne szüksége, de a mostani számok egy jó kiindulási alapot jelenthetnek a jövő évi finanszírozás szempontjából. Nyilvánvalóan jönnek majd be olyan mó-

dosító indítványok, amelyeket érdemben érdemes lesz megvizsgálni. Természetesen, ha termékfejlesztésre és marketingre több forrást tudnánk biztosítani, akkor azt gondolom, hogy a szakma valamennyi képviselője nyugodtabb lenne a jövő évi költségvetést tekintve.

Nézzük a másik kiemelkedő területet vagy általam kiemelt területet, a sport területét! A kormány 2010-ben, már a megalakulásakor is kifejezte azt az elkötelezettségét, miszerint a sportra mint egy stratégiai ágazatra tekint. Azt gondolom, hogy ez kitűnő döntés volt, hiszen látva az elmúlt öt év eredményeit, óriási fejlődésen ment keresztül a sport teljes ágazata. Azon belül nyilvánvalóan a látvány-csapat-sportágaknál volt a legnagyobb mértékű fejlesztés, hiszen egy Európában egyedülálló társaságiadó-kedvezményrendszerrel vezettünk be 2011-től, amelynek köszönhetően ma már a gyermekeink sokkal kulturáltabb körülmények között, sokkal magasabb színvonalú sporteszközök segítségével, jobban felkészült edzők támogatásával tudnak készülni, és értelemszerűen egyre jobb versenyeredményeket érnek el mind az utánpótlás korosztályban, mind a felnőtt korosztályban. Nyilvánvalóan ennek az egész társaságiadó-kedvezményrendszernek és a sportfejlesztéseknek nemcsak a versenysport fejlesztése lehet a célja, hanem a szabadidősport, a tömegsport bázisának kiszélesítése, elsősorban gyermekeink mozgásának, a mozgás iránti elkötelezettségének erősítése a cél.

2010-ben, amikor a kormányzást megkezdtük, akkor Európa sereghajtói voltunk, a rendszeres testmozgást végző állampolgárok arányát tekintve, hiszen Magyarországon alig több mint 900 ezer ember sportolt rendszeresen, ami azt jelenti, hogy hente kétszer 45 perc időtartamban. Azóta ez a szám már közel megduplázódott, ma már több mint 15 százalékot tesz ki a rendszeres testmozgást végző magyar állampolgárok száma, és nagyon bízunk abban, hogy 2020-ra sikerül megközelítenünk az európai átlagot, 30 százalék fölé emelkedhet ez a szám.

Gyermekeink is a mindennapos testnevelésnek köszönhetően rendszeres testmozgásban vesznek részt. Biztos vagyok abban, hogy ennek a mindennapos testnevelésnek is érdemi hatása lesz néhány éven belül, és azok a gyerekek, akik általános iskolai időszakban, középiskolában hozzászoktak a mindennapos testmozgáshoz, azoknak felnőttként is igényük lesz erre. Ennek köszönhetően a társadalomnak sokkal erősebb, pszichésen, fizikálisan jobb állapotban lévő polgárai lesznek, akik nagyobb munkavégzési hatékonysággal és sokkal kevesebb megbetegedéssel számolhatnak majd felnőttkorukban.

De nézzük a konkrét számokat! A jövő évi költségvetést tekintve jól láthatjuk, hogy minden fronton óriási előrelépést tervez a kormány. Kiemelném a létesítményfejlesztési programok közül a tornaterem-építési programot, a tanuszoda-építési programot, illetve a nevelési-oktatási intézmények felújításának, beruházásának programját.

Az idei évben, már 2015-ben is volt tornaterem-építésre, illetve tanuszoda-építésre 900-900 millió forint a költségvetésben. Ezt a jövő évben több mint megháromszorozza a költségvetési tervezet. Pontosan 330 százalékkal növeli ezeket az előirányzatokat, és így 2 milliárd 970 millió, közel 3 milliárd forint jut mind tornaterem-építésre, mind tanuszoda-építésre, mind tanterem-felújításra. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon 25 tornaterem építése kezdődhet meg, 24 tanuszoda épülhet olyan településeken, olyan járásközpontokban, ahol eddig nem volt a gyerekeknek lehetőségük arra, hogy úszásoktatásban vegyenek részt már kiskoruktól kezdve, illetve 27 olyan projekt indul el az általános és a középiskolákban, amelyeknek köszönhetően részben új tantermek épülnek, részben teljes épületrészek fognak megújulni a következő időszakban.

Ha az utánpótlássport támogatását nézzük, akkor az országos sportági szakszövetségek akadémiai rendszereinek kialakítása, illetve az utánpótlásprogramok támogatására 7 milliárd forint áll rendelkezésre 2016-ban. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ez az összeg az idei évben alig haladta meg az 1,7 milliárd forintot. Ez azt jelenti, hogy a kormány ezen a helyen is, az utánpótlás-nevelésben is komolyan vette 2010-es ígéretét, és évről évre a gazdaság teljesítőképességének mértékéig növeli ezt a támogatást. Ez most ugrásszerű növekedés lesz a jövő évre vonatkozóan, hiszen megnégyszerezzi az utánpótlásműhelyek, az utánpótlásműhelyekben folyó szakmai munka támogatását.

A versenysportról sem feledkezünk meg a költségvetés tervezete, hiszen a versenysport és olimpiai felkészülés szakmai támogatására az idei évi 1 milliárd 700 millió forinttal szemben több mint 50 százalékos növekedéssel jövőre 2,6 milliárd forint áll rendelkezésre. Ez talán nem véletlen, hiszen képviselőtársaim is tudják, hogy jövőre, 2016-ban Rióban olimpia lesz. Azzal, hogy idén nyáron elfogadjuk a költségvetést, azt biztosítjuk valamennyi, az olimpiára készülő vagy már kvótát szerzett sportolónk számára, hogy biztos és nyugodt felkészülési időszak vár rájuk a következő hónapok során.

Bizonyára emlékeznek még képviselőtársaim azokra az áldatlan időszakokra, 2007-re, a 2008-as pekingi olimpia előtti időszakra, amikor ellenzékbeli rendkívüli bizottsági ülések összehívásával, a Magyar Olimpiai Bizottság segélykérését ellenzéki képviselőként meghallva kellett vernünk a kormány asztalát, hogy kérem szépen, hónapokon belül elindul az olimpia, és még mindig nincs költségvetési szám, még mindig nem tudjuk azt, hogy az akkor éppen Bajnai-kormány mennyi támogatást fog tudni adni az olimpiai felkészülésre.

(11.00)

A sportolónk nem tudtak felszerelést vásárolni, nem tudtak jegyet venni, nem tudtak szállást foglalni. Képzelmük el, hogy milyen áldatlan állapot, milyen

helyzet az, amikor egy sportolónak, egy edzői stábnak nem a szakmai felkészüléssel kell foglalkoznia, hanem azzal, hogy egyáltalán hogyan fog tudni kijutni technikailag az olimpiára. Azt gondolom, ez egy óriási előrelépés, nemcsak azzal, hogy összehoztuk a szükséges forrásokat, hanem hogy időben történik meg ez a döntés, ezzel lehetőséget adva a nyugodt és biztos felkészülésre.

A további számokat tekintve, a fogyatékosok sportjának támogatásánál is egy igen jelentős növekedés van, hiszen míg az idei évben 287 millió forint állt rendelkezésre ezen a költségvetési soron, jövőre ez 447 millió forintra növekedik. Ne feledkezzünk meg a nem olimpiai sportágak támogatásáról sem. Attól, hogy olimpia van 2016-ban, attól még vannak olimpiai kívüli sportágak, ahol szintén fontos a versenyeztetés, fontosak a sikerek, hiszen minden egyes élsportoló sikere óriási lökést ad az utánpótlás-nevelés és a szabadidősport bővülésének is. Tisztelt hölgyeim és uraim, a nem olimpiai sportok szakmai támogatására az idei évi 176 millió forinttal szemben jövőre 376 millió forintot tartalmaz a költségvetés, tehát több mint duplájára nő ennek a költségvetési sornak a támogatása.

És végül még egy nagyon fontos számot szeretnék említeni, ez pedig a sport-egészségügyi ellátás támogatása. Hiszen a sportolók számára nemcsak a létesítmények, nemcsak az infrastruktúra és nemcsak az edzői stáb szakmai felkészültsége fontos, hanem nagyon fontos az is, hogy milyen sport-egészségügyi ellátásban tudnak részesülni, részben a felkészülésük során, részben pedig a versenyeztetés idején. Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, itt is több mint 20 százalékos növekedés várható, hiszen 115 millió forint helyett 131,4 millió forintot irányoz elő a költségvetés erre a területre.

Tehát ha végignézzük a jövő évi költségvetési számokat, akkor azt látjuk, hogy a sport terén mind a létesítményfejlesztésben, mind az utánpótlás-nevelési támogatásban, mind a sport-egészségügyi háttér biztosításában olyan optimális feltételeket tartalmaz a költségvetés, amelynek köszönhetően az a fejlődés, ami az amatőr sportban, az utánpótlás-nevelésben és a versenysportban 2010-től látható volt, tisztelt képviselőtársaim, 2016-ban is biztosított lesz.

Arra kérem önöket, hogy támogassák a jövő évi költségvetést, mert azt gondolom, kellő gondossággal, kellő alaposággal készítette elő a kormány, és az általam felvázolt két szakterületen, a turizmusban és a sportban mindenképpen előrelépést hoz az idei évhez képest. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Hiller István alelnök úrnak adom meg a szót, az MSZP részéről.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képvi-

selő Asszonyok és Képviselő Urak! A felsőoktatás ügyéről szeretnék beszélni. A felsőoktatás sajátos helyzetben van a törvényhozás tekintetében. Ugyanis nemcsak a jövő évi költségvetési javaslatnak része értelemszerűen, hanem a felsőoktatási törvény módosítása is a legközelebbi jövőben a tisztelt Ház elé kerül. Következésképpen, ha a kormánynak megvan a szándéka, akkor úgy szakmai, mint pénzügyi alapon rendezheti a felsőoktatás jelenlegi helyzetét. A szakmai javaslatokat majd a felsőoktatási törvény módosításánál fogom elmondani, most a pénzügyi, a költségvetésre tartozó dolgokról akarok beszélni.

Nézzük először a tényeket! 2010-ben a kormányváltáskor a felsőoktatás állami támogatása 186 milliárd forint volt. Ezt aztán a szegény Széll Kálmánról elnevezett két tervükben önök igen alaposan megnyirbálva lecsökkentették úgy, hogy a mélypontra 123 milliárd forint volt a támogatás. Ha összevetjük, akkor láthatjuk, hogy a 123 milliárdról történt egy elmozdulás, évről évre valamit hozzátettek, most is ez történik, 3,4 százalékos növekmény lesz.

Ha ennek azonban a belső szerkezetét megnézzük, akkor lehet látni, hogy ez valójában nem a felsőoktatás szerves részének növekménye, nem az a költségvetés-növekmény, ami ténylegesen a felsőoktatási intézményeket szolgálja. Nyilván önök is tudják, hogy számos gyakorlóiskola a közoktatás része, de a felsőoktatás bizonyos intézményei a fenntartók, ezért az életpályamodell, illetve az ingyenes gyermekékeztetés költsége itt épül be a megfelelő, nagyon helyes célokat szolgálva, hiszen a fenntartó egy-egy adott felsőoktatási intézmény. Így aztán a 153 milliárd forint, ami jelenleg a tervezetben szerepel a felsőoktatás 2016. évi költségvetési támogatására, azt kell mondjam, még mindig több mint 25 milliárd forinttal marad el a 2010. évitől, amikor átvették a kormányzást.

Föl kell tételezni akkor, hogy itt tudatosságról van szó. Történetesen nem arról, hogy a felsőoktatásnak nem lehetne juttatni legalább annyi pénzt, mint a válság kellős közepén, a 2010-es naptári évben, hanem van egy olyan elképzelés, miszerint a felsőoktatásnak nem kell több állami támogatás, a felsőoktatás színvonal-emelése nem azon múlik, hogy ezt a jelenlegi összeget nagyságrendileg emeljék. Én ezt a nézetet vitatom.

Azt mondhatom önöknek, és nyilván, ha kapcsolatba kerülnek főiskolákkal, egyetemekkel vagy éppen ott dolgozókkal, akkor tudhatják és láthatják, hogy a viszonyok elérték azt a kritikus szintet, ami már nemhogy a színvonal megtartásához nem elegendő, hanem színvonalcsökkenést hoz.

Azt állítom önöknek, hogy az a költségvetés és az a szerkezet, amibe a felsőoktatást hozták, nem szolgálja a magyar felsőoktatás érdekét, semmiképpen sem eredményez színvonal-emelkedést. A színvonal-megtartás kitűzött célja pedig elbukott. Sajnos, a magyar felsőoktatásban láthatóan és érezhetően színvonalcsökkenés történik. Ha valaki nemcsak a számokat látja, hanem a számok mögötti részleteket

is, akkor tudhatja, hogy ezek bizony világosan alátámasztják az előbb elmondottakat.

Ugyanakkor lehetne azt is mondani, hogy négy év vajúdas után számos személycsere és többféle elbukott, némely esetben teljesen megalapozatlan koncepció után van egy olyan stratégia, ami vitára, szakmai vitára alkalmas. Nézzük meg ennek a szakmai vitának az eredményét, és abból vonjuk le a következtetést! Természetesen ez nem magyarázza az elmúlt öt év semmittevését felsőoktatás terén. Valljuk meg őszintén, hogy a 2011 őszén elfogadott új nemzeti felsőoktatási törvénynek nevezett förmedvény mindannyiunk számára elfogadhatatlan. A mindannyiunk most nem az ellenzékét jelenti, hanem a felsőoktatáshoz valamit is értő számára, akár kormányzati padosorokban ülnek, akár ellenzékiben, vagy egyáltalán nem ülnek padosorokban, csak egy kicsit ismerik a felsőoktatást.

Ott sajnálatos módon olyan koncepciózus tévedések történtek, lehet, hogy az időhiány, de inkább a hozzá nem értés miatt, amelynek orvoslására mindenképpen szükség van. Az a stratégia, ami elkészült, kétségkívül hordoz magában olyan elemeket, amelyek mindenképpen egy megalapozott szakmai vitát indukálhatnak. Az eredményt meglátjuk. De, ahogy mondtam, ezt majd a felsőoktatási törvény módosításánál vitassuk meg. Itt inkább az a kérdés, hogy ez a költségvetés, ami előttünk fekszik, kellő feltételrendszerrel nyújt-e egy egyébként elfogadható stratégia megvalósításához. Én azt állítom, hogy nem.

Azt állítom, hogy az a töredéknyi emelkedés a költségvetésben, amit az előbb említettem, belső szerkezetét nézve világosan megmutatja, hogy nem ezt a célt szolgálja.

(11.10)

Akkor viszont az a 153 milliárd forintos költségvetési támogatás, annak a nagy ívű elképzelésnek a megvalósításához, amiről beszéltünk és nyilván fogunk beszélni, az én megítélésem szerint nem elegendő. A felsőoktatás jelenlegi helyzetének kimozdítása elengedhetetlen, és ennek során nemcsak azokat a demonstrációkat kell figyelembe venni, amelyek időről időre elhamarkodott döntések vagy éppenséggel, mint legutóbb, áhír miatt voltak, nagyon sok mindent mutat a belső hangulatról, arról a feszültségről, amelyet fél évtized bizonytalansága, koncepciótlansága és a felsőoktatással való nemtörődömsége eredményezett, hanem a hallgatók mellett az oktatók, a felsőoktatási intézmények vezetői és az újra életre hívott felsőoktatási kerekasztal számos szereplője is bizonyít.

Már önmagában az egy gyalázat, hogy 2010 után éveken keresztül gyakorlatilag nem működött semmilyen felsőoktatási szakmai érdekegyeztetés, mert kimondottan politikai okokból, történetesen azért, mert mi hoztuk létre és működtettük a felsőoktatási kerekasztalt, ezért azt az akkori vezetés eltörölte,

tényleg meglepően ostoba módon. Aztán amikor már nagy bajok voltak, és ezek követelték a felsőoktatás szakmai módosítását és a vezető államtitkár asszony lemondását, akkor a miniszter úr létrehozta, illetve újra életre keltette a felsőoktatási kerekasztalt. Ha a magyar felsőoktatás belső szerkezetét és problémáit nézzük, azt állítom önöknek, hogy nem egyszerűen egy szerkezetmódosítás, nem egyszerűen különböző tematikus megfontolások azok, amelyek megállíthatják a színvonal csökkenését, hanem szükség van egy másfajta eszközre is, arra az eszközre, amely a felsőoktatásban dolgozók érdekeit védi, illetve a színvonalat emelheti.

Azt állítom önöknek, hogy ehhez bérrendezésre van szükség. Azt állítom, hogy az a színvonal-emelkedés, amelyet mindannyian akarunk, finanszírozás nélkül lehetetlen. Ezért a frakción belül is azt a javaslatot teszem a tisztelt Országgyűlésnek, hogy fontolja meg a jelenleg előttünk fekvő költségvetési javaslat módosítását és a felsőoktatásban fogadják el, tisztelt kormánypárti és tisztelt ellenzéki képviselők, annak az indoknak a jogosságát, hogy a felsőoktatásban 20 százalékos béremelésre kerüljön sor. Egészen pontosan: a felsőoktatásban dolgozó oktatók számára javaslunk 20 százalékos béremelést, a felsőoktatásban dolgozó nem oktatók számára 15 százalékos bérnövekményt.

Minthogy költségvetésről beszélünk, és nem szeretném, ha ez egy politikai szlogen szintjén maradna a fejünkben, ezért ismertetem ennek a javaslatnak a részleteit. Tisztelettel kérem, hogy fontolják meg, és folytassunk erről vitát. A magyar felsőoktatásban oktatói munkakörben 16 ezer dolgozó van, 6 ezer részfoglalkoztatású. Az ő jelenlegi bértételük évenként 118 milliárd forint. Ha ennek a 20 százalékat vesszük emeléként, akkor az 23,6 milliárd forint, illetve az ehhez kapcsolódó járulékok. Nem oktatói munkakörben 14 ezren dolgoznak, az ő jelenlegi bértételük 60 milliárd forint. 15 százalékos béremelés esetén ez 9 milliárd forint, plusz a járulékok. Ha mindezt összeadjuk, akkor 32,6 milliárd forint, plusz a járulékok, összesen kerekítve 42 milliárd forintról beszélünk.

Azt javaslom önöknek, kérem, fontolják meg, hogy a magyar felsőoktatás színvonal-emelése érdekében ezt a 42 milliárd forintot a költségvetésbe önök is javasolják. Nem azt állítom, hogy bérrendezéssel a magyar felsőoktatás minden problémája megoldható, de azt állítom, hogy bérrendezés nélkül a magyar felsőoktatás problémái nem oldhatók meg. Ezért kérem, használjuk ki azt a lehetőséget, amelyet akár tudatos tervezés, akár a kormányzat mechanizmusa eredményezett, történetesen, hogy egy hónapon belül beszélünk a költségvetésről és a felsőoktatási törvény módosításáról, magyarul, megvan a lehetőség arra, hogy a felsőoktatás belső strukturális kérdéseiről a szaktörvény esetében váltsunk szót és döntsünk, döntsünk helyesen, és megvan a lehetőség arra, hogy a költségvetési javaslat tárgyalásakor a finansziális feltételeket teremtsük meg. Azt állítom

önöknek, hogy bármilyen strukturális változás is, legyen az a legjobb irányú, ezt nem zárom ki, ez benne van, ez finansziális feltételek biztosítása nélkül nem tud eredményt hozni, és nem önmagában a strukturális átalakítás szükséges, hanem a több mint fél évtizede mozdulatlan felsőoktatási bérek korrigálása, 20 százalékos, illetve 15 százalékos emelése.

Ha nem egyszerűen bérrendezésről beszélünk, hanem az indokait is engedik megvizsgálni, akkor önöknek is nyilván van arról tapasztalatuk, hogy a magyar értelmiség, a magyar oktatói-kutatói közösség egészében - hogy egy más témát most ne is hozzak részletesen ide a magyar hallgatóság körébe - milyen nagy arányban vannak azok, akik jelenüket, közeljövőjüket már nem Magyarországon képzelik el. Azt állítom önöknek, hogy az az értelmiségi emigráció, amely Magyarországon most már nem foltokban, hanem összefüggésekben és nagyságrendben kimutatható, ez igen erőteljesen kapcsolódik a magyar felsőoktatás jelenlegi helyzetéhez, ahhoz a bizonytalansághoz, amely jellemzi az egész területet.

Azt állítom önöknek, hogy amennyiben a strukturális rendezés, illetve az előbb említett és javaslatom szerinti finansziális rendezés, bérrendezés nem következik be, akkor ez az értelmiségi emigráció megfordíthatatlanná, visszafordíthatatlanná válik és Magyarországon jó színvonalú oktatók, valóban kvalifikált kutatók úgy hagyják el az országot, hogy ez a továbbiakban, a későbbiekben az országunk egészét és a nemzet egészét nem fogja tudni szolgálni. Ez, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, nem a már - hogy úgy mondjam - hagyományos értelemben vett agyelszívás, ez már nem csak a brain-drain, nem csak az, hogy különböző országok, amelyek kutatásra és oktatásra igen jelentős összegeket fordítanak és immáron tőlünk nemcsak nyugatra, hanem messze keleten is, ők ügynökségeket működtetve a magyar felsőoktatási és kutatói szférából egyéneket vagy éppen teameket visznek el, hanem nem kell már ügynökséget működtetni, a magyar oktatók és kutatók egy része vagy önmagától is elmegy, vagy keresi annak a lehetőségét, hogy elhagyhassa a magyar felsőoktatást. Ennek megváltoztatása, ennek a folyamatnak a megállítása és a magyar felsőoktatás színvonalának emelése közös ügy. Ebben nem kormánypárti meg ellenzéki véleményt, hanem csak felelősen gondolkodó politikai véleményt kell és szabad látni. Erről értelmes vitát folytatni lényeges.

Amint említettem, a szakmai javaslatainkat a felsőoktatási törvény módosításakor meg fogom, meg fogjuk tenni. A finansziális javaslat most hangzott el. Minden tekintetben részleteiben kidolgozott, a költségvetés egészében a 42 milliárd forint, amiről beszéltem, ami már a járulékokat is tartalmazza, a költségvetés számára valójában nem jelent tényleges megterhelést. Egy szakmai alapossgal megfontolt politikai döntés szükséges ahhoz, hogy a magyar felsőoktatásban ez megtörténjen.

Végezetül kérem, gondolják végig annak az intézménynek a helyzetét, annak a rektornak a helyze-

tét és hangulatát, amely intézménynek, és amely rektornak van gyakorlóiskolája, és a költségvetési növekménye a saját intézményében abból áll, hogy a közoktatási életpályamodell miatt a hozzá tartozó középiskola tanárainak megemeli a bérét, a saját egyetemi oktatóinak, kutatóinak meg nem tud adni egy fillért sem.

(11.20)

Nem kell hozzá túlságosan nagy tapasztalat, ez olyan belső feszültséget okoz, amely valóban immáron a felsőoktatás színvonalának romlását eredményezi ismét.

Ezért tisztelettel kérem önöket, hogy a költségvetési törvényhez benyújtandó javaslatunkat, amely az előbb ismertetett felsőoktatási bérrendezést foglalja magában, fontolják meg, fogadják el és szavazzák meg. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Firtl Mátyásnak, a KDNP képviselőjének.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerdán hallgattam a német nemzetiségi önkormányzat szószólóját és most hallottam a szlovák szószólót. Én mint egy nemzetiséghez tartozó országgyűlési képviselő, kénytelen vagyok itt a parlamentben is kifejezni azt az örömet, hogy végre elérkeztünk abba az állapotba, amikor a nemzetiségi szószólók valóban a saját nemzetiségüket, a nemzetiségi önkormányzataikat tudták megfelelő módon képviselni a költségvetési tárgyalás során, és azt a megállapítást tudták megtenni, hogy valóban, ez a költségvetés teljesíti mindazt az elvárást, amit az elmúlt - ha szabad mondani - másfél évtized hátrahagyott, és a jövőre mutatóan nagy reményekre ad lehetőséget.

Köszönöm szépen ezeket a megszólalásokat, mert ez is bizonyítja azt, hogy a szószólói rendszer mégiscsak működik és hasznos, mert a benyújtandó javaslataikat a kormányzat figyelembe veszi.

Egy zárójeles megjegyzést engedjenek meg nekem. Tegnap Kópházán Soltész államtitkár úrral egy nemzetiségi óvodát adtunk át, több mint 120 millió forintos felújítás után. Amikor szóvá tettem ott a köszöntőm során, hogy most nemzetiségiként azt tudom önöknek itt mondani, a szülőknek, a pedagógusoknak, a jelen lévő önkormányzati képviselőknek, illetve polgármestereknek, hogy az elkövetkező 2016. évi költségvetés milyen arányban támogatja a nemzetiségeket, akkor nagy tapsra fakadtak, hiszen az ott élő gyerekek sorsáról, az utánuk következő generáció sorsáról volt szó akkor, amikor egy ilyen gyönyörű óvodát átadtunk.

De a mai hozzászólásom további részében a honvédelmi területtel szeretnék foglalkozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetgazdaság vártnál is jobb teljesítménye következményeként elérkeztünk arra a pontra, hogy a szükséges törvényi változások és a honvédelem rendszerének alapvető átalakítása után kormányunk dinamikusabban növelni tudja a honvédelemre szánt forrásokat. A kormány még 2012-ben vállalta, hogy a védelmi költségvetést a 2013-2015. években a 2012. évi nominálértéken tartja, majd 2016-tól kezdődően a fejezetet a GDP részarányának évi 0,1 százalékpontos növelésével, a támogatási főösszeget pedig 2022-re a GDP 1,4 százalékáig növeli. Ennek a vállalásnak a teljesítését tartalmazza a jövő évi költségvetés.

Tisztelt Képviselőtársaim! A honvédelmi fejezet támogatási főösszege tartalmazza az említett kormányhatározatban foglaltakat, amely szerint 2016-tól úgy kerül növelésre a honvédelmi költségvetés, hogy ez a vállalás teljesüljön. A 0,1 százalékpontos GDP-részarány-növelés elérése érdekében a 2015. évi támogatási főösszeghez képest mintegy 48,1 milliárd forinttal bővül a fejezet.

Ez az előző évi előirányzathoz képest 22 százalékos mértékű növekedést jelent, így a fejezet jövő évi támogatási főösszege a becsült GDP-nek a 0,77 százalékát teszi ki, a kiadási főösszeg pedig a 0,85 százalékát.

A 22 százalékos mértékű növekedés továbbá azt jelenti, hogy az ideihez képest mintegy 50 milliárd forinttal csaknem 300 milliárd forintra emelkedik a jövő évi honvédelmi kiadás. A védelmi kiadások növelését a 2014 szeptemberében megtartott walesi NATO-csúcsertekezleten miniszterelnök úr jelentette be, ezzel Magyarország megkezdte a védelmi kiadásainak a NATO-átlaghoz történő közelítését.

A megállapodás szerint a NATO-tagországok visszafordítják a védelmi kiadásaik csökkentését, továbbá egy évtizeden belül minden NATO-tag közelíti a katonai kiadásai mértékét a saját nemzeti összterméke 2 százalékának megfelelő mértékhez. Csak zárójelben jegyezném meg, hogy nemcsak Magyarország nem teljesítette ezeket a követelményeket, hanem számos más ország sem. Ezért volt kiemelten szó erről a walesi csúcsertekezleten.

Kormányunk ez irányú szándéka világos, mert a költségvetés számai már a NATO-vállalások teljesítése felé mutatnak. A költségvetés honvédségre vonatkozó fejezete többek között fedezetet biztosít a katonai életpályamodell bevezetése részeként megvalósuló illetményfejlesztésre.

Fedezetet biztosít a pápai bázisrepülőtér fejlesztési munkálatainak érdemi megindítására, az Iszlám Állam elleni nemzetközi fellépéshez történő magyar csatlakozásra, a visegrádi 4-ek tagországai által közösen kialakított európai uniós harccsoport készenlétben tartására, a haditechnikai programok végrehajtására és a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ kiegyensúlyozottabb működéséhez szükséges források biztosítására.

A tárca által nem használt inkurrens anyagok és felesleges ingatlanok értékesítése további forrásokat

biztosíthat a meglévő védelmi képességek fenntartásához, az új haderő-fejlesztési célkitűzések eléréséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kormányunk a 2010-es választásokat követő évek egyik kiemelt feladatának tekintette, hogy egy olyan államot teremtsen meg, amely az egyén helyett a közjó, a nemzet és a közösség érdekeinek szolgálatát tartja szem előtt. Az új közszolgálati életpályamodell kialakításának keretében a kormány döntése alapján idén bevezetésre kerül az új katonai életpálya, valamint ezzel összefüggésben a honvédek illetményrendszerének átalakítása.

A kormány szándékának megfelelően a hivatásos állomány valamennyi tagja részére biztosított lesz az átlagos 30 százalékos béremelkedés, majd 2019 januárjáig évenként 5-5 százalékos emelésével összességében 50 százalékos béremelésben részesülnek.

Itt szeretném megjegyezni, hogy a költségvetés vitája során az ellenzék padsoraiból azok a vádak hangzottak el, hogy a rendvédelmi és a katonai illetményemelés nem fog megvalósulni, de ezzel szemben a költségvetés tartalmazza ezeket a tételeket, ezeknek a vállalásoknak a fedezetét.

Az új illetményrendszer minden magyar katona számára nagyarányú illetmény-növekedést eredményez, ami a teljes katonai életpályára vonatkozik. Magyarország 2016. évi központi költségvetése tartalmazza a béremeléseket.

A költségvetési javaslat több mint 25 ezer katona, közalkalmazott és kormánytisztviselő foglalkoztatásának fedezetét tartalmazza, amely lehetőséget teremthet a jelenleg meglévő létszám bővítésére, és az illetményfejlesztés hatásaként, elsősorban a szerződéses állománycsoportra vonatkozóan a feltétlenül beosztások mérséklésére is lehetőséget teremt.

Magyarország gazdasági helyzete évről évre erősödik, így - a vállalásunknak is eleget téve - a honvédelemre is egyre több jut. Bízom benne, hogy ez a gazdasági teljesítmény, amit eddig elértünk, továbbra is valóban a Magyar Honvédségnek azt a pályáját, amit egyébként a NATO-ban, a nemzetközi szerepvállalásokban elvállalt, azokat megfelelő módon teljesíteni tudja.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Magyar Honvédség érdekében ezt a költségvetést támogatni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőjének.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A szokatlan időpontban a tisztelt Ház elé terjesztett 2016. évi költségvetésről szóló törvényjavaslat - a korábbi években a kormányzó pártoktól már megszokottan mondhatóan - előkészítetlen és koncepciótlan.

Egyetlen olyan dolgot tudunk felfedezni a számokban, ami némi következetességre utal, mégpedig azt, hogy immár ötödik alkalommal láthatjuk az

állami működés költségeinek tendenciózus emelkedését, az állam által saját magára költeni tervezett kiadások költségvetésen belüli arányának folyamatos növekedését. Mindezen tendencia annak ellenére tetten érhető, hogy immár ötödik éve hallgatjuk az állami költségek visszafogásáról szóló lözungokat, a bürokrácia csökkentéséről szóló hangzatos frázisokat. Konkrét példaként csak a legutóbbi kormányzati vívmányt, az államreform II.-t, a bürokráciacsökkentés programját, köznapi elnevezéssel az állami rezsiszűkítés programját emelném ki, ami szintén a vég nélküli költségek csökkentését, a rendelkezésre álló működési költségek és kapacitások hatékony és racionális felhasználását célozza.

(11.30)

Tartok tőle, hogy azok, akik ezt a költségvetési törvényjavaslat-tervezetet összeállították, nem olvasták a fenti nyilatkozatok, stratégiák és programok egyikét sem. Az általam beterveztett módosítási javaslatokkal csupán néhány, számomra és a Jobbik Magyarországért Mozgalom számára fontos, a magyar emberek számára hasznos dologra kívánom felhívni a figyelmet.

Az elműlt években sokat tettünk az ifjúság egészséges neveléséért és testi fejlesztéséért, amin belül elsősorban a mindennapos testnevelés bevezetése volt az egyik mérföldkő. Sajnálatos, hogy ezen törekvés maradéktalan gyakorlati megvalósításának a tárgyi feltételei csak részben állnak rendelkezésre. A tornaterem- és tanuszoda-építési program egy olyan kiemelten fontos cél, ami véleményem szerint a tervezett alig 3 milliárd forintnál sokkal több ráfordítást és törődést érdemel. A gyakorlatban vannak olyan iskolák, ahol a mindennapos testnevelés keretén belül elméleti testnevelést tanulnak, és ebből írásbeli számonkérésre is sor kerül. Vannak olyan intézmények, ahol terem hiányában, amíg az egyik osztály ténylegesen sportol, addig a másik meccsetek és elméleti videókat néz. A legdurvább azonban az az elterjedt gyakorlat, hogy a gyerekek az iskola folyosóin, lépcsőin fel-alá ugrálnak és futnak testnevelés-óra alatt, mivel nincs megfelelő hely számukra. Úgy gondolom, ezek a példák megfelelően bemutatják, hogyan válik egy jó elképzelés a napi gyakorlat szintjén nevelés tárgyává, illetve idővel vállalhatatlanná, a forráshiány és a megfelelő előkészítettség teljes hiánya miatt. Éppen ezért mi emelni szeretnénk a költségvetésben 10 milliárd forinttal a tornaterem- és 5 milliárd forinttal a tanuszoda-építési programot.

Az általam átcsoportosítani javasolt csekélyke kiadási forrás a közszolgálati hozzájárulás lehetne. A tervezet szerint erre a célra közel 70 milliárd forintot szánt a kormány. Ebből az összegből naponta 191 millió forintot lehet elkölteni az év minden egyes napján. Egy napi összegből tehát két vadonatúj, átlagosan teljesen felszerelt tornaterem építhető, vagy legalább négy meglévő korszerűsíthető és felújítható. Az általam javasolt csökkentéssel a napi tétel összege

közel 150 millió forintba jön ki. Gondolom, ennyiből is maradéktalanul megoldhatók az úgynevezett közszolgálati médiaszolgáltatási feladatok, magyarul: a Fidesz-propaganda 24 órában történő sugárzása.

A sport és a mozgás azonban nemcsak az iskoláskorúak számára bír nagy jelentőséggel, de a társadalom egészében is igen fontos szerepet tölt be mind az egyének, mind a kisebb és nagyobb közösségek szintjén. A különféle sportcélok elérése nemcsak a fizikai létesítményeken és beruházásokon múlik, hanem az emberek hozzáállásán, a sport társadalmi elfogadottságán és támogatottságán. A sport és a mozgás fontosságát és hatásait nem lehet elégszer hangsúlyozni, mivel a pozitív élettani hatások révén költségvetési szempontból is értelmezhető és értékelhető, elsősorban egészségügyi kiadáscsökkentéséért el már középtávon. A sport népszerűsítése tehát olyan cél, amely a tervezett csekélyke 22 milliárd forintos előirányzatnál lényegesen többet érdemel. Hasonló a helyzet a sportstratégiai és sporttudományok fejlesztésével és az ezen a területen megvalósítandó innovációkkal is. Az általam javasolt többletforrást 200-200 millió forinttal emelném meg, ami lehetőséget teremt arra, hogy valódi kutatásokon és elemzéseken alapuló, a lehető legmagasabb szakmai színvonalon kivitelezett stratégiai tervezés és szakmai fejlesztés valósuljon meg a sport területén.

A javasolt többletkiadások forrását részben a Nemzeti Dohánykereskedelmi Nonprofit Zrt. működési költségeinek terhére kívánom biztosítani. Ha már önök a dohánytörvénynél azt mondták, hogy az egészségmegőrzés a legfőbb cél a fiatalok számára, akkor népszerűsítsük a sportot a fiatalok körében, ami az egészségmegőrzés egyik legjobb fajtája. A Nemzeti Dohánykereskedelmi Nonprofit Zrt. működésének központi költségvetésből történő támogatása szerintem már önmagában is felháborító. A dohánypiac már évek óta a kormányzati önkény tomlásának színtere, a felülről mesterségesen irányított dohánykereskedelmi rendszer működési költségeire több mint 440 millió forintot szánt a kormányzat a tervezet szerint, ami túlzó. Összehasonlításképpen említeném a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központot, ami hasonló működési költséggel számolhat 2016-ra, pedig a feladatai lényegesen fontosabbak és nagyobb súlyúak véleményem szerint. Bár lehet, hogy a szervezett bűnözés elleni küzdelem, az állami szintű összefonódások feltárása nem célja a jelenlegi kormánynak.

A költségvetés tervezetében további két olyan területről szeretnék még beszélni, amelyekre a tervezet méltatlanul kevés forrást irányzott elő. Az egyik a doppingellenes tevékenység támogatása, a másik pedig a nem olimpiai sportágak támogatása. A dopping elleni küzdelem, a sport tisztaságának védelme olyan terület, amely a sport egészét érinti, a sport társadalmi elfogadottságát befolyásolja. A dopping visszaszorítása egészségügyi szempontból is jelentős, hiszen ma már sajnos nem csak az élsportban fordul elő a teljesítményfokozó szerek használata. A külön-

féle doppingszerek a legmodernebb eszközökkel és jelentős anyagi ráfordítással készülnek, ezért az ellenük való küzdelem is tetemes ráfordítást igényel.

A nem olimpiai sportágak magyarországi támogatása az elmúlt években növekedett ugyan, de az ezen sportágakat művelők száma is nagymértékben megnőtt. A pénzügyi és más támogatások mértékének különbsége miatt a társadalmi szakadék egyre nagyobbá válik az olimpiai és nem olimpiai sportágak között. A nem olimpiai sportágak további lemaradását meg kell akadályozni, ezért úgy gondolom, szükséges lenne ezeket a sportágakat elindítani egy fejlődési úton, megmutatva, hogy Magyarország fontosnak tartja a nem olimpiai sportágakban sportoló versenyzőket, edzőket, szabadidő-sportolók körülményeinek javítását, társadalmi életben betöltött pozitív szerepük fontosságát.

Az általam javasolt többletkiadásokat a Miniszterelnökség 600 millió forintra tervezett konzultációs kiadásából kívánom előteremteni, mert nem tudom, mire, esetleg egymás közötti beszélgetésekre kell-e ennyi pénz. Talán még arra is elégnek kellene lennie a megmaradó összegnek, forrásnak, hogy ezen konzultációk tárgyát, tartalmát és eredményét megismertessék azokkal, akik ennek a költségeit állják, azaz az adófizető magyar választópolgárokkal. Tehát a sport területét érintő kiadásoknál megállapíthatjuk, hogy a tornaterem-építési programra szánt 2,9 milliárd forintos előirányzat eltörpül a különféle stadionok építésére szánt 45,8 milliárd forint mellett, főleg úgy, hogy elég magas taoforrások is jelen vannak ezeknél az egyesületeknél. Szeretném, ha elfogadnák a módosító javaslatomat.

Engedjék meg, hogy az idő rövidsége miatt már csak egyetlenegy dologról beszéljek. Ha összehasonlítjuk, hogy önök közel 46 milliárd forintot költenek stadionokra, és mi az elmúlt öt évben minden egyes költségvetési vitánál megpróbáltunk beadni egy módosító javaslatot, amit önök minden egyes költségvetési vita során a szavazásoknál elutasítottak, nevezetesen, az IVF-ben, azaz az asszisztált reprodukciós programban, köznyelven a lombikbíbiprogramban részt vevők támogatására fordított összeget szerettük volna már többször is behozni a Ház elé, de önök ezt mindannyiszor leszavazták. Egy demográfiai válság kellős közepén vagyunk, egyes vélemények szerint, ha nem tudjuk megállítani a népességfogyást, akkor beláthatatlan és visszafordíthatatlan lesz ez a folyamat.

Az élet csodája a gyermek, az új élet születése. A gyermekáldás ma Magyarországon sok családnak nem adatik meg. Közel 300 ezer családot érint ez a probléma, ráadásul általában nem is a saját hibájukból, nem egy betegségből kifolyólag nem lehet gyermekük, hanem sokszor még az orvosok sem tudnak választ adni, hogy mi lehet ennek az oka. Valószínűsíthető egyébként a stressz, a helytelen táplálkozás, az a sok méreg, ami bekerül a szervezetünkbe. Ez mind-mind közrejátszhat abban, hogy nem sikerül természetes úton gyermeket nemzeniük.

Aki nem küzd hasonló problémával, az nem is tudhatja, mit jelent ez a beavatkozás ezen párok részére. Csak egy nagy problémát említek: egy-egy ilyen beavatkozásnál 300-400 ezer forint önrészt kell ezeknek a pároknak előteremteniük, és az első beavatkozás általában nem is szokott sikeres lenni. Éppen ezért mi szeretnénk egy 3 milliárd forintos támogatást adni ezeknek a pároknak, amit elkülönítenénk egy olyan célra, hogy azok a párok, akik nem rendelkeznek a megfelelő önrésszel, pályázhassanak ebből a pénzből, és olyan pároknak is lehetőséget tudjunk ezzel adni, hogy életük nagy vágya teljesüljön és gyermekük lehessen, akiknek nincs erre elegendő pénzüik. Ez ne legyen gátja annak, hogy gyermeket vállalhassanak és ezeket a gyermekeket a legjobb tudásuk szerint fel is nevelhessék.

Kérem önöket, hogy támogassák ezeket a módosító javaslatainkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

(11.40)

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Az előttünk fekvő, Magyarország 2016. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájában három területet szeretnék érinteni. Az egyik - és itt Szilágyi képviselőtársammal fogok is vitatkozni -, hogy a bürokrácia csökkentése miként jelentkezik a költségvetés keretein belül, a másik a Nemzeti Emlékezet Bizottsága 2016. évi feladatai, és a harmadik terület: a vállalkozásfejlesztések területén milyen célokat tűzött ki a költségvetés.

Tisztelt Ház! Vitatkozva, és máris megkezdem a vitámat Szilágyi képviselőtársammal: ez a költségvetés egy higgadt, nyugodt munka és kiegyensúlyozott kormányzás időszakát jelenti. Egy reális, pontos, megtervezett központi költségvetésről van szó, amelynek az egyik legfontosabb kérdése mindig az, hogy mennyi pénz marad a lakosságnál, az embereknél. Az elmúlt években úgy növekedett a lakosság széles rétegeinek a jövedelme, hogy az állam egyfelől felelős gazdálkodást folytatott, az államadósság mértéke csökkent, a pénzügyi fegyelem az állami szektorban pedig erősödött. Ez igaz az önkormányzatokra és az önkormányzati rendszerekre, hiszen egy önkormányzat ma már nem tud úgy eladósodni, hiszen hitel felvételéhez is állami engedély szükséges.

Amiről először szeretnék beszélni, az a központi kormányzat tekintetében elsődlegesen a bürokrácia csökkentése. Üdvözlendő és fontos, hogy a kormány szükségesnek tartja a bürokrácia csökkentését, ami egyformán érdeke a lakosságnak és a gazdasági szereplőknek, ami összefügg majd a felszólalásom harmadik elemével. Azt gondolom, hogy a bürokrácia csökkentése az ország gazdasági versenyképességének a további javításához mindenképpen szükséges.

Először tekintsük át, hogy milyen megosztásban lehet még hatékonyabb, gyorsabb, egyszerűbb az államigazgatás, a közigazgatás, és az állam milyen további szolgáltatásokkal tudja csökkenteni vagy könnyíteni a mindennapok terheit. 2011. január 1-jével 14 területi államigazgatási szerv került integrálásra a fővárosi és megyei kormányhivatalokba. Ugyanakkor továbbra is számos területi államigazgatási szerv működött önállóan, így részben fennmaradt a korábbi széttagoltság. Ezért a kormány területi feladatai ellátása hatékonyságának és eredményességének növelése érdekében szükségessé vált a fővárosi és megyei kormányhivatalok belső integrációja, hozzáteszem, amely egyben az egységes kormányhivatali vezetés alapjait is megeremtetette, ami mindenképpen fontos, hiszen a korábban dekoncentrált területi államigazgatási szervek vagy olyan módon működtek, ami nem a hatékonyságát szolgálta, vagy pedig kettős alárendeltségben működtek. Ezt semmiképpen nem lehetett sem közigazgatási, sem közigazgatási, sem más módszerrel megindokolni.

A belső integráció jelentős szervezeti módosulást okoz, mivel a vezetői szintek száma is jelentősen csökkent, és a szorosabb szakmai együttműködés érdekében az önálló szakigazgatási szervek és a törzshivatali szervezeti egységek integrált feladatmegoldása is előtérbe került. Így a párhuzamos feladatellátás feloldására is lehetőséget teremtett az ez év folyamán elfogadott törvény.

A bürokráciacsökkentés menetére a kormány által felkért - Szilágyi György képviselőtársam által elhibázott koncepciónak tekintett - Államreform Bizottság tevékenysége arra irányult, hogy olyan javaslatokat dolgozzon ki, amelyeket én csak példálózva szeretnék felsorolni. 2015 januárjától csökkent az ügyintézési határidő a jelenlegi átlagos 21 napról 15 napra, ami legfeljebb 15 nappal hosszabbítható meg; és 2015 őszére - amelynek az áthúzódó pozitív hatása 2016-ban is érvényesül majd - nagyon fontos lépésként, ugyancsak az államreform részeként további 200 kormányablak átadására kerül sor, és így összesen mintegy 250 kormányablak az, amely azon a szinten szolgálja majd a lakosság, de a vállalkozások érdekeit is, képviselőtársaim, akik nem foglalkoztak ezzel a kérdéssel olyan mélyrehatóan - sajnálom, hogy Szilágyi képviselőtársam sem -, hogy azok a vállalkozások, amelyeket gyorsan és nagyon operatív módon kell majd helyzetbe hozni az uniós pénzek felhasználása terén, ne hosszú ügyintézési határidőket szenvedjenek el. Jelesül, itt utalni szeretnék arra, hogy az építésügyi igazgatás rendszere is átalakul, erre tekintettel az építésügyi szabályozás is azt a célt fogja szolgálni, hogy valóban olyan egyablakos ügyintézésrel valósuljon meg az építési engedélyek kiadása, amely nem a pályázatok elbírálásának az elhúzóásával járna együtt.

A kormányablakokra visszatérve még, célzott feladata ennek a rendszernek, tehát az integrált ügyfélszolgálati irodákból kormányablakokká átalakított rendszernek, hogy az új pénzügyi rendszerben is

segítséget nyújtson az iratok hatékony továbbításában, feldolgozásában és befogadásában, illetve az új nemzeti közmű-szolgáltatási rendszerben is. Ehhez még hozzátenném az Államreform Bizottság tevékenységéhez kapcsolódóan az új közbeszerzési szabályok bevezetését, amelyek szintén összefüggenek azzal, amelyekről még szólni fogok, tehát az európai uniós pénzek hatékony felhasználásával. Ehhez társul még - és itt megint vitatkozom Szilágyi György képviselőtársammal - az állami rezsicsökkentés 2016-tól 2018-ig; az egyes bírósági illetékek folyamatos kivezetése, csökkentése történik majd meg az igazságügyi rendszer reformja részeként.

2016. július 1-jétől megindul a közszolgálati életpályamodell, amit a benyújtott 2016. évi központi költségvetési javaslat is megerősít. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos momentum a 2016. évi költségvetésnek, hiszen nagyon jól tudjuk, és ez a korábbi vitában is felmerült, hogy ez az életpályamodell az, amely lehetővé teszi azt, hogy a 2018 óta... *(A karzatról egy kisgyermek hangja hallatszik. - Novák Előd: Elsírja magát a gyerek! - Derűltség a Jobbik soraiban.)* Tessék? *(Novák Előd: A gyerek is elsírja magát.)* Én folytatnám, Novák képviselőtársam. Valószínűleg, ez nem neki szól, hanem önöknek szól.

A közszolgálati életpályamodellhez jutva ez egy fontos kérdés, és azt gondolom, hogy emellett ne menjünk el, tehát még visszatérnék egy mondattal. Az egész gondolatmenetnek egyik fontos állomása az, hogy az a közszolgálati életpályamodell - és ezen lehet nevetni, de én azt gondolom, hogy a mi oldalunkon nem szoktunk ezen nevetni, hanem ezt komolyan is vesszük - arra szolgál, hogy a 2008 óta befagyasztott illetményalap vonatkozásában lépünk előre, és azt gondolom, hogy a leginkább érintett és az első frontvonalban, úgy mondjuk, hogy a front office-vonalon dolgozó kollégák a járási hivataloknál fogják ennek első hatását érezni. Azt gondolom, nagyon helyes, hogy már most, a központi költségvetés elfogadása időszakában jelezzük, hogy azokat, akik a legtöbb munkát végzik és akiket mindenképpen érdemes támogatni felzárkóztatásban, illetményalapemelésben, azok a járási hivatalok dolgozói lesznek. De természetesen az életpályamodell nemcsak róluk szól, hanem azokra is kiterjed... - és visszamegyek arra a gondolatra, hogy a kormányhivatalok decentralizációja során ez évben végrehajtott vezetőiszint-csökkenések kapcsán is nyilvánvaló, hogy azok a kollégák, akik az életpályamodell keretében lehetőséget kapnak arra, hogy a munkájuk elismeréseként az eddigi tevékenységüket megerősítsük, erre is ez az életpályamodell szolgál. És azt gondolom, hogy erről nem elég beszélni, hanem ezt mindenképpen nyomatékosítani kell.

A következő fontos elem, amiről ma már többször volt szó, és amit a frakciónk is üdvözlök, hogy 2018-ra minden magyar háztartásban legyen szélessávú internet, és a vállalkozások számára is tegyük még nagyobb arányban lehetővé a szélessávú elektronikus ügyintézés elérését.

A másik terület, amelyről szeretnék szólni, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, amely kiemelten fontos szerepet tölt be. E tekintetben az 1944-45-ös szovjet hatalomátvétel részleteinek a pontosabb megismerését tűztük ki célul. A bizottság 2016-ban szeretné a hatékony munkavégzés és a magas szintű szakmai tevékenység tárgyi és személyi feltételeit tovább bővíteni. A 2016. évben kiemelt szakmai feladatként kezeli a bizottság az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára való emlékezést.

Ugyancsak a forradalom évfordulója indokolja a lengyel társintézménnyel való közös kutatást 1956 hatásairól és következményeiről, a lengyel és a magyar társadalomban, illetve a forradalomra vonatkozó orosz források feltárását és kiadását, együttműködve a Moszkvai Magyar Levéltári Intézettel, továbbá az orosz állami levéltárakkal.

(11.50)

Végezetül a harmadik terület, amit szeretnék érinteni röviden, de sajnos nem elég mélyen - idő vonatkozásában lenne lehetőségem, de más képviselőtársaimnak megadom a lehetőséget, hogy ehhez hozzászóljanak -, a vállalkozásfejlesztés területe. Azt gondolom, le lehet szögezni azt, hogy az európai uniós források mértéke egy olyan, nagyságrendileg is kiemelkedő forrást jelent a magyar polgárok és a magyar vállalkozások számára, amelynek hatékony felhasználásával jól kell tudni élni, és ebben egyetértek a mai vitában elsőként felszólalt Szatmáry Kristóf képviselőtársammal.

A költségvetésben, a 2016. évi költségvetésben üdvözlendő, hogy a források hazai társfinanszírozási része is tükröződik. Ahogyan képviselőtársam is utalt rá, a teljes hétéves uniós források több mint 60 százaléka gazdaságfejlesztési célokat szolgál. Ez a nyolc operatív program közül a legfontosabb, a GINOP keretében fog megvalósulni, s azt gondolom, hogy ennek hatékony felhasználása - amire szintén utalt képviselőtársam - az elsőrendű feladatunk, hogy ezt biztosítsuk.

Fontosnak tartom, hogy ezek a források, ez a forrásrendszer, amely a költségvetésben is látszik, mind a mikrohitelzésben, mind a kvv-szektor tekintetében, mind a foglalkozás bővítésében vagy a kutatás-fejlesztés, a K+F területén is megjelenjen. Biztatjuk a kormányt arra, hogy amikor a konkrét hitelezési és támogatási termékeket kidolgozza, gondoljanak a mikro-, kis- és középvállalkozásokra, az inkubátorházakra - amelyeket elfelejtettünk az utóbbi időben, némileg elfelejtettünk -, valamint azokra a programokra és azokra a tervezetekre és tervekre, amelyek a foglalkoztatás bővítésével függenek össze.

Azt gondolom, hogy a 2016. évi költségvetés, amikor a 2016. évben megjelöli, hogy 1400 milliárd forintnyi európai uniós forrásból 862 milliárd forintnak megfelelő forrást direkt brüsszeli finanszírozással kapunk, ennek a hazai része jelenik meg a

költségvetésben, amit hozzá kell tenni, ez 538 milliárd forint, ebből én kiemelném ismételtén a GINOP-ra vonatkozó összeget, ez 308 milliárd forint, ebből az Unió 294,5 milliárd forintot finanszíroz.

Azt gondolom, hogy ezek a számok önmagukban csak akkor jelentenek értelmes tartalmat, ha az intézményrendszer, amelyről az előbb szóltam, ehhez társulva lehetővé teszi azt, hogy a vállalkozások engedélyezési és pályázati forráshoz jutási lehetőségei javuljanak. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP részéről.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Több napja vitatjuk a kormány költségvetési előterjesztését. A vitában sok olyan kérdés merült fel, amelyben az LMP alapvetően másképpen gondolkodik Magyarország helyzetéről, arról, hogy merre kellene tovább indulnunk a jelenlegi, sok-sok ember számára nyomorúságos helyzetből. Az álláspontok nem közeledtek egymáshoz, de legalább egyértelművé vált, az LMP és a Fidesz-KDNP homlokegyenest mást gondol az előttünk álló feladatokról és a 2016. év teendőiről.

Előljáróban fontosnak tartom leszögezni, hogy az LMP szerint nem növeli a kiszámíthatóságot az, hogy a kormány már tavasszal áterölteti az Országgyűlésen a 2016. évi költségvetést. A kiszámíthatóságot az növelné, ha olyan költségvetést tudnánk elfogadni, amit nem kell lépten-nyomon módosítani a tárgyévben, most azonban számos tényezőt még nem ismerünk, ami alapvetően befolyásolhatja a jövő évi költségvetést. Nem tudjuk például, hogyan alakul az ukrán gazdaság helyzete és az hogyan befolyásolja a magyar kötvények hozamait, és azt sem tudjuk például, hogy hogyan alakul majd a forint árfolyama. Félő tehát, hogy a korai elfogadással csupán azt érjük el, hogy a korábbinál is nagyobb mértékben és gyakrabban kell majd átírni a költségvetést.

Szerintünk a nagyobb kiszámíthatósághoz például szükség lett volna arra, hogy sokkal mélyebb elemzéseken, háttérszámításokon és háttér tanulmányokon alapuljon a büdzsé, ebben azonban visszalépett a kormány az előző évhez képest. Nem tudjuk például, hogy mire költünk a paksi beruházás kapcsán el 113 milliárd forintot. De nézzük a konkrét tényeket!

A kormány ismét bebizonyította, hogy gazdaság- és társadalompolitikája neoliberais elveket követ. Mindenki annyit ér, amennyije van, a szociális biztonság fölösleges pénzkidobás, a minőségi oktatás és az egészségügy a gazdagok kiváltsága, kisvállalkozások helyett a mamutcégek a fontosak, a munkaerő vonatkozásában pedig az a cél, hogy olcsó legyen és ne jól képzett. Ezt képviseli a Fidesz, a mögöttünk lévő héten többször is hitet tettek e világnézet mellett.

A kormány szerint ez az adócsökkentés költségvetése. A régi kereskedelmi jogban volt ismert a szé-

delgő feldicsérés vétsége, amit 3 évig terjedő fogházzal és 500 ezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntettek. Ezt ez a kijelentés bőven kimeríti. Erre a költségvetésre sok minden jellemző, de hogy az adócsökkentésről szólna, az biztos nem. Egyetlen százalékkal csökkentik az szja-t, amit csak a több százezer forintot keresők érezhetnek meg valamennyire. Lát-szik, mint oly sokszor, hogy megint a kommunikációhoz szabták a kormányzást és nem fordítva, mint ahogy annak lennie kéne, és csak azért döntöttek az 1 százalékos adócsökkentés mellett, hogy legalább önök tudjanak valami pozitívumot mondani erről a büdzséről.

Ez az adócsökkentés azonban csak egy újabb apró lépés az önök által kijelölt hibás úton. A 120 milliárdos kiengedés nagy része megint a leggazdagabbaknál fog landolni. Teszik ezt úgy, hogy ma a dolgozók több mint fele, mintegy 2,2 millió ember keres a létminimum alatt. Az LMP költségvetési koncepciójától ez a lehető legmesszebb áll. Mint azt már számtalanszor elmondtuk, hiába dolgoznak sokan és sokat, ha munkájukért csak éhbért kapnak. Magyarország legsúlyosabb problémája, hogy egy sor területen az árak már nyugatiak, de a fizetések csak a töredékét érik a nyugati béreknek, pedig a nettó minimálbér emelése legalább a létminimum szintjére a termelékenység és így a bérfelzárkóztatásunkat is szolgálja, ezzel pedig a valódi versenyképességet.

A létminimum alatt, sőt az afeletti bérből hónapról hónapra élők számára mindennapi létezésük biztosítása is komoly kihívást jelent. Időmérlegük, költségvetésük, erőfeszítéseik tükrözik ezt. Nincs lehetőségük a saját egyéni versenyképességük fejlesztésére, de erre külső, állami segítséget nem kapnak, bezáródnak egy alacsony béru ördögi körbe. A tömeges dolgozói szegénység a hazai tőkeképzés, a kkv-szektor megerősítésének is a gátja, ez pedig a lemaradásunk bebetonozásához vezet, pedig a magyar munkaerő képzettsége még nem marad el a nyugat-európai átlagtól. Az, hogy magasabb hozzáadott értékű munkákat tudjunk végezni, a bérek emelésétől függ.

A Fidesz szerint talán rendben lévő, hogy szétszakad az ország maroknyi szupergazdagra és elszegényedő tömegekre. A kormány szerint talán propagandával is jól lehet lakni, üres lózungokkal is haza lehet csábítani az elvándorolt százezreket. Szerintünk azonban az emberi tisztesség és a közgazdasági számítások is azt diktálják, azonnali, nagyarányú, országos bérfelzárkóztatásra van szükség. Hogyan lehet ezt megvalósítani? - kérdezhetik és kérdezik is sokan. Az LMP dolgozói szegénységet felszámoló intézkedéscsomagjából világosan kiderül. Mint minden évben, most is világosan megjelöltük, hogy hol látjuk a lépések fedezetét. Meggyőződésünk, hogy viszonylag könnyedén előteremthető a szükséges összeg más értelmetlen kiadások lefaragásával. Egyetlen forinttal sem növelnénk a költségvetési hiányt.

Pár napja megkaptuk a kormánytól, ha zavar minket a probléma, adjunk be módosító indítványo-

kat. Megtettük, és kíváncsian várjuk, hogyan szavaznak majd a javaslatainkról. A legkevesebbet keresők fizetését is létminimum fölé emelnénk. A mai igazságtalan adórendszer átalakításával az átlagbér nettója havi 38 ezer forinttal emelkedne, a minimálbéré pedig 21 ezer forinttal. A mi koncepciónkban nincs helye az igazságtalan, egykulcsos adónak, annak az szja-nak, ami ugyanannyi a bankigazgatónak, mint a portásnak, aki reggel beengedi a székházba.

(12.00)

Tállai államtitkár úr meg is vádolt minket azzal, hogy mi az adóemelés pártján állnánk. Emlékeztetném, hogy ők egy általánosan 1 százalékos adócsökkentéssel kampányolnak hetek óta, ami 120 milliárd forintot hagy az embereknél, azt is igazságtalanul elosztva. Mi ezzel szemben 950 milliárd forintos adókönyvitést valósítanánk meg az átlagos és alacsony jövedelmű munkavállalóknak, tehát több mint ötször ennyit.

A másik javaslatunk emelné a közszférában hetedik éve befagyasztott béreket. Ma a közszférában egyharmados a dolgozói szegénység, közel 200 ezren keresnek minimálbért vagy garantált bérminimumot, azaz a létminimum alatt. A bértábla szerinti fizetési osztályok szerint ma a dolgozók negyede, 150 ezer közalkalmazott keresne kevesebbet, mint a minimálbér. Ezért olyan új bértáblát alkotnánk, amelyben a garantált illetmény egyetlen fizetési fokozatban sem lehetne kevesebb, mint a minimálbér. Különös aktualitást ad ennek a javaslatnak a szociális ágazatban dolgozóknak a mai tüntetése.

Van abban valami morbid, hogy a szociális válság kezelésére hivatott szakemberek jelentős része maga is a létminimum alatt keres. Béreiket hosszú évek óta nem emelték - mi ezen is változtatnánk. Az egészségügyben sincs mire várni - százmilliárdokat szánunk bérrendezésre, további 60 milliárddal növelnénk a szakellátás támogatását, hogy az elvándorlás megálljon, és a kórházak adóssága se termelődjön újra minden évben.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A gyermekes családok terheit csökkentenénk a felsőfokú tanulmányokat végző, legfeljebb 24 éves fiatalok után is járó családi pótlékkal és adókedvezménnyel. A 2008 óta befagyasztott családi pótlék összegét megnövelnénk 25 százalékkal. A tartós beteg vagy fogyatékos gyermek, illetve a gyermekét nevelő esetén 30 százalékos emelést javaslunk. A családoknak szintén hatalmas segítséget jelentene az évek óta hiába sürgetett bérlakásprogramunk, valamint a zöldberuházási alapból fedezett szigetelési és fűtés-korszerűsítési program. Csökkentenénk az alapvető élelmiszerek áfáját is 27 százalékról 5 száza-

lékra, és nem csak a sertéshúsét. Ez nemcsak minden bevásárláskor jelent megtakarítást, de a helyi mezőgazdaságnak és élelmiszeriparnak is nagy lökést adna, munkahelyeket teremtve.

És ha már munkahelyteremtés: az elhibázott, csapdahelyzetet teremtő közmunka fokozatos leépítésével felállítanánk a közösségi gazdaságfejlesztési alapot, amely jövőre 70 milliárd forintból valóban értelmes munkalehetőséget teremtene úgy, hogy közben értéket teremtené, és a haszon is helyben maradna, ami elsősorban a kistelepüléseken hatalmas előrelépést tenne lehetővé.

A kisvárosok és községek mindennapjait az alsóbbrendű utak felújításával is könnyebbé tennénk. A kormány 160 milliárd forintot szán jövőre autópályákra, miközben kilométerre is több gyorsforgalmi utunk van, mint a jóval nagyobb Lengyelországnak; 160 milliárdot és nem uniós, hanem magyar költségvetési pénzből. Miért? - kérdezzük. Csak nem a Közép és Simicska Lajos utódjai tartják a markukat a megbízatásokért? Sokan hasznosabban is el lehetne költeni ezt a pénzt, hogy munkahelyeket teremtsen, és gyarapodást hozzon a vidéknek.

A gyalázatos állapotban lévő alsóbbrendű utak felújítására kell sokkal többet költeni. Köszönöm a figyelmet. (Fodor Gábor tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő előre bejelentett felszólaló Fodor Gábor független képviselő úr. Öné a szó, képviselő úr.

FODOR GÁBOR (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Engedjék meg, hogy a rendelkezésemre álló, viszonylag szerény időkeretben a Liberális Párt álláspontját fejtssem ki a költségvetéssel kapcsolatban.

Azzal szeretném kezdeni, hogy fel kell tennünk magunknak azt a kérdést, hogy miért van most itt előttünk ez a költségvetés. Hiszen ez az idő azért szokatlan a költségvetési tárgyalásban, mert nem ilyenkor szokás költségvetést tárgyalni. Bizony a dolog furcsa a tekintetben is, hogy tavaly például a Fidesz-kormányzat megvárta az önkormányzati választásokat, és utána tartott költségvetési vitát. Látunk már olyat egy előző ciklusban, amikor kétéves költségvetést vezetett be.

Az, hogy most májusban tárgyaljuk a költségvetést, akkor, amikor lényegében az államháztartásra vonatkozó adatokból körülbelül négyhavival vagyunk tisztában, és azok a kérdések, amelyekre egyébként Schmuck Erzsébet képviselő asszony is utalt előttem, hogy vannak olyan, nem kiszámítható - ugye, a forintárfolyamot említette példának, és más tényezőket -, a gazdasági folyamatokat jelentősen befolyásoló tényezők és elemek, amelyeket nem tudunk még és nem tudunk pontosan kalkulálni, ezek bizony előre vetítik azt, hogy persze majd ezt a költségvetést is menet közben barkácsolni kell, majd hozzá kell nyúlni, majd ilyen-olyan módon kell kiegészítgetni. Mi értelme van ennek?

Mi az indoka annak, hogy itt van előttünk most ebben az időben a költségvetés? Nyilván van valami politikai oka, én ezt nem tudom, mert erre nem kaptunk választ. De ha már a kétéves költségvetés példáját felhoztam, amely kétéves költségvetés elfogadása után jött a leszámolás a Kisgazdapárttal, nyilván van valami politikai ok, gondolom, mondjuk, egy őszi Fidesz-kongresszus ilyen politikai ok lehet, hogy ott esetleg olyan kalkulációk, olyan várakozások vannak, hogy jobb, ha előtte már elfogadott költségvetés lesz. Egy biztos, hogy mindezzel együtt, és hangsúlyoznám, párba állítanám a tavalyi vitával, amelyre az önkormányzati választások után került sor, nem elfogadható egy országban az, hogy például egy költségvetési vita nem kiszámíthatóan, nem megfelelő előkészítéssel, nem az adatok rendelkezésre állásával történik, hanem lényegében politikai okok miatt ideoda kerül rángatásra a nemzeti együttműködés rendszerében. Hol októberben kezdjük el, hol májusban kezdjük el - szerintem ez így önmagában elfogadhatatlan és kiszámíthatatlan.

A másik fontos általános megjegyzésem a költségvetési vita kérdésével és magával a költségvetéssel kapcsolatban az, hogy azzal is tisztában kell lennünk, hogy egyébként ez a költségvetés törvénysértő módon került ide a parlament elé. Hiszen maga a Fidesz erőltetett keresztül egy teljesen értelmetlen szabályt 2011-ben a parlamenten, amely az úgynevezett gazdasági stabilitásról szól, és amely szabálynak most időhiány miatt sem mennék bele a sajátos részleteibe, de tudjuk, hogy egy összefüggést felállítván ez a szabály, azért, hogy a hiányt és az adósságot egy bizonyos korrelációban kezelje, megszabott bizonyos törvényi feltételeket, és ha ezen törvényi feltételeket komolyan vennénk, ennek a mostani költségvetésnek 140 milliárdos hiánnyal kellene rendelkeznie, ehelyett beterjesztették 760 milliárdos hiánnyal.

Tehát nem felel meg az alapvető törvényi elvárásoknak sem, az önök által felállított törvényi elvárásoknak sem. A Költségvetési Tanács erre finoman felhívta a figyelmet; egyébként szerintem sokkal intenzívebben kellene vagy kellett volna, mert ez egy törvénysértés. Vagy ezt a szabályt, ezt az egyébként teljesen értelmetlen és ostoba szabályt kellene megváltoztatni, vagy pedig, ha már önök ezt a szabályt komolyan vették annak idején, és beterjesztették, akkor a törvényeknek kellene megfelelni. Ha a törvényeknek meg akarnának felelni, egy közel 600 milliárdos megszorító csomagot kellene letenni a parlament elé, vagy pedig folyamatos törvénysértésben lesznek, mert az önök által felállított stabilitási szabályoknak nem felel meg ez a költségvetés.

Nos, az általános megjegyzéseken túlmenően hadd folytassam azzal, hogy természetesen ami tartalmilag kibontakozik előttünk a költségvetésből, az egy autoriter, illiberális állam filozófiájának megfelelő költségvetési egyveleg, amelyben azt látjuk, hogy a túlméretezett állam továbbra is túlméretezett lesz, sőt még tovább fog növekedni természetesen, és minden sajátosságával együtt, amivel ez jár - tehát

bürokrácia, korrupció, amely általában a túlméretezett államokat jellemzi -, bizony várhatóan politikailag ott fog megjelenni ebben a költségvetésben, amely a maga autoriter jegyeit, mint mondtam, magán viseli. Nem szabad azt sem elfelejteni, hogy ez az autoriter jelleg megnyilvánul például abban a nem mellékes apróságban is, hogy közismert, hogy titkosítás is övezni fogja a költségvetést az elkövetkezendő időben, hiszen az államháztartás finanszírozásával összefüggő stratégiai adatokat titkosítani kívánja a kormány. Hogy ennek mi az értelme, ezt megint senki még meg nem mondta, de kísértetiesen emlékeztet arra, ami Oroszországban történik, és ami a putyini orosz állam sajátossága: ott már oda is eljutottak, hogy vannak tételei a költségvetésnek, jelentős tételei, amelyek már a képviselők számára sem megismerhetők.

(12.10)

Azt, hogy ezt miért kell titkosítani, tudjuk, persze: az illiberális filozófiával nincs összhangban a nyilvánosság kiterjesztése, hiszen a nyilvánosság mindig azt jelenti, hogy a polgárok széles köre számára megismerhető az, hogy mit akar valójában a kormányzat. Szerintem ez is egy teljesen helytelen és elfogadhatatlan tendencia, természetesen szembe megy az európai uniós elvekkel, szembe megy a nyugati civilizációval. A nemzeti együttműködés rendszerébe nyilván szépen és kompletten beilleszthető, de nekünk nem azt kellene építeni, hanem a saját értékrendünknek megfelelni, amit választottunk annak idején többek között népszavazásokon is.

Nos, az olcsó állam ígéretével - amiről valaha, 2010 előtt még a Fidesz is szólt - természetesen a túlméretezett állam, mint mondtam, szembe megy, de nemcsak filozófiailag megy szembe, hanem azért forintokban kifejezhetően is. 2010 és 2016 között az állami működés költsége 2000 milliárd forinttal növekedett. A Fidesz kormányzása alatti időszakról beszélünk; 2000 milliárddal. Ez egy olyan embertelen nagy államot jelent, egy olyan, teljesen értelmetlenül, fölöslegesen, mint tudjuk, vasárnapi zárva tartással a magánszférára is kiterjedő államot jelent, amelyben nyilván az a célja egy autoriter államnak, hogy minél többen függjenek az államtól, minél többen kapják a fizetésüket az államtól, minél többeket lehessen befolyásolni, kiszolgáltatott helyzetbe hozni természetesen az állami függéssel.

Ezzel szemben, ami kibontakozik - mint mondtam, az illiberális és autoriter állami filozófiával szemben -, mi, liberálisok természetesen a szabadságközpontú, liberális államokat helyezjük előtérbe, és azt szeretnénk, ha Magyarország továbbra is azon az úton menne, amin a rendszerváltás idején elindult. A soha nem definiált munkaalapú társadalommal szemben a tudásalapú társadalmat állítjuk, azt a tudásalapú társadalmat, amelyről például Hiller István is itt a vitában beszélt a felsőoktatással kapcsolatban, de amelyet mi magunk is alá szeret-

nénk húzni, hogy bizony, a túlméretezett állami költségek helyett inkább oktatásra, inkább környezetvédelme, inkább életminőség-javításra, tehát egészségügyre, inkább a polgárosodás elősegítésére kell a pénzt költeni. Ez a költségvetés ezekkel az eszmékkel, ezekkel az elvekkel köszönő viszonyban nincs.

Az, hogy Európában egyedülálló módon 16 évre levitték a tankötelezettségi korhatárt, a Paks II.-bővítés, az elhibázott rezsicsökkentés, amely pazarlásra ösztönöz, és nem környezettudatosságra, ezek mind-mind szembe mennek azokkal az eszmékkel és ideákkal, amelyekre egyébként a magyar társadalom már hosszú ideje, a rendszerváltás után hosszú időn keresztül igent mondott, és a maga számára érték-ként határozta meg.

Mi a Liberális Párt részéről be fogunk terjeszteni olyan módosító indítványokat, amelyekben néhány szimbolikus ügyet - kezdve a köztelevízióval, a terrorelhárításon át -, amelyek a nemzeti együttműködés rendszerében fontosak, nullás költségvetéssel fogunk meghatározni, és az itt felszabaduló összeget mind oktatásra, környezetvédelemre és a polgárosodás elősegítésére fogjuk átcsoportosítani. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fodor Gábor képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Horváth István képviselő úr, Fidesz.

HORVÁTH ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Parlament! A feketegazdaság elleni küzdelem az egész agrárium területén kiemelt figyelmet kapott az utóbbi időben. A feketegazdaság számos, különböző módon károsítja a nemzetgazdaságot. A tevékenységüket részben vagy teljesen elrejtő vállalkozások több, különböző oldalról csökkentik a központi költségvetés bevételeit. A számla nélküli kereskedelem miatt csökken a költségvetés áfabevétele, az eltitkolt bevételek, jövedelmek pedig a befizetett társasági adó mértékét csökkentik. A részben vagy teljesen illegálisan foglalkoztatott munkavállalók után befizetett adók és járulékok szintén ezt a hatást eredményezik.

A vállalatok versenyképességbeli különbségei irreális mértékben eltolódnak, tekintettel arra, hogy az áfacsalással elért költség- és árelőnyvel a tisztességesen működő vállalkozások nem tudják hosszú távon felvenni a versenyt, amelynek eredménye az, hogy vagy ők is illegálisba vonulnak, vagy egyszerűen tönkremennek. Az így kieső vállalkozások által befizetett adók és járulékok is hiányt jelentenek a költségvetésben. A rejtett gazdaság által előállított termékek tekintetében jelentős mértékű élelmiszerbiztonsági kockázat is kerül az ellátási rendszerbe, hiszen e termékek nyomon követése lehetetlen, így azok eredete, minősége, szavatossága egyaránt bizonytalan.

A sertéságazatban a feketegazdaság visszaszorítására tett legfontosabb lépés az volt, hogy 2014.

január 1-jétől az élő és félsertés áfakulcsa 27 százalékról 5 százalékra csökkent. Az alapvető cél a hazai munkahelyek megvédése, valamint a nagyarányú fekete gazdaság visszaszorítása volt. Az áfacsökkenéstől az állatlétszám emelkedésén, valamint a tisztességes piaci szereplők versenyhátrányának csökkentésén túl a Földművelésügyi Minisztérium és az ágazat szereplői egyaránt azt várták, hogy a hazai alapanyag iránti kereslet és a hazai alapanyag-felvásárlás növekedjen.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara által készített kérdőíves felmérés alapján elmondható, hogy a piaci szereplők többsége pozitívan ítéli meg az áfacsökkenést, a gazdasági szereplők egy része már tapasztalt pozitív változásokat az együttműködési hajlandóság és a fizetési határidő vonatkozásában. Ma már jobban megéri hazai alapanyagot vásárolni, az év elején általában jellemző alacsony kereslet megélénkült, a termelők a forgalom növekedéséről számoltak be. A KSH adatai szerint a vágósertés felvásárlása darabszámban kifejezve 8,2 százalékkal, súlyban kifejezve pedig 9,5 százalékkal emelkedett 2014 első félévében. Csökkent az élő sertés importja, a Nébih adatai szerint 2014 első félévében 11,4 százalékkal csökkent az élő állat importjának mennyisége 2013 azonos időszakához képest, augusztusig pedig már 13,72 százalékkal. Élénkült a tenyészállatok forgalma is, amelynek oka, hogy a tenyészállatok vásárlása is az 5 százalékos áfakörbe tartozik 2014. január 1-jétől.

A KSH adatai szerint folyamatosan nő a sertésállomány. Nőtt a sertéstartók száma is, 2014. június 1-jén a sertéstartó gazdasági szervezetek száma 17 százalékkal, az egyéni gazdaságoké 5 százalékkal volt magasabb, mint egy évvel korábban. Egy év alatt az anyakocát tartó gazdasági szervezetek száma 12 százalékkal nőtt.

A NAV áfabevalláson alapuló adatainak értékelése, a 2014 első félévi havi és negyedéves áfabevallási adatai az alábbi pozitív folyamatokat támasztják alá. Az élőállat-kereskedelem egyenlege jelentősen javult, ez a belföldi értékesítés növekedéséből, az élőállat-export és -import visszaeséséből tevődik össze. A belföldi értékesítési forgalom több mint 23,2 milliárd forinttal emelkedett 2013 első félévéhez viszonyítva, utóbbi esetében a növekmény 74 százalékát a sertésenyésztő, húsfeldolgozó és élőállat-nagykereskedő szektor adták. Az ágazatban 2014 első félévében összességében az áfacsökkenés ellenére 3 milliárd forinttal nőtt a bevallott áfa egyenlege 2013 hasonló időszakához képest.

Összefoglalásképpen elmondható, hogy az eddigi intézkedések igazolták a szaktárca és az ágazati szereplők pozitív elvárásait, ugyanakkor a feldolgozóktól és a vágóhidaktól érkező információk alapján elmondható, hogy a fekete gazdaság a sertés húst tekintetében egy szinttel későbbre, a darabolt húsok szintjére tolódott. Tekintettel tehát arra, hogy az ellátási lánc elején megvalósult áfacsökkenés pozitív tapasztalatai ellenére a sertéságazatot teljes egészé-

ben nem sikerült megtisztítani, szükséges a fekete gazdaság elleni küzdelem egyéb eszközökkel való kiegészítése.

Annak érdekében, hogy az adócsökkentés említett pozitív hatásai az egész termékpályán megjelenjenek, 2016. január 1-jétől indokolt a sertés tőkehúsok értékesítését is a kedvezményes 5 százalékos adómérték alá sorolni.

Az ilyen jelentős fogyasztói áfacsökkenéshez politikai bátorság mellett gazdasági erőre is szükség van. Az intézkedésnek köszönhetően mintegy 25-26 milliárd forint marad a magyar családok családi kasszájában, várhatóan növekedni fog a sertés húsfogyasztása, amely az elmúlt 30 évben a felére csökkent Magyarországon; jelenleg 25-26 kiló/fő/év sertés húst fogyasztunk, az európai átlag 42-44 kilogramm/fő/év.

A sertés húst-kereskedelemben feltételezett 40 százalékos fekete kereskedelem véleményem szerint vissza fog szorulni, növekszik a hazai, transzparensten tevékenykedő húsfeldolgozók, vágóhidak versenyképessége.

(12.20)

A kiskereskedelemben a hazai tőkehús aránya jelentősen növekszik az importtal szemben, növekszik a hazai sertés létszám is ennek köszönhetően. Új munkahelyek jöhetnek létre, és az egész termékpályán a régi munkahelyeket is ezáltal meg tudjuk őrizni, meg tudjuk védeni.

Fontosnak tartom, hogy az áfa csökkentése el is jusson a vásárlókhoz, ami várhatóan 17-18 százalékos kiskerárcsökkentést kell hogy eredményezzen a polci árakban. Azt is fontosnak tartom, hogy a sertés húst áfacsökkenésének hatásait folyamatosan elemezzük, és a nemzetgazdaság teljesítőképeségének arányában további termékpályáknál is vezessük be a csökkentett áfakulcsot, ezáltal több pénz maradjon a családoknál, és jelentősen csökkenjen az agráriumban, az élelmiszeriparban fellelhető, valamint az élelmiszer-kereskedelemben fellelhető fekete gazdaság mértéke.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy támogassák az előttünk lévő költségvetést, amelynek köszönhetően egy erősödő nemzetgazdaság és a családok számára magasabb jövedelem érhető el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth István képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Palkovics László államtitkár úrnak.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Hiller képviselő úr felsőoktatást érintő megjegyzéseire szeretnék röviden reflektálni. Elsőként köszönöm a megjegyzéseket, illetve azt az újonnan biztosított támogatást,

amit a tavaly elfogadott felsőoktatási stratégiához Hiller képviselő úr újra kifejezett. Azt gondolom, hogy ez a stratégia egy olyan folyamat eredménye, ami nemcsak a felsőoktatási kerekasztal, amit tavalyelőtt újra életre hívtunk, illetve kibővítettünk, hanem egy lényegesen szélesebb társadalmi egyeztetés eredményeként jött létre. Ebben a stratégiában összefoglaltuk azokat az elemeket, amelyek véleményünk szerint ahhoz szükségesek, hogy a magyar felsőoktatást az elmúlt 25 év folyamatos változásai után egy olyan irányba tereljük, amely valóban fenntarthatóvá, valóban magas színvonalú diplomákat kibocsátó intézményhálózáttá, intézménnyé fogja tenni.

Nem szeretnék szám típusú vitába bonyolódni. A képviselő úr említette, hogy 2013-ban 123 milliárddal csökkent a felsőoktatás közvetlen támogatása. Itt mindig összekeverünk vagy nem megfelelő számokat hasonlítunk össze. A 123 milliárd az előirányzat volt. Ténylegesen 2013-ban a teljesítés, a felsőoktatási fejezet teljesítése 164 milliárd forint volt, 2010-ben ugyanez a szám 190 milliárd volt, tehát a csökkenés nem az említett 40 milliárd, hanem csak 16 milliárd. Az is látszik a számokból, hogy 2014-ben a teljesítés 176 milliárdra ment fel. A 2015-ös teljesítést még nem tudjuk, de a mostani véleményünk szerint meg fogja közelíteni a 2010-es tényleges teljesítést. Ez az, ami a felsőoktatási fejezet száma-it illeti.

A költségvetés alakulásához persze hozzá kell tenni még néhány másik dolgot. Az egyik dolog az, hogy sajnálatos módon ebben az időszakban - ugye, ez a csökkenés 2005 óta folyamatosan látszik - hallgatói létszámcsökkenés jellemzi a magyar felsőoktatást. A stratégia sok elemet tartalmaz arra vonatkozóan, hogy hogyan tudjuk ezt kompenzálni, hogyan tudjuk ezt kompenzálni a megszerzett diplomák számát illetően. Ha ezt összetesszük, akkor azt gondolom, hogy van egyfajta feladatcsökkenés, és ezzel párhuzamosan van nyilván egyfajta támogatáscsökkenés.

A 2015-ös költségvetés a '14-eshez képest, azt gondolom, látható növekedést tartalmazott, és ugyanez jellemzi a 2016-os költségvetést is, az ön által említett 3,4 százalékos, a teljes fejezetre vonatkozó költségvetési növekedés konkrétan 6,5 milliárd forintot jelent. Nyilvánvalóan a számai bonyolult algoritmus alapján jönnek létre. Ez a 6,5 milliárd forint csak nagyon kis mértékben tartalmazza a felsőoktatási intézmények által működtetett gyakorlóiskolákra vonatkozó úgynevezett determinációkat, tehát ami a pedagógus-életpályamodellből meg másból tevődik össze. Ennek a költségvetési növekedésnek a jelentős része a felsőoktatás alapfeladataira vonatkozik.

Csak néhány példa, hogy értsük, mit jelent ez. Az egyik ilyen emelkedés, és ez az, ami a költségvetésben szerepel, ennek csak egy részét képezi, ez a felsőoktatási intézmények PPP-konstrukció kiváltására vonatkozó növekménye. A PPP-konstrukciók jelentős része, közel fele nem szerencsés. Részben

azért nem szerencsés, mert olyan feltételekkel kerültek ezek megkötésre, ami nem vállalható, de ez még a kisebb baj lenne, hiszen ez csak pénzt jelent. A nagyobb baj, hogy ezek a PPP-konstrukciók olyan mértékben terhelik főleg az intézményeket, ami terhet ebben a pillanatban ez a költségvetés visel. Van olyan vidéki intézményünk, ahol a teljes költségvetés, a teljes dologi költségeknek több mint a fele a PPP térítését jelenti úgy egyébként, hogy közben ezekben az intézményekben a hallgatói létszám jelentős mértékben csökken, tehát nem tudják igazán finanszírozni. Ezek kiváltásának az elkezdése mindenképpen nagyon fontos elem a következő évi költségvetésben. Olyannyira, hogy ha figyelmesen elolvassuk a költségvetési törvényt, akkor nemcsak ez az összeg szerepel, ami januártól elérhető, hanem ez az előirányzat felülről nyitott. Tehát ahogy a tárgyalásokkal haladunk előre a kiváltásokat illetően, úgy fogja tudni a költségvetés biztosítani a szükséges forrásokat, és a szükséges forrásoknak a nagyságrendje lényegesen magasabb.

A költségvetési sorok közötti átrendezések szintén nyilván nem látszanak, ha majd a törvény elfogadásra kerül, ezek majd publikálásra is kerülnek. Tartalmaz egy sor olyan elemet, például az eddigi Felsőoktatási Struktúraváltási Alapot, amely - azt gondolom - a feladatot megfelelően ellátta. Megtörtént az intézményekben jelentős részben az a fajta átstrukturálás, az a fajta szerkezetváltás, amely az intézmények egyfajta egészségesebb működését eredményezte. Ilyen értelemben erre a jövőben nem lenne szükség. Tehát ezt az alapot átalakítjuk, és olyan irányban fogjuk felhasználni, ami az intézmény alapműködésére vonatkozik. Részben már a következő évi költségvetési tervek között szerepel, hogy kutatási, alapkutatási tevékenység finanszírozására kerül sor ennek a terhére, amit az intézmények egyfajta kiválósági modell alapján, tehát személyekre lebontott kiválósági modell alapján fognak tudni felhasználni.

Most rátérnék a felsőoktatási bérekre, hogy hogy is állunk ezzel. Következésképpen a felsőoktatásban bérekről beszélünk, holott ez nem teljesen korrekt, hiszen a felsőoktatási intézményrendszer azon rendszerek közé tartozik, ahol a jövedelem és ténylegesen a bértáblában garantált bér elválk egymástól. Csak azért, hogy néhány számot mondjak - és szándékosan csak a 2010 és 2014 közötti időszakra vonatkoztatva mondanám ezeket a számokat -, 2010-ben a teljes jövedelemköltség, tehát a kifizetett jövedelem, illetve ennek a közterhei 205 milliárd forintot jelentett a teljes magyar felsőoktatás egészére. Ha megnézzük a felsőoktatás kiadási főösszegeit, ez nagyjából 500 milliárd forint környékén alakul azóta is. 2014-ben ez az összeg 224 milliárd forint volt, tehát a teljes jövedelemköltség 224 milliárd forintra emelkedett. Ez azt jelenti, hogy körülbelül 10 százalékos emelkedéssel számoltunk. Ha megnézzük azt, hogy ebben az időszakban a hallgatói, a számított hallgatói létszám - én tudom, hogy ez egy nehezen

kezelhető dolog - az, ami leképezi a felsőoktatási intézmények oktatásra vonatkozó feladatait, ez a számított hallgatói létszám 13 százalékkal csökkent ugyanebben az időszakban. Ezt nem követte az oktatói, kutatói és dolgozói állomány csökkenése, bár itt is megfigyelhető egy bizonyos ingadozás. Ez nagyjából 6 százalékot jelent, de ez a 6 százalék nem szükségszerűen kötődik a feladatmennyiség csökkenéséhez.

Ha ezeket a számokat vesszük alapul és megnézzük azt, hogy 2010-ben mennyi volt az egy főre számított havi átlagjövedelem a felsőoktatásban, itt fontos érteni, hogy átlagjövedelemről beszélünk, tehát a portás és a rektor jövedelme is benne van ebben, akkor ez 285 ezer forint havi bruttó bérköltséget jelentett 2010-ben. 2014-ben pedig 345 ezer forintra ment fel ez az összeg, durván 19 százalékos növekedést jelentett. Ilyen értelemben, bár 2008 óta valóban a felsőoktatási bértábla nem módosult, viszont a jövedelmi viszonyok nem maradtak konstansok, hanem a felsőoktatási intézmények saját bevételei terhére, ami jelentős részben szintén közösségi bevételből is származik, különböző projektekből, nem marad konstans.

Ennek ellenére azt gondolom, hogy ezeknek a jövedelmeknek az intézményeken belüli eloszlása az, ami valószínűleg nem szerencsés, tehát ehhez mindenképpen hozzá kívánunk nyúlni. Ennek két forrása van. Az egyik forrás az előbb említett felsőoktatási költségvetésen belüli átstrukturálás, a másik forrás pedig az intézmények saját bevétele. Mondhatnánk azt, hiszen ez a bevétel az intézménynek ma is ott van, ők ezt meg tudják oldani, igen, csak a probléma az, hogy az intézmény működéséhez nem csak a professzorokra van szükség, ugyanúgy szükség van a taneszközi laborasszisztensre, ugyanúgy szükség van az Oktatási Hivataltan dolgozóra. Ha ezt valamilyen formában nem rendezzük, tehát a bértáblát, illetve a hozzá tartozó jövedelmi struktúrát nem rendezzük, akkor ezeknek a jövedelmeknek az eloszlása aránytalan marad. Ez az, amin egyébként jelen pillanatban dolgozunk. Itt konkrét számot nem tudok és nem is akarok mondani, az EDDSZ-szel egyeztetünk ebben a dologban.

Amit ebből a gondolatmenetből még hozzá szeretnék tenni, hogy megint felsőoktatási intézményekről beszélünk, ahol a felsőoktatási intézmények jövedelemszerző képessége nem összehasonlítható más területekével. A kormány egy sor olyan intézkedést tett már eddig is, illetve a törvényben majd látszani fog, hogy milyen egyéb javaslataink vannak arra vonatkozóan, hogy ezt a fajta, az alaptevékenységből származó, részben az oktatásból, jelentős részben a kutatásból, a kutatás-fejlesztésből származó bevételi lehetőséget növeljük. Idetartozik az ideai adótörvény módosításánál az, hogy a vállalatok a mecenatúra körébe tartozó módon, de a vállalatok leírhatják azt a támogatást, az 50 százalékát egy ötéves szerződés keretén belül a társasági nyereségadó-alapból, amit felsőoktatási intézményeknek adnak.

(12.30)

Ez támogatás, ez tisztán mecenatúra, ezért nem lehet kérni semmit. Tehát ez nem egy tevékenység kompenzációja. Idetartozik az, hogy javaslatot tettünk arra, és a törvényben ez látszani fog, hogy a felsőoktatási intézmények a saját struktúrájukon belül, tehát az Áht. adta kereteken belül a kutatás-fejlesztésre, innovációra vonatkozó tevékenységet egyszerűsítsék. Jelen pillanatban ez elég bonyolult, nem is életszerű igazán, hogy egy felsőoktatási intézmény eszerint akarna, mondjuk, kutatás-fejlesztést végezni egy vállalat számára.

Miért fontosak ezek az elemek? Azért fontosak, mert a jelenleg elkezdődött, effektíve most kezdődő támogatási időszak, ami a magyar gazdaság innovációs képességét helyezi az egyik középpontba, olyan forrásokkal rendelkezik, amely források a felsőoktatás intenzív részvétele nélkül gyakorlatilag nem felhasználhatóak. Itt arról van szó, hogy a magyar vállalatok kutatás-fejlesztési képességéhez nem elég csak azt mondani, hogy támogatjuk a kkv-kat, hanem rendszereket kell teremteni. Ezeknek a rendszereknek az egyik eleme a felsőoktatási intézményekben rendelkezésre álló tudás, amit ilyen értelemben föl tudunk használni.

Azt gondolom, hogy ha az elkövetkező időszakban ezeket összerakjuk, akkor a jövedelem, illetve az ennek megfelelő struktúra alapján nem fogja negatív befolyásolni a felsőoktatási rendszer működését. Jövő héten kezdődik a felsőoktatási törvény vitája, ami sokkal több elemet tartalmaz, de most röviden ennyit szerettem volna csak reagálni. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, MSZP.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés nemcsak azt mutatja meg mindig, hogy egy ország mikor mire költ, hanem azt is, hogy mit tartanak fontosnak egy adott korban a benne élők és a döntéshozók, mi az, amire befektetésként tekintetnek. Mert egy országot jó értelemben véve nemcsak működtetni, üzemeltetni kell évről évre, hanem fejleszteni, előrevinni is, hiszen a ma politikusa nem felélni akarja azt, amit elődei hátrahagytak, hanem hozzá szeretne tenni, és valamit hagyni szeretne a jövő generációinak is. Azt szeretné, ha az országában élő emberek magas hozzáadott értékkel kreatív és innovatív gondolkodással bírnának, okos és intelligens rendszereket építenének ki. Minden józanul gondolkodó ember tudja, hogy a világban a sikeres országok az iskoláikra és a tudás gyarapítására költenek azért, hogy fejlődni tudjanak, gazdagodni tudjanak, alkalmazkodni tudjanak a változó világ kihívásaihoz.

Ez a költségvetés, ami most előttünk van, ez sem az oktatás költségvetése sajnos; már évek óta nem az. És nem csak arra célzok, hogy nincs megfelelő mennyiségű forrás a magyar oktatás rendszerében, mert nincs. De sajnos azt a keveset is, amit ráfordítanak, rosszul és bután költik el. E kettős probléma tehát, a kevés forrás és annak ostoba felhasználása alakította ki mostanra és mélyíti folyamatosan tovább Magyarországon azt a tudásválságot, ami elemi erővel határozza meg a magyar emberek jövőbeni életminőségét, gazdagságát, jövedelmét. Elemi erővel határozza meg az országban meglévő tudás mennyisége és minősége a magyar gazdaság és a magyar ipar állapotát.

Nem képezi vita tárgyát az, hogy ami ma az iskolarendszerben történik, az fog holnap a magyar gazdaságban történni. Amennyi és amilyen minőségű tudás ma megképződik az osztályteremben, olyan minőségű lesz holnap a magyar ipar, a gazdaságunk teljesítménye. A cél a kreatív magyar ipar és gazdaság fejlesztése lenne, magas hozzáadott értékű munkahelyek és termékek létrehozása, a piacgazdaság belső magyar fejlesztésekre és magyar innovációra alapozása a kiszolgáltatottság helyett. Ez mind megteremthető lenne, ha a magyar oktatás is erre törekedne.

Ezzel ellentétben ma és már évek óta az állami költségvetés egyre kevesebb bevételt próbál évről évre újraosztani, a növekedés feltételei a bevételi oldalon évről évre megalapozatlanok sajnos, hiányt görgetünk magunk előtt, és ennek a hiánynak a leoszorítását leginkább a tartalékaink és a jövő feléléssel próbáljuk megoldani. Mélyen hiszem, hogy ebből a sehová nem vezető, önmagát felélő, jövőtlen világból lenne kitörés Magyarország számára, mégpedig az oktatási rendszer újragondolásán és megfelelő finanszírozásán keresztül.

Tény, hogy a 2008-as világgazdasági válság minket sem kímélve sok erőfeszítést és korábban elért eredményét ette meg országunknak. De hogy talpra tudjunk állni, ahhoz az iskolától nem szabad elspórolni a pénzt. Nem kell messzire menni, már a környező országokban, Lengyelországban és Csehországban is tetten érhető, hogy az oktatásban a közelmúltban elvégzett jótékony reformok és a források okos elköltése micsoda eredményeket mutatnak és hoznak már most nekik. Felismerték újra, hogy még mindig az iskolára költött pénz a legjobb befektetés, és nemcsak hosszú távon, de már középtávon is az országoknak.

Magyarországon a számok azt mutatják, hogy tíz évvel ezelőtt oktatási kiadásokra fordított összegek tekintetében egyáltalán nem álltunk rosszul az európai átlaghoz képest. A válság legkritikusabb éveit is ideszámítva az igazi nagy vágás és pénzvonás 2010-ben kezdődött el sajnos. A korábbi 6 százalékos körüli GDP-arányos ráfordítás 2013-ra 5 százalékos közelébe zuhant. A közel 1 százalékpontos GDP-arányos csökkentés több száz milliárd forint pénzkivonást jelent, és ez bizony tetten is érhető az iskola-

rendszer államosításának pillanatában. Ugyanis akkor, abban a pillanatban elvettek 200 milliárdot a közoktatástól. És akkor csodálkozunk, hogy ma nincs kréta meg papír az iskolában? Ez rettentően durva és drasztikus elvonás, ami nem is marad következmények nélkül sajnos.

Véleményünk szerint ez nem maradhat így, ezt a pénzt vissza kell adni a magyar közoktatásnak. Ma tehát nemcsak arról van szó, hogy építettek egy nagyon zárt, rugalmatlan, alkalmazkodni képtelen, alacsony kompetenciákat fejlesztő iskolarendszert, de el is vették tőle azokat a forrásokat, amiktől jobb lehetne, sőt jelentős részben a pénzelvonások hatására butul az oktatási rendszer folyamatosan. Most ott tartunk, hogy a lukak betömködése történik, ebben a költségvetésben is ezt látjuk, mert éppen összeomlás közeli állapotba került a közoktatás, lásd a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ állapotát.

A pedagógusok, annak dacára, hogy az elmúlt tizenvalahány évben baloldali és most már jobboldali kormányok is emeltek rajta, még mindig nagyon alacsonyak. De ami a legrosszabb és vészjósló jel, hogy az oktatás egyéb területeiről veszik el a bérfejlesztésre a pénzt, csoportosítják át, és nem a bázist emelik meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bár a súlyos rendszerproblémák ellenére, amit már sokszor megbeszéltünk és mi is elmondtunk itt a Házban önöknek, a költségvetéshez benyújtott módosítóink jelentős része a források okosabb felhasználására irányul, hogy ne zuhanjon össze a rendszer. Először is lehetőséget biztosítunk arra, hogy a KLIK pótolja a már 2015-ben is érzékelhető elmaradásait, így a pedagógus állományú dolgozók 2015-ös és '16-os évekre törvényben rögzített, kétszer 10 százalékos béremelésére maradéktalan teljesítését, a minősített tanárok kiemelt bérének kompenzációját, valamint a köznevelési törvényben a pedagógusoknak előírt háromévenkénti kötelező előrelépésekre vonatkozó költségeket.

A szakfelügyelő tanárok bérének kiegészítésére, a digitális táblák azonnali felújítására, valamint az iskolai tankönyvbeszerzések, taneszközpótlások forrásának biztosítására is égető szükség van. Nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy az úgynevezett bejáró pedagógusoknak munkájuk zavartalan ellátásához szükségük van például a nekik jogosan járó, de többnyire ki nem fizetett közlekedési költségterítésre.

(12.40)

Sőt a kréta, fénymásolópapír és számtalan egyéb, a tanításhoz elengedhetetlen eszköz beszerzését is biztosítani kívánjuk, és erre évi 20 milliárd forintot javasolunk. Kérem, engedjék meg, azért ilyen, hogy egy költségvetésben krétára kérjek vagy kérjünk pénzt, vagy erre nyújtsunk be módosítót, a rendszerváltás előtt nem volt, de még azokban a sokszor nehezen viselt rendszerváltás utáni állapotokban sem, tisztelt képviselőtársaim.

Az iskolákban folyó zökkenőmentes oktató-nevelő munkához elengedhetetlen, hogy a kormány végre belássa, hogy fel kell ruházni az intézményvezetőket egyhavi dologi kerettel, amely lehetővé teszi az iskolák alapvető, a napi működéshez elengedhetetlen materiális javainak beszerzését, pótlását. Erre intézményenként havi 50 ezer forintot szánunk, a tanév tíz hónapjára.

Továbbá módosító javaslatban indítványozzuk a forrásbiztosítást 40 szakképzési centrum létrehozására, átlag hét fővel és évi 3 millió forint/fővel számolva. A kormány ugyanis döntött már a szakképzés átszervezéséről, a szakképző intézmények működtetői jogának Nemzetgazdasági Minisztériumhoz helyezéséről, sőt a törvény rendelkezik a 40 szakképzési centrum létrehozásáról is. A költségvetés tervezői azonban arra nem gondoltak, hogy ezeket az intézményeket bizony napi szinten működtetni is kell. A szakképző intézmények átadása miatt a KLIK költségkerete már ebben az évben is csökkent, hiszen az átadandó intézményeket ki kell stafírozni. Mi elvégeztük ezt a munkát is, amiről a költségvetés tervezői mintha egy pillanatra megfeledkeztek volna, fedezetet kerestünk és találtunk a szakképzési centrumok működtetéséhez.

Továbbá a mindennapos testnevelés bevezetése világos cél, azonban a kormány sem korábban, sem most nem biztosítja ehhez az iskoláknak sem a megfelelő helyet, sem a szükséges sportszereket, sporteszközöket. A mindennapos testnevelés bevezetése túl gyorsan, azt kell mondjam, erőszakosan lett megvalósítva. A minimális alapfeltételek hiányát hiába jelzik a szakmai szervezetek, pedagógusok, szülők, gyerekek. Ennek ellenére felmenő rendszerben bevezetke a heti öt tanórát, miközben alig akad olyan iskola az országban, ahol ennek meglennének a minimális alapfeltételei: tornatermek, sportpályák vagy bármilyen sportolásra alkalmas tér egyáltalán.

A felmenő rendszerben a 2015/2016-os tanévre az összes évfolyam becsatlakozik a mindennapos testnevelésbe. Ezzel egy időben érdemes pénzügyi forrásokat is hozzárendelni, hogy a gyermekek megfelelő körülmények között sportolhassanak. Az iskolai sporteszközök támogatása megkerülhetetlen kérdés a mindennapos testnevelés bevezetésénél, nemcsak a hely, hanem az eszköz megléte, rendszeres pótlása is szükséges. Módosító javaslatunkkal ezt is biztosítani kívánjuk.

A következő módosító javaslatunk ösztönözní kívánja a helyi önkormányzatok óvodaépítését és a nem felsőfokú végzettségű pedagógusok béremelését. A nem felsőfokú végzettséggel rendelkező dolgozók 2008 óta nem kaptak béremelést; azok az emberek, akik nagyon fontos feladatot látnak el, és akiknek túlnyomó többsége a munka törvénykönyve hatálya alá esik, és nem közalkalmazott. Az óvodákban a bérfejlesztés eltérő időpontban és differenciáltan érintette a köznevelés területén az iskolapedagógusokat, az óvodapedagógusokat, az egészségügy területén egyes gyógyító munkakörben dolgozókat is.

Az elmúlt időszakban a közszolgálatban dolgozók bérfejlesztése alapvetően az állami alkalmazásban dolgozó közalkalmazottakat érintette, és csak a felsőfokú végzettségűekre vonatkozott. A részleges bérfejlesztés azonban jelentős belső feszültségeket eredményezett. Módosító javaslatunk ezt is orvosolni kívánja.

Végezetül, de nem utolsósorban, a nemzeti tehetségprogram komplex rendszeréről hadd szóljak! Ez összefogja az állami, önkormányzati és civil programokat. A tehetségek segítése és fejlesztése az innováció, a kreativitás ösztönzését és elterjedését, az esélyteremtést, a hátrányos helyzet leküzdését, az életpálya helyes irányba terelését, az életpálya sikerességét, a társadalmi mobilitást, a gazdaságunk növekedését, a gazdaságunk és iparunk versenyképességét, valamint a közössége és az egész társadalom kohézióját egyaránt szolgálja. A költségvetés forrásait ezért nem szabad csökkenteni. Mivel nem értünk egyet a Fidesz-kormány e törekvéseivel, legalább a korábbi évek mértékéig megpróbáljuk orvosolni a programra szánt pénzüsszességek mértékét. Módosító javaslatunk erre is kitért.

Tisztelt Képviselőtársaim! Remélem, hogy a kéréseink meghallgatásra találnak, legalább részlegesen. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. A következő előre bejelentett felszólaló Dankó Béla képviselő úr, Fidesz.

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A költségvetési vita során képviselőtársaim az általános költségvetési kérdéseken túl a környezetvédelemmel és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatban már érintették a hulladékgyűjtés, a természetpark-igazgatóságok, a természetvédelmi pályázatok, a kisméretű szálló por koncentrációja, a genetikai erőforrásaink megőrzése és az energetika kérdéseit. Most a természeti értékeink megőrzéséről szeretnék megosztani néhány gondolatot.

A természeti értékeink megőrzésének finanszírozási forrását a környezetvédelmi célú irányzatok természetvédelmi kártalanítás fejezeti kezelésű előirányzat jelenti. A Földművelésügyi Minisztérium költségvetési fejezet kezelésében lévő természetvédelmi kártalanítás elnevezésű fejezeti kezelésű előirányzat 2016. évi keretfelosztása 1,2 milliárd forint összeget oszt fel természetvédelmi, kártalanítási és kármegelőzési intézkedések finanszírozására, továbbá a védett és védelemre tervezett természeti területek állapotfelmérésére, a természetvédelmi kezeléssel kapcsolatos intézkedések megalapozására és végrehajtására, valamint a védett természeti területek védelmi szintjének helyreállításáról szóló törvény alapján történő területvásárlásokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A természetvédelmi kártalanítási és kármegelőzési intézkedések célja a természetvédelmi érdekből elrendelt gazdálkodási

korlátozásokból eredő károk megtérítése, valamint a védett állatfajok egyedei által okozott károk megelőzése érdekében szükséges intézkedések költségeinek a finanszírozása. A forrásból a természetvédelmi hatóságok, a területileg illetékes kormányhivatalok és a természetvédelmi kezelő, a nemzetipark-igazgatóságok részesülnek. Jellemzően fokozottan védett állatfajok egyedei, élőhelyei körül elrendelt korlátozásokból eredő kártalanításokat finanszíroznak ebből a forrásból az erdőgazdálkodók és a mezőgazdaság körében. A kármegelőzési intézkedések riasztás, védett állat befogásának finanszírozására irányulnak. Mindkét jogintézmény célja, hogy a gazdálkodókat érdekeltté tegyék a védett értékek megóvásában, megelőzve ezzel a védett értékek terhére esetlegesen elkövetendő jogellenes cselekményeket, károkozások miatti esetleges kipszításukat is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előirányzat másik célja a védett és védelemre tervezett területek természetiállapot-felmérése, valamint a természetvédelmi kezeléssel kapcsolatos intézkedések megvalósítása, és annak végrehajtása a nemzetipark-igazgatóságok által. A védett és védelemre tervezett természeti értékek és területek állapotfelmérései, valamint a természetvédelmi kezelési intézkedések meghatározása hazai, nemzetközi és uniós jogszabályokban előírt kötelezettségek teljesítését célozza. Az állapotfelmérés során keletkezett adatokat hazai és nemzetközi adatszolgáltatásokhoz, valamint hazai, nemzetközi és uniós jelentések összeállításához használja fel a Földművelésügyi Minisztérium.

A költségvetésben szereplő összeg a természeti állapot nyomon követése terén fennálló jogszabályi kötelezettségek, és a jelentésben szolgáltatandó adatkörök alapján, többéves előkészítést követően került kialakításra úgy, hogy minden érintett fajcsoport, élőhely és terület kellő lefedettséggel mintázva legyen. A természetvédelmi kezelési intézkedések esetében a minisztérium felmérte a rendelkezésre álló természetvédelmi kezelési terveket, fenntartási terveket és egyéb olyan tervtípusokat, amelyek természetvédelmi intézkedéseket határoznak meg.

(12.50)

Ezek alapján rögzítették azokat a területeket, amelyekre természetvédelmi kezelési előírások meghatározása a jogszabályi kötelezés alapján még szükséges, és azokat az intézkedéseket, amelyeket azonnal vagy rövid távon végre kell hajtani a kedvező természetvédelmi helyzet fenntartása érdekében.

Az előirányzat harmadrészt forrást biztosít a védett természeti területek védettségi szintjének helyreállításáról szóló törvény alapján történő területvásárlásokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbieken vázolt célok azt jelzik, hogy a 2016. évi költségvetés a jövőnk szempontjából oly fontos területre is figyelmet

fordít, mint a természeti értékek megőrzése, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dankó képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Az első és legfontosabb dologgal kezdeném, ami a költségvetési törvényben nem úgy szerepel, ahogy akár az ellenzéki képviselők, akár én, akár az érintettek szeretnék volna, ez pedig a szociális dolgozók bérrendezése. Itt jegyezném meg, hogy amit már előttem szóló ellenzéki képviselőtársaim is mondtak, hogy ma délután, pont emiatt, hogy a tárgyalások sem jutottak eredményre, és a szférában dolgozók nem látják azt, hogy a kilátástalan helyzetükre megoldást kívánna keresni komolyan és eltökélten a kormány, ezért demonstrációt tartanak, aminek a gyülekezője fél 5-kor lesz a Kodály köröndön, és 5-kor indul a vonulós demonstráció, ami a Bajcsy-Zsilinszky úton keresztül egészen ide, a Parlament közeléig eljön. Buzdítok minden, a szférában dolgozót, hogy vegyen részt ezen, vagy aki esetleg a szférában dolgozónak a nehézségeit látja, és akár a saját sorsán is fordítani akar azzal, hogy egy biztonságos szociális hálót működtető rendszer legyen ebben az országban, kérem, hogy akkor támogatását azzal fejezze ki, hogy ő is részt vesz ezen, mivel minél több ember van egy ilyen demonstráción, annál nagyobb lehet a hatása, akár annál nagyobb lehet a nyomásgyakorlás a kormányra is.

Igaz, hogy most van egy július 1-jei dátum, amire ígérték egy részleges bérkompenzációt, ami a szférában régóta dolgozókra, illetve a magasabb végzettségűekre vonatkozna, de ígélet már rengeteg volt, konkrét ígélet is volt. Úgy gondolom, hogyha azt figyelembe vesszük, hogy hány végre nem hajtott ígélet vagy mennyi kecsegtetés volt az elmúlt időszakban, azt gondolom, hogy ez a július 1-je is még elég messze van ahhoz. Azt mondom, hogy nyugtával dicsérjük a napot, de mint mondtam, hogyha meg is valósul ez a kompenzáció, az sem elég, ennél sokkal nagyobb mértékű emelésre lenne szükség.

Hogyha a költségvetés számaint megnézzük, abból is látjuk, hogy csak látszatintézkedésre elég az, amit a kormány betervezett a következő évre. Úgy gondolom, hogy ezen illő lenne változtatni, módosító indítványaink is vannak, amelyek erre vonatkoznak. Kérem, hogy ezt fontolják meg, ugyanis egy olyan szakmáról beszélünk, ami, hogyha ebbe az irányba megyünk tovább - amit már itt, a Parlament falai között nagyon sokszor elmondtam -, akkor elnéptelenedik, senki nem fog maradni. Éhbérért senki nem fogja végezni ezt a munkát, ami teljes embert igényel, és ahhoz képest, amilyen most a bérhelyzet, annak a munkának a töredékét nem fizetik ki azért, amit egy-egy ember, aki ezen a területen dolgozik, elvégez.

Tehát el fog néptelenedni ez a szakma, persze, hogy elnéptelenedik. Az előttem szóló jobbikos képviselőtársam már beszélt az elvándorlásról, a fiatalok elvándorlásáról, én itt megemlíteném a szociális szférában dolgozók elvándorlását. A 12-13 év alatt, amit én a szakmában töltöttem, nagyon sokszor tapasztaltam azt, hogy elég gyakran kellett kollégáktól búcsúznunk, és olyan kollégáktól, akikről akkor azt gondoltuk, hogy nélkülözhetetlen tagjai a kollektívának. Diplomával rendelkező szociális szakemberekről beszélek, akik már évek óta a területen dolgoznak. A szívük, az eszük, a készségeik, az adottságaik is a helyén voltak, a szorgalmuk is a helyén volt, csak amikor azt kellett mérlegelniük, hogy jelenleg a diplomájukban diplomás besorolással azt a nagyon alacsony összeget keresik, amit minden hónapban megkapnak, ezt kellett mérlegre tenniük azzal szemben, hogy akár Németországba, akár Angliába, akár Svájcba - mert oda is nagyon sokan mennek - ki-mennek egy fogyatékossgal élő, beteg gyerek vagy egy idős ember mellé gondozói feladatokat, napi ápolói gondozói feladatokat végezni, akkor a többszörösét keresik meg annak, amit itt Magyarországon az elvileg elismert diplomájukkal keresnek.

Egyértelmű, hogyha arról kell gondolkodnia és gondoskodnia egy fiatalnak, hogy el tudja kezdeni az életét, hogy előbb-utóbb lakást, lakhatást biztosítson saját maga számára, hogy előbb-utóbb azon gondolkodhasson, hogy a családalapításba belefoghat, mert annyira biztosítottak az egzisztenciális körülményei, ha ebbe belegondolunk, akkor érthető, hogy nem abból a 80-100 ezer forintból szeretné ezt megoldani, hanem hogyha lehetősége van, akkor kimegy és néhány éven keresztül, még hogyha nem is a végzettségének megfelelő munkát végzi, de a megfelelő anyagi alapot meg tudja teremteni a saját maga számára. Voltak már a nyugdíjas korhoz közelítő kollégáim, kolléganőim is, akik viszont azért mentek ki, mert egyszerűen ez volt az egyetlen lehetőségük arra, hogy a gyermekeiket segítsék, hogy akár az unokájukat segítsék, és nekik nyújtsanak megfelelő alapokat a normális és biztos életkezdéshez.

Tehát ez tarthatatlan és vállalhatatlan, és úgy gondolom, hogy méltatlan is a szférában dolgozókkal szemben, hogy egyrésztől szórakoznak velük másfél-két éve, és mindig csak ígéretik a bérrendezést, a szociális életpályamodellt, a másik pedig az, hogy ha valamit adnak, akkor vagy pótlék formájában, de ha nem is pótlék formájában, akkor annyit adnak, amivel inkább megsértik a szférában dolgozókat, és nem segítenek az ő bérrendezési kérdéseikben.

Ha tovább nézzük a költségvetést, akkor elég furcsa dolgokat tapasztalunk. Tapasztalunk olyan tendenciákat, amelyek, úgy gondolom, hogy nem jók, hogy bizonyos területekre egyre kevesebb költségke-ret jut. Csak példaként említek egyet: ha a fogyatékossgal élő személyek felzárkóztatását segítő összegre gondolok, vagy akár arra az összegre gondolok, amit a fogyatékossgal élő személy megváltozott élethelyzete során igénybe vehet a lakókörnyeze-

tének az átalakítására, azt tapasztaljuk az elmúlt években, hogy ez folyamatosan csökken; szemben azzal, amit a kormány folyamatosan kommunikál, hogy ő egyre több pénzt költ erre a területre, és egyre jobban szívén viseli a fogyatékossgal élő emberek esélyegyenlőségét és társadalmi boldogulását. Ezzel szemben ezekben az összegekben csökkenést látunk, és ami még szintén évek óta csökkenő tendenciát mutat, az a fogyatékossgal élő személyek foglalkoztatását segítő programok, illetve kedvezmények támogatása. Ez is ellentétben van azzal, amit folyamatosan a kormánytól akár ígéretek, akár jelszavak tekintetében hallunk.

Ami egy nagyon fontos és súlyos kérdés, és már évek óta hangoztatjuk, sőt néhány évvel ezelőtt a kormány programjában is szerepelt, ez az iskolai szociális munka kérdése. Nagyon jól tudjuk, hogy a közoktatás az a terület, ahol akár a szakemberek, akár az oktatási intézményen keresztül az állam ráláthat akár egy gyermeknek a mindennapjaira is.

Ez az a terület, ahol találkozva a gyermekkel, bizonyos félresiklásra készülő életpályákat akár meg lehet fordítani, a gyerekek bizonyos sérüléseit fel lehet fedezni, bizonyos gyermekbántalmazásokat, akár fizikai, akár lelki gyermekbántalmazásokat fel lehet fedezni, a gyermekek krízishelyzetét még a krízishelyzet legelején tetten lehet érni, azt meg lehet állítani és a folyamatot a visszájára lehet fordítani, de ehhez szakember kell. Ehhez igenis kell az iskolai szociális munka. Azt tapasztaljuk, hogy törvényben, szépen egy törvénymódosítással kiküszöbölték ezt a kötelezettséget úgy, hogy rálócsolték a gyermekjóléti szolgálatokra és a családsegítő szolgálatokra, közben azt tapasztaljuk, hogy ezeknek a finanszírozása nem-hogy nőne, hanem csökken.

És ha már a gyermekjóléti szolgálatoknál és családsegítő szolgálatoknál tartok, szó volt a differenciálásról, szó volt arról, hogy nehezebb térségekben, mint akár a jobbikos polgármesterrel rendelkező Ózd városát ha példaként nézzük, ahol a gyermekjóléti szolgálat dolgozójának sokkal nehezebb és akár ügyszámban is sokkal több feladata van, mint egy kőszegi vagy akár egy soproni kollégájának, ezt a problémát már felvetettük. Államtitkár úrtól azt hallottuk, hogy erre megoldást találnak, és erre akár költségvetési tekintetben vagy akár állami tekintetben is nagyobb támogatás jut, és ennek a kidolgozása már elkezdődik, ahhoz képest a 2016-os költségvetésben ezekre a feladatokra sokkal kisebb összeg jut, mint az előző években.

(13.00)

Néhány példát kiragadnék még, amivel tetten lehet érni a kormány szavai és tettei közötti különbséget. Az egyik ilyen a támogató szolgálatok finanszírozása a 2016. évben. Azt tapasztaljuk, hogy csökken. Ehhez képest Czibere Károly államtitkár úrtól azt hallottuk, hogy az eddigi rossz folyamatokkal ellentétben átalakítják a támogató szolgálatokat, nagyobb

támogatásokat fognak kapni, és így kiépítettebb lehet a rendszer az országban. Ehhez képest a költségvetésben a támogató szolgálatokra kisebb költségvetési tétel jut, legyen szó akár a civilek által fenntartott szociális intézményekről is.

Bár évekkkel ezelőtt történt egy kompenzáció, amivel az ő támogatásukat megemelték, de azt tapasztaljuk, hogy ez még mindig nem elegendő. Ha megnézzük azt, hogy mit tesznek akár az autizmussal élők gondozásában, akár a fogyatékossgal élők otthonainak fenntartásában, akár szakmai programok működtetésében, folytatásában, úgy gondoljuk, méltatlan az, hogy nekik, ezeknek a civil szervezeteknek - idézőjelben vett - mindennapi megélhetési problémáik vannak, és egyszerűen fenntarthatatlanná válnak az általuk üzemeltetett, nélkülözhetetlen ellátások.

És még két fontos témáról szeretnék beszélni. Az egyik az, amivel kapcsolatban mi országos aláírásgyűjtésbe kezdtünk néhány hónappal ezelőtt - lassan a vége felé közeledik -, és elmondhatom, hogy több százezer aláírás összegyűlt már, ez pedig nem más, mint a férfiak 40 év munkaviszony utáni nyugdíjba vonulási lehetősége. Hogy miért fontos ez? Egyrészt azért fontos - ugyanúgy, mint a hölgyek esetében -, mert méltányolandó az, ha valaki 40 évet ledolgozott. Kettő: folytatódott az a tendencia, amit a szocialista kormányok elkezdtek akár a nyugdíjkorhatár emelésével, akár bizonyos kedvezmények megszüntetésével, és ezt a Fidesz-kormány folytatta akár a rokkantnyugdíj megszüntetésével, akár még az indokolt kordkedvezményes nyugdíjak megszüntetésével is. Ha ezt a tendenciát figyelembe vesszük, akkor úgy gondolom, hogy a férfiaknál is szükséges a 40 év szolgálati idő utáni nyugdíjba vonulás lehetősége.

Fel szokott merülni problémaként az, hogy ezt miből kívánnánk megoldani. Módosító indítványunk választ ad erre. Abban konkrétan felsoroltuk, hogy ezt a 150 milliárd forintot, ami körülbelül szükséges lenne ennek a végrehajtásához, milyen más forrásból, illetve milyen más költségek csökkentéséből lehetne elérni.

Amit nem tudunk beletenni a módosító indítványunkba és fontosnak tartom megjegyezni, az, hogy azon kívül, hogy ez az összeg előteremthető a mai költségvetési számokkal is, ezenkívül pozitív hozadéka is lehet, ugyanis nagyon sok nyugdíjba vonuló, 40 év szolgálati viszonytal rendelkező férfi helyén akár álláskereső, pályakezdő munkanélküli foglalkozhat el azt az álláshelyet vagy akár már nála fiatalabb, középkorú, évek óta munkát kereső férfiember megtalálhatja a számítását, megtalálhatja azt a helyet, ahol a hátralévő, munkában töltött éveit el tudja tölteni. Ez egyrészt csökkenti a kiadásokat akár az aktív korúak ellátásával kapcsolatban, ha ezt figyelembe vesszük, hogy a munkanélküliek különböző támogatási formáiból történő megtakarításról beszélek. Másik részből pedig, ha valaki egy ilyen státusba átkerül, tehát keresőtevékenységet kezd el folytatni, akkor valószínűsíthetően a fogyasztása is

magasabb lesz, és így ami visszajut az államkasszába, ami újra felhasználható, az egy jelentősebb és magasabb összeg, amivel lehet számolni.

Gondoljunk bele abba, hogy kiket érintene ez a kérdés. Ez a kérdés olyan embereket érintene, akik akár 14-16-18 éves koruktól kezdődően folyamatosan és általában kemény fizikai munkát végeztek. Úgy gondolom, hogy az ilyen körülmények között elvégzett 40 év munka után jár a nyugodt öregkor, jár az az idő, amit akár az unokáival együtt tölthet, főleg, ha figyelembe vesszük azt, hogy a legutóbbi statisztikai eredmények alapján megállapítható, hogy a férfiak várható élettartama 62 év. Ha ezt figyelembe vesszük, akkor azt számoljuk, hogy a mai viszonyok között - ha statisztikai adatokat veszünk csak figyelembe - egy középkorú férfi arra készülhet, hogy nem fogja megérni a nyugdíjkor. Éppen ezért - és mivel számokkal is alá tudtuk támasztani, hogy ez megvalósítható - indokolt lenne a férfiak 40 év munkaviszony utáni nyugdíjazásának lehetősége.

Még egy kérdéskör lenne, amiről beszélni szeretnék, ez az áfa kérdése. Ez pedig felhőborító, hogy ha Magyarországon megnézzük akár az alapvető élelmiszereket, akár a gyermekneveléshez szükséges eszközöket, Európában több példát is tudnék mondani, magasan vezetünk áfa tekintetében. Példaként említenék egyet, ez pedig nem más, nem is alapvető élelmiszerről van szó, hanem az élet nélkülözhetetlen részéről, az ivóvízről van szó. Ha az ivóvizet nézzük, az ivóvíz áfája Magyarországon 27 százalék, mint minden más terméknek, ezzel szemben Máltán és az Egyesült Királyságban nulla százalék. Gondolom, érezhető a különbség. És akkor még nem beszéltem a tejről, a cukorról, a húsról vagy akár a pelenkáról, vagy akár a bébiházatról, vagy más egyéb, a gyermekneveléshez nélkülözhetetlen eszközökről. Úgy gondolom, hogy ezen változtatni kell.

Ha Magyarország és a Magyarországon élő emberek anyagi helyzetén javítani akarunk, akkor ne 1 százalékkal csökkentjük az adót, ami körülbelül egy átlagháztartásnál, vagy lehet hogy lesznek olyan háztartások, ahol még az 1-2 ezer forintot sem fogja elérni ez az összeg, hanem ezen gondolkozzunk el, hogy az alapvető élelmiszerek és a gyermekneveléshez szükséges eszközök, termékek árát csökkentjük a lehető legminimálisabb szintre, mi azt mondjuk, hogy 2 százalékra.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Vágó Sebestyén képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólalónak adom meg a szót: Bodó Sándor, a Fidesz képviselője.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy költségvetési vita sokadik órájában már nehéz új dolgokat, eddig el nem hangzott érveket felsorolni. Minden politikai család képviselője ismertette a véleményét, támogató és kritizáló han-

gokat egyaránt hallhattunk. Ebben a helyzetben én egy rögtönzött közvélemény-kutatást tartottam a választókerületemben élők körében, vajon ők, akik élethelyzetéről, napi életviteléről szól ez a vita, mit is gondolnak ezekről a folyamatokról.

Őszintén be kell látnunk, hogy bármennyire is fontos és meghatározó a téma, nagy tömegeket nem mozgat meg az összefüggések keresése. Néhány vélemény mégis fontos, ami a döntésünket megkönnyíti, megkönnyítheti. Megmozgatta a megkérdezettek gondolatát az időpont. Megnyugtatónak tűnik, hogy már az előző év közepén, vagyis most olyan gazdasági körülmények vannak az országban, hogy a következő évi költségvetés összeállítása különösebb kockázat nélkül vállalható.

Kisebb-nagyobb közösségek számára egyértelműen kiszámíthatóságot jelent, ha minél korábban információk állnak rendelkezésére a jövővel kapcsolatosan, és az anyagi, pénzügyi jövő ilyen szempontból szintén fontos. Így könnyebb akár egy családi költségvetés összeállítása is, és azt hiszem, az élet számtalan területéről tudnánk még példát mondani. Ez akkor is nagy segítség, ha természetes módon a későbbi, indokolt módosításokkal is számolnunk kell.

Érthető módon a családokat leginkább az őket érintő adókedvezmények érdeklik. A költségvetésnek és az adórendszernek kell egyfajta társadalmi felelősséget mutatnia, amit a családi adókedvezmény fejez ki. Ennek mértéke 2016-tól tovább emelkedik a kétgyermekes családokban, ezzel 350 ezer kétgyermekes családot tudunk támogatni.

Egy olyan kétgyermekes családban, ahol csak az egyik szülő keres, aki mondjuk, minimálbéren van foglalkoztatva, ott 72 600 forinttal több marad jövőre. Egy szintén egykeresős, de mondjuk átlagbéres, kétgyermekes családban ez a megtakarítás 88 200 forint. Két minimálbéres szülőnél a pluszpénz 85 ezer forint, két átlagkereső esetében ez elérheti a 116 ezer forintot is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy minden forintnak helye van egy családi költségvetésben, és meg kell becsülni ezeket az összegeket is. Mindenki számolgat a személyi jövedelemadó változásával kapcsolatosan is. Tudjuk, hogy 2016 januárjától a személyi jövedelemadó 16 százalékról 15 százalékra csökken.

(13.10)

Természetesen a matematika szabályai szerint ez családonként változó mértékű gyarapodást jelenthet, de az tény, hogy az évi 170 milliárdos megtakarításból, ami a családoknál marad, 120 milliárd forintot tesz ki.

Dobogós helyet foglal el az érdeklődés sorában a sertés tőkehús áfájának csökkentése. Ez szintén jelentősen csökkenti a megélhetési költségeket, 25 milliárd forint megtakarítást jelent a magyar embereknek. Ezen a területen a „hogyan tovább” nem csupán elhatározás kérdése, nagyon komoly megha-

tározó tényező a gazdasági környezet alakulása. Sok emberen, sok családon segít a gyermekétkeztetés megemelt támogatása, illetve az alsó tagozatos gyerekek ingyenes tankönyvellátása.

Értékelik az emberek a „Nők 40” program folytatását, illetve az életpályamodellek bevezetését is. Természetesen ezen a területen, ahogy elhangzott, komoly igény van a folytatásra, de a felelősségteljes döntés az egész rendszer stabilitásának feltétele.

Eddig alapvetően az egyén, a családok szempontjából véleményeztem a költségvetést, de fontos része egyebek mellett az a döntés is, hogy folytatódik az adóssághozzájárulásban nem részesülő önkormányzatok külön finanszírozása, támogatása is. Végül is ezzel a döntéssel a lakosságon segítünk.

Összességében elmondható, hogy a 2016. évi költségvetési javaslat családbarát, kiszámítható és megvalósítható. Elfogadását javaslom a tisztelt Ház tagjai számára. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Józsa István képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Elég kimerítő ez a vita, de azért hadd térjek vissza az elejére. Önök azt állítják, hogy jó ez a gazdaságpolitika, amit folytatnak, én meg szeretném bemutatni, hogy miért rossz.

Önök kampányt csináltak abból, hogy riogassák az embereket a Bokros-csomaggal, miközben Matolcsy két csomagjában három Bokros-csomagnyi megszorítást hajtottak végre, és azóta szépen ott van lenn a bázis az egészségügyben is, nem véletlen, hogy évente százmilliárdot meghaladó a kórházak tartozása. Levették az oktatás finanszírozását. Itt van az államtitkár úr, amikor ez előtt tíz évvel találkoztunk, mint a Bosch kutatási igazgatója akkor sem volt boldog, hogy milyen állapotok uralkodnak a műszaki felsőoktatásban, mert közvetlenül ott volt érintett mint közlekedésmérnök. Kiváló dolgokat mutattak egyébként akkor nekem a kamionok fékstabilitási szoftvereit illetően, hogy talpon tud maradni a kamion, ha működik benne a féket szabályozó szoftver. Most ez kellene itt is, nemcsak szoftver, hanem egy kis pénz is kellene ebbe a felsőoktatásba. Amint három évvel ezelőtt, lehet, hogy már négy is, visszavágták az akkor, mondjuk, kereken 180 milliárdost finanszírozást olyan 120 milliárdra, az a 60 milliárd továbbra is hiányzik a felsőoktatásból.

Tehát mindezeket egybevéve, önök költenek 300 milliárdot E.ON-földgáztároló vásárlására. Benne van az a tőkekiegészítés is, államtitkár úr, tehát nem pontatlan vagyok, én tudom, hogy az 270 milliárdnak felelt meg, csak utána még jó 90 milliárdot oda kellett adni az MVM-nek, hogy működtetni is tudja. Fordítottak 500 milliárdot a MOL-pakettek vásárlására, ami azóta már mikor mennyivel, de legalább 150 milliárddal kevesebbet ér, és az égvilágon sem-

milyen hatást nem tud gyakorolni a huszonegynéhány százalékos MOL-pakett birtokában a kormány a benzin és gázolaj árfolyamára, tehát igazából nem egy hasznosuló és nem egy, az állam deklarált feladatai között szereplő és ilyen áldozatvállalást indokoló cél.

Ami indokolná az áldozatvállalást, ahogy mondtam, az egészségügy, az ápolónők bérfelállítására legyen pénze a kormánynak, a szociális szférából ne kivonni akarják a pénzt, mint ahogy a tavalyi költségvetés és az előtűnk lévő költségvetés is mutatja, hanem amit hangoztatnak, hogy a jólétet akarja ez a kormány szolgálni. Ne annak a kis szűk rétegnek akarja a jólétet, aki a társadalom felső 5 százalékát és a Fidesz-klientúrát jelenti, hanem sokkal szélesebb körben és sokkal hosszabb távon.

Szokták emlegetni, hogy milyen nagy érdem az államháztartási egyensúly javítása, de ez azért magunk között legyen mondva, eléggé látszólagos. Amikor átvették a kormányt 2010-ben, 20 000 milliárd forint alatt volt az államadósság, jelenleg 25 000 milliárd fölött van. Tehát nominálisan van egy 5000 milliárd, tehát 25 százalékos növekmény. De vessünk egy fél pillantást arra a 3000 milliárd forintnyi, a nemzeti vagyon részét képező magánnyugdíj-megtakarításra, amelyet azóta felhasználtak, eltűnt, valami lett vele. Tehát ha nézzük ezt az 5000 milliárdot, amivel nominálisan nőtt az államadósság, és ezt a 3000 milliárdot, együtt 8000 milliárdot, akkor látjuk, hogy önöknek sikerült azért a nemzeti vagyon pénzügyi egyenlegében egy 40 százalékos rontást elérni. Erre azért olyan nagyon nem kellene hogy büszkék legyenek!

A magyar gazdaság az előző évek stagnálásához képest, sőt volt egy év, amikor visszaesés, recesszió volt, ehhez képest a múlt évben bővülni látszott, bővült egy kicsit. De azért közel sem annyit, hasonlítva a Bokros-csomaghoz, az azt követő három évben évi 4 százalékos meghaladó gazdasági növekedés volt. Úgy gondolom, ha önök a gazdasági növekedésben gondolkodnak, akkor ehhez aktív eszközöket kellene igénybe venni, akár a foglalkoztatás területén is, nemcsak passzív eszközöket, ahogy az uniós ajánlásban is szerepel, nem a foglalkoztatáspolitikai 300 milliárdot meghaladó ráfordítás túlnyomó részét a közmunkaprogramra elkölteni, hanem aktív foglalkoztatáspolitikai eszközökkel segíteni a valódi és tartós piaci alapú munkahelyek előállítását, piac szereplői által történő létrehozását.

A kormány azzal számol, hogy a gazdasági növekedést továbbra is felfelé húzza majd az uniós források beáramlása. Ez úgy általában egy helyes gondolat, viszont a bővülő foglalkoztatásra számítani, egymillió új munkahelyről beszélni, növekvő lakossági fogyasztásról beszélni az elmúlt évek tapasztalatai alapján csak igen mérsékelt optimizmussal szabad. Önök arra számítanak, hogy nő majd a működőtőke-beáramlás, és ennek nyomán nő a beruházások aránya. Nos, sajnos ez sem igaz, a Magyarországra jövő működő tőke radikálisan csökkent, visszaesett. Amit

önök ki tudnak mutatni, azok pénzmozgások és nem működőtőke-beáramlások. Ami beruházásnövekedés tapasztalható volt az elmúlt másfél évben, az szinte kizárólag az európai uniós források jótékony következménye.

A 2016-os költségvetés optimista makrogazdasági feltételezések mellett is jelentős megszorításokat tartalmaz. Erről megint nem beszélnek, és újabb társadalmi konfliktusokkal járó évet vetít előre, mert nem jó irányba változnak az állami kiadások 2016-ban. Miért mondom, hogy rossz irányba változnak az állami kiadások 2016-ban? A törvényjavaslatból az derül ki, hogy az állam működési költségei tovább nőnek. A jóléti kiadások stagnálnak, a gazdasági kiadások pedig jelentősen csökkennek. A 2016-os költségvetés bevételi és kiadási főösszegei elmaradtak a 2015. évitől, az inflációtól elmaradó mértékben emelkednek, vagyis reálértéken csökkennek a nyugdíj- és szociális kiadások.

Nem ezt szokták hirdetni, de ez a valóság. Az államháztartás gazdasági kiadásai szinte minden soron csökkennek, ugyanis 2016-ban átmenetileg visszaesnek az uniós támogatások, ez mondjuk, törvényszerű, mégpedig az útépitéstől a környezetvédelemig az elmúlt években szinte kizárólag brüsszeli pénzekből megvalósult beruházások megtorpannak, lást az M4-es projektet, amit önök igyekeznek az Unióra kenni, holott az Unió soha nem biztosított erre forrást, önök ezt csak feltételezték.

(13.20)

Vannak persze olyan kiadási tételek is a jövő évi költségvetésben, amelyek jelentősen nőttek. Kiemelkedik ezek között az, amit a kormány önmagára költ: az államszervezet 100 milliárddal többet költ magára, a honvédelem 45-öt - ez mondjuk, helyénvaló -, és a rendvédelem is 106 milliárdot. Ez az utóbbi két terület nagyon le volt maradva, de azt, hogy az államszervezet miért költ magára még 100 milliárdot, azt figyelembe véve, hogy 2010-től önök abszolút beszerzési stopot hirdettek, és e mellett a beszerzési stop mellett három év alatt stikában azért 100 milliárdnyi eszközbeszerzést, önmagukra költést eszközöltek, ezt mondjuk, onnan tudom tételesen, hogy minden félévben képviselői kérdés formájában megkérdeztem valamennyi miniszteriumot, hogy milyen kiadásai voltak, és látszott, hogy fittyet hánytak a beszerzési stopra. Mondom, három év alatt 106 milliárd forint jött össze.

A kkv-k kérdéséről szeretnék még beszélni. Az egyszerűsített vállalkozói adó címén a 2016. évi költségvetési bevétel 83,8 milliárd forint - ez a bevétel 8,6 milliárd forinttal, azaz több mint 10 százalékkal kevesebb az ez évinél. Ez mutat azért valamit. A kisadózó vállalkozások tételes adója és a kisvállalati adó tekintetében gyakorlatilag kudarcot vallott a kormány; korábban még azt mondták, hogy az új vállalkozási adókat választók száma el fogja érni az 500 ezret, ez azonban közel sem történt meg. A -

betűszóval - kata esetében a 2015. évi 56 milliárdhoz képest 2016-ban 70 milliárd forint az előirányzat, ugyanez a kiva esetében a 16 milliárddal szemben csak 13,8 milliárd, tehát nem hozza a várakozásokat.

A legnagyobb problémát a kiszámíthatatlanság okozza a gazdaságpolitikában, aminek az eredménye soha nem látott csődhullám. Az elmúlt három évben elképesztő számú cég ment tönkre, sokkal kevesebb, mint amennyi újonnan alakult. *(Novák Előd: Ez jó!)*

Az Európai Bizottság ajánlásait messze nem veszik figyelembe, pedig ha úgy gondolják - a Jobbikkal ellentétben -, hogy Magyarország maradjon az Európai Unió tagja, akkor jó lenne... *(Dr. Staudt Gábor: Nem ezt mondtuk! Nem ezt mondtuk, ne hazudj!) Nem ezt mondtátok? Jó. (Az elnök csenget.)* Igen, tudom, én nem akarom elferdíteni a Jobbik álláspontját, és ilyen kifejezéseket véletlenül se használnék, mint amit a képviselőtársam itt megengedett magának. Pontosan úgy szöjt, hogy önök egy erősen megreformált Európának szeretnének csak tagjai lenni, de azt azért nem definiálták, hogy mi az az erősen megreformált Európa. Lehet, hogy olyan nincs is. *(Novák Előd: Olyan nincs! Csak az Uniót lehet reformálni!)* Így van. Így van, így van.

Szeretném én is felhívni a figyelmet arra, hogy a kormány csoportosítsa át a közmunkaprogramra szánt költségvetési forrásokat, ahogy az előbb már említettem, aktív munkaerő-piaci programok javára. Ezzel szemben azt látjuk, hogy az idei 270 milliárd forint közmunkakeret 340 milliárdra nő, és a közfoglalkoztatást újabb 40 ezer fővel kívánják növelni. Nem is lenne ezzel alapvetően baj, ha valódi munkát tudnának adni, ha valódi képzést tudnának adni, és sokkal nagyobb arányban foglalkoztatott emberek a valódi termelő munkahelyekre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt szeretném mondani önöknek, hogy ha ilyen jól teljesít a gazdaság, akkor lássanak abból valamit a dolgozó emberek is, ezért javasolja az MSZP a nemzeti béremelés programját beindítani, az önök távolba helyezett életpályamodelljei helyett olyan bérfejlesztést, ami a leszakadóknak, a dolgozói szegénység terhét nyögő embereknek valódi segítséget ad. Ha tényleg jobban teljesít a gazdaság, akkor ne szórják el a pénzt stadionokra, energetikai presztízsvásárlásokra, hanem fordítsák arra, amire való: az ország gyarapodására, a gazdaság gyarapítására és az emberek jólétének javítására. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Józsa képviselő úr. Megadom a szót Törő Gábor képviselő úrnak, Fidesz.

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magam részéről a köznevelést érintő fejezethez kívántam hozzászólni, de a Gögös Zoltán képviselőtársam által mondottakra reagálva azt tudom mondani, hogy volt már olyan vád, hogy államosítottunk, most az a vád,

hogy kevesebb az állami vagyon, mint 2010-ben, amelyet a jobbikos képviselőtársaim is megmosolyogtak, mert azt gondolom, hogy jóval, több ezer milliárd forinttal gyarapodott az állami vagyon. Gondoljunk csak akár a MOL-ra, akár a többi forrás bevonásával a nemzeti köznevelési cég kibővítésére, mind-mind azt a célt szolgálja, hogy az állami vagyon gyarapodjon, és nagyobb beleszólásunk legyen a rezsiköltségek alakulásába.

Visszatérve a nemzeti köznevelési rendszerhez, azt tudom mondani, hogy az elmúlt években megkezdett fejlesztési folyamataink folytatása és kiteljesítése érdekében a tárca irányítása alá tartozó intézmények előirányzatainak körében nagyobb hangsúlyt kapnak azok a feladatok, illetve azok a támogatások, amelyek az új célokhoz szükségesek. Ez érinti a Klebelsberg Intézményfenntartó Központot, az Oktatási Hivatalt, az Oktatáskutató és Fejlesztési Intézetet. Ezek alapján a 2016. évben számos olyan feladatot kell ellátni, amely szolgálja a köznevelési intézmények fenntartása körében a nagyobb állami szerepvállalást, biztosítja a pedagógusok előmeneteli és illetményrendszere teljes körű bevezetését, segíti a hit- és erkölcstanoktatás felmenő rendszerű kiterjesztését a magasabb évfolyamokra, megoldja az ingyenes tankönyvek kibővítését az alsó tagozatos osztályokban.

A pedagógus-életpálya ütemezett bevezetésére az állami köznevelési intézmények esetében a 11 milliárd 10 millió forint többletet, a nem állami köznevelési intézmények esetében 2 milliárd 682 millió forint többletet, a pedagógus-életpálya minősítésére az állami köznevelési intézményeknél 8 milliárd 600 millió forint többletet, a nem állami szféra esetében pedig 1 milliárd 701 millió forint többletet hagyta jóvá a költségvetés.

Az állami iskolákban szervezett hit- és erkölcstanoktatás átlagbér- és tankönyvtámogatásának többletigényére a felmenő rendszerű bevezetés miatt 1 milliárd 800 millió forintot hagyta jóvá a költségvetés. A hit- és erkölcstanoktatás és a tankönyvtámogatás emelése a felmenő rendszerű bevezetés miatt az 1-4., illetve az 5-8. évfolyamokra a 2016/2017. tanévre teljesedik ki.

Az oktatásért felelős miniszter a kis létszámú csoportokban szervezhető hit- és erkölcstanoktatásban a költségvetési fejezetébe tartozó előirányzat terhére a 2016. évben is nyújthat 400 millió forint összegű támogatást.

Az ingyenes gyermek- és tanulóétkeztetés kedvezményezettjei körének állami és nem állami körben történő kibővítése céljából 2 milliárd forint többletet biztosít a költségvetés a 2016. évi fejezetében.

A nehéz körülmények között végzett munkáért járó pótlék meghatározása pontosításra került az utóbbi másfél év tapasztalatai alapján. A pótlék továbbfejlesztésének javaslatát a kormány társadalompolitikai törekvéseinek, a differenciált közszolgáltatás-szervezés célkitűzésének, valamint a korai iskolaelhagyás arányának csökkentése kapcsán tett

ajánlások figyelembevételével alakította ki. A nehéz körülmények között végzett munkáért járó pótlék területi alapú kiterjesztése történik meg 2016 januárjától, ezen időponttól a társadalmi-gazdasági szempontból elmaradott települések mellett a jelentős munkanélküliséggel sújtott településeken található köznevelési intézmények pedagógusai is jogosultak lesznek a pótléokra. A köznevelési intézményekben alkalmazottak számára járó pótlékokat és azok mértékét az illetményalap százalékában határozza meg a nemzeti köznevelésről szóló törvény melléklete. A nehéz körülmények között végzett munkáért járó pótlékban részesülő pedagógusok körének kiterjesztésére a költségvetés 2 milliárd 207 millió forint többletet biztosít a 2016. évben az állami és nem állami körben összesen.

(13.30)

A térítésmentes tankönyvek ellenértékének felmenő rendszerű biztosításához kapcsolódóan az NGM-mel folytatott tárgyalások eredményeként a KLIK 2016. évi költségvetése 1 milliárd 500 millió forint többletet tartalmaz, amellyel már a teljes 1-4. évfolyam számára biztosítottá válik az ingyenes tankönyvellátás.

Tisztelt Ház! Néhány gondolat a jövő évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat köznevelési háttérintézmények költségvetését érintő változásairól. Az Oktatási Hivatal előirányzata a 2016. évben 1 milliárd 608 millió forinttal fog emelkedni a törvényjavaslat alapján. A nemzeti köznevelésről szóló törvény értelmében az Oktatási Hivatal látja el 2015. április 1-jétől az állami köznevelési feladatellátás keretében a pedagógiai szakmai szolgáltatásokat, illetve közreműködik a pedagógiai szakmai szolgáltatások országos egységes irányításában. Az OH szervezetén belül kialakításra kerülnek a pedagógiai oktatási központok, amelyek ellátási területükön biztosítják a pedagógiai szakmai szolgáltatások ellátásának szervezését, koordinálását, a szaktanácsadói és a tanfelügyelői hálózat működtetését.

Az állami pedagógiai szakmai szolgáltatási feladatellátás átalakításának célja az ország egész területén a szolgáltatásokhoz való hozzáférés egységes biztosítása, a pedagógiai szakmai szolgáltatás szervezeti keretének átláthatósága, hatékonysága és fenntarthatósága, a köznevelési szereplők igényeinek és szükségleteinek megfelelő szakmai támogatása. Az OH 2015. január 1-jétől vezeti az országos szaktanácsadói névjegyzéket is. Ezen többletfeladatok ellátásához szükséges források tervezése megtörtént a 2016. évi költségvetési javaslatban.

A KLIK előirányzata a jövő évi költségvetési javaslatban közel 17 milliárd forinttal növekszik. A növekedés főbb okai: a pedagógusok illetményelőmeneteli rendszerének 2016. évi többletforrása, a pedagógus szakképzettséggel rendelkező, nevelő-oktató munkát közvetlenül segítők, pedagógus első kategóriába történő átsorolásához szükséges forrás

biztosítása. Összességében a pedagógus-életpálya bevezetésének aktuális üteme éves szinten átlagosan 3,8 százalékos, a minősítéssel érintett pedagógusok részére további 13 százalékos béremelést jelent. A térítésmentes tankönyvek ellenértékének felmenő rendszerű biztosításához kapcsolódó kiadások, amellyel már a teljes 1-4. évfolyam számára biztosítottá válik az ingyenes tankönyvellátás. A nehéz körülmények között végzett munkáért járó pótlékban részesülő pedagógusok körének kiterjesztését szolgáló forrás. A korai gyermekkori intervenció hatékonyságának növelése céljából történő pedagógiai szolgáltatások megerősítése érdekében megjelenő többletforrás. Tehát hangsúlyozom, mindez plusz 17 milliárd forinttal növekszik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet előirányzata a 2016. évi költségvetési javaslat alapján csökkent, tehát az OFI nem lát el pedagógiai szakmai szolgáltatási feladatokat, továbbá a nemzeti tehetségprogram megvalósítását szolgáló szakmai feladatok elkerültek részben az Emberi Erőforrások Minisztériumához, részben az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőhöz. Az állami és nem állami fenntartású általános iskolák, gimnáziumok és szakképző iskolák, kollégiumok, valamint gyógy-pedagógiai konduktív pedagógiai nevelési-oktatási intézmények számára előírt adat-nyilvántartási és szolgáltatási kötelezettségek teljesítésére, a mindennapi intézményi adminisztrációs feladatok ellátására alkalmas egységes informatikai rendszer biztosításának és működésének központi támogatására 2015-höz hasonlóan 2016-ra is 440 millió forint lett betervezve.

Összességében azt gondolom, jó úton járunk, és ezt a költségvetést csak támogatni lehet. Ezt kérem önöktől is, kérem támogató szavazatukat a költségvetés elfogadásához. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Törő Gábor képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Novák Előd képviselő úr, Jobbik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sajnos, ismételtén egy úgymond XX. századi költségvetés fekszik előttünk, amely nem hajlandó szembenézni a kor kihívásaival. A Jobbikban viszont volt annyi bátorság, hogy kimondtuk, hogy mi a legnagyobb probléma, és hogy mi ezzel kapcsolatban a megoldási csomagunk. Mielőtt azonban erre rátérek, egy emelkedettebb javaslatunkra is fel szeretném hívni a figyelmet, mielőtt a nemzetállal szembenézünk, hiszen jövőre lesz az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója.

És ha már tavaly holokauszt-émlékév volt, szükségesnek tartották egy hasonló évforduló megünneplését, azt gondolom, hogy ha nem kívánják a kettős mércét e területen is alkalmazni, akkor a magyarság e diadaláról feltétlenül meg kell emlékezni. Ezért egy célelőirányzatot javasolunk, amelynek költségének

tervezésénél is figyelembe vettük a magyar holokauszt-emlékévre fordított, önök által fordított forrásokat.

Indokolásul azért hadd hozzam föl, hogy ez nemcsak tisztelgés volna őseink bátorsága előtt, de mementó minden ma élő magyar ember számára. A 60 évvel ezelőtti magyar forradalom hazánk függetlenségéért folyt, és ezért több ezren életükkel is fizettek, negyedmillió magyar testvérünknek menekülnie kellett innen, saját hazájából, hiszen a megtorlás kegyetlen és véres volt.

A magyar szabadság emlékévé, ahogy mi ezt neveznénk, idézem: „a felejtés és a közöny ellen akar tenni úgy, hogy a megbocsáthatatlan és jóvátehetetlen bűnöket és bűnösöket megnevezi, az ártatlan áldozatok mártíromsága előtt fejet hajt”. Mielőtt azt mondanák, hogy ezek durva szavak, hogy mondjuk, megbocsáthatatlannak nevezünk valamiféle bűnt, mielőtt ilyen elhamarkodott, merész jelzót használnának, az előtt felhívnom a figyelmüket, hogy ez bizony a kormány honlapján az úgynevezett holokauszt-emlékévé hivatalos indokolásából származik. Egy az egyben át van emelve tulajdonképpen most indokolásul, és én azt gondolom, hogy 1956 is megérdemel egy emlékévet, és bízom benne, hogy jövőre a 60. évfordulóról méltóképpen tudunk megemlékezni.

Most pedig beszéljünk arról, ami a magyarság legnagyobb problémája, ami a sorok között egyébként kiderül a költségvetésből is, hiszen indokolásának egyik mellékletében láthatjuk a kormányzat ötven évre előremutató, nyilvánvalóan a KSH adatain alapuló demográfiai előrejelzését, és azt láthatjuk, hogy a nyugdíjkorhatár feletti aránya a munkaképes korúakhoz képest 2010-ben 32 százalék alatt volt, 2060-ra ez már 55 százalék közelében lesz. 32 százalékról 55 százalékra nő tehát a nyugdíjkorhatár feletti aránya a munkaképes korúakhoz képest. Nem lesz fenntartható nemhogy a nyugdíjrendszer, aminek indoklásául tulajdonképpen ezt így már előrevetítik, hogy szokják a gondolatot, hogy nem lesz fenntartható ez a nyugdíjrendszer, de maga a társadalombiztosítás, az államháztartás összeomlása is várható, ha nem néznek szembe azzal, hogy bár papíron az egyébként eléggé alacsonynak mondható 1,4-es termékenységi ráta valójában a papírral szemben, az 1,4-es mutatóval szemben valójában 1 környékén van, vagy 1 alatt van, ha nemcsak a magyar állampolgárokat, hanem kifejezetten a magyar embereket nézzük.

Az, hogy egy nőre hány gyermek jut, ez valóban egy fontos kérdés, azonban ezzel az 1,4-es hivatalos mutatóval szemben a magyar valóság az, hogy 1 alatt van az egy magyar nőre jutó gyermekek száma. Hiszen ha a hivatalosan is 13 nemzetiségként nyilvántartott kisebbségeket, különösen a cigányságot leszámítjuk, akkor azt láthatjuk, hogy a magyar termékenységi ráta becsléseink szerint, hiszen sajnos hivatalos kimutatások nem léteznek, önök ezzel a problémával nem kívánnak szembenézni, de 1 alatt van. A cigányság népességrobbanása nemhogy fenyeget

minket, de fenyeget azzal is valóban, hogy eltűnik a magyarság, és kisebbség lesz saját hazájában.

Ahogy Pokol Béla alkotmánybíró is mondta Európa végnapjai című könyvében, a cigányság generációnként megduplázódik, miközben, tegyük hozzá, a magyarság pedig megfeleződik. Ráadásul idén könnyen lehet, hogy több bevándorló fog érkezni, akár mondjuk, 100 ezer, mint ahány magyar állampolgár születik.

(13.40)

Mindeközben gazdasági menekültként közel egymillió aktív korú magyar ment Nyugatra, ami tovább rontja az eltartók és az eltartottak arányát. Az eltartottak arányának durva növekedése mögött természetesen számos más kérdés, a cigányság kérdése is például meghúzódik, azonban maradjunk most már inkább a megoldási javaslatoknál. Hadd beszéljek erről, hiszen sajnos erre, úgy tűnik, hogy a kormányzat nem mutat fogékonyságot.

Pedig hányszor elmondtuk, elmondtam, például Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is a radikális áfacsökkentésre vonatkozó javaslatainkat, amelyek például a gyermekneveléshez szükséges cikkeknél indokoltak volnának. Tállai András államtitkár még ellenzékéből önálló indítványt nyújtott be, törvényjavaslatot, a gyermekneveléshez, illetve az alapvető élelmiszerekre vonatkozó áfának az 5 százalékra való csökkentéséről, kitűnően érvelt mellette Szijjártó Péter is többször, azonban kormányon hajlamosak erről megfélekedezni. Az az MSZP beszél most erről, amelyik pedig kormányon szavazta le ugyanezt. Épp ezért itt az ideje, hogy jöjjön végre a Jobbik, és ezt meg is valósítsa.

Illetve itt van bizony az államilag támogatott otthon- és bérlakás-építési, illetve -vásárlási program. Az a családi otthonteremtési kedvezmény, amivel ki akarják szűrni a magyar emberek szemét, az édeskevés, nemcsak szerintem, de még például egy népesedési kerekasztal szerint is.

Szembe kellene nézni azzal is, hogy nemcsak a nyugdíjrendszert kellene inflációkövetővé tenni, hanem bizony a családtámogatási rendszert. Annál is inkább, mert gyermeket nem egy-két évre, hanem tulajdonképpen egy generációra, évtizedekre vállalunk, és ezért tudni kellene tervezni. Ezért kellene, hogy ne csak egy-két évre előre láthassuk, hanem inflációkövetően a reálérték megtartását garantáljuk. Ezzel szemben önök nemhogy a reálértékét nem tartják meg, de bizonyos területeken még csökkentenek is. 2008 óta be van fagyasztva például a gyes és tulajdonképpen a családtámogatási rendszernek szinte az egésze, sőt eközben, azt gondolom, hogy érthetetlen és egészen felháborító, hogy a kormány ismét csökkenteni kívánja az előző évek gyakorlatának megfelelően az anyasági támogatás összegét. Ezért erre is módosító javaslatot nyújtunk be, ahogy az előbb említettekre is természetesen, például a

szociális bérlakás-építési programra Z. Kárpát Dániel képviselőtársammal, viszont szükségesnek tartjuk a reálérték megőrzését is. Ezzel szembe kell nézni.

Ráadásul e javaslatunk szerint az anyasági támogatás összegének megemelését, legalább reálértéken való megtartását a Miniszterelnökség több mint 7,5 milliárdos dologi kiadásából kívánjuk támogatni, ezzel is emlékeztetve a Miniszterelnökséget arra, hogy a magyar családok megélhetése és a magyar gyermekvállalás fontosabb, mint az ő hivataluk eszközbeszerzései és mindenféle kényelmi kérdései. Ráadásul, ha megfontolnák még azt a javaslatunkat, hogy az első gyermek születését támogassák igencsak fokozottabb mértékben, azzal lehetne a legkomolyabb mértékben a születésszámot elősegíteni. Hiszen az, hogy a háromgyermekesek után egy kétségekívül komoly adókedvezmény jár a Fidesz javaslatára 2011 óta, ez kétségekívül egy szép dolog. De hányan vannak, akiket ez érint? Nagyon keveseket, hiszen ahhoz előbb egyről a kettőre vagy akár csak az egyre kell lépni, és ehhez volna szükséges akár egy egymillió forintos támogatásra, ha ezt a legkívánatosabb életidőszakban, mondjuk, 20 és 30 év között teszik meg. Én kérem, hogy ezen a javaslaton is gondolkozzanak el; továbbá azon, hogy mit lehet még tenni a katasztrofális demográfiai folyamatok megállítása érdekében. Például a szociális kártyát bevezetni, amivel a megélhetési gyermekvállalást szüntetnénk meg, hogy a családtámogatásra szánt összegek valóban arra is fordítódjanak és ne például egyes szülők szenvedélyeire.

A második gyermektől járó kedvezményt is számos olyan területen, például tömegközlekedés, táboroztatás, közétkeztetés terén is be kellene vezetni, ami ma még kizárólag a nagycsaládosoknak jár olcsóbban. Sőt, a családi adókedvezményt vagy a családi kedvezményt több más adónemre és járulékra, illetvekre is ki kellene terjeszteni, hogy az alacsonyabb jövedelműek is teljes egészében igénybe tudják venni azokat a keretösszegeket, amelyekkel önkéntes gyakran dobálóznak, de amelyet mégsem tud még mindenki igénybe venni az alacsony bérek miatt és fizetések miatt.

A bölcsődei gondozási díj eltörlése is indokolt volna, ezt ráadásul önkéntes vezették be az előző Fidesz-kormány alatt. Mivel már önmagában étkezés nélkül is egy bölcsődei jelenlét pénzbe kerül, sokan ezért nem veszik igénybe. Én azt gondolom, hogy indokolt volna a bölcsődék és óvóhelyek, óvodák számának és férőhelyeinek növelése, aközben azért ezt nem úgy kellene megoldani, hogy akár a keresletet csökkentik azzal, hogy fizetőssé teszik a bölcsődéket.

A lombikbébi-program támogatásáról beszélt már bővebben Szilágyi György képviselőtársam, akinek két irigylésre méltóan szép kislánya van, akinek egy ilyen programból születhetett mindkét gyermeke. Én azt gondolom, hogy indokolt volna végre, hogy ha eddig le is szavazták, most végre támogassák azt, hogy akik valóban szeretnének gyermeket vállalni, azok ezt valóban meg is tehesék,

hiszen ez nemzetgazdaságilag is kifizetődő, épp ezért kellene, hogy például szembenézzenek azzal a javaslatunkkal is, amely a szülői életjáradékot célozza, hogy a gyermek jövedelemadójából támogassuk a szülőket, hogyha felneveli, pláne, ha munkára, itthoni munkára neveli a gyermekeit.

Kérjük, hogy ezeknek a javaslatoknak legalább egy töredékét végre fontolják meg, és ne olvasatlanul szavazzák le, ahogy ezt tették, mert akkor tényleg odajutunk, hogy a magyarság kisebbséggé fog válni a saját hazájában. Ezt kívánjuk elkerülni, ehhez kéri a Jobbik a támogatásukat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Novák Előd képviselő úr. Soron kívül megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány korábbi felszólalásra szeretnék reflektálni. Az LMP képviselőjétől hallottuk, hogy azonnali és nagyarányú bérfelvezetésre, bérnövekedésre van Magyarországon szükség, és hogy a minimálbér érje el a létminimumot. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy természetesen az a törekvés, hogy a gazdaság növekedésével párhuzamosan, a teljesítmény növekedésével párhuzamosan Magyarországon a bérek is nőjenek, mint ahogy szerencsére erre az elmúlt időszakban, az elmúlt években számos példa mutatkozik, ez egy értékelendő kezdeményezés, azonban, ha most egy lépésben szeretnénk ezt megtenni, az azt jelentené, hogy nagyságrendileg 30 százalékkal kellene a minimálbért és a garantált bérminimumot növelni, aminek nyilván toló hatása van a fentebb lévő szegmensekre is, és a helyzet az, hogy egészen bizonyosan borítékolható, hogy ez munkahelyek tízezreit veszélyeztethetné jelen pillanatban Magyarországon. Tehát nekünk a következő években úgy kell a bérfelvezetést végrehajtanunk, hogy az egyébként létszámcsökkentés - különösen a versenyszférában -, foglalkoztatás veszélyeztetése nélkül történjen meg.

Kunhalmi Ágnes képviselő asszony az oktatással kapcsolatban sok mindenre felhívta a figyelmet. Én egy dologra szeretném felhívni a figyelmet - a GDP hány százalékát, hogy milyen évben mennyit fordítunk -, ez részben, ugye, demográfiai kérdés is, amiről én most két szám adatot szeretnék mondani: míg a '90-es években 180 ezren végeztek 8. osztályban, ugyanez az arány 120 ezer volt a tavalyi esztendőben, 50 ezerrel fogyott a belépő létszám. Egy másik súlyos adat: most középfokon, gimnáziumban, szakközépiskolában és szakiskolában 140 ezer férőhely van, és 90 ezren jelentkeztek, merthogy ennyien vannak tulajdonképpen. Tehát itt a probléma nem az, hogy bejut-e vagy sem, kapacitásproblémák vannak - idézőjelben -, kevesebben vagyunk, lényegesen kevesebben vagyunk, és ennek nyilván a későbbiekben majd az aktív munkaerőre, illetve a nyugdíjrendszer-

re és nyugdíjellátásra is nagyon komoly hatásai lesznek, ami már most borítékolható.

A szakképzési centrumokkal kapcsolatban jelezte, hogy elkülönítettek egy kis aprópénzt erre. Nagyon szépen köszönjük a figyelmüket, de szeretném jelezni, hogy a magyar kormány nem 40, hanem 44 centrumot fog létrehozni, és erre nemcsak a létrehozásához, hanem a működtetéséhez szükséges források is természetesen a költségvetésben rendelkezésre állnak.

Józsa képviselő úr jelezte itt, hogy ne a közfoglalkoztatásra, hanem az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközökre fordítsunk a következő években figyelmet. Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy az elmúlt években, 2010-2014 között is több száz milliárd forintot fordítottunk aktív eszközökre. Nem véletlen az, hogy a foglalkoztatásban a versenyszektorban több mint 200 ezres a növekmény az elmúlt négy évet tekintve. Sorolhatnám itt az első munkahely garanciaprogramtól kezdve, a fiatalok vállalkozóvá válása, nem ragozom, nem akarom terhelni az itt ülőket.

Az a jó hírem van, hogy a '14-20 közötti időszakban nagyságrendileg 700 milliárd forint áll rendelkezésre, kifejezetten munkahelyteremtésre, bértámogatásokra, fiatalok vállalkozóvá válására, tehát azokra az úgynevezett aktív eszközökre, amelyeket ő egyébként a költségvetésből hiányolt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Én nagyon örülök, hogy Czomba Sándor államtitkár úr - ő is - felhívta a figyelmet a demográfiai problémákra, sőt mi nemcsak a bevándorlás problematikájáról beszélünk, hogy több bevándorló érkezik már adott esetben hazánkba, mint ahány magyar gyermek születik, hanem a kivándorlás is egy komoly probléma, és azon a kivándorlási vitanapon, amit Farkas Gergely képviselőtársam kezdeményezésére megtarthattunk itt az Országgyűlésben, az államtitkár úr nagy örömeimre már azon is elismerte, ki merete végre azt mondani, amit többszöri kérdéssemre sajnos még a kormány más képviselője nem, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás. Amikor kifejezetten erre kérdeztem rá akár a miniszterjelölti meghallgatáson, akár itt egy szóbeli kérdésben, akkor csak mellébeszélést láttunk itt eddig mindenki más részéről, én nagyon örülök, hogy ezt ki merete mondani.

Egyébként nincs ezzel egyedül, hiszen az Iránytű Intézet reprezentatív felmérése, idej felmérése szerint a társadalom 59 százaléka szerint a magyarság legnagyobb problémáinak gyökere a népességfogyás. De mondok egy ennél fájóbb adatot is, államtitkár úr, arra is rákérdezett az Iránytű Intézet, hogy: ön

szerint a magyar népesedési válság kezeléséhez elegendő-e a kormányzat jelenlegi családpolitikája? Mit gondol, hányan gondolták úgy, hogy elegendő? 15 százalék. 78 százalék szerint nem elegendő, azaz még csak nem is elégséges, tehát elégtelen, azt mondhatjuk tehát, hogy a társadalom 78 százaléka szerint megbukott a kormány családpolitikája. Ráadásul nem egy akármelyik szakterületről, hanem a legnagyobb problémáról beszélünk, amit ön is a legnagyobb problémaként mert - még mondhatjuk, hogy ellenkező elfogultsága ellenére is - felvállalni, ami előtt le a kalappal.

De ha kimondjuk, hogy itt bizony megbukott a kormány családpolitikája, a legfontosabb területen, akkor, kérem, beszéljünk már arról, hogy mikor hajlandóak megfontolni azokat a javaslatainkat, amelyeket most is felsoroltam, de érdemi választ még nem találtunk rá, hogy például hajlandóak-e inflációkövetővé tenni a nyugdíjrendszerhez hasonlóan a családtámogatási rendszert is, akár csak annak a kiszámíthatósága miatt - hogy a korrektségéről már ne is beszéljünk. Várom választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak hogy ezek a számok ne lógnanak, önök példa nélkül álló módon csökkentették a tankötelezettséget 18-ról 16 éves korra, ennek rögtön volt hatása: bár a népesség adatai alapján az adott korosztály mintegy 3,5 százalékkal volt kevesebb az előző korosztálynál - a KSH adataiból idézek -, ehhez képest a szakiskolákban 9 százalékkal csökkent a beiskolázási adatok száma rögtön, a gimnáziumokban 4 százalékkal csökkent rögtön. Tehát önök olyan gyerekeket is elüldöztek az iskolákból, jóval nagyobb mértékben, akik egyébként a tankötelezettség alapján iskolába jártak volna. Ha arról is beszélnénk, hogy hány olyan gyermek nem iratkozott a felsőbb évfolyamokba, szakiskolába, szakközépiskolába és gimnáziumba, akit egyébként a 18 éves korig tartó tankötelezettség alapján beiskoláztak volna, akkor még nagyobb ez a fogyás.

Tehát egész egyszerűen az a tény, amit az államtitkár úr állított, az valójában nem tény, hogy a demográfiai adatoknak köszönhető a fogyás az iskolákban, ez nem igaz. Ezzel szemben ez a fogyás annak köszönhető, hogy önök példa nélkül állóan egyébként csökkentették a tankötelezettséget. Itt nem arról van szó, hogy a tankötelezettség korhatára, a 16 év példa nélkül álló, hanem az példa nélkül álló Európában, sőt a világon is, hogy ilyen folyamatot önök csináltak. Ezek az adatok a KSH ez évi adataiból származnak, én azt gondolom, hogy talán ennél egzaktabb adatok nincsenek is.

Ebből az következik tehát, hogy ha azt szeretnénk, hogy az iskolák gyermekekkel teljenek meg, ahhoz jó iskolarendszerre van szükség, és például

arra van szükség, amit az MSZP korábban is állított, és most is mond, hogy növeljék a tankötelezettséget 18 éves korra. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Hirt Ferenc képviselő úr, Fidesz.

HIRT FERENC (Fidesz): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Előttünk fekszik a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, és meg kell mondjam, nem is akarok rá jobb szavakat találni, mint hogy huhog az ellenzék, hogy miért hoztuk be ilyen korán ennek a költségvetésnek a tárgyalását, én pedig örülök neki, hogy ilyen hamar be tudtuk hozni. Ugyanis kiszámíthatóak Magyarországnak az államháztartási dolgai, rendben van a bevétel, tervezhetőek a kiadások is, és megtehetjük azt, hogy tényleg nyugodtan előhozhatjuk májusban úgy a költségvetést, hogy júniusban el lesz fogadva, és nem kell itt év végén kapkodni, nem úgy, mint a szocialistáknál, hogy azt sem tudták, hogy hogyan próbálják eltüntetni azokat a számokat, amelyek egyszerűen nem passzoltak - de erre majd ki fogok térni a későbbiekben.

Annak a ténynek egyébként kifejezetten örülök, hogy a 2016-os költségvetés parlamenti megtárgyalása nemzeti napirendi pontként történik, ez is egy unikum, és rettentően előremutató dolog.

Nem tetszik az ellenzéknek, de nekem is meg kell erősítenem, hogy a jövő évi költségvetés többek között az adócsökkentés költségvetése, igen. Igen, jelentős adóteher-mérséklést tartalmaz a 2016. évi költségvetés tervezete mind a személyi jövedelemadó terén, ugyanúgy az áfa mérséklése esetén, az illetékek tekintetében is egy nagyon komoly egyszerűsítés és csökkenés fog megtörténni, és nem szabad elfelejteni a pénzintézetek különadóját, ott a csökkentés, az adóteher-csökkentés jelentős leszállításnak és mérséklésnek tekinthető.

Az idei, a 2015. évben az uniós módszertan szerint számított és tervezett államháztartási hiány mértéke 2,4 százalék, ez egy igencsak kiváló adat, és reményeink szerint egy kis odafigyeléssel könnyedén tartható az idén is meglévő nagyon jó gazdasági teljesítménynek köszönhetően, amit mindenképpen ki kell hangsúlyozzunk, hogy Magyarország és a magyar emberek érdeme ez a teljesítmény. Aztán a 2016. évre, a jövő évre a tervezett államháztartási hiány kerek 2 százalék szintre van tervezve, amit - valljuk csak be büszkén! - igen sokan irigyelnek tőlünk az Európai Unióban.

A legszebb egyébként a második és a mostani, a harmadik polgári kormány működése terén az államháztartási hiányok tekintetében, hogy az előzetes tervek rendszerint, sőt nyugodtan mondhatjuk, hogy kivétel nélkül teljesültek, sőt inkább alacsonyabb szinten teljesültek, mint a tervezett volt. Ez nem így volt régen, és én Józsa István felszólaláskor néztem

itt a mennyezetet, hogy vajon mozog-e, és le akar-e szakadni, de jól megépítették a régiék, az elődjeink. Ő nagyon dicsérte a Bokros-csomagot, és próbált párhuzamot vonni, hogy most micsoda katasztrofális helyzet van. Én szeretném az MSZP-t - és az SZDSZ-ről már nem is beszélünk - emlékeztetni, hogy ők mit is csináltak az elmúlt nyolc évben, amit nem szeretnek, hogy nagyon megemlítettünk és felhozunk, de én felhozom.

Tudjuk, hogy az örökség 2010-ben egy megropantott és egy tönkretett ország, de azért nézzük meg, hogy 33 európai ország tekintetében, ami Portugáliától Törökorszáig terjed, tehát 33 európai ország tekintetében hogyan alakultak a meghatározó számok, és hazánk ebben hol állt. 2001-ben az államháztartási hiány 4 százalék volt, 2002-ben 9 százalékot produkáltak a szocialisták, a 33 európai ország közül a másodikak voltunk a legrosszabbak között, tehát ezüstérmesek voltunk a dobogón - úgy-hogy most tessék majd magukat kihúzni! 2003-ban a harmadik legrosszabb volt a magyar költségvetési hiány az európai országok tekintetében: 7,2 százalék. 2004-ben szintén a második legrosszabb adatot produkáltak, és akkor még a gazdaság egy komoly konjunktúrát jelentett, volt bőven pénz a pénzpiacokon, 2004-ben, 6,4 százalékot sikerült produkálniuk. 2005-ben - figyeljenek csak jól! - elsők voltunk, a Gyurcsány-kormány a legrosszabb költségvetési hiányt produkálta a 33 ország közül 7,9 százalékkal - bravó, erre büszkék önök. Aztán 2006-ban - figyeljék csak a kronológiai sorrendet! - május 26-án volt az őszi beszéd, a böszmeség, majd szeptember 17-én került nyilvánosságra, 2006-ban az elsők lettünk, a legrosszabb költségvetési hiányt produkáltuk 9,4 százalékkal, mindezt úgy, hogy májusban elmondta az akkori miniszterelnök, hogy mit csináltak, „-tuk” a vége. 9,4 százalék az őszi beszéd után - bravó, bravó! 2007-ben már látszott, hogy valami azért történik, ott csak a második legrosszabb adatot produkálta a szocialista-szabad demokrata kormány 5,1 százalékkal. Aztán 2008-ban valóban megpróbálták magukat összeszedni, és a 33 országból a kilencedik legrosszabbak voltunk 3,7 százalékkal, és lehet, hogy fáj, de végigmondom: 2009-ben 4,6, 2010-ben 4,5 százalék volt.

(14.00)

De nézzük a GDP-t, amire önök annyira büszkék. 2002-ben 4,4 százalék volt. Ez még úgy elfogadható. A 2003-2004-es években is 4 százalék fölötti tudtak produkálni; 2005-ben 3,5 százalékot, 2006-ban 4 százalékot és 2007-ben, amikor ment, mondom, a világgazdaság, 1 százalékot tudtak produkálni önök. Bravó! 2008-ban 0,7 százalékot, ugye, október végén jött be a gazdasági válság, 2009-ben - 6,7 százalékot.

Nézzük a munkanélküliség alakulását. 2002-ben 239 ezerrel vették át a kormányrudat az első Orbán-kormánytól, 2010-ben mi úgy vettük át, hogy 239 ezer helyett 475 ezer volt. Önök erre büszkék, és azt

mondják, hogy a közfoglalkoztatás csak lapáttámasztásból áll. Hát jöjjenek már el akár Tamásiba hozzánk, aztán megmutatom, miből áll a közfoglalkoztatás! El fogják magukat szégyellni, hogy milyen munka van. nyitottunk egy kistérségi termékboltot, és minden megvásárolható, versenyképes piaci áron olyan termékek, amelyek már réges-régen lassan már kikoptak, esetleg a piacokon lehet kapni. Úgyhogy jöjjenek el, meghívom önöket.

Aztán nézzék meg, hogy mi az a közfoglalkoztatás. Nézzék meg Belecskán, ahol 3 százalékos a munkanélküliség, mert gyakorlatilag azok vannak munka nélkül, akik nem is akarnak dolgozni, lehet, hogy szürkén meg feketén dolgoznak. Meg nézzék meg Ozorán és ezeken a helyeken, jöjjenek és nézzék meg, és akkor szídják a közfoglalkoztatást. Mondom, az embernek a képe leszakad, hogy miket tudnak állítani, és milyen embereket ütnek szájon. Félelmetes, hogy mi folyik itt!

De azért nézzük meg az államháztartás alakulását is, ha már itt tartunk, a költségvetésnél. 2001-ben 53,1 százalékos volt az államháztartás hiánya. Önök, amikor átvették 2002-ben, már 55,9 százalékra tornázták föl. 2003-ban 58,6 százalékra, 2004-ben 59,5 százalékra tornázták föl az államháztartási hiányt, 2005-ben már 61, 7 százalék volt, 2006-ben 65,9, 2007-ben már 67 százalék, 2008-ban 73 százalék, 2009-ben 79,8 százalék, meg 2010-ben 82,2 százalék volt. Ehhez képest a ciklusban reméljük, hogy 70 százalék körülire le tudjuk vinni. És akkor feláll Józsa István, és elmondja, hogy mennyi adósságot halmoztunk fel. Hát kérem szépen, arcátlanság, komolyan mondom!

De rátérve a jövő évi költségvetésre, és itt főleg az LMP-nek meg a DK-nak mondanám a Paks Atomerőművel kapcsolatban. Nagyon örülök, hogy választókerületemben 113 milliárd forint jelenik meg a Paks II. atomerőmű bővítése kapcsán kiadásként. Azt állítják, hogy az atomerőmű egy örült ötlet. Tessék már megmondani... - mindenki támogatja a zöldenergiát, nagyon-nagyon fontos a nap, a szél, a geotermia és még sorolhatnám az egyéb megújuló energiaforrások térnyerését. Ez nagyon-nagyon fontos dolog.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De mondják már meg nekem, mivel több mint 8600 óra van egy évben, a Nap 2 ezer órát süt, a szél is 1500-2000 órát fúj, októbertől márciusig gyakorlatilag nincs Nap, ami termelne a fotovoltikus nap-elemekben áramot - mivel kívánnak elektromos áramot termelni? Kiket támogatnak önök? Én megmondom: a gázlobbit. Ugyanis hiába építenek áramot termelő zölderőműveket, amikor annak nincs teljesítménye, akkor vagy gázzal, vagy szénnel kell ezt megoldani. Tehát dupla erőműveket kell létrehozni, ha nincs atom. Miről beszélnek? Valaki ezt már gondolja végig, hogy miről beszél!

Most önök az atomerőművet akarnák ellehetetleníteni, de higgyék el, itt baj lesz, amikor Európában, főleg Kelet-Európában leállnak a lignit- és a feketeszén-erőművek. Az időm sajnos lejárt, még sok mindent tudtam volna mondani.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. További jó költségvetési tárgyalást kívánok. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, az MSZP részéről.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Igazából kár volt képviselőtársam hozzászólása, a beszédében mintegy 9 percet áldozni erre a szubjektív történelemórára, amelynek keretében egyébként rendkívül ügyes precizitással, és ezért elismerésemet fejezném ki, mondta el a Fidesz-kommunikáció és Kubatov által legyártott blablákat, amiket itt hallottunk. Ha megengedi a kritikámat talán ezzel kapcsolatban, egy dolog kimaradt, hogy Gyurcsány a hibás, ezért csak 4-es fölét tudnék adni önnek, de azt gondolom, lehet még hová fejlődni.

Azt gondolom azonban, hogy akár saját magamat ismerve, aki gyakran jár a békási piacon, az embereket körülbelül annyira érdekli ez a blabla, mint macskát a vasárnap az Orbán-kormány garázdálkodásának ötödik évében. Azt gondolom, helyesebb lett volna, ha ebben a beszédben a 9 percet nem a kommunikációs feladvány 4-es fölé való megoldására és 1 percet Paks védelmére fordít képviselőtársam, hanem akár, mondjuk, fordítva csinálta volna. Szerintem ennek mindenki jobban örült volna, akár a paksiaiak is.

Ezzel szemben én a nemzetpolitikai részről szeretnék beszélni. Engedjék meg, hogy talán egy pozitív megnyilvánulással kezdjem a beszédemet. Az előző évi költségvetés során javasoltam a határon túli műemlék-felújítási program keretösszegének növekedését, javasoltam a határon átnyúló agrár- és környezetvédelmi feladatok támogatási összegének növelését, és javasoltam a külhonban szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelempótlékának növelését is. Ezt a javaslatomat, az MSZP akkori javaslatait önök nem támogatták, ám ebben a költségvetésben mégiscsak szerepel. Azt tudom mondani, ezúttal köszönöm, hogy az általam jónak tartott célokat, egy év késéssel ugyan, de mindenképpen támogatásra méltatták. Ez mindenképpen előnye ennek a költségvetésnek nemzetpolitikai szempontból.

Ami hátránya, azt gyakorlatilag minden nemzetpolitikai előterjesztés kapcsán elmondjuk. Ha valaki a költségvetés sorai között nemzetpolitikát mint önálló előirányzatot keresne, akkor látja, hogy ilyen nem talál, hiszen számos helyen elszórva találhatók ezek a költségvetési pontok. Ez nagyban megnehezíti az átlátható vizsgálatát ennek a költségvetési alrendszernek, és a transzparenciáját is ennek a rendszernek. Mindig elmondjuk, hogy szükségesebb lenne egy egységesebb szabályozásra, egységesebb

államigazgatási keretre ennek a területnek. Ezt soha nem méltatják.

Néhány javaslatomról, az MSZP néhány javaslatáról hadd beszéljek önöknek ezen a plénumon! Mindenképpen fontosnak tartjuk a Miniszterelnökség nemzetpolitikai tevékenysége támogatásának növelését. Javasoljuk, hogy az 1,2 milliárd forintról 1 milliárdra csökkentett előirányzatot növeljék meg, a terhe pedig ennek a Nemzetstratégiai Kutatóintézet. A Nemzetstratégiai Kutatóintézet, azt gondolom, lassan már a politikai humor részévé kezd válni.

A róla szóló törvényjavaslat (*Sic!*) szerint a kutatóintézet feladatai: a magyarság kiemelkedő szellemi, kulturális és tudományos eredményeinek, hagyományainak, valamint társadalmi és gazdasági helyzetének elemzése, kutatása, azok koordinációja, valamint a társadalmi és gazdasági tér fejlesztése és a határokon átnyúló nemzeti összetartozás erősítése érdekében a magyar nemzeti erőforrásaink kutatása, elemzése és azok koordinációja. Nos, ez az, amiről nem szól a kutatóintézet. Ilyen munkát nem végez, ellentétben székely bált szervez, mangalicafesztivált támogat, és románoktatást szervez.

Mangalicafesztivált nagyon fontos volt szervezni, hiszen itt Szász Jenő igazgató úr azzal indokolta a fesztivál támogatását, hogy a mangalicára mint, nem tudom, entítésra talán, a román állam rá kívánta tenni a kezét, és most a mangalicafesztivál szervezésével jól megakadályoztuk. Azt gondolom, hogy erre azért itt semmi szükség nincs. Amikor rákérdeztünk, hogy hol vannak azok a kutatások, amiket a kutatóintézet végez, akkor azt a választ kaptuk, hogy ezek titkosak, mert az ellenség keze ide is be akarja tenni a lábát, és el akarja ezeket olvasni.

Igazából azt lehet mondani, hogy ezekhez a kutatásokhoz halandó ember nem nagyon tud hozzájutni. Ha valaki veszi a fáradságot, és felregisztrál az intézmény honlapjára, akkor a kutatások címét kaphatja meg, de a kutatásokat magukat nem. Erre semmi szükség nincs. Azt javasoljuk, hogy ezt a pénzt fordítsák valóban nemzetpolitikai tevékenységre, és az államtitkárság, aminek az a feladata, hogy ezekről döntsön, ossza szét, ahogyan ezt ő szeretné. Azt gondoljuk, ez nem egy rosszindulatú javaslat, hiszen a kormánynak adunk lehetőséget arra, hogy a saját forrásaival helyesen gazdálkodjon.

(14.10)

Csökken a határon túli köznevelési feladatok támogatása, illetve a határon túli egyházi köznevelési intézmények fejlesztésének támogatása is. Mi módosítani javasoljuk ezen előirányzatokat.

Továbbra sem megoldott az oktatási-nevelési támogatások kérdése. Immár harmadik éve csökkentett összeget kapnak a határon túli családok, eközben például Orbán Ráhel kedvenc szakácsversenyét több mint 614 millió forinttal támogatja a kormány. Azt

gondolom, ebben a dologban talán az elmúlt nyolc évezt is hagyhatjuk, hiszen a kedvezménytörvény 2002-es hatálybalépését követően igazából egy 22 400 forintos támogatásról beszélünk, és ezt a Fidesz-kormányzat csökkentette 17 200 forintra. Olyannyira gyorsan tette ezt, hogy gyakorlatilag még a pályázati kiírást sem sikerült módosítani egészen az elmúlt évig, a pályázati kiírásban 22 400 forintos támogatás szerepelt, ám a pályázók csak 17 200 forintot kaptak. A mi rendszerünkben ez a támogatás egy felülről nyitott pályázati forma volt, amelyben a szükséges mértékben a költségvetés a 22 400 forintos támogatást biztosította a pályázóknak. Most is azt javasoljuk, hogy felülről nyitott legyen a rendszer, és amennyiben elég pályázó van, úgy a teljes összeget fizessék ki számukra.

A kormányzat azt mondta és folyamatosan ezzel takarózik, hogy átalakítja a rendszert. Már egy éve beszél arról a kormányzat, hogy átalakítja az oktatási-nevelési támogatások rendszerét. Jelzem ez ügyben, hogy az MSZP folyamatosan partner abban, hogy erről az átalakításról beszéljünk. Erre az államtitkárság ígéretet is tett, de gyakorlatilag sem a koncepciót nem láttuk, sem pedig ilyen előzetes kommunikáció nem történt. Ez már a második év, hogy beszélnek arról, hogy átalakítják a nevelési-oktatási támogatások rendszerét, de ez nem történik meg, a pénzt viszont nem fizetik ki. Gyakorlatilag az írásbeli kérdéseimben folyamatosan firtattam azt, hogy ezeket az összegeket - amelyekkel adós a kormány, hiszen a pályázók számára 22 ezer forintot meghaladó összeget írtak ki, és ehhez képest 17 200 forintot fizettek ki - mikor fizetik vissza. Erre azt a választ kaptam, hogy soha, hiszen ezt a pénzt nem kötelesek odaadni a pályázóknak.

Végül, utolsósorban szeretnék beszélni a Határtalanul-programról, amely szívemhez rendkívül közel álló program. Ennek célja a határon túli magyarsággal kapcsolatos ismeretek bővítése azáltal, hogy lehetőséget biztosítunk arra, hogy magyarországi és külföldi fiatalok közötti kapcsolatok alakuljanak ki, hogy osztálykirándulásra menjenek a külföldi területekre a magyar iskolákból. 2014-ben 1,5 milliárd forint volt erre, idén pedig 1,2 milliárd forintra csökken ennek a programnak a támogatása akkor, amikor egyébként azt láthatjuk, hogy jelenleg sem elég a pénz arra, hogy mindenki elmenjen a külföldi vidékek meglátogatására, akik szeretnének. Az MSZP azt javasolja, hogy ez az összeg növekedjen.

Összességében elmondható, hogy a nemzetpolitikai területen néhány előrelépés történt, több esetben az MSZP korábbi javaslatainak az önként által való beépítésével, ezzel együtt azonban egy átláthatatlan, nagyon szétaprózott intézményrendserről beszélünk, ahol a források elköltésére való rálátásra gyakorlatilag nincsen mód. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Most Völner Pál képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Korszaváltás előtt áll a magyar közlekedésfejlesztés, hiszen a 2014 és 2020 közötti európai uniós költségvetési időszakban, szemben néhány korábbi kormány által megkezdett projekttel már csak olyan fenntartható közlekedési beruházások valósulnak meg, amelyek hosszú távon is hozzájárulhatnak a magyar gazdaság versenyképességének növeléséhez.

Hazánkban a reformkor óta nem tapasztalt lendületben van a közlekedésfejlesztés. A 2010 óta eltelt időszak a magyarországi közúthálózatok és az azzal összefüggő infrastruktúra rég nem látott fejlődését hozta. A kormány által elfogadott nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégia, valamint az Európai Unió új 2014-2020-as pénzügyi ciklusa közlekedésfejlesztési szempontból rendkívüli potenciált hordoz. 2014 és 2020 között az integrált közlekedésfejlesztési operatív programban és az európai hálózatfejlesztési eszközökből a magyar közlekedésfejlesztésre jelentős összegek állnak rendelkezésre, amit további források egészítenek ki.

Az országos fejlesztési és területfejlesztési koncepció regionális összekötő hídként definiálja Magyarországot, amelynek adottságai komoly jövőbeni fejlesztési lehetőségeket jelentenek. Hazánk földrajzi elhelyezkedésének előnyeit kihasználva összekötő kapocs lehet a kontinens északi és déli, keleti és nyugati része között, transzkontinentális léptékben pedig az ázsiai áruforgalom szempontjából tehet szert megkerülhetetlen közvetítő szerepre.

Az elmúlt néhány évtized gazdasági átalakulásának következtében két jelentősebb ipari tengely alakult ki hazánkban. Az egyik a nyugati országrészen végighúzódó járműipari tengely, amely az utóbbi évtizedben Kelet-Közép-Európába átstrukturált európai autópálya hatását mutatja. A Nagyszombat-Pozsony vonalat követve markáns szerepe van Győrnek, illetve a Szentgotthárd-Szombathely-Zalaegerszeg-Nagykanizsa térségnek. A térségnek emellett erős kapcsolata van az adriai kikötőkkel is. A másik jelentősebb tengely az ország keleti felén megjelenő nehézipari tengely, amely a Kassa-Kazincbarcika-Miskolc-Tiszaújváros vonalat folytatva a Nyíregyháza-Debrecen-Nagyvárad gazdasági innovációs térségig tart.

A magyar gazdaság további versenyképességének javítása érdekében ezért a következő években kiemelt jelentőségűek lesznek a regionális kapcsolatokat erősítő közlekedési beruházások. A kormány elkötelezett amellett, hogy 2018-ra az összes megyeszékhely elérhető legyen kétszer két sávú autópályán, miközben autópályáink minden irányban elérjük az országhatárt.

A tervezett közúti projektek során 600 kilométer új úthálózat épül az országban 1500 milliárd forint kiadásból, ebből 1100 milliárdot az autópálya- és gyorsforgalmiút-fejlesztésekre fordítanak. A helyközi közösségi közlekedés fenntarthatósága érdekében mind a vasúti pályahálózat üzemel-

tetésére, amely 74,1 milliárd forintot jelent, mind a vasúti és autóbusszos helyközi személyszállítási szolgáltatások végzésére 195,5 milliárd forintos, a 2015. évet meghaladó mértékű költségterítési finanszírozást tartalmaz a költségvetési törvényjavaslat. A kiadási előirányzatok együtt megfelelő fedezetet biztosítanak a közlekedési társaságok működtetésére.

Mindezeket túlmenően 60,2 milliárd forint forrás jut az országos közúthálózat megfelelő színvonalú fenntartására és működtetésére, ami közel 4 milliárd forinttal több, mint az idei évben. Emellett jövőre 160 milliárd forintot fordíthatunk a kiemelt közúti fejlesztésekre a költségvetésből.

A közlekedés fejlesztése a 2014-2020-as uniós pénzügyi ciklusban a gazdaság élénkítését, a versenyképesség növelését, a foglalkoztatás bővítését szolgálja, az időszak egyik nagy nyertese pedig a vasút lehet. A kormány kiemelten kezeli a hazai vasút fejlesztésére irányuló beruházásokat, bizonyítja ezt az elmúlt években vasútfejlesztésre fordított közel 800 milliárd forint. A kormányzat stratégiai partnerként tekint a MÁV-ra, és elkötelezett a vasút-társaság fejlesztése mellett. A MÁV korábban veszteségesen működött, és inkább kötelező teherként nehezedett az állam vállára, ám mára a helyes lépésekkel sikerült a visszajára fordítani a folyamatot, a vasút versenyképes utazási és szállítási eszközzé vált. Ezt mi sem szemlélteti jobban, mint hogy 2010 óta folyamatosan nő az utasok száma a személyszállító vonalakon, és 3 millió tonnával nőtt a vasúton szállított áruk mennyisége.

A vasút versenyképességének további erősítése érdekében olyan projektek indulhatnak meg rövidesen, mint például a Püspökladány és Debrecen közötti szakasznak az óránkénti 160 kilométeres sebesség elérését lehetővé tevő felújítása. Az elmúlt években jelentős előrelépést értünk el a hazai infrastruktúra-fejlesztés terén, de még számos feladat áll előttünk, hogy az évtizedes mulasztásokat pótolni tudjunk. Ezért különösen fontos, hogy a most kezdődő költségvetési ciklusban rendelkezésre álló forrásokat milyen hatékonyan tudjuk felhasználni.

A 2016. évi költségvetés ezen az úton indul el számos olyan beruházással, amely mindannyiunk hétköznapjait kényelmesebbé teheti. Ezért javaslom a költségvetés elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót, a Jobbik részéről.

(14.20)

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sok mindent hallhattunk itt a költségvetésről, én ki fogok emelni egy-két olyan területet, amit különösen érzékenyek, különösen támogatandónak tartanék, vagy esetleg bizonyos esetekben el fogom mondani, hogy mire nem kellene költeni, és a költségvetésben megtalálható.

Először is viszont el kell mondanom, ami elhangzott már többször előttem, hogy a költségvetés benyújtása elég furcsa és nehezen magyarázható, vagy csak politikai indokokkal magyarázható véleményem szerint, és erre rájön az a körülmény is, hogy az eddigi évektől - vagy azon évtől, amikor esetleg korábban került betérjesztésre a költségvetés - eltérően most még egyéb törvényeket is tárgyal az Országgyűlés. Ez nagyon nehézzé teszi a működéset. Például délelőtt a Belügyminisztériumban kellett lennünk egy ötpárti egyeztetésen, miközben itt a költségvetési vita zajlik, és módosító javaslatoknak a benyújtása, a költségvetéssel való foglalatosság mellett nagyon komoly témáknak a tárgyalása, ez nem feltétlenül elégans.

De azt is el kell mondanom, hogy a kormány úgy kéri a parlamenttől gyakorlatilag a felhatalmazást a jövő évi költségvetésre, ami a jövő évi közpénzek kezelését jelenti, hogy az elmúlt évről nem kapta meg ugyanazt a felmentést, magyarul: a zárszámadás végrehajtását nem láthattuk, és a parlament nem is szavazhatott róla. Ezt egyébként nem csak mi mondjuk, a Költségvetési Tanács véleményében is szerepel, én ezt a néhány mondatot önöknek felolvastam, hogyha esetleg valaki ezen átsiklott volna. „A Költségvetési Tanács a korábbi évek költségvetéseinek véleményezésétől eltérően nem vehette figyelembe a zárszámadásról szóló törvényjavaslatban foglaltakat, mivel azt a kormány a költségvetési törvényjavaslat benyújtásához képest később terjeszti az Országgyűlés elé.” Emellett a Költségvetési Tanács ebben az évben sokkal kevésbé tudott építeni a költségvetés bevételeinek és kiadásainak bázisidőszaki adataira, ami azt jelenti, hogy nem látjuk az előző évnek a teljesülését, és azt sem látjuk, hogy az idei év hogyan alakul, vagy amit látunk, az csak néhány hónap.

Tehát ebben a formában nehéz valódi, valós véleményt nyilvánítani a költségvetésről, és egyébként az előterjesztés formátuma, ahogy önök a jövő évre vonatkozó számokat beömlesztik ebbe a költségvetésbe, és nem írják mellé - ez egyébként tavaly is így volt -, hogy ez a tárgyévben hogyan alakul, illetve az előző éveknek mik voltak a számai, ez így nagyon nehezen összehasonlíthatóvá teszi.

Rátérve a költségvetés egyes számaira, a Költségvetési Tanácsot idézve továbbra is, a Költségvetési Tanács is szükségesnek tartotta a figyelemfelhívást - ez egyébként tavaly is megtörtént -, hogy az a 93 milliárd forint, ami az egyéb értékesítési és hasznosítási bevételek sor alatt szerepel, és nem tudjuk, hogy pontosan mit takar, mit szeretne értékesíteni a kormány, vagy milyen hasznosítási bevételeknek a teljesülése kapcsán szeretné ezt a 93 milliárd forintot előteremteni, ez egy nagy kérdés és egy komoly összeg, közel 100 milliárd forint esetében aggályokat is ébreszt.

De továbbmenve, és a tényekre ráfordulva, itt a bíróságról, ügyészségről, igazságszolgáltatásról szeretnék néhány gondolatot beszélni. Örülünk, hogy egy folyamatos tendenciaként nőttek a bíróságokra

és az ügyészségekre fordított költségek, de még mindig a bírának a fizetése - az ügyészeké is egyébként, de a bíraké még inkább - nagyon messze van nem-hogy az európai átlagtól, hanem attól, hogy legalább sereghajtók lehessünk Európában. Ha önök azt gondolnák, hogy biztosan itt a keleti blokkban azért mások jobban állnak, az, hogy Magyarországon egy pályakezdő bírónak a fizetése 17,5 ezer euróra rúg, és most ugyanez Németországban, ami egyébként egy közepes érték, 41 ezer eurót jelent, de hogyha a horvátokhoz hasonlítjuk, ott is 29 ezer euró, a csehknél 26 ezer euró, a szlovákoknál 29 ezer euró, és maximum a szerbekkel vagy egyéb balkáni államokkal lehetünk partiban.

Ezt mindenképpen rendezni kell, és egyébként én hozzáteszem, hogy azt sem tartom jónak, hogy minden esetben az ügyészek és a bírák fizetése együtt kell hogy mozogjon. Úgy gondolom, hogy a bírakon nagyobb súly van, nagyobb terhelés van, és a bírának a függetlensége és a bírának az ügyintézés, az ítélezése egy magasabb illetményt is indokol. Nagyon szeretnénk, hogyha sorozatos emelésekkel megvalósulna, hogy közelíthessünk az európai átlaghoz, és egyébként a bírósági ügyintézők esetében meg talán még rosszabb a helyzet.

Találunk egy olyan sort, hogy a jogászképzés színvonalának emelését célzó programok, 500 millió forint. Nagyon jó, hogy ilyen van, csak nem tudjuk, hogy ez micsoda, hogy ezt mire és hogyan fogják elkölteni. Egyébként egy módosító javaslatot szintén igazságszolgáltatási tárgykörben benyújtottunk, az a lényege, hogy ha valakinek megítélnek egy kártérítést, mondjuk, egy bűncselekmény áldozataként, és nem tudja behajtani az elkövetőn, akkor az állam legalábbis előlegezze meg neki ezt, és utána az állam próbálja meg az elkövetőtől behajtani.

Volt már számtalan javaslatunk, törvénymódosítási javaslatunk is, hogy a sorrend cserélődjön meg. Hogyha lefoglalt vagyona van az elkövetőnek, akkor először a sértett vagy a sértettnek a hozzátartozói - hogyha ő, mondjuk, elhalálozott - kaphassák meg az őket illető megítélt kártérítéseket, és az állam utána próbálja meg a bűnügyi költségeket behajtani, akár több évtizeden keresztül, hogyha így sikerül neki, de ne tolakodjon oda a sértettek elé. Ezt eddig mindig leszavazták, akkor most itt egy olyan javaslatot teszünk, hogy legalább első körben 100 millió forintot, de egyébként emelhető ez a költség - sokkal fontosabb, mint a jogászképzésnek a támogatása. Jogi egyetemek vannak, el tudják ezt a képzést látni, viszont az, hogy valakinek megítélnek egy támogatást, egy kártérítést, és nem tud ahhoz hozzájutni, ez egy sokkal fontosabb kérdés.

Az időszúke miatt továbbhaladva a honvédségi kiadásokra, örülünk neki természetesen, hogy volumenében nőnek a honvédségre költött források, viszont az, hogy például az afgán nemzeti biztonsági erők támogatására közvetlenül 115 millió forintot fizetünk, ez eltűzött. Hogyha olyan jól sikerült az afganisztáni misszió, ahogy azt önök meg egyébként

külföldi szövetségeseink is elmondják, akkor ne nekünk kelljen 115 millió forintot, még ha ez nem is tűnik soknak, de közvetlenül kifizetni ahhoz, hogy működni tudjanak.

Aztán hozzájárulás az EU költségvetéséhez: ezt most csak azért szeretném elmondani, mert legyen világos, hogy évente több mint 313 millió forintot fizetünk ki mindannyiunk zsebéből az EU felé. Persze lehet azt mondani, vannak olyan tételek, amit közvetlenül a britek, Ausztria, Dánia, Hollandia, Svédország felé, ezeket időszükében nem fejteném ki, de a lényeg az, hogy amikor a bejövő pénzekről beszélünk vagy azokról a pénzekről, amiket várunk pályázatokon keresztül, akkor beszéljünk arról is, hogy körülbelül 2200 milliárd forint az, amit hét év alatt kifizetünk mindannyiunk adójából az EU felé, és persze azt lehet mondani, hogy viszont 12 000 milliárd forint bejön elméletileg. Persze, ennek csak egy részét tudjuk lehívni, és amiket le tudunk hívni, azt sem mindig arra, ami kellene, és ami viszont befolyik, annak is a jó része korrupcióval terhelt.

Tehát hogyha ezeket levonnánk, akkor lehet, hogy a valódi nemzetgazdasági haszna ennek a 12 000 milliárd forintnak a töredéke lenne és veteckedne a közvetlen befizetéseinkkel. Persze, a jövőben a kormány azt ígéri, hogy az EU-pályázatok 60 százalékát gazdaságfejlesztésre, munkahely-támogatásra tudják költeni. Ennek örülünk, csak hogyha ez meg is fog valósulni, akkor még boldogabbak leszünk, mert egyelőre ezek csak a tervek, de legalább itt azt lehet mondani, hogy az eltökéltség a számok alapján legalább a szavak szintjén megjelenik.

Aztán fel szeretném hívni a figyelmet néhány érdekes költségvetési sorra. Azt találtam a költségvetés böngészése közben, hogy azoknál a tételeknél, azok az előirányzatok, amelyek módosulhatnak minden további döntés nélkül, tehát el lehet tőlük térni, azok között vannak persze indokolt tételek, az államot terhelő különböző kártérítéseknek a megfizetése, ezeknél meg is értem, hogy ott nem lehet feltétlenül ezt előre meghatározni, de egy Miniszterelnökség alá sorolt céltartalékok cím alatt található különféle kifizetések, 6 milliárd forint is ebbe a körbe tartozik, amit korlátlanul ezek szerint át lehet lépni, még kormányzati döntés sem kell hozzá.

Én nem tudom meghatározni, hogy a különféle kifizetésekbe... - valószínűleg azért van így megfogalmazva, hogy bármi beleférhessen, de hát azért ezt betenni egy olyan körbe, ami gyakorlatilag bármilyen gond nélkül módosulhat, szerintem egy kicsit cinikus és nem is megalapozott.

(14.30)

A végén el szeretném mondani azt is, hogy lehet arról beszélni, hogy a keményen dolgozó kisemberek költségvetését terjesztették elénk, de azért meg kell nézni azt is a makroszámokon való ujjongás mellett, hogy az egy főre jutó GDP Magyarországon még

mindig csak annyit eredményez, hogy tartósan utolsók vagyunk a visegrádi államok közül, pedig nem volt ez mindig így. Tehát az öröm csak korlátozott ebben a körben is, elhúztak mellettünk a környező országok. Illetve a magyar munkások bére sajnos még egynegyedét sem teszi ki az osztrák vagy német munkásokénak, viszont az államtitkárok és a helyettes államtitkárok száma soha nem látott mértékben növekedett, több mint 50 államtitkárral és több mint 100 helyettes államtitkárral működik a kormány. Ez például, úgy gondoljuk, hogy nem indokolt, és a kormánynak a megszorításokat önmagán kellene kezdenie.

Úgyhogy úgy gondolom, ezek a vitaindító számok az önök számára mindenképpen elgondolkodtatóak kellene legyenek, és ezt a költségvetést most vissza kellene vonni, és vissza kellene hozni ősszel jobban átgondolva, az ellenzékkel megfelelő módon egyeztetve, mert higgyék el, mi érdekeltek vagyunk abban, hogy Magyarország sikeres legyen, érdekeltek vagyunk abban, hogy a jövedelmek elosztása megfelelő legyen. Nem vagyunk ellendrukkerek.

Persze, elősegíthetik önök azt, hogy a Jobbik mielőbb kormányra kerüljön, és ilyenformán ezt lehet egy célnak tekintetni, de mivel úgy gondolom, hogy önök nem ezt akarják, ezért a javaslatunkat is jobb lenne jobban megfontolni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Répássy Róbert államtitkár úr jelentkezett szólásra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Staudt Képviselő Úr! Eredetileg arra készültem, hogy egy hosszabb felszólalásban beszéljek az igazságszolgáltatás költségvetéséről, de mivel a képviselő úr most érintette ezt a témát, úgy gondolom, az a helyes, ha most beszéljük meg, legalább akkor azok vannak jelen, akiket érdekel is ez a téma.

A bíróságok költségvetési támogatása 2010-ben - amely még a 2009-ben elfogadott költségvetési törvény alapján került meghatározásra - 64 milliárd 915 millió forint volt. Ez a 2016-os költségvetésben 90 milliárd 529 millió forint. Tehát öt év alatt közel egyharmadával nőtt a bíróságok költségvetése. Ebben az évben is, tehát a folyamatban lévő költségvetési évben is 87 milliárd forint a bíróságok költségvetési támogatása. 2010-ben 46 milliárd forint volt a személyi juttatásokra fordítható összeg, 2016-ban ez 53 milliárd forint, tehát a személyi juttatások is - igaz, valószínűleg a létszám emelkedésével párhuzamosan - növekedtek a bírósági fejezet költségvetésében.

Nagyon jelentős különbség van a dologi kiadások tekintetében is. 2010-ben még 10 milliárd forint volt a bírósági fejezet dologi kiadása, amelyek között nyilván a beruházásokat is feltüntették; azért gondolom, mert ebben az évben már külön feltüntetésre

kerül egyes beruházás. A 10 milliárdhoz képest a 2016-os költségvetési törvény tervezetében több mint 15 milliárd forint a bírósági fejezet dologi kiadása.

Az ügyészségi fejezet költségvetési számaikat is érdemes összehasonlítani. 2010-ben 28 milliárd 448 millió forint volt az ügyészség költségvetési támogatása. Ez 2016-ban 39 milliárd 779 millió forint, tehát majdnem 10 milliárd forinttal több az ügyészség támogatása; itt meg is haladja az egyharmados növekedést a támogatásnövekedés öt év távlatában. Itt is jelentős egyébként a személyi juttatások növekedése, és ugyanígy a dologi kiadásoké is.

Tehát azt kell mondjam, hogy az ön által elmondott, egyébként valós tények, amelyek az igazságszolgáltatásban dolgozók bérhelyzetét jellemzik, a bírósági költségvetés és az igazságszolgáltatás egészének költségvetéséből nem feltétlenül következnek. Tehát inkább azt mondanám, hogy miközben nőtt a bíróság és az ügyészség személyi állománya, ezzel együtt nem nőtt olyan mértékben az igazságszolgáltatásban dolgozók jövedelme. Hozzáteszem, hogy jelenleg éppen az Országgyűlés előtt van egy törvényjavaslat, amely július 1-jétől emeli az igazságügyi alkalmazottak illetményét - elsősorban a fogalmazói és a titkári béreket - 10 százalékkal; erre emlékszünk, mert együtt vitattuk meg ezt a törvényjavaslatot.

Tehát azt hiszem, hogy az Országgyűlés egyre többet fordít az igazságszolgáltatásra, és emellett, hogy egyre több pénzt fordít az igazságszolgáltatásra, természetesen az igazságszolgáltatás beruházási összegei is nőttek. Több bírósági épület felújítása, sőt akár új bírósági épület építése is folyamatban van. Ez 2010 előtt nem volt jellemző. 2010 előtt legalább 4-5 éven keresztül azzal szenvedett az igazságszolgáltatás, hogy csak nagyon kis bíróságokat tudtak felújítani, mert olyan kis bírósági épületekre jutott felújítási összeg, most pedig már kifejezetten nagy, több ezer vagy akár tízezres nagyságrendű állampolgárt ellátó bíróságok felújítására is pénzt biztosít a költségvetés.

Tehát azt kérem, hogy ezzel együtt értékeljék az igazságszolgáltatás költségvetését. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most Soltész Miklós államtitkár úrnak adom meg a szót, a KDNP részéről.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar nemzet, országunk szempontjából nagyon nagy jelentőséggel bír egyrészt az egyházak jelenléte, másrészt a civil szervezetek jelenléte és működése, harmadrészt - nem utolsósorban - a nemzetiségek munkája akár itt az Országgyűlésben, akár szerte az országban. Éppen ezért a magyar kormány, illetve a költségvetés is, és hozzáteszem, a Fidesz- és a KDNP-frakciók is úgy döntöttek már az elmúlt években is, hogy folyamatosan emeljük és

támogatjuk ezen területek munkáját, lehetőségét és tevékenységét.

Így történt ez a 2015-ös költségvetés kapcsán is, amikor is, ha csak azt nézzük meg, hogy a civil szervezetek több mint 2 milliárd forinttal többől gazdálkodhatnak idén, mint az előző évben, ha azt nézzük, hogy a nemzetiségek több mint 2 milliárd forintot kaptak támogatásként ebben az évben, illetve hogy egyházaink a nagyberuházásaik folytatásához, illetve befejezéséhez is több milliárd forint plusz költségvetési támogatással számolhattak, akkor ez mindenképpen egy pozitív folyamat volt az elmúlt évek során és az idei költségvetésben is. Ezt a folyamatot a jövő év sem módosítja, akasztja meg, sőt folytatjuk a támogatás emelését. Ha azt nézzük, hogy ezen a területen 12 százalékkal nő a terület költségvetése, akkor az mindenképp hatalmas nagy eredmény.

Én itt két területet emelnék ki mindenképp. Kiemelném egyrészt az egyházak életét, másrészt pedig a nemzetiségek támogatását. Az egyházakét azért fontos és azért szükséges kiemelni, mert túl azon, amit a hitéleti tevékenységükkel ők tesznek, hitéleti tevékenységük részeként sok százezer vagy millió embernek átadnak, emellett olyan plusz társadalmi feladatot vállalnak át szerte az országban, amelyre óriási nagy szükség van, és hozzáteszem, óriási nagy lehetőséget is biztosítanak a rászorultak, illetve a gondozók-gondozottak számára a jelenlétükkel. Ilyen az oktatási területen, a szociális területen, azon belül az idősellátásban, a fogyatékosellátásban vagy bármilyen más területen a tevékenységük, a gyermekvédelem területén az egyházak tevékenysége.

Azt gondolom, ezek azok a feladatok, amelyek mindenképp a társadalom teljes egészét szolgálják, a társadalom egészét segítik, éppen ezért egyházaink azokat a támogatásokat, amelyeket eddig is megkaptak, ugyanolyan mértékben vagy pedig nagyobb mértékben meg fogják kapni a jövőben is.

Hadd emeljek ki itt néhány dolgot! Túl azon, hogy folytatódnak azok a nagy egyházi beruházások, amelyek érintik a katolikus, a református, a görög katolikus egyházat is, egy külön tétel bekerült a költségvetésbe, ez nem más, mint a Győri Evangélikus Egyház Insula Lutherana fejlesztése.

(14.40)

Egyedi támogatás, hatalmas, nagy beruházás, évtizedek óta elmaradt fejlesztés pótlása ez.

Kiemelném a támogatások emelése közül, hogy minden egyes magyarországi kistéleplést érint, az 5 ezer lakosnál kisebb településeken szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelempótlékának az emelését. Aki kicsit ismeri ezt a területet, tudja, hogy 2010 előtt nagyon kevés volt ennek a területnek a támogatása, az elmúlt évek során a második Orbán-kormány támogatta és emelte meg itt a lehetőségeket, de a jövő évben még további támogatásemelésre lesz lehetőség, 34 száza-

lékkal fog emelkedni a jövedelempótlék. Ez annyit jelent, hogy 500 millió forinttal növeli, támogatja vagy fogja támogatni a tervezetben a költségvetés az egyházaknak a kisebb településeken való tevékenységét.

Hozzá kell tennem azt is, hogy amikor egyházakról beszélünk, az egyházak nemzetpolitikai feladatait, magyarságmegtartó erejét is kell figyelni, és egyben támogatni és segíteni. Ezért fontos a magyar költségvetés számára is, hogy az előző jövedelempótlékhoz a küllhoni szolgálatot teljesítő papok, lelkészek támogatását megduplázzuk. Ez a kétszeresére fog emelkedni a jövő évtől fogva, ami még inkább segíteni fogja az ő helyben maradásukat, fogja segíteni azt a küzdelmet, ami a magyarság megmaradása érdekében történik. Ez mindenképpen fontos, főleg a szórányletelepüléseken, főleg ott, ahol kevesebb magyar él már együtt, de mégis a megmaradásért küzdenek.

Mindenképpen fontos kiemelni, hogy az egyházi épített örökségvédelemnek, amelynek eddig is nagyon nagy eredményei voltak, amelyből nagyon sok templom, nagyon sok közösségi ház megújult, annak a támogatása is a következő évben növekedni fog.

Tisztelt Országgyűlés! Hadd emeljem még ki itt a változások között a nemzetiségek szerepét, feladatát és a támogatásuk emelését. Szeretnék köszönetet mondani mindenképpen a parlamenti szószólóiknak és a országos nemzetiségi önkormányzatoknak is, hiszen az ő munkájuk segítségével a közös együttműködés eredménye az, hogy a jövő évben is 2 milliárd forinttal fog növekedni a támogatásuk. Ez azt jelenti, hogy két év alatt tulajdonképpen megduplázódott a nemzetiségek támogatása. Ez fontos az ország szempontjából is, hiszen mindannyian élünk nemzetiségek között, vagy mi magunk között, rokonságunkban vannak nemzetiségek, és az ő nyelvük, az ő kultúrájuk megmentése, fennmaradása érdekében fontos, hogy ezt a támogatást megkapják, amelyet részben a nemzetiségi önkormányzatok a települési és területi önkormányzatok területén tudják felhasználni, jórészt fel tudják használni az épített örökség területén, ami nagyon fontos, és mindenképpen nagyon fontos, hogy fel tudják használni a különböző programjaik szervezésére, akár táboroztatásra, akár kulturális programok megszervezésére is.

Azt gondolom, hogy ezen a területen Magyarország példát mutat a környező országok támogatása irányába, példát mutatunk a nemzetiségpolitikánkon belül, és egyben kihat ez a nemzetpolitikánkra is, hiszen azért nagyon sok olyan nemzetiségi önkormányzat van, akik anyaországaikkal felvéve a kapcsolatot sokkal inkább segítik az ottani magyarság megmaradását azzal, hogy az itteni üzenet eljut hozzájuk, pozitívan állunk hozzájuk, és sokszor ez pozitívan vissza is csatolódik.

Köszönöm egyrészt mindazok munkáját, akik akár a Nemzetgazdasági Minisztériumon belül a költségvetésben ezt a lehetőséget biztosították számunkra. Köszönöm a nemzetiségeknek, egyházak-

nak és civil szervezeteknek az idej munkáját is, és még egyszer arról tudom biztosítani őket, hogy az a 12 százalékos emelkedés, ami ezt a területet fogja szolgálni, még inkább erősíteni fogja az ő életüket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Szél Bernadett képviselő aszszonyának adom meg a szót, az LMP részéről.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt rátérek a konkrét költségvetésre, szeretném egy kicsit felidézni azt, amit valamivel több mint egy évvel ezelőtt mondott miniszterelnök úr a magyar-arab gazdasági fórum előtt.

A kormányfő szó szerint azt mondta, hogy Magyarországon azért érdemes befektetni, mert a minőségéhez képest meglepően olcsó a magyar munkaerő, a magyar munka törvénykönyve pedig rendkívül rugalmas. Magyarul, az ország miniszterelnöke azzal házalt a keleti nyitás során az arab üzletemberekkel, és azzal árulta a magyar munkavállalókat, hogy nem kerülünk sokba, és még kiszolgáltatottak is vagyunk. Ezzel Orbán Viktor nem mást állított, mint azt, hogy kevesebb pénzt keresünk, mint amennyit érünk. Ez Orbán Viktor akkori állításának az igazi fogantaja.

Az pedig, hogy meglepőnek nevezte, két szempontból is érdekes. Egyrészt azért, mert a józan ész, azt hiszem, azt diktálja, hogy ha valaki jól dolgozik, azért fizessék meg, kapjon tisztességes bért. A másik pedig, amire talán miniszterelnök úr gondolhatott ezen a fórumon, az az üzenet volt, hogy az EU 28 tagállamából az ötödik legrosszabb helyzetben vagyunk, ha a bérszínvonalat nézzük. Ráadásul miniszterelnök úr nem gyakorolt önmérsékletet, és nem fordította meg a gondolkodásmódját ezzel kapcsolatban, hiszen az iparkamara rendezvényén is azt mondta, hogy Magyarország legfontosabb versenyképességi tényezője az elkövetkező időszakban többek között az olcsó munkaerő lesz. Tehát Magyarország miniszterelnöke egy olyan pályára állította az országot egyébként öt éve, ami arról szól, hogy ebben az országban olcsóért kell dolgoznunk, és lehetőleg jól.

Azt világosan látjuk, hogy ez a költségvetés, amelyet most a Ház tárgyal, nagyjából ennek a politikának a folytatása. Ilyen szempontból azt is mondhatnám, hogy a változatlan költségvetése. Gyakorlatilag önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, az olcsó munkaerő társadalmában hisznek, abban, hogy az emberek robotolnak, nem tudnak megélni a munkájukból. Ez önöket nem zavarja, hiszen Orbán Viktor kijelentette, hogy itt teljes foglalkoztatottság lesz, és azt valahogy sehol nem teszi hozzá, hogy emögött emberek millióinak az éhbéren tartása fog megvalósulni.

Itt van Czomba államtitkár úr is a körünkben, és ő azért elég rendesen azt szokta nyilatkozni, a statisztikákból azt az olvasatot, ami a kormánypártok számára úgymond kedvező. A KSH legújabb adatai

négymillió fölötti foglalkoztatásról beszélnek, de Czomba államtitkár úr soha, de soha nem teszi hozzá, hogy emögött ott van egy csomó éhbérért foglalkoztatott közmunkás, több mint négymillió olyan ember, aki létminimum alatti jövedelemből él, nem teszi azt se hozzá, hogy az adózók fele, úgy kétmillió ember, létminimum alatt van, és azt sem teszi hozzá, hogy hány ember távozik külföldre azért, mert nem lát itthon perspektívát. De miért is maradna itthon, kérdezem én, az olcsó bérek országában, ha az EU-tagállamok között az ötödik legrosszabb helyen vagyunk? Magyarul: itt, Magyarországon sokkal kevesebb pénzt kap azért a munkáért, amit külföldön tőlünk nyugatabbra végez, az élelmiszerekről meg tudjuk, hogy alig valamivel kerülnek többre átlagosan, mint itthon.

Ez a legfontosabb probléma, és azt gondolom, hogy ez a költségvetés, ha valamiről kellene hogy szóljon, az az lenne, hogyan tudunk ebben az országban béreket emelni, hogyan tudunk a magyar embereknek, a dolgozó embereknek lehetőséget biztosítani arra, hogy mindent ki tudjanak fizetni, a számlákat, az oktatást, mindent, amit igénybe vesznek, hogy öltözködni tudjanak, hogy gyógyszert tudjanak vásárolni maguknak, hogy néha napján el tudjanak menni szabadságra vagy színházba, vagy tisztességesen meg tudjanak élni ebben az országban.

És tudják, amikor ezekről a dolgokról beszélek, akkor én pontosan azokat az embereket idézem, akikkel nap mint nap találkozom, és azt mondják, hogy az elmúlt öt évben az változott, hogy ezeket már nem engedhetik meg maguknak. Jó, felmentést nem kaptak az előző kormányok sem, mert gyakorlatilag önök semmi mást nem csinálnak most, mint amit az elődeik csináltak. Az elmúlt 25 évben folyamatosan azt a mozt nézzük, hogy megpróbálnak külföldi működő tőkét bevonni ebbe az országba, és lehet olcsó bérekért dolgozni különböző gyárakban, különböző összeszerelő üzemekben.

Hadd tegyem hozzá, hogy önök alatt azért tetőfokára hágott a hangulat abban a tekintetben is, hogy minden szám és kritika, ami éri a kormányt, arról szól, hogy ebben az országban nincsenek olyan munkahelyek, amelyekre lehet építeni. Nincsenek határozatlan idejű, nincsenek teljes fizetéssel járó munkák, bejelentve, amivel úgy azért érezheti az ember, hogy egyfajta stabilitás és nyugalom van az életében.

Azt gondolom, hogy amíg önök kormányon maradnak, addig a magyar embereknek nem lesz meg az a jó érzése, hogy végre egy kicsit levegőhöz jutnak, és elkezdnek olyan dolgokkal foglalkozni, amik számukra fontosak, mert egy folyamatos félelemben élnek, hiszen amellett, hogy önök a foglalkoztatást nem párosítják megélhetéssel, azt is el kell mondanom, hogy önöknek ahhoz is van egy különleges tehetsége, hogy függőségben tartsák ezt az országot. Azért a közmunka rendszere meg egyáltalán az a fajta virtus és központosítási láz, amelyet önök megvalósítottak, és amit ebben a költségvetésben önök tovább folytatnak... - és hiába adunk be akárhány

módosítót, én nagyon remélem, hogy legalább elolvassák és megfontolják őket. Mert arról van szó, hogy ez a legújabb kori feudalizmus, ami ebben az országban megvalósult.

Nem feltételezem önökről, de hátha valaki fellepozza azt az OECD-jelentést, ami 350 oldalon keresztül pont azt a helyzetet járja körbe, amelyet önöknek is meg kellene fontolni ahhoz, hogy előre tudjunk lépni.

(14.50)

Ne hallgassanak akkor rám, mert én ellenzéki képviselő vagyok, de hallgassanak akkor azokra a szakértő szervezetekre, akár civilekre, akár nemzetközi szervezetekre, akár kifejezetten hallgassanak ebben a tekintetben az OECD-re is, és vegyék észre, hogy a legsúlyosabb probléma pont az, hogy egyes országokban megszűnőben vannak pontosan a rendes munkahelyek; azok a munkahelyek, amelyek az emberek számára kiszámíthatóvá teszik a jövőt és a tervezést.

Általában úgy fogalmaznak a jelentésben, hogy a munkahelyek harmadát olyan állások teszik ki, amelyek rosszul fizetettek, alacsony óraszámúak és jellemzően alacsony képzettséget is igényelnek. Arra is felhívja ez a jelentés a figyelmet, hogy ha ez a jelenség egy országban felüti a fejét és Magyarországon ez megtörtént, akkor a társadalmi egyenlőtlenségek növekedni fognak. És ez, azon kívül, hogy egy szociológiai műszó, és önök most nem néznek rám és nem jegyzik föl a papírra azt, hogy növekednek Magyarországon a társadalmi egyenlőtlenségek, nagyon szeretném, ha megértenék azt, amit mondok, hogy ez egyenes út a leszakadáshoz és a versenyképességünk csökkenéséhez.

Az az OECD-nek is a javaslata, hogy a kormányok tegyenek valamit azért, hogy ez ne történjen meg. Ezt teljesen prózaian úgy tudom megfogalmazni, hogy a gazdagok egyre gazdagabbak, és a szegények egyre szegényebbek. Nekem ebben a költségvetésben például ez is a problémám, hogy önök ezen a lovon lovagolnak tovább, és önök ezt viszik tovább. Mondok önöknek egy példát: önök megvalósítják most azt, hogy elvileg arról beszélnek, hogy önök könnyíteni szeretnének az adóterheken, és ezért 1 százalékos csökkentést kapunk.

Ha valaki keres 1 millió forintot ebben az országban, az körülbelül 10 ezer forinttal többet tarthat meg a zsebében. De ha valaki minimálbéren van bejelentve, az csak egy ezrest tarthat meg. Ezzel is tudok arra utalni, hogy például az államtitkároknak, akiből most nagyon sok van, meg a gazdagabb embereknek ott marad több pénz a pénztárcájukban. Megint mi lesz azokkal az emberekkel, akik minimálbéren vannak? És ugye, azt még mondanom sem kell, de azért elmondom, mert hátha még a Fidesz-KDNP nem hallotta elégszer, hogy a minimálbér sehol nincsen a létminimumhoz. A probléma az, hogy önök nem tudják felmérni azt, hogy ez az irány-

vonat, amit az elmúlt öt évben önök garantáltak ennek az országnak, az a következő három évben tragédiába fog torkolni rengeteg tekintetben.

A költségvetés indoklásában önök azt tüntették fel, hogy a kormány ambíciója az, hogy mindenki, aki akar, dolgozhasson, és ezért cél a teljes foglalkoztatottság, mint Orbán Viktor egyik legfontosabb kormányzati szlogenje. Önök azt állítják, hogy a költségvetés révén 2016-ban mindenki léphet egyet előre. Na most, kérem, léphet persze, mondjuk, a közmunkába, mert szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy jövőre már 240 ezer közmunkás lehet ebben az országban. Pont most tártuk fel azt a botrányt, ami arról szól, hogy kivéreztetett szektorok közmunkásokat foglalkoztatnak azért, mert nem tudnak mást megfizetni. Azt gondolom, hogy önöknek ezért is felelősséget kellene vállalni, mondhatnám, hogy a fél kormány érintett ebben, mert rengeteg miniszter nézte éveken keresztül, érdemi cselekvés nélkül, hogy embereket kirúgnak a dolgozói állásukból - a közalkalmazottakat, köztisztviselőket -, és helyettük jönnek a közmunkások. Nem erről volt szó, kérem szépen.

Önök azzal indokolták a közmunkarendszert, hogy ezzel segíteni akarnak embereknek, akiknek nincs munkájuk az elsődleges munkaerőpiacon, hogy oda visszataláljanak. Erről már szó nincsen. Most azt látjuk, hogy mindenki ott spórol, ahol tud, ebben az országban, mert önök teljes mértékben letették a voksot amellest, hogy annak adnak, akinek már ügyis van, akinek meg nincs, az maradjon úgy, ahogy előtte volt vagy még rosszabbul.

Azért nézzük meg ezeket a közmunkaköltségeket, mert nagyon tanulságos! A tavalyi összegre önök rádobnak 25 százalékot, így 340 milliárd forintba fog ez a program kerülni, és körülbelül azt látom, hogy pár éven belül akár 500 milliárd forintnál is tarthat ez a projekt. Ez körülbelül azt jelenti, hogy majd körülbelül félmillió ember fog közmunkában dolgozni. Ezzel két probléma van. Azt hadd tegyem hozzá, hogy eközben párhuzamosan önök elviszik a pénzt az aktív munkaerő-piaci eszközökből, tehát azokból az eszközökből, amelyek bizonyítottan hatásosak abban, hogy a munkaerő számára megteremtsek a lehetőséget az álláskereséshez és az állás megtalálásához is.

A 2010. évi támogatási összegeknek csak a harmadát teszi ki ez az aktív munkaerő-piaci eszközökre fordított összeg, tehát gyakorlatilag leharmadolták az elmúlt években, és felnőttképzésre csak feleannyi forrást szánnak; miközben tavalyhoz idénre 25 százalékkal növelik a közmunka-kiadásokat, és egyébként 2010-hez képest pedig megötszörözték. Tehát pontosan ez az a foglalkoztatáspolitikai, ami út a semmibe, de nem is tudom én ezt foglalkoztatáspolitikának nevezni, ez inkább közmunkás-szakpolitika, amiben önök semmi másban nem érdekeltek, mint abban, hogy a statisztikák számára olyan eredményeket nyújtsanak, amivel lehet dicsekedni. Mert Orbán Viktor szeret dicsekedni: ha éppen Strasbourghban jár, ott dicsekszik, ha éppen valaki jön hozzá

látogatóba, akkor a sajtótájékoztatókon dicsekszik, és ezek mögött a számok mögött emberek nyomora van, azt nem teszi hozzá senki.

Hát hozzáteszem én innen, ellenzékéből, aztán nagyon remélem, előbb-utóbb kormányról tudom megváltoztatni ezt a teljesen elhibázott koncepciót. Huszonöt éve nézi ez az ország azt a mozt, hogy nem tudunk kikecmeregni a foglalkoztatási válságból. És sok ember nagy csalódására - tisztelt KDNP-s, fideszes képviselőtársaim - önök az a kormány, aki ezt szintén nem teszi meg, dacára annak, amit ígértek. És itt lenne egy újabb alkalom. Egy költségvetés arról szól, hogy lehet egy kicsit újrafogalmazni a célokat. Hát, nem! Nem tudom, ilyen időket megidéző jelszavak jönnek elő a teljes foglalkoztatottságról, és látom a számok mögött, hogy önök gyakorlatilag teljesen gátlástalanok abban, hogy mennyi adófizetői pénzt pumpálnak bele.

És két okot mondtam arra, azt szeretném önöknek elmondani és szeretném, ha megértenék, hogy ez a fajta felpumpálása a közmunkarendszernek két okból is problémás. Az egyik az, hogy közmunkára erős Magyarországot nem lehet építeni. Ahhoz munkahelyek kellene. Önöknek nincs munkahelyteremtési programjuk, az elmúlt öt évben nem is volt. Van közmunkaprogramjuk, az elmúlt öt évben folyamatosan duzzadó közmunkaprogramjuk van, és önöket az sem zavarja, hogy ez a nyilvánvaló botrány kirobbant, ami arról szól, hogy gyakorlatilag embereknek 50 ezer forintért kell dolgozni ahelyett, hogy a korábban az elsődleges munkaerőpiacon megkapott bérüket kapnák. És ahhoz azért bizonyos más munkavállalói jogok is kapcsolódnak, bár nem túl erősek az önök új munkatörvénykönyve miatt, de mindenképpen jobbak, mint egy közmunkásé lehetőségei.

Mi ebben a költségvetésben 1 milliárd forintot adnánk arra, hogy önök ellenőrizzék azt pontosan célzott munkaügyi vizsgálatokkal, hogy pontosan mi zajlik közmunka címszó alatt. A Lehet Más a Politika azt mondja, hogy beadtunk egy olyan törvényjavaslatot, ami az összes kiskaput bezárná, és ezzel segítene azokon az embereken, akik félnek attól, hogy lecsúsznak dolgozói státusból közmunkás státusba, és azt tennék még hozzá, hogy egy olyan ellenőrzési rendszer legyen, hogy a törvény végrehajtása is ellenőrizve legyen, és erre mi adnánk 1 milliárd forintot; amellest, hogy nálunk munkahelyteremtés is van bőven, erről is fogok beszélni.

A másik, ami miatt ez a folyamatosan duzzadó közmunkaprogram egy tükörbe nézési lehetőség a Fidesznek, az az, hogy csak az a kormány fektet ennyit egy közmunkaprogramba, amely nem hisz abban, hogy ezek az emberek valaha is vissza tudnak kerülni a nyílt munkaerőpiacra. Gyakorlatilag az a stratégia, ami ebben a költségvetésben visszaköszön, arról szól, hogy önök lemondtak arról, hogy valaha is a nyílt munkaerőpiacon helyük legyen ezeknek az embereknek. Önöket egy dolog érdekli, hogy a statisztikák számára önök teljesíteni tudjanak.

Szerintem ez végtelenül szomorú az egyik oldalról, a másik oldalról pedig felhőborító. Azt gondolom, azt is meg kellene fontolniuk, ha már ennyire a közmunkarendszerben gondolkodnak, hogy értsék meg: minden évben évről évre a közmunkabér a minimálbér kisebb hányadát teszi ki, most már 70 százaléknál tartunk. Ezeknek az embereknek a megélhetése egyre rosszabb lesz, miközben a lehetőségei, hogy például állást keressenek vagy vállalkozást indítsanak, ettől ők mind el vannak vágva. Gyakorlatilag ott vannak közmunkában, teljesen láthatatlanok a cégek számára, teljesen láthatatlanok a munkaügyi központok számára, amíg dolgoznak, utána a nagy semmi várja őket.

Azt gondolom, hogy ha önök ennyire berendezkednek a közmunkaprogramra, akkor jogokat adjanak ezeknek az embereknek, a Lehet Más a Politika folyamatosan leteszi ezt törvényjavaslatban, de önöket ez nem érdekli, önöket csak a számok érdeklik.

De akkor nézzük a számokat, hiszen költségvetésről beszélünk! Ismét Czomba Sándort szeretném citálni, mert az elmúlt időszakban önök azzal is folyamatosan dicsekedtek, hogy a minimálbért növelték. Czomba úr mindig mondja, most nem látom itt, a teremben, de szeretném, ha erre reagálna, hogy mikor fejezik azt be végre, hogy azt mondják önök, hogy 27 ezer forinttal növelték a minimálbért. Nézzék, ez egy bruttó összeg! Amit az emberek a zsebükben tudnak ezzel tartani, az 8 ezer forint. Legyenek már őszinték! Tiszteljék már meg annyira a magyar embereket, hogy ne arról beszéljenek, hogy egy olyan országban, ahol rengeteget visz el az állam a fizetésből és nagyon keveset tarthatunk meg a zsebünkben, önök ne bruttó összegekről beszéljenek. Mondják ki az őszintét, beszéljünk nettóról! 8 ezer forinttal marad több a zsebekben.

A másik, amit nagyon szeretnék, ha a kormány átgondolna, az az, hogy - és ezt Czomba úr szokta szintén mondogatni -, hogy 10,8 százalékkal emelték nemzetgazdasági szinten a béreket az elmúlt években. Lehet, hogy én vagyok az első, aki a rossz hírt közli a Fidesz-KDNP-vel, de vállalom az ezzel kapcsolatos kritikákat, de szeretném önöknek elmondani, hogy a bér ajánlásokat nem tartják be. Ezzel az a legnagyobb probléma, hogy önök már megint hazudhatnak meg csúszathatnak, hogy a bér ajánlások rendszere mennyire sikeres, de mi azt látjuk, hogy csak azoknál a cégeknél tudnak ezek az emelések megvalósulni, ahol erős szakszervezetek vannak.

(15.00)

Na most, az erős szakszervezeteket önök láthatóan nem szeretik, különben nem törték volna le a jogukat. De a jó hírem akkor az, hogy a Fidesz-KDNP-nek itt van a lehetősége arra, hogy a jogokat megerősítse, hiszen látjuk, hogy csak azokban a szektorokban vagy azoknál a cégeknél tud megvalósulni a

bér ajánlás teljesítése, ahol erős szakszervezetek vannak, a munkavállalói érdekképviselet működik és ágazati szinten is erős.

Úgyhogy ez az a két csúsztatás, amit nagyon szerettem volna helyre tenni, és ugye, mondanom se kell, hogy a mi módosítóinkban a béremeléseknek megfelelően, a követeléseknek megfelelően és az ország teherbíró képességének megfelelően, nem hitelből, ahogy önök szeretik mondani, hanem a saját erőnkől, ami van Magyarországnak, megadjuk azokat a béremeléseket, amennyit csak tudunk azoknak az embereknek, akik folyamatosan a megérdemelt szint alatti bérért dolgoznak ebben az országban.

Szóval, itt azért számos kormányzati hibát átnéztünk. Az egykulcsos adót folyamatosan kritizálja a Lehet Más a Politika, egy végtelenül igazságtalan rendszer, az alacsony bérűek megadóztatása is egy fatális tévedés volt, a járulékok emelése is egy fatális tévedés volt, és ez a három ok mindenképpen benne van, hogy miért nem tudnak a nettó bérek növekedni ebben az országban.

Azzal a húzással egyébként, hogy fogták magukat és egy 1 százalékos adócsökkentést végrehajtanak, de úgy, mondom, aki államtitkár vagy jól keres, az megtarthat 10 ezret a zsebében, aki meg minimálbéren, annak egy ezres marad, tehát ilyen szinten rosszul elosztva ezt az összeget, 120 milliárd forinttól elesik a költségvetés, miközben égető szükség lenne ebben az országban például a közszféra béremelési programjára. Munkavállalói érdekképviseletek kérik már azt a kormánytól, és akkor itt idézném például az egészségügyi akciószövetséget is, hogy e helyett az 1 százalékos adócsökkentés helyett inkább a humán erőforrás-krízist kezeljék az egészségügyben. Szóval mégis, ha önök így állnak az egészségüghöz meg így állnak a szociális dolgozókhoz, akkor mit remélhet ez az ország, mit remélhetnek azok a magyar emberek, akik megbetegszenek, akik fizetik a tb-t, dolgoznak, mit fognak ők kapni? Összeomlik a fejünk fölött az egészségügy, a szociális dolgozók ma vonulnak ki az utcára, és önök közben egy olyan költségvetést nyújtanak be az Országgyűlésnek, amiben teljesen megfélelkeznek ezekről az emberekről, holott nyíltan kérik, amit kérnek, sőt követelik már az utcákon.

A közszféra: hét éve nem kaptak béremelést. Tisztelt Kormánypártok! Meddig kell ezt nézünk? És nekem ne mondják fel újra azokat a kormányzati paneleket, amiket már folyamatosan hallunk, hanem mondják meg végre tisztességgel, hogy mikor fognak a bérekhez úgy nyúlni, hogy a magyar emberek azt meg is érezzék, és végre ne uniós szinten az ötödik legrosszabbul teljesítő ország legyünk, és ne kelljen végignézni, hogy Magyarországról egyre több ember azért megy külföldre, hogy eltartsa saját magát meg a családját.

A mi meggyőződésünk az, hogy teljes irányváltásra van szükség ebben az országban, nem folytatható tovább az a politika meg az a hozzáállás, amit az elmúlt 25 évben láttunk. Orbán Viktor ma egyébként az ötéves értékelőjében nagy szavakat használt, én

csak azt tudom mondani, hogy egy dolog nagy ebben az országban és az a dolgozói szegénység. És ez a kormány ugyanazt teszi, mint az elődei tették az elmúlt 25 évben: külföldi befektetőknek árulják az olcsó magyar munkaerőt, és ezek után csodálkoznak, hogyha a multinacionális cégek összeszerelő bázisa maradunk. Önök nem tettek semmi mást, mint ezt turbó fokozatra kapcsolták, minden ígretük ellenére, és hozzácsapták a közmunkaprogramot, és gyakorlatilag ezt nézzük és folyamatosan ezt a szegényt kell megélnünk, hogy gyakorlatilag azzal házal az ország miniszterelnöke, hogy ahhoz képest, hogy milyen jól képzetek vagyunk, milyen olcsóért dolgozunk. Hát ez önöknek a „Tiszteletet a magyaroknak!”? Erre gondoltak akkor, amikor azt mondták a magyar embereknek, hogy több tiszteletért harcol Orbán Viktor, hogy azt mondja, hogy milyen olcsók vagyunk, és mi ilyen jól dolgozunk, jöjjenek ide? Szégyen, komolyan mondom!

Ez a gazdasági paradigma úgy, ahogy van, teljesen megbukott. Itt egy teljes modellváltásra van szükség, és mi a módosító javaslatainkban igyekszünk is letenni azokat a nem ötleteket, hanem koncepciókat és konkrét javaslatokat, amelyekből ha párat megfontolnak, akkor már egy kis lépést tudunk előre menni.

Nyilván ahhoz egy teljes paradigmaváltásra van szükség, és már megbocsássanak, de az elmúlt öt év tapasztalata alapján ezt nem feltétlenül nézem ki önökből, hogy ezt most megteszik, de kérem, hogy legalább az egyes javaslatoknak a javító szándékát nézzék meg, és lássák meg a mögötte lévő embereket. Azokról az emberekről beszélek, akik a pénzek mögött vannak, akikhez juttatnánk. Lássák meg azt az egészségügyi dolgozót, lássák meg azt a szociális dolgozót, lássák meg azt a tanyasi programot, amiről én beszélek, lássák meg azokat az embereket, akik évtizedek óta lehet, munka nélkül vannak, de végre járhatnak a magyar vidéket, szigetelnék le a magyar házakat, amiben télen kihűlnek az idős emberek, mert gyakorlatilag ilyen életszerű javaslatokat tettünk le az önök asztalára.

Az más kérdés, hogy lenne egy csomó minden, amire egy fillért nem költenénk. Az biztos, hogy mi egy kanyi fillért nem adnánk Paks II.-nek a tőkeemelésére, egyébként a mai napig nem tudom, hogy önök azt miért akarják megadni, Lázár János nem tudott a kérdésre válaszolni, remélem, hogy az írásbeli kérdésben azért meg tudják indokolni azt a 113 milliárd forintot. Egy kanyi fillért nem adnánk arra, hogy autópályákat építsünk, amikor kifejezetten arról van szó, hogy a kicsi bekötőutakat kellene a falvak között megépíteni. Egy kanyi fillért nem adnánk az Eximbank tőkeemelésére. De hogy stadion se épülne egy ideig ebben az országban, az is biztos. Csak annyit mondok önöknek, tisztelt államtitkár urak, hogy egy stadion árából 10 ezer magyar családnak tudnánk hajlékot biztosítani. Na, ezeket mérlegeljék és tegyék le, mert ez az igazság pillanata, a költségvetés, az az igazság pillanata! *(Dr. Józsa István: Így van!)*

Nálunk ott van a zöldberuházási alap, nálunk ott van a közösségi gazdaságfejlesztési alap, emberek százezreinek tudnánk ebből munkát biztosítani ott helyben, ahol élnek, nem kellene külföldre menni, de még Budapestre se kellene eljönni, ott, ahol élnek, ahol szeretnek lenni, ahol a családjuk van, ahol megszokták, ott tudnának értelmes munkát végezni tisztességes bérekért. Mellette ott van a dolgozói szegénység programunk is, azt ugyan leszavazták, de mi a költségvetésbe módosítókból azért becsempészük, hátha történik valami önökkel időközben és azt mondják, hogy nemcsak a gazdagokkal kellene foglalkozni meg a nagy cégekkel, hanem esetleg az országot a vállukon vivő szegényebb magyar emberekkel is.

Engedjék meg nekem, hogy két vonatkozásban kitérjek a költségvetésre, egyrészt a családpolitikai részekre. Önökről elég sokat lehet azt hallani, hogy önök azt mondják, hogy önök családbarát kormány lennének. Kérem, bizonyítsák be, itt a lehetőség! A Lehet Más a Politika beadta azt, hogy a családi pótlékot és a családi adókedvezményt ki kell terjeszteni a gyermekek 24 éves koráig, amennyiben a felsőoktatásban tanulnak, ugyanis szeretném, ha világosan látnák azt, hogy nem életszerű az ma már, hogy a 18 éves fiatalok, amikor befejezték a középiskolai tanulmányukat és mondjuk, felsőfokú tanulmányokat kezdenek, egyből el tudnak otthonról költözni. Nem, rengeteg fiatal otthon marad, és ezeknek az embereknek segíteni kell, segíteni kell a fiatalnak is, hogy tanulhasson, és segíteni kell a családjának is, hogy segíteni tudja a gyereket. Emeljék meg a családi pótlékot! Mi a gyest is emelnénk és a családi pótlékot is 25 százalékkal, és emellett, ha valaki tartósan beteg vagy fogyatékossgal élő gyermeket nevel, akkor még többel emelnénk. Emeljék meg, legyenek olyan szívesek, és, mint mondtam, terjesszék ki a családi pótlékot és a családi adókedvezményt, végre adjanak valamit a fiataloknak. Azt gondolom, hogy ez egy olyan méltányolható cél, ahol nem azt kell nézni, hogy az ellenzék mondja vagy a kormánypárt mondja, hanem nézzék a célt, lássák meg ezeket a családokat.

Akkor ott vannak a családi napközök. Évek óta küzdünk érte, hogy a normatívát emeljék meg és terjesszék ki azokra a családi napközökre, amelyek most nem részesülnek normatívákból, mert önerőből jöttek létre. Szóval, az is egy szegyenletes dolog, hogy nincs elég bölcsődei férőhelyünk és az eloszlása sem megfelelő, és rengeteg településen csak akkor tudnának a gyerekek intézménybe menni, ha családi napközik alakulnának. Ezek a családi napközök helyben teremtenék munkát, egyrészt annak, aki működteti, másrészt azoknak a szülőknek, akik a gyermeküket rábízják a családi napközit működtető szakemberekre és ők addig dolgozni tudnának. Én arra kérem önöket, hogy ne az ősellenséget lássák végre a családi napközökben, hanem adják meg azt a támogatást nekik, ami ahhoz kell, hogy a magyar gyermekeknek legyen jobb. Mondom, ne lássák az ellenzéki

képviselőt, lássák azokat a gyerekeket, akiknek így helye lesz!

A másik pedig az ingyenes étkeztetés kérdése. Én azt értékeltem, és itt Czibere államtitkár úrral beszélgettünk is arról, hogy végre előrelépés történt ezen a területen, viszont itt hátradőlni messze nem lehet. Itt vannak a hosszú nyári szünetek, itt vannak a hétvégék, én azt kérem önöktől, és mi betettük a költségvetési módosítót, szavazzák meg, engedjék át, hadd ehessenek a gyermekek télen-nyáron, szünetben, hétvégén, hétköznap, mindig. Az a minimum, hogy egy XXI. századi Magyarországon egy gyermek sem éhezhet. Mi ehhez kívánunk hozzájárulni a magunk szerény eszközeivel, de ehhez önök kellene, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy ez meg tudjon valósulni.

És még egy szempontot szeretnék itt megemlíteni. A költségvetést, én azt gondolom, hogy nőpolitikai szempontból és nemi esélyegyenlőségi szempontból is meg kell nézni. Sajnálatos módon ez a költségvetés semmilyen női esélyegyenlőséget segítő intézkedést nem tartalmaz. Az LMP álláspontja szerint egy nagyon igazságtalan és mondhatnám azt, hogy felháborító dolog az, hogy a férfiak és a nők közötti bérszakadék egyre nő ebben az országban. Én emlékszem rá, amikor Varga miniszter úr bejött a miniszteri meghallgatására, és én anno rákérdeztem tőle, hogy ő mit kíván a székében tenni azért, hogy a nők és a férfiak közötti bérszakadék csökkenjen, akkor azt mondta az önök minisztere, Magyarország felelős minisztere, hogy ez a piacgazdaság velejárója.

Na most, ez az a szemlélet, amit el kellene felejteni, mert pontosan ez az a szemlélet, ami ahhoz vezetett, hogy amióta önök itt kormányon vannak, nőtt a bérszakadék a nők és a férfiak között. Mi azt mondjuk, hogy pénzt és lehetőséget kell adni az Egyenlő Bánásmód Hatóságnak, azonkívül bért kell emelni, bért kell emelni azokban a szakmákban, ahol a nők felülreprezentáltak, bölcsődei dolgozók, gyermekvédelmi dolgozók, szociális dolgozók, egészségügyi dolgozók, köztisztviselők, nevelő-oktató munkát segítőik.

(15.10)

Náluk ágazati bérprogramokra van szükség; béreket kell emelni.

A másik pedig a munka és a család egyensúlya, amire szeretném felhívni az önök figyelmét. Nézzék, ahhoz, hogy ebben az országban a nők dolgozni tudjanak akkor is, ha gyermeket vállalnak, és ne törjön meg a munkahelyi életútjuk azzal, hogy gyermeket vállalnak, ahhoz az kell, hogy jó minőségű és elérhető intézmények legyenek, amelyek méltó módon tudják a gyermekeinket befogadni. Azt gondolom, mi mindannyian, akik itt az Országgyűlésben dolgozunk, hallottuk, vagy akár saját tapasztalatunk is van arról, hogy miközben dolgozunk, megnyugtató érzés az, ha látjuk, hogy a gyermekeinkre jó szakemberek

vigyáznak, jól fejlődnek, megfelelő helyen vannak. Nem tudom ennél hangzatosabban kérni önöket arra, hogy végre hallják meg, amit a bölcsődei dolgozók kérnek, és végre hallják meg azt, amit magyar szülők kérnek, azt, hogy legyenek bölcsődei helyek, legyenek családi napközis helyek, és adják meg a pénzügyi megbecsülést minden bölcsődei dolgozónak.

És még egy szempontot szeretnék megemlíteni. Azt gondolom, végre már nem tabu arról beszélni Magyarországon, hogy van és létezik családon belüli erőszak, és végre ki kell mondanunk azt, hogy ezt a borzalmat csak akkor tudjuk megállítani, ha önök erre pénzt áldoznak, és ratifikálni kell az isztambuli egyezményt.

Az isztambuli egyezmény ratifikációjával kapcsolatban önöknek volt egy ígéretük. Önök azt ígérték, hogy ez alatt az ülészak alatt ratifikálni fogják. Ehhez képest ebben a költségvetésben, amit önök letettek az asztalra, egy forintot sem látok erre. Én 8 milliárd forintot tartok ehhez szükségesnek, a szakértőinkkel ezt számoltuk ki. Az a 8 milliárd forint kell ahhoz, hogy Magyarországon a családon belüli erőszak ellen megfelelően tudjunk küzdeni. Önök rengeteg pénzt adnak ide-oda, említettem itt, a paksi bővítéstől elkezdve az Eximbank emelésén át az autópályákig meg a stadionokig sok minden van ebben a költségvetésben, ami vagy felesleges vagy luxuskiadás, de mégis: hogy gondolják azt, hogy az, ami Magyarországon rendre megtörténik, és ha nem teszünk semmit, meg is fog történni, a családon belüli erőszakot önök nem akarják megállítani? Mert ha meg akarnák állítani, akkor ebben a költségvetésben lenne erre forrás. Vagy önök ezt elfelejtették? Akkor én emlékeztetni szeretném önöket.

Öt a módosító javaslat, beletettük, mi 8 milliárd forintot számoltunk erre. Hagyják jóvá, engedjék át ezt a javaslatot, és végre indulhasson el a ratifikáció, hogy végre elindulhasson az a program, ami rengeteg embernek hozna egy teljesen más élethelyzetet ebben az országban. Egyrészt az áldozatokkal kapcsolatban, másrészt pedig azt is meg tudnánk végre valósítani, hogy a prevenció megtörténjen és hatékony legyen, vagyis azok az emberek, akik áldozattá válnának, azok ne váljanak áldozattá. Tehát megelőzni is tudnánk a bajt, ha meg megtörténik, akkor például a rendőrségnek és egy csomó embernek nyújtanánk segítséget abban, hogy megfelelően tudják kezelni.

Az isztambuli egyezmény ratifikációja elengedhetetlen feltétele annak, hogy a családon belüli erőszakkal kapcsolatban eredményesen tudjon Magyarország harcolni. Ha a magyar kormány azt gondolja, hogy egy ilyen furcsa időpontban benyújt egy költségvetést, akkor én azt szeretném kérni önöktől, hogy legyenek annyira belátással, hogy önök ezek után, ami történik ebben az országban - és sorra derülnek ki borzalmas esetek a családon belüli erőszakkal kapcsolatban -, önök nem hagyják ezt annyiban, és azt mondják, hogy igen, itt az idő, Magyarországnak ratifikálni kell az isztambuli egyezményt.

Ott az LMP-s javaslat, én arra kérem önöket, hogy ezt engedjék át, és még egyszer mondom, ne azt lássák akkor, hogy egy ellenzéki képviselő adta be, felejtsek is el adott esetben, hogy egy ellenzéki javaslatról van szó. Lássák azokat a nőket, és lássák azokat a gyermekeket, akik érintettek ebben a kérdésben, és amikor ránéznek erre a helyzetre és ránéznek ezekre az emberekre, akkor hallgassanak a szívükre, és engedjék át ezt a javaslatot. Azt gondolom, ha valami pártok felett álló ügy, és ha valamiben politikai konszenzusnak kellene lenni ebben az országban, az pontosan a családon belüli erőszaknak az ügye.

Nem is olyan régen ott voltam egy fórumon, kormánypárti képviselőkkel beszélünk erről a helyzetről, és ők azt mondták, hogy csak idő kérdése. Nem mondhatják ezt! Ez egy olyan dolog, ami nem halasztható. Azt gondolom, hogy gyermekéhez, nők és gyermekek elleni erőszak - bármifajta olyan lépést, ami egy ilyen élethelyzetet orvosolni tud, azt azonnal meg kell tenni.

És önöknek itt a lehetőség! 2015 májusa van, egy kicsit előbb tárgyaljuk a költségvetést, mint ahogy vártuk. Használják fel ezt a szokatlan időpontot arra, hogy pár hónappal előbb engedjék át azokat a javaslatokat, amelyek arról szólnak, hogy legalább az ilyen pártok feletti ügyekben előrelépés legyen az országban.

Ebben kérem az önök támogatását. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr jelezte hozzászólási szándékát. Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy idézzem Szél Bernadett képviselő asszonyt, aki úgy fogalmazott a kormány 2010 óta folytatott gazdaságpolitikája kapcsán: önök csak a számokat látják *(Dr. Staudt Gábor: Még azt se! - Derűltség a Jobbik soraiban.)*, kérte, hogy lássuk az embereket is, és teljes paradigmaváltást kért. Majd ezt követően azt is mondta, hogy hallgassunk a nemzetközi szervezetekre.

Akkor tisztelettel hadd jelentsem azt, hogy 2010 után a kormány olyan gazdaságpolitikát folytatott, amiben bizony sokszor nem hallgatott a nemzetközi szervezetekre. Miért? Azért, képviselő asszony, mert az ön által említett statisztikai adatok mellett bizony meg kell nézni, hogy milyen helyzetben volt a kormány 2010-ben, amikor a most már számokkal elismert gazdaságpolitikáját választotta.

Nem akarok visszatérni a makrogazdasági mutatókra, önök pontosan tudják, hogy növekedési potenciál, foglalkoztatás, államadósság, államháztartási hiány, külső mérleg tekintetében hogyan álltunk. Ebben a helyzetben én személyesen is hallottam nemzetközi szervezetektől olyan javaslatokat, amelyek értelmében az első lépések között a közszféra béreinek csökkentése szerepelt. *(Dr. Szél Bernadett: Ennek az ellenkezőjét mondtam!)* Képviselő Assz-

zony! Én személyesen hallottam ilyen javaslatot ismert nemzetközi szervezettől. *(Dr. Szél Bernadett: Nem erről beszéltünk! Az OECD-jelentésről. - Közbeszólások. - Az elnök cseppet.)*

Képviselő Asszony! Azt kérem, nézzék meg, hogy a válsághelyzetben, amelyben egész Európa és a világ volt, és bizony nagyon súlyosan Magyarország is volt, az Európai Unió országai milyen lépéseket tettek. Magam is elmondtam a tegnapi nap folyamán is, kénytelen vagyok ismét elmondani, hogy 2010 után az európai uniós országok többsége vagy a közszféra béreit csökkentette, vagy a létszámot csökkentette, vagy a kettőt együtt. Képviselő asszony, kérem, ezt is nézze meg!

Ebben a környezetben a kormány tényszerűen egy olyan gazdaságpolitikát választott, amelyet sokan támadtak, amely pont az embereket, a családokat és a munkahelyeket helyezte a fókuszba. Ennek keretében került sor az adórendszer átalakítására és béremelésekre. A képviselő asszony azt mondta, hogy hét éve nincs a közszférában béremelés. *(Dr. Szél Bernadett: Így van!)* Megint tényszerűen hadd ismétljem el azt, hogy 2012-től egészségügyi területen került sor béremelésre, '12-ben és '13-ban, a pedagógusoknál szintén igen jelentős béremelés valósult meg, szociális területen, rendvédelmi területen pótlékok kerültek biztosításra. *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* Arról beszélünk, hogy idén a fegyveres szerveknél dolgozóknál 30 százalékos béremelés, átlagosan 30 százalékos béremelés valósul meg, és bizony a jövő évi költségvetési törvényjavaslat is a közszféra több területén béremelést tartalmaz. *(Bangóné Borbély Ildikó: Szíjjártó államtitkárságán mindenki rohadt nagy béremelést kapott!)*

Emellett ne menjünk el a személyi jövedelemadó-rendszer változásai, ideértve a családi kedvezmény bevezetése mellett sem. Itt hangsúlyozni szeretném, hogy ha a legutóbbi adatokat nézzük, akkor minden kereseti kategóriában az alacsony inflációnak és a béremeléseknek köszönhetően reálbéremelés valósult meg. Hogy csak a minimálbér összegét említsen, képviselő asszony, ezek tényszámok, amiket mondok. *(Dr. Szél Bernadett: A minimált mondja!)* A minimálbérnél 3500 forintos emelés volt, az infláció nulla közeli. Tehát azt kell hogy jelentsem, hogy a minimálbéren dolgozók, a legalacsonyabb keresetűek érdemi reálbér-növekedést tapasztaltak meg 2015-ben. *(Közbeszólások a Jobbik és az MSZP padsoraiból.)*

Ami a munkahelyek számát illeti, megint lehet arról vitatkozni, hogy a kormány fontosnak tartja-e a munkahelyteremtést vagy sem, a munkát értékek tekinteli-e vagy sem. De kérem, azért a statisztikai adatokkal, a tényszámokkal ne vitatkozzunk. Igen, önöknek igazuk van abban, hogy nemcsak a versenyszférában valósult meg érdemi munkahely-növekedés, hanem a közmunkának az értéke is növekedett, és a közmunkában részt vevőknek a száma is növekedett. Azt gondolom, érdemes megkérdezni azokat az embereket, akik közmunkában dolgoznak,

hogy vajon jobb-e huszonpázezer forintot segélyként kapni, vagy értékteremtő munkával bérehez jutni. Abban igaza van önnek, képviselő asszony, hogy az ideális állapot az lenne, ha minél szélesebb rétegek a versenyszférában, az elsődleges munkaerőpiacon tudnának dolgozni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Mindennap háromszor kell fölsöpörni a főteret.)* De nem ez a helyzet a mai Európában és a mai világban.

Képviselő Asszony! Egyetértek önnel abban, hogy ez baj, de nézzék meg azt - és megint statisztikai adatokat idézek -, hogy Európában a foglalkoztatottság az elmúlt években számos országban csökkent. *(Bangóné Borbély Ildikó: A legszegényebb régióból hány van Magyarországon? Négy!)* A munkanélküliség több európai országban 20 százaléknál felel. Ehhez képest bizony abból a kiinduló helyzetből, ahol voltunk, érdemi foglalkoztatásbővülés valósult meg a versenyszférában is, és bizony azoknak, akik nem tudnak elhelyezkedni a versenyszférában, azoknak esélyt kínál egy jobb életre a közmunkaprogram.

(15.20)

Az aktív munkaerő-piaci politikákat illetően: képviselő asszony, felhívom a figyelmét arra, hogy az európai uniós források jelentős részét mind a 2007-13-as időszak tekintetében, mind a 2014-20-as időszak tekintetében aktív munkaerő-piaci politikai célokra fordítja a kormány. Azt nem is tudom értelmezni *(Dr. Szél Bernadett: Majd segíték!)*, hogy a kormánynak nincsenek a közmunkaprogramon kívül munkahelyteremtő lépései. Kérem én azt, hogy akkor a munkahelyvédelmi akció mi *(Dr. Staudt Gábor: Hát, ez jó kérdés! - Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Látványpékség! - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)*, amikor a munkáltatók járulékkedvezményt kapnak akkor, hogyha különböző csoportok foglalkoztatása érdekében lépéseket tesznek, felvesznek embereket. Kérem szépen, ez sikeres, megint kérem, nézzék meg a számokat, vagy hogyha a számokat nem fogadják el, akkor beszéljenek olyan vállalkozásokkal, amelyek a munkahelyvédelmi akció kedvezményeinek köszönhetően tudtak pluszembereket foglalkoztatni! *(Bangóné Borbély Ildikó: Kirúgták őket, aztán visszavették! - Hegedűs Lorántné közbeszól.)* Kérdezzék meg azokat az embereket, akik ezen program keretében tudtak elhelyezkedni, és kérdezzék meg azt, hogy örülnek-e ennek a plusz munkalehetőségnek vagy sem! *(Moraj a Jobbik soraiban.)*

A képviselő asszony azt mondta, hogy cél az, hogy a magyar gyerekeknek jobb legyen, senki se éhezzen. Képviselő asszony, ezzel nem lehet vitatkozni, a kormánynak ez a célja. *(Dr. Szél Bernadett: Akkor pénzt kérnek!)* Pont ezért tett olyan lépéseket, amelyek értelmében a gyermekétkeztetésre szánt forrásokat a többszörösére növelte az elmúlt öt év

alatt. *(Soltész Miklós: Így van! - Hegedűs Lorántné: Ez így, ebben a formában nem igaz!)* A számok ismét elhangzottak ezen a területen, és csak bízni tudok abban, hogy azt a programkiterjesztést, amelyet a 2015. évi költségvetési törvény tartalmaz, önök el fogják fogadni, és így ezáltal 2016-ban gyermekétkeztetésre is több forrás fog rendelkezésre állni.

Végül csak néhány szó arról, hogy a nők és a férfiak között milyen esélyegyenlőség van. Bocssáson meg, de azt megint nem tudom értelmezni, hogy a közszférában olyan béremeléseket hajtson végre a kormány, vagy hajtson végre az állam, amely a nőket kedvező helyzetbe hozza. A férfiak és a nők ugyanolyan bérben részesülnek, minden béremelés ugyanúgy vonatkozik *(Bangóné Borbély Ildikó: Statisztika, államtitkár úr! - Dr. Szél Bernadett: Mindjárt segíték értelmezni!)* az azonos munkát elvégző férfiakra, illetőleg nőkre. Ami pedig az egyéb programokat illeti, amelyek a nőket hozzák helyzetbe, emlékeztetnék a „Nők 40” programra, vagy emlékeztetnék arra a munkahelyvédelmi akcióra, amit az imént említettem, amelynek a keretében a gyermekvállalás után a munkába visszatérő nők kedvezményrel, a munkáltató kedvezményével tudnak elhelyezkedni.

Én azt gondolom, hogy igenis tett a kormány lépéseket abba az irányba, hogy a nők megbecsülése növekedjen, és ezt - igaza van, képviselő asszony - az értéket a 2016. évi költségvetési törvényjavaslat is igyekszik megvédeni. E tekintetben azt elfogadom a képviselő asszonytól, hogy nem tartalmaz paradigmaváltást a jövő évi költségvetési törvényjavaslat, épp azért nem tartalmaz paradigmaváltást, mert az említett statisztikai számok akár a reálbérek tekintetében, akár a munkahelyteremtés tekintetében eddig sikeresek voltak, és a kormány ezen az úton kíván továbbmenni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most majd lehetőség lesz két percben válaszolni az államtitkár úrnak, de hogy ő is tudjon majd válaszolni, ezért bejelentem, hogy a KDNP frakciója 40 percnyi időkeretet átadott a Fidesz képviselőcsoportjának. *(Moraj és közbeszólások az ellenzék padsoraiban. - Hegedűs Lorántné: Többet kérnek! - Dr. Répássy Róbert: Köszönjük szépen! - Bangóné Borbély Ildikó: Melyik frakcióvezető-helyettes van itt, ki adta át? - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Ki adta át?!)*

Akkor most kétperces felszólalásra van lehetőség. Elsőként Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak adom meg a szót, a Jobbik részéről.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ön azt mondta, hogy az Orbán-kormány soha, semmilyen körülmények között külső nyomásnak nem engedne, és külföldi szervezetek diktátumait nem fogadná el. Tisztelettel jelentem, hogy 2008 óta, mióta a Gyurcsány-kormány az IMF-fel megkötötte a szerződését, azóta a köztisztviselői illetményalap egy

fillérrel sem nőtt, és most már a nyolcadik éve lesz, hogy az továbbra is 38 650 forint. Ez azt jelenti, hogy az elmúlt hat-hét évben így összességében mintegy 30-40 százalékkal csökkent tehát a reálértéke a köztisztviselők fizetésének. Ennyit arról, hogy önök mennyire nem fogadják meg a külföldi szervezeteknek a diktátumait, és mindezt azután, hogy az Orbán-kormány még meg is vívta a szabadságharcát az IMF-fel, tegyük hozzá.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom ezért azt javasolja most a 2016-os költségvetés kapcsán, hogy jelentős mértékben emeljük meg a köztisztviselői illetményalapot, mintegy 45 ezer forintra, és meg is mondjuk, hogy mi lenne ennek a fedezete, elmondom: hogyha az Andy Vajnáknak adott kormányzati ajándékoknak csak a 10 százalékát erre költenék (*Teleki László: Úgy van!*), már meg lehetne oldani ezt a kérdést, tisztelt államtitkár úr.

Még egy dolgot hadd tegyek hozzá! Lázár miniszter úr nagy csinnadrattával bejelentette, hogy be fogják indítani a kormány-tisztviselői programot, ez azt jelenti, hogy az önkormányzatoktól átvett köztisztviselőknek, akik kormánytisztviselőkké váltak, jelentősen csökkentették a fizetését - csökkentették a fizetésüket, még egyszer: tehát ennyire nem fogadják el a külföldi szervezetek diktátumát -, ezt most csökkentették 30-40-50 százalékkal, és ezt majd vissza fogják emelni jövő júliustól. Tehát aki túléli, nem hal éhen ebben az évben, az majd meg fogja érdemelni, hogy jövőre megemeljék a fizetését. Szégyen, államtitkár úr!

Szégyen, ezt tudjuk csak erre mondani, és mindezt amellet, hogy önök azt mondják, hogy önök a jó államot, mondjuk így: a földi paradicsomot meg akarják teremteni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Most Szél Bernadett képviselő aszszonynak adom meg a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön azt mondta, hogy több mindent nem tud értelmezni - én ebben segíteni szeretnék önnek. Egyrészt amit nem tudott értelmezni, hasonlóan Varga Mihály miniszter úrhoz, az tulajdonképpen a bérszakadék fogalma mint olyan a nők és a férfiak között. Ez Magyarországon most 18,4 százalék, és ez nőtt az önök kormányzása alatt - talán azért is van, hogy a kormánytagok nem tudják értelmezni ezt a jelenséget. Itt effektíve arról van szó, hogy a nők és férfiak bizonyos szakmákban kevesebbet keresnek, tehát a nő kevesebbet keres ugyanazért a munkáért, mint a férfi, tehát ez van, ilyen létezik. Ezért adtuk be mi az „Egyenlő bért!” programot, amelyben ki van fejtve például az egyik intézkedés, amit önök leszavaztak, az az lenne, hogy teljes átláthatóság legyen a bérek összehasonlíthatósága tekintetében, hogy effektíve adatokhoz jussunk, mert ez világszerte probléma, Magyarországon is probléma az, hogy nem tudjuk a pontos adatokat.

A másik pedig az, hogy vannak bizonyos szakmák, amelyekben sok nő dolgozik, és ezek nagyon alulfizetett szakmák. Ilyen például az egészségügyi szakdolgozók vagy akár a szociális munkások, a szociális szféra, vagy például a bölcsődei dolgozók. Én ezért is sürgetem ezt a béremelést, mert egyszerre úgymond két dolgon tudnának segíteni: az egyik az, hogy kifejezetten ez a bérszakadék is csökkenne, és amúgy ezeknek a szakmáknak akkor a megbecsültsége anyagi formában is kifejeződne végre. Ezek az emberek, tisztelt államtitkár úr, ezért tüntettek az utcán, úgyhogy ne mondja már nekem, hogy az én statisztikáimat nem tudja értelmezni, amikor az emberek kint tüntettek az utcán. Hogy jön már össze ez a kettő?

A másik pedig, hogy 2010 óta, akár hiszi, akár nem, akármelyik statisztikát nézi, 40 ezer olyan munkahely jött létre ebben az országban, amely arról szól, hogy bejelentett, határozott idejű, teljes fizetéssel járó, úgymond olyan stabil munka, amire már lehet építeni; na most, ehhez képest amit önök itt ma a makroadatokat szintjén mutattak, ezt mondtam, hogy ez a probléma, és ezen nem lehet vita köztünk, hogy azokból nem látszanak azok az emberek, akik éhbéren nyomorognak. Amikor azt mondják önök, hogy 4 millió fő fölött van a foglalkoztatás, nem tessék hozzá, hogy ezek az emberek mennyit kerestek ebben az országban.

A munkahelyvédelmi akciótervvel kapcsolatban én nem dicsekednék annyira. Azért azt nézze meg, hogy miért vették sokkal kevesebben igénybe (*Az elnök csenget.*), mint ahányra önök számítottak! Ezen az egyen gondolkodjon el, nekem sajnos több időm erre már nem lesz, hogy önnek ezt elmagyarázzam. (*Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Visszatérünk a normál felszólalásokhoz, és ennek keretében Vas Imre képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz részéről.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! (*Dr. Józsa István: Szabadon! Szabadon mondjad!* - *Dr. Szakács László: Csak úgy papír nélkül!*) Tisztelt Képviselőtársaim! Hozzászólásomban az igazságügyi fejezet két részével, a bíróságokkal és az ügyészségekkel kívánok foglalkozni.

Magyarország Alaptörvénye 25. cikk (1) bekezdése értelmében a bíróságok alapvető feladata az igazságszolgáltatás. Az Országos Bírósági Hivatal és a Kúria elnöke 2014. év végén számolt be az Igazságügyi bizottságnak az előző évi tevékenységükről. A beszámoló szerint az Országos Bírósági Hivatal az előző évben is a korábban kijelölt stratégiai célok mentén végezte munkáját, számos területen értek el jelentős fejlődést. Legfontosabb eredményeik az alábbiak: csökkent az egy éven túli folyamatban lévő ügyek száma, így javult az ítélezés időszerűsége, a Fővárosi Törvényszék különösen látványos eredményeket tudhat magáénak, ugyanis csökkent a két éven túli, valamint az öt éven túli ügyek száma, és a

befejezett ügyek száma meghaladta az érkezett ügyek számát.

(15.30)

Az Országos Bírósági Hivatal több európai uniós pályázaton vett részt sikerrel, és ennek kapcsán elindult a bíróságok célzott szervezetfejlesztési programja, és folyamatos lett a bírósági informatikai rendszerek fejlesztése is. A korábban elindított országos programok, amelyek a bíróságok ügyfélközpontú szolgáltató jellegét erősítik, egyre népszerűbbek az igazságszolgáltatásban közreműködő ügyvédek és jogtanácsosok, valamint a jogkereső állampolgárok körében.

Az Országos Bírósági Hivatal egyik legfontosabb céljának tekinti, hogy az országban mindenhol a XXI. századi igényeknek megfelelő ügyfélközpontú bíróságok működjenek. A betervezett költségvetési törvényjavaslatban jelentős mértékben emelkedett a bírósági fejezeti kezelésű előirányzatokban megjelölt igazságszolgáltatási beruházásokra fordítható összeg. Az előirányzat több mint 7 milliárd forint, amely tartalmazza kiemelt ingatlanberuházásként a Miskolci Törvényszék, a Szolnoki Törvényszék teljes körű rekonstrukciójának megkezdését, a Szegedi Törvényszék, a gödöllői, tapolcai szarvasi járásbíróság részére biztosított beruházási összegeket, és a 2016. évben tervezett egyéb kisebb beruházások kiadásait, valamint a központilag megvalósítandó, a fejezet egészét érintő informatikai beruházások fedezetét.

Az igazságszolgáltatási beruházások közül jó néhány a korábbi években megkezdődött és jelenleg is folyamatban van. A Fővárosi Törvényszék több ütemre osztott belső felújítása, a 2014-ben az ügyfélcentrum kialakításával megkezdett beruházás rekonstrukciót követő üteme a 2016-ra tervezett harmadik ütem, amelyet érintő szerződések teljesítésére becsült mintegy 150 millió forint fedezet biztosított a törvényjavaslatban.

Ahogy korábban említettem, az Országos Bírósági Hivatal sikeresen pályázott uniós forrásokra, amelyek felhasználásának célja az igazságszolgáltatási folyamatok megújítása, az intézményi folyamatok összhangjának megteremtése az informatikai lehetőségek kihasználásával, a szolgáltatási színvonal és a hatékonyság javítása, továbbá a bírák és az igazságügyi alkalmazottak továbbképzésének biztosítása.

A költségvetési törvény ügyészségről szóló fejezete a 2015. évi költségvetéshez képest nem változott, mert a tavalyi évben az ügyészségi beruházások vonatkozásában a fejezet kiadási előirányzata az előző évihez képest 1,6 milliárd forinttal nőtt. Az ügyészségre az utóbbi időben több jogszabálymódosítás jelentős többletterheket rótt, így például az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény rendelkezéseire

figyelemmel a civil szervezetek beszámolóinak, valamint közhasznúsági mellékletei letétbe helyezésének elmulasztása miatt az ügyészség többletfeladatokat lát el.

A 2014-2020-as támogatási időszak igazságszolgáltatási fejezeteit tartalmazó operatív program kidolgozása folyamatban van, várhatóan 2015 végén, illetve 2016 első félévében jelenhetnek meg az európai uniós pályázatok, amelyeknek az ügyészségi szervezet is kedvezményezettje lehet. Az esetleges projektekben való részvételhez szükséges saját forrás az ügyészség költségvetéséből biztosítható.

Összességében megállapíthatjuk, hogy a bíróságok és az ügyészségek Magyarország központi költségvetésében önálló fejezetet alkotnak, amelyek tartalmazzák a törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges előirányzatokat. Mindezekre tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Öné a szó, államtitkár úr.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon rövid leszek, de úgy gondolom, hogy Szél Bernadett képviselő asszony fölvetéseire reagálnom kell. Három ágazatot említett képviselő asszony, a szociális szférát, az egészségügyet és a bölcsődei dolgozókat mint olyan ágazatokat, ahol sok nő dolgozik. El kell mondjam, hogy vagy megvalósult, vagy a jövőben megvalósul mind a három területen bruttó béremelés.

Itt nem értelmezhető a bérszakadék kérdése, mert a közsférában dolgozóknál mind a férfiak, mind a nők ugyanolyan bért keresnek. Zárójelben megkérdezném, hogy az említett bérszakadék a versenyszférában vajon Európa más országaiban vagy a világ más országaiban megvan-e vagy sem. És mit lehet tenni annak érdekében, hogy ez csökkenjen? *(Bangóné Borbély Ildikó folyamatosan közbeszól.)*

Még egy dolgot hadd említsek meg, ami már nemcsak az említett három ágazatot, hanem mindenkit érint. Amennyiben a tisztelt Országgyűlés a kormány javaslatát elfogadja, emlékeztetnék rá, a személyi jövedelemadó-kulcs a kormány javaslat alapján 1 százalékponttal csökken, nemcsak az említett három ágazatban, hanem mindenütt ez nettó béremelést fog eredményezni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Szakács László képviselőnek adom meg a szót, az MSZP részéről.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedje meg, hogy erre az utolsó megjegyzésére annyit reagáljak, hogy azt el tudom

képzelné, hogy van olyan statisztika, ami ezt mondatja önnel.

Viszont higgye el, hogy nem így élnek meg azok az emberek, akik ebben benne vannak. A szociális szféra dolgozói ma tüntetnek ebben a városban. Az Andrassy útról a Bajcsy-Zsilinszky úton keresztül egészen az Alkotmány utcáig fognak majd jönni. Öt órakor kezdődik ez a tüntetés. Nem javaslom azt államtitkár úrnak, hogy menjen ki oda, és nyugtassa meg őket ezekkel a gondolatokkal. Hiszen ők annyit kérnek csak, a szociális szféra munkatársai, hogy az egészségügyi dolgozók béréhez zárkóztassák föl az ő bérüket. Pedig még az egészségügyi dolgozók bérével sem vagyunk igazából elégedettek; ahogyan önök sem, hiszen 15 milliárd forintot be is állítottak a béremelésre.

Csak hogy ezt is meghivatkozta ön, hogy az egészségügyi szférában is lesz majd béremelés. Varga Mihály miniszter úr is elmondta ezt az egyik közkeletelt kereskedelmi csatorna beszélgetős műsorában: 15 milliárd forint, annyi áll rendelkezésre. Egyébként 85 ezer ember dolgozik az egészségügyben. Na most, ha ezt jól elosztjuk, illetve csak annyit teszünk, és talán a számokban még egyet is tudunk érteni, hogy az egészségügyi szférában lévő bértömegre rávetítjük ezt a 15 milliárd forintos emelkedést, akkor ez egy nem egészen 3 százalékos béremelést jelent a 2016-os évre. Nem ezzel akartam kezdeni, de mégis úgy gondoltam, hogy erre reagálok. Öt órakor kezdődik ez a menet, mégsem ajánlom államtitkár úrnak, hogy kimenjen és megnyugtassa ezt a tömeget, mert úgy gondolom, biztos, hogy címlapsztori lenne holnap.

Egy kicsit arra is hadd reagáljak, amit Banai államtitkár úr elmond, ami a statisztikákból látszik, hogy Magyarország egy mosolygós, kincses-virágos, olyan ország, ahol tényleg olyan ritkán látni azokat az embereket, akiket szinte az egész világ terhe nyomaszt, hogy a mindennapi megélhetésükért meg tudjanak küzdeni.

De még egy dolog jobban zavar, ami szakmai probléma. Ön is, illetve a többi előterjesztő is (*Bangóné Borbély Ildikó folyamatosan közbeszól.*) úgy beszél az ideai számokról, mintha azok tényszámok lennének. Az ideai évről, de még a tavalyi évről sincsenek tényszámok. Az ideai számokról is tényszámokként beszélnek, hogy ez lesz. És ha nem az lesz? Az lenne a kérdésem, egy negyedéves tényszámok alapján hogyan tudják, merik egyáltalán azt kijelenteni, hogy az lesz jövőre.

Ezt tegnap is mondtam, hogy azért itt rengeteg olyan dolog van, ami befolyásolhatja a magyar költségvetést, Görögország helyzete, a német gazdaság helyzete, az infláció helyzete, vagy éppen az euróárfolyam helyzete, amit most önök 303 forintra gondolnak. Kérem szépen, ha az infláció vagy éppen a forint/euró árfolyam 1-1 százalékkal lesz csak rosszabb, mint önök azt gondolják egy évben átlagosan, oda az a hatalmas növekedés, amit önök európai uniós szinten egyébként legalábbis Európa-rekordnak tekin-

tenek. Ez a tavalyi utolsó negyedévhez képest 0,6 százalék.

Tegnap is elmondtam, de ma is elmondom, mert fontos: erre nem szabad büszkének lenni, ezen pironkodni kell. A körülöttünk lévő országokban, Szlovákiában ez 0,8, Lengyelországban 1 százalék, Romániában 1,6 és Csehországban 2,8. Olyan hatalmas gazdaságok, mint a cseh gazdaság, ennyivel jobban tudnak teljesíteni.

(15.40)

Nem erről akartam én most beszélni, de muszáj volt ezt megemlítenem a beszédem elején, illetve a hozzászólásom elején. (*Dr. Répássy Róbert: Ez még csak az eleje volt?*)

Önök mindig azt mondják, hogy támogassuk ezt a költségvetést, és legyen ebben konszenzus, és találjuk meg azokat a pontokat. Egyetlenegy módosítónkat nem fogják önök szerintem megszavazni. Egyetlenegy sem! A bizottsági szakon nem fogják önök átengedni és egyetlenegy, indoklasként szereplő mondatot fogunk ott hallani a Költségvetési bizottság ülésén: a kormány nem támogatja. Esetleg még annyit hallhatunk, hogy a nem támogatotti sorról szavazzunk egyben, mert akkor ezzel időt is tudunk spórolni. Ennyit fogunk tenni.

Újra beadtam én is azt a módosító javaslatomat, amit a tavalyi költségvetési módosítóhoz is beadtam, hogy Baranyának - amelyik most már tényleg láthatóan, a statisztikai számok alapján is kijött, hogy az egyik legelmaradottabb régió az Európai Unióban, nem Magyarországon, az Unióban - másfél milliárd forintot adjunk munkaerő-piaci fejlesztésre, olyan fejlesztésekre, ahol munkahelyet tudnak teremteni. Másfél milliárd forintot! Ez a költségvetés tekintetében a gombok, kavicsok kategória. Úgy gondolom, ha ezt tudják önök támogatni és még sok más módosítót tudnak támogatni, akkor elérhetik azt a konszenzust, amit kérnek. De mégis azt gondolom - hogy megmagyarázzam, hogy miért tud olyan nagyon nehezen konszenzus lenni köztünk -, egy pár adatot mondanék, ezt pedig az egészségügy területéről hoztam, illetve az EMMI működésével kapcsolatos, hogy mekkora világszertei különbség van aközött, hogy ki mit támogat, ki mit pénzel.

Sporttámogatásra az EMMI költségvetésében 100 milliárd forintnál is több összeg jut, az egészségügyben a béremelésre 15 milliárd forintnyi pénz jut. 100 milliárd forintot adunk sportra, amikor egy évben összesen gyesre, gyedre a családbarát kormány egy picivel többet, 120 milliárdot fizet ki. A fogyatékkal élők érdekvédelmi szervezetei 149 millió forint helyett 83 millió forintot kapnak. Az egészségügy társadalmi szervezetei 51 millió forintot kapnak. A Vöröskereszt 100 millió forintot kap, 100 millió forintból gazdálkodik a Magyar Vöröskereszt jövőre.

Na, nézzük a sportot: a Fradi, a Honvéd, a BVSC, az MTK, az UTE és a Vasas a saját létesítményeinek a fenntartására 3 milliárd 688 millió forint-

tot, a Vöröskereszt 100 milliója mellett. Ugyanezek az egyesületek működésre 1,7 milliárdot kapnak, tehát 5,4 milliárd forintot költünk ezekre a futball-egyesületekre, amellett, hogy mondjuk, hogy egy hasonló számot mondjak, az egészségügyi intézményeknek kvázi a karbantartására ugyancsak 5,5 milliárd forintot fordít ez a kormány. Hol vannak itt az arányok?! Hol vannak itt az arányok, államtitkár úr?! Akkor, amikor 5,5 milliárdot fordítunk arra, hogy az egészségügyi intézményeket csak karban tudjuk tartani, 5,4-et arra, hogy a futballcsapatok jobban tudjanak működni és mondjuk, a sport-szakszövetségek, akadémiák, plusz az MLSZ jobb működésére 1,7 milliárd forintot fordított tavaly a magyar állam, idén 7 milliárd forintot fog fordítani a magyar állam! Ez a 7 milliárd forint már majdnem a fele annak, amit önök az egészségügyben béremelésre szánnak.

Úgy gondolom, hogy ezek azok a világlátásbéli különbségek, ami miatt nem lehet támogatni ezt a költségvetést. Államtitkár úr, ha ezt az arányt megfordítjuk, ha mondjuk, az OMSZ, az Országos Mentőszolgálat, ha nem is többet, de legalább annyit kapna, mint a Magyar Olimpiai Bizottság, de 5 milliárddal kevesebbet kap, mert a Mentőszolgálat 32 milliárdból köteles vagy képes, vagy kénytelen működni egész évben, az Olimpiai Bizottság 37 milliárd forintból fog működni a következő évben. Én megértem, hogy a sport fontos, minden nemzetnek adjuk meg a hőseit, csak az a baj, hogy önök bűnösöket is adnak, mert valaminek a kárára teszik ezt. Nem találták el a prioritásokat, államtitkár úr. Ezért nem tudjuk támogatni ezt a költségvetést.

Még két mondatban hadd emlékezzek meg Varga miniszter úr fantasztikus nyilatkozatáról, ahol elmondta, hogy nem kell jövőre többet költeni az egészségügyre, hiszen kevesebben vagyunk. *(Zaj.)* Ezt mondta, nézzék vissza! Kevesebben vagyunk, tényleg kevesebben vagyunk, mert sikerült a munkahely-teremtési program, csak Londonban. Egyébként is a kórházigazgatók rosszul gazdálkodnak. Államtitkár úr, 4,4 százalékot költ GDP-arányosan a kormány az egészségügyre, a saját zsebünkben mi, magyarok pedig 2,9 százalékot. Lassan elérjük a költségvetés által ráfordított összeget, és amikor Varga Mihály elé tárták ezeket az adatokat, ő egyiket sem cáfolta. Ezzel szemben az elmúlt három-négy évben önök közel 1000 milliárd forintért vásároltak olyan cégeket, olyan társaságokat, amire nincsen szüksége a magyaroknak. Ezért mondjuk el ezerszer: nem a gázágazatot kell megvenni, nem a MOL-t kell megvenni, nem az Antenna Hungáriát kell megvenni, no pláne nem a Budapest Bankot meg az Erste Bankot legutóbb, nem ezekben kell tulajdont szerezni. A magyar államnak ott kell helytállni, ahol más nem szolgált. Ez az egészségügy, az oktatás, a szociális szféra. Ezekben önök nagyon le vannak maradva, nem Magyarország kft.-t kell építeni, nem cégportfóliót kell építeni, hanem ott kell szolgálatni, ahol más nem szolgált.

Ezért nem fogjuk tudni támogatni ezt a költségvetést, támogassák önök a mi módosítóinkat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Móring József Attilának, a KDNP képviselőcsoportjából.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A kormány három legfontosabb céljának elérését, vagyis a családok megerősítését, a munkahelyteremtést és a gazdasági növekedést segíti majd a jövő évi költségvetés. A kedvező realgazdasági folyamatoknak köszönhetően 2016-ra óvatos, visszafogott, konzervatív becsléssel 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel, fegyelmezett fiskális politika mellett 2 százalékos hiánnyal és az 1,6 százalékos infláció mellett a fogyasztás növekedésével számolunk.

A jövő évi költségvetés legnagyobb nyertesei a családok lesznek, hiszen az adóintézkedések összesen 170 milliárd forintot hagynak majd a magyar családoknál. Ebből 120 milliárd forintot tesz ki, hogy a személyi jövedelemadó kulcsa 16-ról 15 százalékra mérséklődik. Emellett a sertés tőkehúsok áfájának csökkentése 25 milliárd forintot, a kétgyermekesek adókedvezményének növelése 1 milliárd forintot, az állami közszolgáltatások díjának, illetékének csökkentése 10 milliárd forintot jelent.

A munka és a gyermeknevelés megbecsülésére épülő családi adórendszer jövőre is fennmarad. Eredményességéhez hozzájárul Európa egyik legalacsonyabb személyi jövedelemadó-kulcsa és a családi adókedvezmény mértékének növekedése is. 2016-tól négy év alatt fokozatosan kétszeresére, a jelenlegi havi 10 ezer forintról jövőre 12 500 forintra, 2019-re pedig 20 ezer forintra nő a két gyermeket nevelő családok családi adókedvezménye. Ez 350 ezer családnál 1,4 millió szülő és gyermek életében jelent előrelépést.

A gyed extra 2016-ban is fennmarad, mint ahogy a házasságkötéshez kapcsolódó adókedvezmény is. Ezenkívül elegendő forrás áll rendelkezésre a családok otthonteremtési kedvezményének bővítéséhez. A megélhetési költségeket csökkenti a kormány azon döntése is, hogy 2016. január 1-jétől, ahogy már említettem, a sertés tőkehús áfakulcsa a jelenlegi 27-ről 5 százalékra csökken. Gyermekétkeztetésre az idei 61 milliárd forint után 2016-ban már több mint 71,7 milliárd forintot kívánunk fordítani. Az ingyenes bölcsődei és óvodai gyermekétkeztetés kiterjesztésének köszönhetően már 2015 őszétől a jelenleginél akár 230 ezerrel több gyermek étkezhet térítésmentesen. 2016-tól a teljes alsó tagozaton ingyenesen válik a tankönyvellátás, a felsőbb évfolyamokon pedig a rászorultság figyelembevételével biztosítják a tankönyveket.

Jövőre a nyugdíjak és az egyes jövedelempótló ellátások is megőrzik reálértéküket, ezek az infláció mértékével növekednek majd. Számos más, az idősök érdekében tett intézkedések mellett folytatódik a

„Nők 40” program is, amely lehetővé teszi, hogy a 40 év munkaviszonnal rendelkező nők nyugdíjba mehessenek. Az idősek és a családok terheit emellett mérsékli a rezsicsökkentés is, amelynek eredményeit a kormány nemzeti közmű-szolgáltatási rendszerrel kívánja megőrizni és folytatni.

Az előre nem látható kockázatok kivédését szolgáló Országvédelmi Alap 100 milliárd forintot tartalmaz, ami az idei évinél 70 milliárd forinttal magasabb összeg. Törvényi garancia van arra is, hogy ezt az alapot csak a hiánycél veszélyeztetése nélkül lehet felhasználni.

(15.50)

A törvényjavaslatban fejezeti stabilitási tartalékra, illetve a rendkívüli kormányzati intézkedésekre együtt további 135 milliárd forintos tartalék szerepel.

A kormány célul tűzte ki a teljes foglalkoztatás elérését is. A kabinet 2016-ban a gazdaságilag aktívak és a munkába állók számának emelkedését várja, így a munkanélküliségi ráta 6 százalék körüli szintre mérséklődhet.

Az elkövetkezendő időszakban a magyar gazdaság szerkezete is egyre kiegyensúlyozottabb lesz, az export mellett a belső kereslet is tovább erősödik.

Idén és jövőre is tovább gyorsulhat a háztartások fogyasztásának növekedése. Ezt a devizahitelek rendezésén túl a tovább emelkedő reáljövedelmek, a rekordmértékű foglalkoztatás, illetve a családokat támogató kormányzati intézkedések is segítik.

A tavalyi erőteljes növekedés után a beruházások terén is az idei éven keresztül jövőre is további bővülés várható. Ehhez az európai uniós források fokozott lehívása mellett a kis- és középvállalkozásokat támogató hitelprogramok és a kedvező hozamkörnyezet is hozzájárul.

A segély helyett munkát elvnek megfelelően a kormány azt szeretné elérni, hogy Magyarországon mindenkinek legyen munkája, és senki ne szoruljon jövedelempótló támogatásokra. A kormány a versenyszférával együttműködve szeretné elérni a teljes foglalkoztatottságot, ezért tovább folytatódnak és bővülnek a foglalkoztatást ösztönző programok.

A munkahelyvédelmi akciót, amely már közel 900 ezer ember munkahelyének megőrzését segíti, kiterjesztjük a mezőgazdasági ágazatban dolgozókra is. 2016-ban összesen 131 milliárd forintot hagy a kormány a munkaerő-piaci szempontból hátrányos helyzetben lévőket alkalmazó vállalkozásoknál, és továbbra is érvényesíthető lesz a kisgyermekes szülők rész munkaidős foglalkoztatása után járó adókedvezmény.

Jövőre 40 ezerrel több ember számára lesz elérhetőbb a közfoglalkoztatás, így összesen 240 ezer embernek lesz lehetősége arra, hogy részt vegyen a közfoglalkoztatási programokban, amire az idei 270 milliárd forinttal szemben jövőre 340 milliárd forintot kívánunk fordítani.

A fegyveres és rendvédelmi életpályamoddell keretében idén júliustól a katonák és rendvédelmi dolgozók fizetése átlagosan 30 százalékkal, majd 2019-ig évente 5-5 százalékkal nő. 2016-ban az összesen 35 százalékos emelés fedezetéül 121,7 milliárd forintot biztosít a költségvetés.

Az életpályamoddellben foglaltak szerint folytatódik a pedagógusok béremelése is, így 2017-ig minden évben nő az ágazatban dolgozók bére. Az egészségügyi ágazat területén az egészségügyi szakdolgozók, orvosok esetében elsősorban a mozgó bérek területén, míg a fiatal szakorvosok esetében a jövedelmi helyzet javításában történik előrelépés. Ehhez 15,3 milliárd forintos forrás áll majd rendelkezésre. 2016 júliusától megkezdődik a kormány-tisztviselői életpályamoddell bevezetése is, melyhez a céltartalékban áll rendelkezésre a megfelelő fedezet.

Az elkövetkezendő fejlesztési ciklusban a magyar vállalkozások pályázati lehetőségei megsokszorozódnak. Magyarországon az egy főre jutó támogatás soha nem volt olyan magas, mint az új uniós pénzügyi ciklusban. 2016-ban mintegy 1000 milliárd forint uniós forrás juthat el a kedvezményezettekhez, ebből mintegy 500 milliárd forint szolgálhatja a gazdasági növekedést közvetlenül segítő fejlesztéseket. Ezt a forrást egészítik ki 100 milliárd forintos nagyságrendben a megyék és megyei jogú városok gazdaságfejlesztési programjai. Ezeknek a programoknak a zárásához kapcsolódó utolsó kifizetésekkel együtt a teljes összeg mintegy 1400 milliárd forintot tesz ki. A központi költségvetésben megjelenő források mellett továbbra is közel 483 milliárd forint értékű agrártámogatás érkezik Magyarországra.

Az önkormányzati finanszírozással kapcsolatban fontos tudni, hogy jövőre indokolt fenntartani, illetve tovább szilárdítani a feladatalapú támogatási, elosztási rendszert. Folytatódik az adóssághozjárólban nem részesült települések fejlesztési támogatása is, erre a célra 12,5 milliárd forint áll rendelkezésre.

Az önkormányzatok a következő évben hitelforrás nélkül közel 2500 milliárd forinttal gazdálkodhatnak majd, amihez a központi költségvetés több mint 660 milliárd forint támogatást biztosít.

A Nyugdíj-biztosítási Alap költségvetésének egyensúlya is 2016-ban biztosított, a bevételek teljes mértékben fedezik az előirányzott kiadásokat, és az Egészségbiztosítási Alapnál szintén a bevételek és a kiadások egyensúlyával számol a kormány. A gyógyító-megelőző ellátásra fordítható összeg az előző évihez képest 33,7 milliárd forinttal nő majd. Az egészségügyi ágazat 2016-ban további 11 milliárd forint többletforrással számolhat a szakorvosképzés támogatási rendszerének kiterjesztésére, átalakítására, mentőautók beszerzésére és a mentésirányítási rendszer üzemeltetésére, valamint egyéb, életminőséget is javító intézkedésekre.

2016-ban új időszámítás kezdődik a hazai fejlesztéspolitikában. A következő évek alatt összesen több mint 34 milliárd euró támogatás érkezik Magyarországra, ami a szükséges hazai társfinanszírozás

zással együtt mintegy 12 000 milliárd forintos fejlesztést jelent a következő évben. Az egy főre jutó támogatás mértéke soha nem volt akkora Magyarországon, mint a következő ciklusban, ezzel a mutatóval Magyarország a második helyen áll Európában.

A jövő évi költségvetésnek köszönhetően több pénz marad a dolgozó családoknál. A jövő évi büdzsé támogatja a családalapítás előtt álló fiatal házasságokat, és továbbra is kiemelten támogatja a gyermekeket nevelő családokat. Ez a költségvetés tovább folytatja azt a gyakorlatot, hogy munkához juttatja azokat az embereket, akik dolgozni szeretnének.

Jövőre is marad a rezsi-csökkentés és a gyermekek után járó adókedvezmények. Áttekintjük a segélyezés rendszerét, mert véget kell vetni a segélyekkel való visszaélés időszakának Magyarországon.

A fentiek alapján kérem, hogy támogassák a 2016. évi költségvetésről szóló előterjesztést. Elnök úr, köszönöm, hogy szólhattam. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gyöngyösi Márton képviselő úrnak, a Jobbik részéről.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár elsősorban a 2016-os költségvetési tervezetnek a külügyi fejezetéhez készültem hozzászólni, nem tudom megállni, hogy egy-két általános érvényű megállapítást ne tegyek az előttünk fekvő előterjesztéssel és költségvetéssel kapcsolatban.

Az első kérdés, ami talán felmerül a költségvetés vitája kapcsán mindannyiunkban, a költségvetés benyújtásának az időzítésére vonatkozik. Nem értjük, nem tudjuk, hogy mi indokolja azt, hogy a szokásosnál hat hónappal korábban, fél évvel korábban kell a költségvetés vitájának lezajlania itt, a falak között. Mire ez a nagy sietség? Hiszen szakmai szempontokból nem indokolható az, hogy ez a vita október-november-december helyett most, az első félév végén, májusban folyik itt.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ahhoz, hogy egy normális költségvetési vita és egy normális költségvetés megvalósulhasson, mindenki tudja, aki a pénzügyi szakmában alapismerteket elsajátított, hogy ehhez két láb szükséges. Az egyik az, hogy az előző évnek, a 2014-es évnek a zárszámadata meggyőzően, megtörténjen az elszámolás az előző évre vonatkozóan, és az is, hogy az idei évre, a 2015-ös évre vonatkozóan a költségvetés teljesítésének az adatai nyilvánvalóak legyenek, ezek jelenleg nem ismertek.

Tehát ennek a két lábnak és ennek a két feltételnek teljesülnie kellene ahhoz, hogy érdemben tudjunk tárgyalni a következő éves költségvetésről. Vegyük az elsőt! Nincsen még kész a 2014-es évre vo-

natkozó zárszámadás a 2014. éves költségvetésről, nincsen benyújtva a kormány pénzügyi beszámolója, amely ezt tartalmazná, ami így, ilyen módon természetesen auditálva sincs az arra hivatott Állami Számvevőszék által. Úgy kéri a kormány a 2015-ös évre vonatkozó pénzügyi felhatalmazást, hogy valójában még nem számolt el a 2014-es évre vonatkozó pénzügyekkel.

(Földi Lászlót a jegyzői székben Moring József Attila váltja fel.)

Ez a fajta eljárás, ami tudjuk, hogy az Orbán-kormányok alatt már egy bevett szokássá vált, ez teljes egészében szembemegy nemcsak a nemzetközi gyakorlattal, hanem a hazai hagyományokkal és bevett gyakorlattal, tradíciókkal is. A költségvetés - amint az ismert - egy pénzügyi terv, ami bázisszámokra, bázisadatokra épül, és a bázis alapvetően az előző évnek a tényezőit jelenti, arra kellene hogy felépüljön a következő év költségvetése.

(16.00)

Ez a bázis jelenleg hiányzik, tehát egy teljesen abnormális helyzettel állunk szemben, és egy olyan helyzetbe kényszerít bennünket a kormány, amiben igazából érdemi vitát nem is lehetne lefolytatni.

Ami pedig a 2015. évre vonatkozó költségvetési teljesítést és a teljesítés adatait illeti, jelenleg ebben sem látunk tisztán, hiszen ezek nem ismertek. Nem véletlenül szokott normális országokban október-november-december környékén lezajlani ez a vita, hiszen az év vége felé az első félév adatai már ismeretek tényként, tehát tényadatok állnak rendelkezésre, sőt már talán a háromnegyed éves adatok is tényként rögzíthetőek és ismertek, és talán már az egész évre vonatkozóan - tehát arra a néhány hónapra, ami még az évből hátravan - nagyjából prognosztizálható az, hogy a költségvetésnek milyen kifutása lesz. Nyilvánvalóan így május közepén, amikor ez a költségvetési tervezet le lett téve a Ház asztalára, még az első féléves adatok sem ismerhetők, ilyen értelemben erről a költségvetési tervezetről érdemben nem lehet normális vitát lefolytatni.

Persze, ismerjük az Orbán-kormány álláspontját ezzel kapcsolatban, ők azzal érvelnek, hogy a kiszámíthatóság és az átláthatóság miatt fontos az, hogy most erről a költségvetésről idejekorán dönt a tisztelt Ház, és folytatja le ezt a vitát. Kérem szépen, ha néhány évet eltöltöttek volna a költségvetés tervezetének a benyújtói a szakmában is, ha lenne némi gyakorlati rálátásuk arra, hogy hogyan készül egy költségvetés, hogyan ildomos egy költségvetést összeállítani, akkor tudhatnák, hogy a kiszámíthatóság nemcsak úgy az égből pottyann alá a fejünkre, hanem az bizony bizalmon alapszik, olyan bizalmon, amit önök még nem feltétlenül nyertek el.

Az átláthatóság pedig ebben a konkrét esetben a vicc kategóriája, cinizmus, arcátlan cinizmus, hiszen

erről a költségvetésről és ami az elmúlt években, évtizedekben gyakorlattá vált Magyarországon, sok mindent el lehet mondani, de azt, hogy transzparens, átlátható és következetes költségvetés lenne, a legnagyobb jóindulattal sem lehet elmondani ezekről. Hiszen mindenki tudja, aki, nem az, hogy egy ország költségvetését látta már az életében, hanem mondjuk, egy társaságét, egy cégét, egy egyszerű kft.-ét, hogy ahhoz, hogy a számok értelmezhetőek legyenek, összehasonlíthatóak kell legyenek az adott év számai a korábbi évek bázis- és tényadataival összefüggésben, azokhoz képest lehet értelmezni a jelenlegi év számaikat és az adataikat. Három oszlopot ismer általában egy könyvelés, amelyben elkülönítetten megjelennek a különböző tényadatok, és ezáltal értelmezhetővé, összehasonlíthatóvá válnak a számok.

Varga Mihály miniszter úr azt mondta a költségvetés benyújtásakor, hogy egy takarékos költségvetésről beszélünk. Ehhez képest azt látjuk, hogy a tárcák és a minisztériumok nagyjából hasonló összegekkel, pénzzel gazdálkodnak, mint a korábbi években, nincsen semmiféle átcsoportosítás, aminek egyfajta üzenete van csak, az, hogy minden tökéletesen működik ebben az országban, minden minisztérium a lehető leghatékonyabban, legeredményesebben végzi a munkáját, semmiféle korrekcióra nem szorulnak a korábbi évek gyakorlatai és költségvetései. És természetesen hogy is lehetne egyfajta átcsoportosítást elvégezni, ha a kormány, a kormányzat mind a mai napig nem ismeri azt a gyakorlatot, ami egyébként tőlünk nyugatabbra vagy akár más országokban minden költségvetés alapját jelenti, hogy van egyfajta elemzés, amivel méri azt, hogy egy minisztérium milyen hatékonysággal működik, mennyire gazdaságos, mennyire hatékony, mennyire eredményes, hogyan gazdálkodik azzal a vagyonnal, amit a polgárok, az adófizető polgárok a rendelkezésére bocsátanak a tisztelt kormányzatnak és az államnak.

Ami a Külügyminisztériumot, a Külügyminisztérium gazdálkodását érinti, ebben is nagyon nehéz véleményt formálni, hiszen a jelenlegi Külügyminisztérium - amely három vezetőcserén ment keresztül az elmúlt egy évben, és egy 180 fokos fordulatot vett, legalábbis, ami a külügyi kommunikációt illeti - mind a mai napig nem rendelkezik külügyi stratégiával. Nincsen ilyen dokumentum. Láttunk már kezdeményeket meg bizonyos, hogy mondjam, piszkozatokat erre vonatkozóan, de külügyi stratégia nem létezik, annak ellenére, hogy az elmúlt 5-6 évben a 25 év szervilis, egyoldalú euroatlanti politikáját folytatta a Külügyminisztérium, bár retorikailag volt egyfajta elmozdulás, egyfajta 180 fokos fordulat - kizárólag, ami a kommunikációt és a retorikát illeti -, amelyben megjelent a keleti nyitás, a déli nyitás politikája, még akkor is, ha ezek semmiféle eredményt máig nem tudtak felmutatni.

Jelenleg nem látható, hogy mi a Külügyminisztérium stratégiája, mi alapján kéri a tisztelt választópolgárok és a parlament felhatalmazását arra, hogy

az elkülönített költségvetési fedezetet elköltse. Ilyen értelemben nem tudjuk, stratégia hiányában nem tudjuk értelmezni az Eximbanknak juttatott, több milliárd forintos tőkeemelését és különböző támogatásokat; annak ellenére, hogy a Külügyminisztérium egyfajta kalmármissziót végez, amikor is GDP-adatokat, import-export számokat és mindenféle gazdasági növekedési mutatókat szajkózik szerte a világban, ilyen értelemben letért arról a pályáról, ami a klasszikus diplomácia hivatását jelenti bizonyos értelemben, ez teljesen háttérbe szorult, annak ellenére, hogy a világban hatalmas változások mennek végbe, amelyek a Külügyminisztériumot rendre meglepetésként érik.

Hogy csak az elmúlt egy év néhány válságát villantsam föl, amivel kapcsolatban a Külügyminisztérium erőteljesen az események után kullogott: az ukrán válság és annak minden típusú leágazása, az energetikában történt változások, miszerint összeomlott a Déli Áramlat projektje, a magyar Külügyminisztériumnak stratégia hiányában mind a mai napig nincsen alternatívája és egyfajta stratégiája arra, hogy Magyarország energiaellátását - legalábbis, ami a gázt illeti - mivel fogja biztosítani. Az Oroszországgal vívott, nyugati szankciós politikára ugyancsak nincsen külügyi stratégia. Ugyanígy az Iszlám Állam felfutására is a magyar kormány szervilis módon amerikai felhívásoknak eleget téve bocsátkozik egy olyan kalandba, aminek teljesen kilátástalanok a következményei. Az USA-val kapcsolatos kitiltási botrány ugyancsak egy olyan téma, amely a magyar diplomáciát, a magyar külpolitikát teljes egészében meglepetésként érte, és hogyne érte volna meglepetésként, hiszen a magyar Külügyminisztérium nem ismeri a világban zajló események elemzésének még a gondolatát sem, teljesen ad hoc, spon-tán módon követi az eseményeket, nincsen hatékony hírszerzés, nincsen megfelelő diplomáciai irányítás és vezetés, még az irányított káosz fogalmát sem lehet a jelenlegi Külügyminisztérium működésére használni.

A magyar diplomáciának jelenleg nincsenek szövetségesei, a Nyugat árulónak tartja jelenleg a magyar diplomáciát, amely retorikai szinten szembe fordult a nyugati, korábbi szövetségeseinkkel, Keleten pedig egyfajta bizalmatlanság fogadja az Orbán-kormány különböző ügyek kapcsán tett tojástáncát, amit lejt.

Ilyen értelemben és összegezve: külügyi stratégia hiányában a brüsszeli és washingtoni elvárások által vezetett kormányzati, diplomáciai és külügyi törekvéseket és az arra vonatkozó költségvetési fejezetet nem lehet támogatni, hiszen amíg az országnak nincsen szuverén nemzetstratégiája, külügyi stratégiája, addig teljesen felesleges arról beszélni, hogy milyen intézetek, intézmények, mekkora diplomáciai kar között osztja szét a kormány a külügyi fejezetre szánt pénzt.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat, és rögtön be is jelentem, hogy elfogadott napirendünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására 16 óráig volt lehetőség, és most már 16 óra 10 perc van. Köszönöm szépen.

Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőnek meg is adom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Minden elismerésem azé a Banai államtitkáré, aki egyedülként vett részt eddig érdemben a költségvetési vitában. Erre biztatom a továbbiakban is, hiszen számos dologban vitatkoznom kell vele.

Mielőtt a minimálbéresek és mások helyzetének javulásáról beszél, ajánlom figyelmébe azt az OECD-országokra vonatkozó vizsgálatot, amelynek értelmében az átlagbér terhelését vizsgálva az látható, hogy Magyarország a negyedik legjobban terhelt átlagbérek tekintetében az OECD-országok átlagát nézve, és azt látjuk, hogy miközben ez az átlag 36 százalék, a magyar emberek átlagbérből mintegy 48 százalékot visznek el önök. Meg kéne mondani, hogy mire fordítják, vagy milyen könnyítések születnek ezekből.

Nézzünk egy-kettőt! Önök azt állítják, hogy az adócsökkentések költségvetéséről van szó, hát vizsgáljuk meg. Ha összeadjuk az áfavárákosokat és a fogyasztási típusú adókból, köztük számos elkerülhetetlen adótípusból, mint a tranzakciós illetékből eredő várakozásokat, azt látjuk, hogy ezek összesen 215 milliárd forinttal nőnek az előző időszakhoz képest, tehát nem állja ki az igazság próbáját, amikor önök adócsökkentésről beszélnek. De ha azt mondják, hogy ne csak az áfát, ne csak a fogyasztási típusú vizsgálatot, nézzük a személyi jövedelemadóból eredő várakozásokat, ahol önök egy kozmetikai jellegű, bár általam is támogatott engedményt tettek, akkor mégis hogy lehet az, hogy a személyi jövedelemadóból származó összes bevétel eddig 1640 milliárd volt, és most, az önök könnyítése után már 1658 milliárd, tehát egy magasabb összeg szerepel a várakozások között?

Ugyanakkor hangsúlyozni szeretném, hogy az a helyzet, ami itt az OECD-országokat érintő tanulmányból kiderül, hogy Magyarország a negyedik legbrutálisabban terhelt az átlagbérek adóztatása tekintetében, ez már az önök 1 százalékos kedvezményének a figyelembevételével kialakult statisztika. Tehát az önök összes kozmetikai jellegű könnyítése után értük el azt a horrorisztikus helyzetet, hogy egy magyar átlagember a magyar átlagfizetéséből még mindig ekkora brutális elvonásokkal kell hogy szembesüljön, miközben Nyugat-Európában és a régióban sem jellemző az, hogy ennyire kegyetlenül sokat

elvigyének az emberek pénzéből. No, ezek kiáltásnak válaszként. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a rendes vitát. A Fidesz képviselőcsoportjából Demeter Zoltán képviselő úr következik felszólalására. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Igen tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Két témában szeretnék hozzászólni a költségvetési vitában. Először is a Kulturális bizottság tagjaként, ahogyan az eddigi években is, most, a 2016. évi költségvetésről szóló vitában is fontosnak tartom, hogy a kormány felzárkóztatási politikájáról egy konstruktív, jövőbe mutató vita és véleménycsera alakuljon ki.

Fontos kiemelni az ezen a területen elért eddigi eredményeket, a jövőbeli terveket és célokat, valamint azt az üzenetet a társadalom hátrányos helyzetben lévő rétegei számára, azon belül is kiemelten a fiataloknak, hogy van remény, lehetőség, megoldás a helyzetükre, és hogy a keresztény polgári kormány nem engedi el a kezüket.

Számtalan olyan elérni kívánt célról lehet beszámolni, amelyek a kormány törekvéseinek és az Országgyűlés támogató szavazatainak köszönhetően a jövőben bizakodásra adhatnak okot. Itt megemlíthetjük a szakképzés átalakítását - amely során már a második szakképesítés megszerzése is ingyenessé válik -, a nappali rendszerű iskolai oktatásban való részvétel lehetőségének 21-ről 25 évre való emelését, ezzel lehetővé téve, hogy bárki az első szakképesítést nappali képzésben szerezzék meg, lehetőséget teremtve ezzel például szélesebb körű utazási és diák munka-kedvezményekre, ösztöndíjakra vagy éppen a kollégiumi elhelyezés könnyebbé.

Továbbá az egyik leglényegesebb változást sem szabad szem elől téveszteni - és erről már többször volt ma itt szó -, miszerint az ingyenes bölcsődei és óvodai étkezésre jogosultak köre jelentősen, nagy arányban megnő, segítve ezzel már a legkisebb korú gyermekek egészséges fejlődését is. Szeretném megemlíteni itt azt, hogy kötelező önkormányzati feladat a gyermekétkeztetés, és a választókerületben lévő településeken, mind az óvodákban, iskolákban vagy bölcsődékben ezt a törvényt maradéktalanul be is tartják a polgármesterek, és maradéktalanul működik a gyermekétkeztetés.

Kedves Képviselőtársaim! Ezek után megemlítenék néhány olyan programot, amelyek mind az idei évben biztató eredményeket mutattak, és reményeink szerint a 2016. esztendőben sem lesz ez másként.

Említhetjük a lemorzsolódás megelőzését, esélyteremtő szolgáltató programként az Arany János tehetséggondozó programot, az Arany János kollégiumi programot és az Arany János kollégiumi-szakiskolai programot, amelyeknek célcsoportjában a legsérülékenyebb, a lemorzsolódással leginkább veszélyeztetett tanulói csoportok tartoznak, és évente közel 4500 tanuló vesz részt ebben. A programok

komplex pedagógiai, szociális, kulturális és egészségügyi támogatással segítik a tanulók sikeres iskolai előrehaladását.

Továbbá fontos kiemelni azt is, hogy a társadalmi felzárkóztatásért felelős államtitkársághoz tartozó társadalmi felzárkóztatási programokra is, úgymint például a társadalmi, gazdasági, területi hátrány kiegyenlítését elősegítő programok, szakkollégiumok, multifunkcionális, nemzetiségi, roma módszertani, oktatási és kulturális központ, több forrás juthat ezekre a jövő esztendőben. Érzékeltetésként, míg ebben az évben erre 523 millió forint volt, addig jövőre már 603 millió forint fog jutni.

De példának okáért említhetjük az Útravaló-ösztöndíjprogramot is, amely a jövőre vonatkozóan három tanéven keresztül, 2015-től 2018-ig biztosítja a programban részt vevők jelentős részének az „Út a középiskolába”, „Út az érettségéhez” lehetőségét. A tervzet alapján közel 389 millió forinttal több jut ösztöndíjra hazai forrásból, mint a 2015-ös évben.

Végül még megemlíteném az egyébként sok felzárkózási és esélyteremtő program közül a Türr István Képző és Kutató Intézetet, amelynek jelenleg a 390 fős létszámát indokolt lesz 2016-tól akár több mint 470 főre emelni, és ennek a költségvetési támogatási vonzata 400 millió forint.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még számtalan olyan programot lehetne felsorolni, amelynek a célja a hátrányos helyzetű gyermekek, fiatalok felzárkóztatása, esélyteremtése arra vonatkozóan, hogy kitörhetnek abból a nehéz élethelyzetükből, amelybe szinte kivétel nélkül önhibájukon kívül kerültek, és lehetőséget teremtsenek a szorgalmukkal és elhivatásukkal az ország gyarapodására és jövőbeli nagy szabású céljainak megvalósítására. Úgy vélem, hogy csak az előbb általam említett néhány elemnek is köszönhetően pozitívabban tekinthetünk a 2016-os költségvetésnek a fiatalok társadalmi felzárkóztatására szánt forrásaira.

Másodszor pedig szeretnék az Igazságügyi bizottság tagjaként is szólni, mely bizottság feladatkörébe beletartoznak a civilek, a nemzetiségiek és az egyházügyek.

(16.20)

Ezért hivatásom szerint református lelkészként is kötelességemnek érzem, hogy az említett tárgykörökkel kapcsolatos kérdésekről szóljak itt, a 2016-os költségvetés vonatkozásában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Határozott véleményem, hogy hazánk fejlődése, a magyar nemzet anyaországi és határon túli folyamatos gyarapodása csak akkor lehet töretlen, ha a magyarság és államalkotó nemzetiségeink identitásukban, nemzeti önzonosság-tudatukban és hitükben is erősek és egységesek. A jövő esztendőnek ezért kiemelt célkitűzése az egyház társadalmi szerepének erősítése, a közösségeket építő és szolgáló civil szervezetek támogatá-

sának jelentős emelése és az anyanyelvüket, kultúrájukat megőrző nemzetiségek állandó segítése.

Az elmúlt években az egyházak a hitéleti tevékenységük mellett nagyon jelentős szerepet vállaltak az oktatásban, a nevelésben, a fogyatékosokkal élők és az idősek gondozásában, valamint a hajléktalan-ellátásban. És úgy gondolom, hogy az egyházak felé megnyilvánuló bizalom és a munkájuk nyomán erősödő társadalmi szolidaritás indokolja, hogy megkapják munkájukhoz a támogatást. A nemzetiségek által a magyar történelemben betöltött szerepük és kultúrájuk miatt hazánk erősebb és színesebb.

Úgy vélem, ezért a kormány változatlanul segíti anyanyelvük ápolását, kultúrájuk megőrzését, hitéletük és anyanyelvi oktatásuk fejlődését, valamint közösségeik épülését. Államalkotó nemzetiségeink nemcsak gyökerek a magyar múltban, hanem hidak is egyben a környező országokban élő népek felé. Támogatásuk és politikai képviselőik pedig példa azon országok számára is, amelyekben őshonos magyar közösségek élnek. A közösségek építése, szakmai munkával történő szolgálatuk, a nemzeti identitás megőrzése, a szolidaritás és a tolerancia erősítése, valamint a szociális és karitatív feladatok vállalása olyan társadalmi értékteremtés, amit önkéntesek tízezreinek bevonásával mind szélesebb körben végeznek a civil szervezetek.

A kormány célja, hogy ezt az értékteremtő, önkéntes munkára épülő tevékenységet a jövőben kiemelt támogatásban részesítse. Úgy gondolom, hogy az elhangzottakat a kormány 2010-től kezdődően folyamatosan figyelembe veszi, és érvényesíti minden évben a költségvetés tervezésénél.

Ezért most csak néhány dolgot emelnék ki, ami kifejezetten a 2016. esztendőre jellemző. A költségvetés külön soron említi egyes nagy egyházi beruházások támogatását. Ahogyan elhangzott, államtitkár úr is említette a Győri Evangélikus Egyházközség Insula Lutherana fejlesztését, ugyanakkor a debreceni református oktatási-nevelési intézményrendszer infrastrukturális fejlesztését is. Külön szeretném én is kiemelni még egyszer, hogy 2016-tól az 5 ezer lakosnál kisebb településeken szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelemplótléka 34 százalékkal emelkedik, ami számszerűsítve azt jelenti, hogy 30 ezer forintról 40 ezer forintra emelkedik ez a jövedelemplótlék, míg a külhonban szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelemplótléka 100 százalékos emelkedést mutat.

Ez azért is különösen fontos, mert a jövedelemplótlék a hitéleti támogatási célon túl hozzájárul ezzel a kistépülések megtartóerejéhez, a határon túli magyarság asszimilációjának csökkentéséhez és a szórányban élő magyarság megőrzéséhez. Végezetül engedjék meg a kedves képviselőtársaim, hogy kiemeljem a reformáció 500 éves évfordulóját! A kormány 2016-ban 550 millió forintot biztosít a Reformáció Emlékbizottság programjainak támogatásához.

A reformáció-emlékévvvel kapcsolatos tevékenységek, programok természetesen már az idén, 2015-

ben megkezdődtek. A 2016. évre tervezett feladatok tulajdonképpen a 2015. évben megkezdett feladatok folytatásai, többek között a magyarországi protestantizmust bemutató, a reformációt és annak hatását megjelenítő, ismeretterjesztő iskolai programok, kiállítások támogatása, tematikus pályázatok meghirdetése, kiemelt beruházások megkezdése, illetve folytatása, a Kárpát-medencei protestáns tudományos adattár összeállítása.

Fontos emellett a vidéki programok ösztönzése is, és hangsúlyos továbbá a 2017. évi jubileummal kapcsolatban, hogy egységes nemzetben gondolkodva a határon túli magyarság továbbra is bekapcsolódhasson a reformációra való megemlékezésbe mind tudományos, mind művészeti, mind pedig hitéleti szempontból.

Úgy gondolom, az előttünk fekvő költségvetés az elhangzottak szellemében született, ezért kérem majd képviselőtársaim támogatását a költségvetéssel kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Több képviselő úr is kritikával jellemezte azt a folyamatot, melynek keretében a kormány tavasszal nyújtotta be a költségvetési törvényjavaslatot az Országgyűlés elé, ezért engedjék meg, hogy erről néhány gondolatot elmondjak.

Való igaz, hogy korábban került sor a javaslat benyújtására. Az érveket az ellenzéki képviselők is említették, ezek között első helyen a kiszámíthatóságot, a gazdasági környezet korábbi megismerését kell hogy kiemeljem. Viszont azt el kell mondanom, hogy ez a korábbi költségvetés nem jelenti azt, hogy ne lenne ismert az a bázis, amire építünk.

Sokszor elhangzott, hogy a 2014. évi zárszámadás még nincs az Országgyűlés előtt, de ez nem azt jelenti, hogy ne ismernénk a 2014. évi tévyszámokat. Az Eurostat honlapján is szerepel az, hogy a magyar államadósság, a magyar államháztartási hiány mennyi volt, sokszor elhangzott ebben a Házban, hogy a gazdasági növekedés mekkora volt, tehát ismertek és nyilvánosak a 2014. évi tévyszámok. A 2015. évből is ismerjük az első hónapok folyamatait, ez volt az a bázis, amire a költségvetést készítettük.

El kell mondjam azt, hogy európai uniós tagállamként Magyarországnak is, csakúgy, mint az összes európai uniós országnak, tavasszal egy úgynevezett konvergenciaprogramot vagy az eurózóna-tagoknak stabilitási programot kell benyújtani az Európai Bizottság részére, tehát minden tagállamnak kell készíteni egy gazdasági programot az előttünk álló évekre. Ezt tette a magyar kormány is, és ezen konvergenciaprogram alapján határozta meg a 2016. évi költségvetési számokat.

Ami azt a folyamatot illeti, hogy nem mindent tudunk pontosan prognosztizálni: elhangzott a forint árfolyamának esetleges változása, inflációs változások. Ezekkel nem lehet vitatkozni, de minden jóváhagyott költségvetésben benne van az, hogy a folyamatok változhatnak. Az, hogy most tavasszal került az Országgyűlés részére a törvényjavaslat benyújtásra, nem jelenti azt, hogy az előre nem látott folyamatokat ne védenénk ki. Épp ezért a korábbiakhoz képest magasabb tartalékösszeget tartalmaz a benyújtott törvényjavaslat, így a váratlan folyamatokra, azt gondolom, lesz kellő fedezet a 2016-os költségvetésben.

Ami Gyöngyösi Márton képviselő úrnak a külügyi stratégia hiányára vonatkozó észrevételét illeti, el kell mondjam, hogy azt gondolom, hogy önmagában a minisztérium nevének megváltozása is mutatja azt a stratégiát, amit a kormány elfogadott: Külügyminisztériumnak hívják a minisztériumot.

(16.30)

Ugye, nemcsak stratégia van, hanem konkrét lépések is, a keleti nyitás, a déli nyitás és a gazdasági kapcsolatok erősítése érdekében. A kereskedőházak nyitására, új külképviseletek nyitására vagy a képviselő úr által is említett Eximbank kibővített tevékenységére utalok. Azt gondolom, ezek is kellett ahhoz, hogy már az említett kedvező 2014. évi gazdasági növekedési adatokról beszámolhassunk.

És végezetül a külügyi stratégiánál el kell mondjam, hogy természetesen nemcsak a gazdasági kapcsolatok erősítése, hanem a hagyományos diplomáciai kapcsolatok megtartása is továbbra is kiemelt célja a kormányzatnak.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr fölvetéseit illetően el kell hogy mondjam, hogy a statisztikákkal, a számokkal nem lehet vitatkozni. Képviselő úrnak igaza van abban, hogy nemzetközi összehasonlításban még mindig magas az úgynevezett adóék, tehát a munkát terhelő adóknak és a nettó, kézhez kapott jövedelemnek a különbsége. De azt is nézzük meg, hogy milyen irányba megyünk, és honnan mozdultunk el. Azt is nézzük meg, hogy 2010-ben ez az adóék érdemben magasabb volt, hiszen más volt a személyi jövedelemadó-rendszer, nem volt olyan családi kedvezményrendszer, ami jövőre 260 milliárd forintot hagy a családoknál, és nem létezett a munkahelyvédelmi akció. Tehát én azt gondolom, hogy a folyamatot érdemes nézni, és megint azt kell mondjam, hogy a kormány egy olyan irányba ment el, amely a munkát terhelő adóknak a csökkentéséről szól, arról szól, hogy az emberek többet keressenek, a gazdaságpolitikának a hasznai az embereknél, a családoknál csapódjanak le.

És itt meg kell azért kérdezzem a szocialista képviselőket, hogy amikor azt mondják, hogy a kormány lépéseit az emberek másképp élik meg, hogy vajon 2010 előtt, amikor a 13. havi bért a közszférá-

ban elvonták, akkor megkérdezték-e az embereket. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Tehát amikor ilyen jellegű kritikákat fogalmaznak meg, tisztelt képviselő asszony, képviselő urak, akkor azt is meg kellene nézni, hogy az önök kormányzása alatt milyen intézkedések voltak. Én pont ellentétes lépéseket látok, 2010 előtt tényszerűen a bérintézkedéseknél ellenkező folyamatok voltak.

És abban pedig, ismétlem, Z. Kárpát Dániel képviselő úrral egyet kell értek, hogy a munkát terhelő adóknak a csökkentése cél kell hogy legyen. Azt tudom elmondani, hogy a jövő évi költségvetési törvényjavaslat ebbe az irányba mutató lépéseket tartalmaz, mind az szja 1 százalékpontos csökkentésével, mind azzal, hogy a július 1-jétől élő, agráriumban hatályos munkahelyvédelmi akció kiterjesztésének egész éves hatását tartalmazza a költségvetés. És abban bízom, hogy amennyiben a kedvező makrogazdasági folyamatok fennmaradnak, amennyiben a gazdaságpolitika az elkövetkezendő években is folytatódhat, akkor lesz még lehetőség arra, hogy 2016 után a gazdaság teherviselő képességével összhangban, a fegyelmezett államháztartási gazdálkodás elveit szem előtt tartva további adócsökkentésekre kerülhessen sor.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Heringes Anita képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Jó látni az olyan tisztességes képviselőket és tisztességes képviselői felszólalásokat, mint amelyet Demeter Zoltán fideszes képviselő úr mondott el az elmúlt időszakban, és remélem, nem lesz abból problémája, hogy az ellenzék oldaláról is azt látjuk, hogy ön kereste a pozitívumokat ebben a költségvetésben, és próbált olyan számokat és adatokat találni, ami segít az embereknek. Nehéz lehetett, de tényleg tisztességes felszólalás volt. És sokkal jobb látni egy ilyen felszólalást, mint azokat, akik kétségbe esve hátrafelé mutogatnak több mint fél évtizedes kormányzás után. Merthogy nagyon sokan azt teszik, hogy hátrafelé mutogatnak, öt év után, öt év kormányzás után, ami alatt önöket már nem nyomta a világgazdasági válság, és csak javítani kellett volna az országon, és nemcsak a haverok zsebein kellett volna javítani, hanem az egész országén, a kisembereken is.

Szabó Zsolt államtitkár úr mondta el nekünk tegnap, hogy a számok, amiket látunk a költségvetésben, azok stabilak, és hogy a számokat kell nézük. Az a különbség, úgy látszik, a kormánypárti képviselők és az ellenzéki képviselők között, hogy önök a számokat nézik, mi meg az embereket mögötte. Merthogy mi találkozunk az emberekkel, akik a számok mögött állnak. És ez a nagy különbség, és egyre jobban ezt érezzük ellenzéki képviselőként a

kormánypártiakkal szemben, főleg mi, akik itt végigvitakoztuk az elmúlt három napot, végigültük és végighallgattuk a felszólalások nagy részét, és nem egy napokat töltünk vagy csak órákat töltünk bent a parlamentben.

Hangzatos, veretes mondatokat hallgatunk minden évben önöktől végig, hogy milyen típusú költségvetést nyújtottak éppen be. Most hallottuk, hogy ez az adócsökkentés éve, eddig az elmúlt öt év egyikében sem sikerült ezt a veretes kommunikációs mondatot betartani önöknek. Most is nagyon-nagyon távol állunk tőle, mert ez az adócsökkentés, például az szja, a 16-ról 15 százalékra való csökkentés, kérem szépen, uraim, úgy néz ki, hogy olyan 1000-1500 forintot fog jelenteni havonta egy átlagembernek.

Tegnap végighallgattuk Czomba államtitkár úrtól, hogy amikor én felvettem azt, hogy ma az én korosztályom hogy fog tudni gyereket vállalni majd, hogy mer belevágni egy gyerekvállalásba, hiszen a legtöbb fiatal ma tényleg 70-80-90 ezer forintot keres, akkor Czomba Sándor államtitkár úr azt mondta, hogy ebből a 73 ezer forintból három gyereket is fel lehet nevelni. Ilyenkor döbben meg az ember azon, hogy tényleg, milyen világban él egy-egy képviselőtársunk, hogy tényleg csak az autójába ül be a lakásából *(Tasó László: Úristen!)*, és jön be a parlamentbe, és nem találkozik senkivel. *(Tasó László: Úristen!)* Mélységes megdöbbenéssel ültünk, és reagálni sem tudtunk már erre.

Az a nagy különbség, hogy amíg mi azt gondoljuk, hogy a keveset keresőknek kellene több pénzt a zsebében hagyni, hiszen akkor ő majd élelmiszerre és szolgáltatásokra költi, ami a gazdaságot ténylegesen beindítja, addig a jobb módúak, jobb keresetűek ezeket a béreket, ami több marad a zsebükből, azt külföldön fogják elkölteni, mert ő már nem a pluszélelmiszerre, a hús megvásárlására, a hazai zöldség megvásárlására költi ezt az összeget, hanem akkor elmegy külföldre pihenni, vagy pedig vásárol külföldi dolgokat. Ezért kellene végre azt elfogadniuk, hogy azoknak az embereknek kellene a zsebében hagyni a pénzt, akik itthon költik el, és végre megtehetné azt, hogy a gyerekek még egy cipőt megvásárol, vagy a hölgyek megtehetnék azt, hogy elmenjenek fodrászhoz. És egybe gondoljanak tényleg csak bele, hogy ezek ma egy átlagot kereső hölgynek az álmai közé tartoznak, hiszen a napi számlák annyira nyomják őket, hogy már bele se mernek gondolni abba, hogy mikor tehetnek meg olyat, ami tényleg a jókedvükhöz járulna hozzá. Ezért, amiket önök mondanak, hogy majd jobb lesz az embereknek, ők ezt valahogy nem érzik, egyre jobban nem érzik. És tényleg megdöbbenő a Fidesz-propaganda, amit önöktől végighallgattunk az elmúlt időszakban.

Amit mindenképpen el szerettem volna mondani, ahogy önök áthárítják egyébként a közszolgáltatási feladatokat most már minden ponton lassan a katasztrófavédelemre. Ugye, csak 2016-ban 0,9 milliárd forinttal több pénzt ad majd a kormány

a Katasztrófavédelmi Főigazgatóságnak. Megkapták a hulladékgazdálkodási feladatokat: abban az esetben, hogyha az eddig nonprofit önkormányzati cégek nem tudják a továbbiakban majd csinálni a hulladékgazdálkodást, akkor majd a katasztrófavédelem kijelöl egy hulladékgazdálkodó céget, ami, mint tudjuk, legtöbb esetben ugyanez a cég, majd ha ő sem tudja csinálni, akkor majd a katasztrófavédelem veszi át a feladatokat. Ugyanez van a kéményseprésnél is. Csak az a megdöbbentő, hogy ha 0,9 milliárd forinttal nő a katasztrófavédelem költségvetése, és minden feladatot ő kap lassan már meg, akkor azt nem értjük, amit a Kéményseprőmesterek Szövetségének elnöke is elmondott, hogy 6,5 milliárd forintba került ez évente eddig. Ha 6,5 milliárdba került évente eddig, akkor a 0,9-es emelés csak a kéményseprésre hogy fog beleférni, ha önök csak a számokat nézik? És akkor még jön a hulladékgazdálkodás mellé. Tényleg nem értem, akkor nézzék önök csak a számokat, csak akkor a számok tükrözzék már a valóságot!

Mérhetetlenül meg vagyunk döbbenve azon, amilyen bekiabálásokat hallgatunk végig a képviselőktől is és az államtitkároktól is a visszautogatásra, csak önöknek már nem visszafelé kellene mutogatni, hanem az emberekért kellene tenniük. Egy olyan költségvetést vártunk volna öt év után önöktől, ami végre nemcsak a saját haverjaiknak, nemcsak a saját cégeiknek és nemcsak azoknak az embereknek kedvez, akik a felső tízezret jelentik, hanem azoknak is, akik eltartják ezt az országot és dolgoznak azért, hogy egyáltalán működjön.

A közalkalmazottak azok, akiknek a bérét önök már az elmúlt öt évben egyáltalán nem emelték meg. Illetményalapot kellene nekik emelni, mert lassan ők is azok közé az emberek közé tartoznak, akik a napi csekket kell nézzék, hogy mikor jár le az utolsó a határidő a befizetésig. Ezek azok az emberek, akik működtetik az államot maguk mögött; ezek azok az emberek, akik egyébként önöknek is dolgoznak. Akkor talán meg kellene őket becsülni, és illetményalapot kellene emelni. Öt évük volt rá, nem tették meg.

Szerintem ez lenne a minimum, hogy ha a munkát elvárják tőlük, akkor tegyenek is értük. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Witzmann Mihály képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

(16.40)

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2008-ban kibontakozó gazdasági világválság egyértelműen rávilágított Magyarországra és ezen belül is a magyar gazdaság sérü-

lékenységére. 2002-ben hazánkat még a térség éllavasaként tartották számon, a szocialisták kormányzását követően azonban azzal kellett szembesülnünk, hogy az ország gazdasága a csőd szélére került. *(Heringes Anita: Öt éve kormányoztok!)* Látom, hogy mosolyognak a szocialista frakcióban, de engedjék meg, hogy a történelmi realitásoktól azért ne kanyarodjunk el. Magyarország 2010-re a növekvő államadósság áldozatává vált, és a nemzetközi pénzügyi folyamatok kiszolgáltatottja lett; miközben a magyar családokat az akkori felelőtlen kormányzat devizacsapdába taszította és minden segítséget mellőzve egész egyszerűen magára hagyta.

És hogy egy kicsit reagáljak Heringes Anita képviselő asszony előttem tett, a visszautogatást, a múltat zavaró kijelentéseire, hát én elhiszem, hogy önöket zavarja a múlt, kedves szocialista képviselőtársaim, de van az életnek egy olyan rossz tulajdonsága véleményem szerint, hogy a történelmi, politikai, gazdasági történéseket sajnos csak folyamatában lehet értékelni és vizsgálni, nem lehet egy-egy szeletet kiragadni. *(Heringes Anita: Önök teszik ezt egyfolytában.)* Nem epizódokról beszélünk, hanem egy teljes folyamatról beszélünk.

És azért, ha folyamatot nézünk, kedves képviselőtársaim, akkor 2002-ben valóban azt láttuk, hogy Magyarország élvezte az elismerését nemcsak a környező országoknak, hanem Európa gazdasági hitelminősítőinek és gazdasági véleményformáló erőinek egyaránt, és 2002-ben valóban éreztük, hogy ebben az országban valami előremutató lépés történt. Ezzel szemben a nyolcéves szocialista kormányzás után ennek nyomát sem láttuk. Nyomát sem láttuk akkor, amikor folyamatos megszorítások voltak, nyomát sem láttuk akkor, amikor folyamatos rezsimelemek voltak, nyomát sem láttuk, amikor a 13. havi nyugdíjat elvették, és sorolhatnánk; a közszféra béreinek a megszorítása, egyhavi közszférabért vettek el a közszférában dolgozóktól.

Azt gondolom, hogy 2015-re ismét sikerült eljutnunk odáig, hogy arról beszélhetünk, hogy a családtámogatások ismét kiszélesedtek, a magyar gazdaság ismét fellendülőben van, a kkv-szektor támogatása és a foglalkoztatás szintén - azt gondolom - az elmúlt évekhez képest nagyon pozitív előrelépést ért el. Az államadósság tekintetében csökkenő pályán vagyunk a GDP százalékos arányában. Én azt hiszem, hogy ezek az eredmények mindenféleképpen azért sokatmondóak, és mindenféleképpen legalább azt a minimumtiszteletet megkövetelik, hogy a szocialistákat ne zavarja a saját maguk múltja, hanem legalább ismerjék el, hogy hibáztak, és legyenek konstruktívak abban, hogy tovább dolgozhassunk a magyar emberek érdekében.

És arra is jól emlékszünk, hogy 2010-ben hazánkat egyébként még egy lapon említették Görögországgal, ha már a múltból beszélünk, a magas fokú eladósodottság, az alacsony foglalkoztatás és a gazdasági hanyatlás miatt az államcsőddel leginkább veszélyeztetett országgént tartották számon. És míg

Görögország azóta is folyamatosan újabb és újabb hiteleket vesz fel, és a kilábalásnak még halvány jelei sem láthatóak, addig Magyarország 2010 óta a gazdasági stabilizáció, majd a fellendülés útjára lépett.

Gyakorlati példaként említhetjük, hogy míg a hároméves görög államkötvény hozama jelenleg 20 százalék körül van, addig a hasonló magyar állampapír 2,1 százalék körül mozog. Sőt, az eddigi elképzelések szerint Magyarország az idén nem is szándékozik kibocsátani devizakötvényt a nemzetközi piacon. Erre is nagyon-nagyon régen volt példa Magyarországon.

2010-ben a magyar emberek meggyőző többséggel adtak felhatalmazást egy új polgári kormányzásnak, egy új kormány megalakítására, amely szakított az addigi kudarcos gazdaságpolitikával. Az új szemléletű kormányzás a megszorítások helyett az adócsökkentést választotta inkább, és új adózókat vont be a köztelherviselésbe, ami korábban szinte elképzelhetetlen volt. Az egyre nagyobb költségvetési hiányokat és a folyamatosan növekvő államadósságot felváltotta egy kiszámítható, fegyelmezett költségvetési politika, ami tartós növekedési pályára állította az országot, és végre kikerültünk a 2004 óta tartó túlzottdeficit-eljárás alól is.

A 2016-os költségvetés valóban egy új korszakot és új lehetőségeket nyit az ország számára, hiszen az adócsökkentésekről, a béremelésekről és a fejlődésről szól. A személyi jövedelemadó 15 százalékra történő mérséklése, a sertéshús áfájának 27 százalékról 5 százalékra csökkentése, a kétgyermekesek családi adókedvezményének megemlése, a gyermekétkeztetési program jelentős kiszélesítése, a rekordösszegű uniós fejlesztési forrás lehívásának lehetősége, a közszféra béremelési programjai, a házi orvosoknak nyújtandó támogatások, továbbá számos adó és illeték megszüntetése révén elindított közigazgatási rezsicsökkentés reményünk szerint jelentős mértékben fogják segíteni a gazdaság további élénkülését, a családok terheinek csökkentését és ezzel az ország gyarapodását is.

Öt évvel a polgári kormány hivatalba lépése után már nyugodtan kijelenthetjük, hogy a válságkezelés időszaka lezárult, megtörtént a stabilizáció, és elindult a növekedési fordulat. A gazdasági növekedés több szempontból is fontos, ugyanis egy 3 százalékos gazdasági növekedés az ország esetében körülbelül 400-500 milliárd forint költségvetési többletbevételt jelent, másrésről pedig minél nagyobb a GDP-növekmény, annál gyorsabban tudjuk legyőzni az adósságot, vagyis csökken az eladósodottsági rátánk.

A gazdaság stabilizálódását mi sem mutatja jobban, mint hogy a központi költségvetés kamatfizetései is egyre kisebb kiadási tételként jelennek meg. A GDP-arányos államadósságunk csökkenő tendenciát mutat, az államnak pedig egyre kisebb kamatokot kell fizetni az állampapírokat vásárlók számára.

2012-ről 2016-ra közel 200 milliárd forinttal csökkent a költségvetés kamatkifizetése, ez az érték

2015-ről 2016-ra további 60 milliárd forinttal kisebb kamatkifizetést jelenthet.

Fontos azt a tényt is hangsúlyozni, hogy az államadósság finanszírozásában a lakossági szerepvállalás folyamatosan növekvő tendenciát mutat. Az állampapírokhoz való könnyebb és egyszerűbb hozzájutás érdekében a Magyar Államkincstár számos értékesítési pontot nyitott az elmúlt időszakban, ezzel jelentősen csökkentve a bankok közvetítő szerepét. Így az emberek már közvetlenül az államtól is tudnak államkötvényeket vásárolni, és a kapott kamatot jellemzően belföldön felhasználva, a költségvetési kamatkifizetések nem áramlanak már ki az országból.

A magas újrabefektetési arány tervezhetőbbé és kiszámíthatóbbá teszi a finanszírozást, ami egyben erősíti az ország gazdasági stabilitását is. A jövő évi büdzsé 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel, 2 százalékos államháztartási hiánnyal és 73,3 százalékos GDP-arányos államadóssággal számol, így az államadósság tervezett mérséklődése az alaptörvényben meghatározott kötelezettségünknek is eleget tesz.

Magyarország nagy utat tett meg az elmúlt öt évben, a gazdaság stabil lábakon áll, fenntartható a növekedés, drasztikusan leépültek a külföldi tartozások, vagyis egyre megbízhatóbb adóssákká váltunk a külvilág számára. Ezért mindenképpen indokolt lenne, indokoltnak érezzük, hogy az elmúlt öt év gazdaságpolitikája nyomán a hitelminősítők Magyarországot a befektetésre ajánlott kategóriába sorolják. Remélhetőleg ez még az év végéig megtörténik, ami az állampapír-piaci hozamok további csökkenéséhez vezethet, továbbá elősegítheti a hitel felvételi kondíciók javulását a vállalkozások számára is.

Ahogy egyébként azt a Költségvetési Tanács is megfogalmazta, a jövő évi költségvetési törvényjavaslat megalapozott, jelentős kockázatokat pedig nem rejt magában. A váratlan gazdasági folyamatok esetére az Országvédelmi Alap 100 milliárd forintos kerete pedig kellő garanciális tartalékot jelent. Ez az összeg mintegy 40 milliárd forinttal több az idei évre elfogadott értéknél. Úgy vélem, hogy ahogy az elmúlt öt esztendőben is, a kormány most is egy felelősségteljes költségvetési tervezetet nyújtott be, a 2016-os költségvetés jelentős adócsökkentésekkel és béremelésekkel számol. Teszi mindezt úgy, hogy a költségvetési hiányt továbbra is alacsony szinten tartva, az államadósság csökkentését és a gazdasági növekedést folytatva egy sikeres gazdálkodás feltételeit kívánja biztosítani a következő esztendőre is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelettel kérem önöket, hogy egy konstruktív vita lefolytatását követően szavazataikkal támogassák a jövő évi költségvetés elfogadását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából rendes felszólalásra Gyüre

Csaba képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valahol ott szeretném folytatni, ahol Staudt Gábor képviselőtársam abbahagyta, és Répássy államtitkár úr válaszolt is neki, illetve egy kis vita is kialakult a bíróságok, ügyészségek finanszírozásával kapcsolatban. Én valahonnan innen szeretném ezt folytatni.

Államtitkár úr elmondta, hogy 2009-hez képest a 2016-os költségvetésben mintegy egyharmadával nőtt a bíróságok finanszírozása, körülbelül hasonló mértékben a dologi kiadások és ugyanígy az ügyészségé is. Számokban mérve ez 64 milliárdról 90 milliárdra, most 87 milliárdra 2016-ban a bíróság vonatkozásában, dologi kiadásban 46 milliárdról 53 milliárdra nőtt, illetve 10 milliárdról 15 milliárdra nőtt költségvetéssel számolva és ugyanilyen mértékben az ügyészségnél 28 milliárdról 39 milliárdra 2016-ban.

(16.50)

Azt azért említette az államtitkár úr is, hogy elsősorban az ügyiratszám-növekedéssel, a bírák leterheltségéből fakadóan, a személyilétszám-változásból fakadt ez a növekmény, azonban - folytatván ott, amit Staudt Gábor is jelzett - nemcsak e tekintetben lenne szükség arra, hogy növeljük a személyi kiadásokat, hanem a bért, nominálisan a bérnövekedést is figyelembe kellene vennünk. Mi ezzel kapcsolatban adtunk be költségvetési módosítókat, amelyek vonatkoznak egyrészt a bíróságok költségvetésére, másrészt a Kúria költségvetésére, illetve az ügyészségek költségvetésére is, itt ez fejezetnövekedést elsősorban a személyi kiadásoknál jelent. Nem mintha a dologi kiadásoknál nem lenne erre szükség, hiszen az államtitkár úr ugyan azt mondta, hogy 10 milliárdról 15 milliárdra nőtt hat év alatt, és én nem is vitatom, hogy ez nőtt, de mindemellett még mindig olyan problémák vannak a bíróságokon - akár ügyvédi tapasztalatomból is mondom -, hogy sorozatosan akár arra nem telik, hogy a végébe végépapírt tegyenek ki egy bírósági mellékhelyiségbe, tehát azért ez szerintem eléggé furcsa, és pontosan egy ilyen helyen.

Visszatérve a személyi kiadásokra: Staudt Gábor képviselőtársam elmondta már, hogy készült ezzel kapcsolatban egy európai tanácsi felmérés, amely 2014-ig vizsgálta Európában a béreket, amely az európai uniós országok közül a legutolsó helyre tette Magyarországot mind a bírák, mind az ügyészek keresete tekintetében. Én azt gondolom, hogy nagyon fontos, hogy mivel a bírák esetében egy önálló hatalmi ágról beszélünk, ami a demokrácia letéteményese, a hatalmi ágak szétválasztása és a bírói függetlenség kérdése is nagyon fontos, és ezek nem

szétválaszthatók a bírák díjazásától sem, illetve az ügyészek díjazásától sem, hogy milyen munkabérral bírnak. Legutóbb e tekintetben, e vonatkozásban bérfelállítás 2002-ben, a Medgyessy-kormány megalakulását követően volt, amikor a kormány 50 százalékos bérfelállítást ütemezett elő három lépésben, amelyet két év alatt hajtottak végre, azóta bérfelállítás ezen a téren gyakorlatilag nem volt.

A legutóbbi meghallgatáson Handó Tünde elnök asszony nyilatkozott arról e vonatkozásban, hogy a bíráknak 43 százalékkal csökkent reálértékben a fizetése a legutolsó fizetésemelés óta. 43 százalékkal, ez egy döbbenetes szám! Amikor mindig a bérekről, a minimálbérről vitatkozunk itt, és a kormány mindig azzal áll ki, hogy de a reálértéken számoljuk a bérfelállításokat, hogy milyen módon, akkor ha megnézzük, az igazságügyi ágazatban egy 43 százalékos reálbércsökkenés egy döbbenetes szám, hiszen gyakorlatilag 2002 óta nem volt elhatározva bérfelállítás, és így jutottunk el oda, hogy az Európai Tanács számítása alapján az ügyészség, bíróságok vonatkozásában jelenleg Magyarország a legutolsó helyen áll, 10 százalékkal magasabbak a bérek az utolsó előtti országban, Bulgáriában, és ha azt nézzük, a szomszédos Romániában, amellyel kapcsolatban mindig elmondjuk, hogy azért GDP-növekedésben, gazdasági fejlődésben és a többiben mennyivel jobbak vagyunk, ott is 60 százalékkal magasabbak a bérek. És akkor nem Ausztriáról beszélünk, ahol háromszoros bérekről, nem Angliáról, ahol nyolcszoros bérekről, vagy Németországról, ahol hatszoros bérekről beszélhetünk, hanem beszéljünk Lengyelországról, beszéljünk Romániáról, Szlovákiáról, Bulgáriáról, és mindegyikben messzemenőkéig haladják meg, néhol többszörösen haladják meg a magyarországi fizetéseket.

Azt is kiszámoltuk, és éppen Handó Tünde elnök asszonynak mondtam a meghallgatáson, és számoltam ki azt, hogy amennyiben Magyarországon a bírák, ügyészek fizetése 30 százalékkal növekedne - és jelen esetben Staudt képviselőtársammal ilyen mértékű bérfelállításra tettünk javaslatot -, abban az esetben Magyarország az utolsó előtti helyre lépne ezen a listán, tehát nem valami előkelő helyre kerülne, akkor már megelőznénk Bulgáriát ebben a fizetési rangsorban, és egy balti állammal, Litvániával lennénk egy magasságban az utolsó előtti helyen a fizetési ranglistán az Európai Unióban. Tehát körülbelül ekkora mértékű jelen pillanatban az elmaradás, és amikor minden ágazatban a bérfelállításokról beszélünk, akkor azt gondolom, hogy erről is kellene.

Nem akarom azt a tendenciát észrevenni, amit egyébként észre lehet venni, hogy sem az 1998-2002-es korszakban, az első Orbán-kormány idején, sem a második kormány megalakulásakor, de azóta sem az igazságügyi ágazatban semmilyen bérfelállítás nincs. Nem akarok olyan következtetést levonni, hogy talán valamilyen probléma van ezzel az önálló ággal, ezzel az önálló hatalmi ággal, remélem, hogy nem kell erre gondolnom, és nem ezért vannak

szándékosan folyamatosan elhagyva, amikor arról lenne szó, hogy a béreiket fejlesszék.

De milyen problémák vannak még azon túl, hogy nominálisan a legkevesebbet keresik az Európai Unión belül a magyarországi bírák, illetve ügyészek? Elsősorban bíróságokon jelentkeznek a következő problémák: a bírók jogállásáról szóló törvény több helyen több lehetőséget biztosít a bírácnak rendkívüli előresorolásra, illetve különböző bérpótlékokat állapít meg. Ilyen például a rendkívüli előresorolás, amely a törvény 171. §-a alapján adható, vagy a jó munkavégzésért adományozható címzetes törvényszéki tábla- vagy kúriai bírói cím megadása, ez a törvény 174. §-a, vagy a 179. §-ban meghatározott idegennyelv-ismereti pótlék, vagy a kiegészítő pótlék és képzettségi pótlék akkor, hogyha másod-, harmad-, negyeddiplomát szereztek, amit egyébként alkalmaznak a bíróságon az ítélezésük során ezek a bírák. Az a probléma, hogy ezek nagyon szépen szerepelnek a jogszabályban, csak a költségvetés nekik nem ad arra lehetőséget, hogy ezeket valóban ki is használják, és a bírácokat idegennyelv-pótlékban részesíthessék, hogy a bírácokat a másod-, harmaddiplomájuk szerint a jogszabály alapján adható... - hangsúlyozom, ezek nem kötelező pótlékok, ezek valamilyen adható pótlékok, de úgy adható, hogy nem lehet adni, mert nincsen rá költségvetési fedezet, tehát hiába használja egy gazdasági bíró a gazdasággal kapcsolatos, gazdasági végzettséget, amit még a jogi végzettség mellett használ, mert nem kapják meg erre vonatkozóan a fedezetet, és ezek az adható pótlékok gyakorlatilag szinte teljes egészében nem is léteznek, és nem is adhatóak, hiszen nincsen meg a fedezetük. Ugyanilyen képletes mértékű a kafetéria-rendszer is ezeken a helyeken.

Egy picit arról, hogy miért nem lehet azért pontosan egy szinten említeni a bíróságot és az ügyészséget: azért nem, mert hogyha azonos mércével mérjük a bíróságoknak a személyi kiadásait, illetve a dologi kiadásait a bírósági és az ügyészségi fejezetben, akkor nem ugyanarra fogunk jutni. Éppen ezért tettünk egy nagyon apró különbséget a fejezetekben a növeléssel, hiszen a bírák esetében a személyi kiadásoknál 30 százalékkal javasoltunk többet, az ügyészség esetében 25 százalékkal, hiszen még ennél is befér az ügyészségnél a 30 százalékos bérfeljesztés. Miért van szükség több pénzre a bíróságon? Azért van rá szükség, hiszen a bíróságon ezt a személyi fejezetet még egyéb kiadások is terhelik, nem csak az ott dolgozók bére. Melyek ezek a kiadások, amelyek idesorolhatók? Megjelenik a szakértői díjak kifizetése a bírósági tárgyalásokon, a kirendelt védői díjak, az ülnöki díj, a pártfogói, védői díj, az ügygondnoki díj, a tolmácsdíj, a fordítási díj. Ezek megjelenhetnek, ugyanígy megjelennek az ügyészségi eljárásban is, azonban jóval kisebb mértékben, és ez összességében is jóval kisebb összeget vesz igénybe.

Ezért fordulhat az elő, hogy az ügyészségnek megvannak azok a tartalékai, amelyekből a nem létező 13. havi fizetést, amely el lett véve annak ide-

jén mind az ügyészségtől, mind a bíróságtól, valamilyen formában ott meg tudják adni személyi juttatásként, ruhapénzként vagy egyéb kafetéria formájában, 13., 14. havi bérként, míg a bíróságon, ahol teljesen feszített ez a személyi keret, ott erre nincsen lehetőség. Ezért lenne szükség arra, hogy mind az ügyészség, mind a bíróság, mind a Kúria tekintetében ezek a fejezetek ebben a mértékben, ahogy mi kiszámoltuk, és nagyon kis százalékról van szó... - ez megadásra kerüljön.

Ebben kérném a kormánynak és az Országgyűlésnek a támogatását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra, amennyiben valaki részt szeretne venni abban. Jelentkezőt nem látok... *(Jelzésre:)* De, Répássy Róbert államtitkár úr. Ez nem kétperces, a kormány képviselője bármikor felszólalhat a házszabály szerint, korlátlanul az időkeret végéig. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Nem kívánom két percnél hosszabb ideig igénybe venni a képviselőcsoport idejét és az önök türelmét.

Tisztelt Képviselő Úr! Nincs közöttünk vita abban, hogy az igazságszolgáltatás még akár több támogatást is kaphatna az Országgyűléstől a költségvetési törvényben, én csak arra hívtam fel a figyelmet - és ezt tartom, tartom magamat ehhez az álláspont-hoz -, hogy jelentősen nőtt az elmúlt öt évben az igazságszolgáltatás költségvetése, és valóban úgy van, hogy ezzel együtt természetesen a feladatai és a feladathoz rendelt létszám is, tehát a személyzete is nőtt.

(17.00)

Ezzel együtt is azt gondolom, előrelépés történt az igazságszolgáltatás területén. Ahogyan a korábbi felszólalásomban is mondtam, beruházásra is van most már pénz, nyilván megfelelő prioritást határoz meg a bírósági szervezet, hogy milyen beruházásokat kell megvalósítani. Így hosszú ideje felújításra váró helyi bíróságok kaphatnak támogatást felújításra, beruházásra. Tehát egy jelentős többletköltség van.

Ami a bírói béreket és azok összehasonlítását illeti, kétségtelenül igaz a képviselő úr által felidézett összehasonlítás, ami az Európai Unió egyes tagállamainak bírói béreit hasonlítja össze, azonban célszerű összehasonlítani a magyarországi bérekkel a bírói béreket. Célszerű összehasonlítani a közigazgatásban dolgozó jogászok és kifejezetten jogi végzettséghez kötött munkakörökben dolgozó jogászok, nem általában a jogászok, hanem jogi végzettséghez kötött munkakörökben dolgozó jogászok bérét a bírói bérekkel. Valamint arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy amikor 2010-ben kormányra kerültünk és elfogadtuk az egykulcsos adórendszert, akkor többek

között éppen azoknak a bírának a bérét növelte nettó értékben, tehát a nettó keresetüket jelentősen növelte az egykulcsos adórendszerre való áttérés.

Tehát miközben ezek az ön által felidézett számok a bruttó béreket hasonlítják össze az Európai Unióban, vagy legalábbis a bruttó béreket veszik alapul, és ebből úgy tekintetnek a bírói bérekre, mintha nem történt volna előrelépés az elmúlt években, azt javaslom az országgyűlési képviselőknek, hogy vegyék figyelembe a nettó bérnövekedést a bírói bérek körében.

Tehát még egyszer, nem amellet érveltem, hogy ne emeljük a bírói béreket, hanem amellet szerettem volna indokokat felsorakoztatni, hogy miért tartalmaz a jelenlegi költségvetés például a bíróságok részére több mint 90 milliárd forintos támogatást, miért tartalmaz az ügyészség részére több mint 38 milliárdos támogatást, és ezen belül hogyan oszlanak meg a költségek és az ország ráfordításai az igazságszolgáltatásra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

*(A jegyzői székben Hegedűs Lorántnét
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Rendes felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Pánczél Károly képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon!

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez már második alkalommal egy olyan benyújtott költségvetési törvénytervezet, amelyről egy olyan Országgyűlés vitázhat és szavazhat majd a közeljövőben, amelynek létrejöttéhez nemcsak anyországi, hanem határon túli magyar szavazatok is hozzájárultak. Úgyhogy mindenféleképpen a határon túli szavazatok megjelenése a magyar politikai életben és a parlament létrejöttében megtiszteltetés, büszkeség és egyben komoly felelősség is.

Áttanulmányozva a nemzetpolitikára fordítható összegeket, nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy ennek a költségvetés-tervezetnek a nemzetpolitikára vonatkozó tételei ezt az említett felelősséget szolgálják. Egy nemzet elszakadt részeinek fennmaradása leginkább az ott élő emberek kultúrája, nyelvük, szokásaik iránti elkötelezettségén múlik. Fontos azonban az is, hogy a tárgyi és építészeti emlékeik is esélyt kapjanak a fennmaradásra, amelyek az adott közösség meghatározó, látható örökségei, illetve ahová anyországi magyarok is elzarándokolhatnak, hogy tággabb képet kapjanak a hely történelméről.

A határon túli műemlék-felújítási program elődje '98-ban épp ezt a célt szolgálva jött létre. A nemzeti örökségprogram roskadozó várak, templomok felújítását szolgálta, azonban 2006-ra az akkori kormányzat teljesen megvonta innen a forrásokat. Mára visszaállítva az eredeti célt, a Miniszterelnökség 200 milliárd forinttal támogatja a határon túli ma-

gyar épített örökség megóvását. Nagy előrelépés a 2006-os állapotokhoz képest, ugyanakkor elmondhatjuk azt is, hogy a tavalyi, a 2015-ös költségvetéshez képest is nagy arányban nőtt ez az összeg.

Nőtt a határon átnyúló agrár- és környezetvédelmi feladatok támogatására szánt összeg is, így 45,7 millió forintról 100 millió forintra emelkedik. Ez az előirányzat, amely a határon túli magyar gazdaszervezetek szakmai programjainak megsegítését szolgálja, idesorolva a falugazdász-hálózat működtetését, magyarországi kiállításokon, képzéseken és szakmai konferenciákon való részvételt, valamint oktatási, szakképzési agrárfejlesztési és környezetvédelmi programok szervezését.

Vitathatatlan erőforrást jelent a határon túli közösségek fennmaradása szempontjából a helyi értelmiség. A határon túli felsőoktatási feladatok támogatásával az Emberi Erőforrások Minisztériuma rendelkezik. A legfontosabb feladat a kisebbségben élő magyar értelmiség létszámának megtartása, növelése, szellemi fejlődésének előmozdítása. A határon túli magyar felsőoktatás fejlesztése terén kiemelkedő feladat a magyarországi és szülőföldi felsőoktatási képzésben részt vevő, határon túli magyar hallgatók és oktatók ösztöndíjazásának lebonyolítása, a határon túli magyar felsőoktatási kihelyezett képzések és önálló magyar nyelvű felsőoktatási intézmények, szakkollégiumok és hallgatói szervezetek támogatása.

A célunk az, hogy régióként legalább egy képzési központ kapjon támogatást és a tárgyévben legalább 25 magyarországi oktató külföldi képzésekben való bekapcsolódásának finanszírozása megvalósuljon, valamint legalább két új kihelyezett képzés elindulhasson. Az előirányzat felhasználása egyedi döntéssel és pályázati úton történik, a 2016-os költségvetésben több mint 14 százalékkal nő a határon túli felsőoktatási feladatok támogatása, 354 millióról több mint 400 millió forintra.

Szintén az EMMI rendelkezik a határon túli kulturális feladatok támogatásának előirányzatával. Jövőre ez 74,4 millió forintra emelkedik. Jelen feladat magában foglalja a határon túli előadóművészeti szervezetek, színházak és táncgyűttesek szakmai programja megvalósításának támogatási keretösszegét, továbbá a szomszédos országokkal közösen működtetett kormányközi kisebbségi vegyes bizottságok és a tárcaközi vegyes bizottságok jegyzőkönyveiben, illetve kormányhatározatokban foglalt közművelődési és szellemi, kulturális örökséggel kapcsolatos feladatokra szánt támogatást. Az előirányzat forrást biztosít továbbá a határon túli közművelődési intézményekben megvalósuló programokra és közösségfejlesztő feladatokra is.

A 2016-os költségvetésben csakúgy, mint az ide, 2015-ös költségvetésben, 1 milliárd 227 millió forintot szán az állam a Határtalanul-programra. A Határtalanul-program a nemzeti összetartozás operatív programja, fő célja, hogy magyarországi iskolások életükben legalább egyszer ellátogassanak határon túli nemzetrészekhez, minél több aktív kapcsolatot

kialakítva. Mivel a kormánynak az a célja, az indításkor már az volt a célja, hogy a ciklus végéig biztosítsa, hogy egy évben egy teljes évfolyamnyi diák jusson el valamilyen határon túli, magyarok által lakott területre, célszerű lenne 2018-ig a támogatás fokozatos emelése.

A program jelenlegi előirányzata az idei évvel rögzítetten azonos, így azonban az elérni kívánt cél véleményem szerint nem valósítható meg. Én magam egy módosító javaslattal éltem, amely 2 milliárd forinttal emelné ezt a keretet, így egy 2017-es, 2018-as emeléssel elérhetnénk azt a 3 milliárd forintos összeget, amiből megvalósulhat a jövőben egy teljes évfolyamnyi diák kiutazásához való hozzájárulás.

A külföldi magyarság pillérei közül már kiemeltem az értelmiséget, a tradíciót, a magyar anyanyelv, a kultúra és a helyi népszokások ápolása iránt elkötelezett embereket, nem ejtettem szót azonban azokról az elhivatott papokról és lelkészekről, akik áldozatos tevékenységükkel szintén a külföldi nemzetrészek fennmaradásáért tesznek és fáradoznak nap mint nap.

(17.10)

Ugyan ezt a témát már Soltész Miklós államtitkár úr órákkal korábban említette, de azt gondolom, hogy van olyan fontos, hogy ismét megemlékezzünk és szót ejtsünk azokról a határon túli magyar gyülekezetekben magyar nyelven szolgálatot teljesítő egyházi személyekről, akiknek a jövedelemplétkát biztosítja ez a költségvetés. A hitéleti támogatási célon túl hozzájárul a határon túli magyarság asszimilációjának csökkentéséhez, a szórványban élő magyarság megőrzéséhez. Ez az összeg, amiről beszélek, szintén az EMMI kezelésében lévő támogatás, jövőre megkétszereződik, 210 millió forintról 400 millió forintra növekedve. Az előirányzat fedezetet biztosít a külföldi szórványtelepülések gyülekezeteiben magyar nyelven szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelemplétkára, valamint a nemzetmegtartó tevékenységük kiegészítő támogatására.

A 2016-os költségvetés rendelkezik egy elkülönített állami pénzalapról, ez a Bethlen Gábor Alap, annak támogatásáról. Ezen az alapon keresztül a kormány fedezetet biztosít a Magyarország határain belül és kívül élő magyar közösségek kölcsönös megismeréséhez. Nagy összegű támogatásokat juttat el 2013 óta az oktatás és nevelés területén rászorulóknak, a nemzeti jelentőségű intézményeknek - amelyből több mint ötven található -, illetve olyan kiemelt jelentőségű intézményeknek, mint a Sapientia Tudományegyetem Erdélyben vagy a Partiumi Keresztény Magyar Egyetem vagy éppen Kárpátalján a II. Rákóczi Ferenc Főiskola. És itt, az alaphoz valóssulnak meg a határon túli oktatási intézményeknek nyújtott nevelési, oktatási, tankönyv-, taneszköz- és hallgatói támogatások, valamint az intézményi fejlesztések. A Bethlen Gábor Alap sok egyéb tevékenység mellett támogatja a Magyarság Háza fenntartását is. A Bethlen Gábor Alap támogatása a 2015-ös költ-

ségvetéshez képest nőtt, 2016-ban 11 milliárd 807,5 millió forinttal kíván a kormány a működéséhez hozzájárulni.

Összességében, ha konkrétan a nemzetpolitikai célokra fordított összegeket összeadjuk különböző tárcáknál, a Bethlen Gábor Alapnál, akkor ez mintegy 21 milliárd forint, ugyanakkor arról is szólnunk kell, szoltam kultúráról, anyanyelvről, oktatásról, hogy a magyarság megmaradása, boldogulása a szülőföldjén leginkább gazdasági kérdés is, és örömmel látjuk azt, hogy az elkövetkezendő időben gazdasági fejlesztésekre, határon átívelő gazdasági kapcsolatokra is több tízmilliárd forintot szán a kormány.

Áttekintve tehát a 2016. évi költségvetési törvényjavaslatot, elmondhatjuk, hogy nemzetpolitikai szempontból egy mértékletes, jól átgondolt tervezetet tartunk a kezünkben, és kérem képviselőtársaimat, hogy ezeket a szempontokat is figyelembe véve támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! Én egy kicsikét a gyerekek szemszögéből szeretném önöknek megvilágítani, hogy milyen problémák vannak az oktatásban.

Ma 1 219 518 gyerek van nappali oktatásban, itt az általános iskolákról és a középiskolákról beszélünk. A Diákpárlament jegyzőkönyvéből egy elég jó kis anyag készült, és a gyerekek véleményét tartalmazza. Ebből szeretnék én maguknak felolvasni. Az derül ki ezekből a jegyzőkönyvekből, hogy szinte csak olyan gondok miatt szólaltak fel a diákok, amelyeket a Fidesz-KDNP-kormány változtatásai termeltek ki az utóbbi években.

Messze a legtöbb panasz arról szólt, hogy nagyon túlterheltek a diákok, és el is magyarázzák, hogy miért. A heti öt testnevelésóra, illetve a hittan, etika bevezetésével a tagozatos gimnáziumokban elképesztő órarendek készültek. Itt egyébként is emelt szinten tanulnak bizonyos tantárgyakat a diákok, és mostanra rendszeres lett, hogy a gyerekeknek napi 8 órájuk van, és van, akinek 7-nél kevesebb egyik nap sincsen. Heti 40 kötelező tanóra is előfordul a középiskolában. Ezen felül kellene érettségire készülni, adott esetben sportolni, zenélni és az érettségihez előírt kötelező 50 óra önkéntes munkát is ledolgozni. Van olyan középiskola, de általános iskola is, ahol az ebédidő délután háromkor és fél négykor kezdődik; gyerekekről beszélünk, délután háromkor és fél négykor, két turnusban.

De közvetetten is tönkreteszi a diákok életét az emelt óraszám. Szinte az összes vidéki iskola képviselője jelezte, hogy a Volán és a MÁV járatai a korábbi tanítási időhöz illeszkednek, így a kisebb

településeken élő gimnazisták nem tudnak hazajutni még órákig az utolsó órájuk után sem. Nagyon sokan kérték, hogy az illetékesek tegyenek valamit, mert nagyon rossz, hogy a 8 óra iskola után nem lehet mivel hazajutniuk.

És akkor beszéljünk egy kicsit a testnevelésórákról. Az öt testnevelésóra mindenkit idegesít a gyerekek közül. *(Zaj, közbeszólások a kormánypartok soraiból.)* Az összes panasz legalább 60 százaléka arról szolt... *(Közbeszólásra:)* Tudnék róla mesélni, képviselő úr, az én gyerekeim is szenvednek attól, hogy a feltételek nincsenek hozzárendelve, hogy nincs sem tornaterem, sem öltöző ahhoz, hogy értelme legyen a heti öt testnevelésórának. Elmebeteg módon Magyarországon gomba módra teljesítik a miniszterelnöküknek az elmebeteg vízióját *(Felzúdulás, közbeszólások a kormányparti padosorokból.)*, hogy minden településen vagy nagyobb településen stadion legyen, a gyerekeknek meg bevezették feltételek nélkül, nincs meg hozzá az, hogy meg tudják valósítani a heti öt testnevelésórát.

Van olyan budapesti iskola, ahol bevezették az elméleti testnevelésórát. *(Dr. Répássy Róbert: Budapesten nincs hol testnevelésórát tartani?)* Mivel nincs hol rendes tornaórát tartani, ezért a diákok sporttörténetet tanulnak, illetve videóról sporteseményeket néznek. *(Dr. Répássy Róbert: Biztos szoci tanárok ezek.)* Hát, gratulálok hozzá, tisztelt képviselőtársak!

Van olyan, hogy testnevelésórát folyosón tartanak... *(Zaj, közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Az elnök csenget.)* Jó lenne, ha meghallgatná képviselő úr, amit mondok. Lehet, hogy az ön gyereke ebben nem részesül, a miénk még igen. A gyerekek a folyosón tartott tornaóra miatt a többi gyereket zavarják, a tanteremben tartott órákat zavarják. Van olyan, hogy három-négy osztály használja a tornatermet, az órát megtartják, de a tömeg miatt nincs értelme és balesetveszélyes. *(Dr. Répássy Róbert: A gyerekek azt sem szeretik, hogy öt nap van tanítás.)* Van, ahol az udvaron van óra, de ez főleg télen okoz gondot. Van, ahol a kevés öltöző miatt csak becsengetés után tudnak a diákok elkezdni átöltözni. Van, ahol a megoldás az lett, hogy nulladik órában tartják meg a testnevelésórát még általános iskolában is.

Általános ötödik és hatodik osztályban évi 18 óra úszás lenne kötelező. Vannak iskolák, ahol ez egyszerűen elmarad, mert nincs uszoda. Mert ugyebár építenének Magyarországon némi kis pénzből tanuszodákat, de vannak olyan települések, ahol a minisztériumnak írtak - mert megküldték a levelet nekünk is -, hogy nem vállalják be a tanuszoda-építést, mivelhogy nem fogják később tudni fenntartani.

A másik nagyon nagy probléma a tankönyvek, tisztelt képviselőtársak. A testnevelés után a második legtöbbet említett probléma a tankönyvekkel volt kapcsolatos. Innen is látszik, hogy az államilag központosítottá tett tankönyvelosztás mekkora kudarc volt a mostani tanévben is. Nagyon sok

diákképviselő még október közepén is arra panaszkodott, hogy rengeteg könyv hiányzik, van, ahol a tanárnak sem volt meg az új tankönyve. Sok helyen a felsőbb évesektől beszédtek az előző évi könyveket és azokat osztották ki. Csakhogy, mivel az állam a korábbi könyvek nagy részét betiltotta, ezért ezek a könyvek többségükben nem azok, amiből tanulni kellene.

Az ingyenes tankönyvről csak annyit, hogy saját magam is tapasztaltam, hogy megkaptuk a tartós vagy ingyenes tankönyvet, rá egy hétre megvettük saját pénzen a következőt, mert már az első héten darabjaira hullott szét. *(Soltész Miklós: Ha nem vigyáz a gyerek rá. Én otthon keresném a bajt, ha egy hét alatt szétesik. Nem kellene dobálni.)* Az új könyvek minőségére is sokan panaszkodtak. Volt diák, aki arról beszélt, hogy a tanárok szidják az új könyveket, előfordult olyan panasz, hogy az átállítás miatt ugyanazt a tananyagot tanulják, mint tavaly. Mint tavaly, érti, tisztelt képviselő úr?! *(Zaj, közbekiáltások a kormánypartok soraiból, köztük dr. Répássy Róbert: És a költségvetésről mikor tetszik beszélni? - Az elnök csenget.)* Ez a költségvetéshez tartozik, most mondom a költségvetést. És persze van egy KLIK-ünk *(Soltész Miklós: Szoci klikk.)*, amire a 2016-os költségvetésben 16,8 milliárd forinttal többet fogunk költeni, a gyerekek mindennapi problémáját meg a kormány a következő évi költségvetésben nem oldja meg.

Kedves Képviselőtársak! Lehet, hogy maguknak 58 milliárd forintért a jövő évi költségvetésben fontos újabb stadionokat építeni, míg tornateremre alig 3 milliárd forint jut. Lehet, hogy úgymond Magyarországon a nagyon sikeres labdarúgás maguknak sokkal fontosabb, mint a gyerekeknek bevezetett mindennapos testnevelés problémájának a megoldása. Lehet ezt kinevetni a padosorokban itt szemben, én nem szoktam ezen nap mint nap nevetni, mikor a gyerekeim átélnek vagy azok a gyerekek, akik Kabára járnak meg a többi településen.

(17.20)

Én nem szoktam ezen mosolyogni otthon. Ráadásul a hittanra, tegnap is elmondtam, 7,3 milliárd forintot költenek a következő költségvetési évben. *(Dr. Répássy Róbert: Zavar a hittan, ugye?)*

És akkor szeretnék néhány mondatot idézni, mert a szociális szféráról sokat beszélünk az utóbbi napokban. Zajlik kint a tüntetés. Két mondatot idéznék, amit kiabálnak a tüntetők, és ezt nem nekünk, szocialistáknak kiabálják, hanem maguknak. *(Dr. Répássy Róbert: Nektek is kiabálták!)* „Ebből éljetelek meg, nyomorultak! Orbán, gyere ki!”, mert azt hiszik, hogy itt van bent és dolgozik. *(Dr. Répássy Róbert: Hallottuk mi másként is!)*

ELNÖK: Bocsánat, képviselő asszony. Államtitkár úr, ön bármikor kérhet szót, megkérem, hogyha

szólni akar, nyomja meg a nyomógombot. Köszönöm. (Dr. Répássy Róbert: Igen, elnök úr.)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. (Teleki László: Bravó!) Államtitkár úr, lehet ezen mosolyogni, azon is, hogy a gyerekek hogy szenvednek nap mint nap, én nem tudok ezen mosolyogni. Azon sem, ami kinn zajlik az utcán. Jó lenne már, ha felébrednének és látnák azt, hogy mi zajlik maguk körül, mert itt elmondtam tegnap is, ezeken a falakon belül lehet, hogy maguk most védettek, de nemsoká nem fognak azok lenni, és jó lenne, hogyha most már arra is gondolnának. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amiről a költségvetési vita során mindenképpen szólni kívánok, az nem más, mint az ezer főnél kevesebb lakóval rendelkező kistelepülések ügye. Ugyan hazánk 10 millió alá csökkent népességének csupán 7,5 százaléka, tehát körülbelül 750 ezer ember él ilyen falvakban, de a települések mintegy 55 százaléka, majdnem 1800 község tartozik ebbe a kategóriába. Leszámítva a szerencsésnek mondható város közeli vagy üdülterületeken fekvőket, ahol relatíve bőséges a munkahelykínálat és viszonylag sűrű a közlekedési hálózat, igen komoly bajban, mondhatni: a 24. óra végén vannak.

Valamit sürgősen tenni kell, máskülönben rövidesen átlépik azt a határt, ahonnan már nem fordíthatók vissza az aprófalú-szindróma által pontosan leírt folyamatok: a népességsökkenés, az előregezés, a fiatalok elvándorlása, a szociális lepusztulás, az állami intézményrendszer kivonulása, a fejlesztések, beruházások elmaradása, az egyre gyorsuló etnikai átstrukturálódással, a mintaadó réteg meggyengülésével, az értékrend megváltozásával kerülhetetlenül együtt járó menthetetlen elgettősödés, úgy is fogalmazhatnánk: a világból kiesettség érzése irreverzibilis, tragikus tényé válik. Állami mentőcsomag híján haldoklásuk végstádiumba ér. Sokszor mondtuk: a Jobbik számára mind a 3200 hazai település egyben egy magyar végvár is a nemzeti megmaradásért folytatott küzdelemben, ezért nem mondtunk le róluk.

A zömmel amúgy is kedvezőtlen gazdaságföldrajzi régiókban fekvő kistelepüléseken élők számára a számos hátrány különösen mostohává teszi a mindennapokat. A kistérségi centrumok aprófalvakból való nehézkes megközelíthetősége, az erőforrások hiánya, az alacsony szintű intézményi ellátottság csak az egyik, kétségkívül fájó módon kézzelfogható szegmense ennek a komplex problémahalmaznak. Az elmúlt évtizedek változásai a sérült, csonkolt kistelepülési társadalmak belső kapcsolatrendszerét is el-

torzították. Ki kell mondani, hogy az összezsugorodott kapcsolatháló sok esetben képtelenné teszi az ott élőket az összefogásra, a társadalomba való visszaintegrálódásra. A kezdeményezőkézség, a szolidáris, kooperálni kész közösségek hiánya tovább súlyosbítja a helyzetet, ami fokozott állami odafigyelés nélkül magától nem fog megoldódni.

A nyomorba fulladt, előregező települések helyett végre önfenntartó falvak, a munkanélküliség előli elvándorlás helyett pedig gyarapodó, szülőföldjén maradó lakosság jellemezné a magyar vidéket a Jobbik elképzeléseinek megvalósulása esetén. Viszont mára a népesség pusztulásával párhuzamosan döbbenetes mértéket öltött az épített környezet leromlása is. A kistelepülések százezernyi üresen álló lakóingatlana - ezek háztáji gazdálkodásra kiválóan alkalmas gazdasági épületek - a mostani folyamatok fényében az enyészete lesz, sőt nemcsak azok, mert 2050-re sok kistelepülés teljesen elnéptelenedik, kihál. A falvak helyét az erdős bozót fogja benőni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szűkebb pátriámban, az aprófalvas Somogy megyében a mostani felmérések szerint a települések 40 százaléka már a kihalás útjára lépett. Mindez pótolhatatlan veszteség, hiszen a maga múltjával, hagyományaival, népdalaival, meséivel mindegyik a nemzet történelme egy egyedi és megismételhetetlen darabkájának hordozója.

Részben a mostani költségvetésen is múlik, hogy mennyi települést foglalhat vissza az erdő, és hány helyen válnak a bedőlt kerítések, a leomlott falak a magyar elmúlás szomorú mementóivá. Jól összefogott, államilag finanszírozott, komplex programok hiányában a kistelepülések lakosságmegtartó ereje továbbra is csekély marad. Ősi falvaink kiürülése egyre rohamosabbá válik, sok helyütt pedig csak a roncsársadalmi létbe süppedt, nyomor által röghöz kötött, lesüllyedt rétegek maradnak, gyökeresen eltávolodva a szerves paraszti kultúrától.

Ennek elkerülése érdekében - a kormány is így fogalmaz egyébként - olyan vidékfejlesztési programok megvalósítására kellene törekedni, amelyek az emberek és a közösség értékeire építve, a hagyományokat ápolva, a természeti erőforrásokkal fenntartható módon gazdálkodva, a mezőgazdaságot fejlesztve nyújtanának esélyt a vidéki élet megbecsültségének helyreállítására.

Szépen hangzik, csak egy a baj vele: még a 2014-20 közötti uniós fejlesztési ciklusban is csupán 70 milliárd forintot szánnak az ezer fő alatti kistelepülések legégetőbb problémáinak kezelésére. Érintett falvanként évente átlagosan 6 millió forintot, adott esetben egy multi a többszörösét kapja állami támogatás formájában egyetlen munkahely létrehozásáért. A Jobbik úgy gondolja, hogy a kistelepülések ennél sokkal-sokkal többet érdemelnek.

A másik terület, amivel röviden foglalkozni kívánok, a közlekedés ügye, ami szorosán összefonódik az előbb elmondottakkal. A központi költségvetés 2016. évre tervezett számsorai alapján elmondható, hogy a közúti közlekedés finanszírozásánál feltűnő

módon jelenik meg a fejlesztési és fenntartási források aránytalansága. Nagyon sommásan, dióhéjban összefoglalva úgy is fogalmazhatnánk, hogy tovább folyik az ország kettészakítása, a vidék lerongyolódása az infrastruktúra, a közlekedés tekintetében is; mint a testben, amikor az artériák viszonylag ugyan rendben vannak, de a hajszálerek teljesen elhalnak.

A gyorsforgalmi utak 222 milliárdos fejlesztése plusz 111 milliárdos üzemeltetési kiadása, tehát 333 milliárd áll szemben a vidéki úthálózat 7 milliárdos fejlesztésével és 60 milliárdos fenntartásával, üzemeltetésével. Szemléletes további példa az arányt elvesztésre, hogy például a Hungaroring támogatása 12 milliárddal a teljes hazai úthálózat éves fenntartási költségvetésének 20 százaléka.

Félreértés ne essék, üdvözlendő cél a gyorsforgalmi úthálózat kiemelt fejlesztése, ugyanakkor a vidéki Magyarország számára a mindennapi életet megkeserítő problémává válik a településeket összekötő úthálózat fokozódó mértékű leromlása. A Jobbik meggyőződése, hogy a vidéki Magyarország élhetősége, fejlődése érdekében a meglévő közúthálózat minőségének javítására, fenntartására többet kellene fordítani. De ugyanezt látjuk a vidéki Magyarország vasúti közlekedésében is, ahol lényegében az 1980-as évek eleje óta semmiféle érdemi járműbeszerzés nem történt.

A szocialista kormányok által bezárt vidéki vasutak egy kisebb részének 2010. évi látványos újraindítását követően a folyamat leállt, 2012-ben még egy látványos hátraarcot is csináltak, és ma a legtöbb helyen legfeljebb napi 2-3 vonatpáros alibi közlekedést tartanak fenn őszi, a mai igényeknek messze meg nem felelő, kohószökevény járművekkel.

A finanszírozási anomáliák másik érdekes része, hogy a közösségi közlekedésben is az áfa felső, 27 százalékos kulcsával sújtják a menetjegyek, köztük a szociális kedvezményű menetjegyek árát is, miközben a személyszállítási cégek áfalevonási jogát tiltják. Így aztán a beszédett áfa teljes egészét - mint bevétellel nem fedezett költség megtérítését - később visszaosztják. A bevételi és költségadatok felbruttósítása az adminisztratív terhek növelésére, meg arra alkalmas, hogy utólag el lehessen mondani, hogy jaj, milyen drága dolog is ez a közösségi közlekedés és mennyire fenntarthatatlan a kistelepülések ellátása.

A fogyasztást terhelő adóztatás fenntartása a közösségi közlekedésben a finanszírozási viszonyok ismert keretei között teljesen értelmetlen. A közlekedés és a közlekedési infrastruktúra finanszírozásának aránytalansága az önkormányzatok 2016. évi költségvetésében is tetten érhető.

(17.30)

A kistelepülések közútjainak fenntartási alap-támogatása a 40 ezer fő feletti városokénak kevesebb mint a fele 227 ezer forint/kilométerrel, de a kisvárosok is csak 295 ezer forintot kapnak 470 ezer he-

lyett. Falvainkban így továbbra sem lesz elérhető infrastruktúrális környezet, maradnak a sáros földutak.

Ugyanez a botrányos szemlélet tükröződik a költségvetés önkormányzati fejezetében a települési önkormányzatok helyi közösségi közlekedésének támogatásánál. Az állam egyrészt törvényi szinten rendelkezik a szociális jellegű tarifák kötelező alkalmazásáról meg az ingyenes közlekedésre jogosultak egyre növekvő számáról, a másik oldalon viszont nem ad normatív támogatást az önkormányzatoknak a kötelezően ellátandó helyi közlekedési feladatok bevétellel nem fedezett költségeinek fedezetére. Amit mégis adnak, abban súlyos aránytalanság tapasztalható. A fővárosi közlekedés még a 6 milliárdos kurtítás után is 18 milliárdot kap, az összes többi, helyi közlekedést fenntartó önkormányzat pedig pályázati támogatás útján összesen alig 2 milliárdot igényelhet. Így a vidéki Magyarország kisvárosaival folytatható a helyi közösségi közlekedés leépülése, megszűnése, esetleg az elavult, selejtes járműpark további üzemeltetése. Ezen aránytalanság csökkentése érdekében javasoljuk, hogy a vidéki városok helyi közösségi közlekedésének támogatása a központi költségvetésből - a Hungaroring 12 milliárdos költségvetési előirányzatának csökkentésével - 3 milliárd forinttal 5 milliárd forintra bővüljön.

A kormány előszeretettel nevezi magát családbarátnak. Sok kirándulni szerető, kisgyerekes családnak tennének jót azzal, ha az erdei kisvasutak működtetési támogatását javaslatunk elfogadásával 30-ról 50 millióra emelnék, biztosítva, hogy ne csak Felcsúton legyen működőképes a dolog. Nagyon fontos lenne továbbá, ha elfogadnák a kerékpárutak építésére vonatkozó módosító elképzeléseinket, hiszen a szabadidős és sportcélú kerékpáros turizmus feltételeinek megteremtése nem csupán családbarát lépés lenne, de alapvetően javítana egy-egy térség turisztikai programkínálatán is.

Kedves képviselőtársaim, kormánypárti képviselőtársaim, higgyék el, hogy a vidéki embernek ma Magyarországon sokszor olyan érzése van, mintha valahol valakik összeültek volna, összedugták volna a fejüket, és a harctéri sebészet logikáját követve eldöntötték volna, hogy bizonyos térségek, bizonyos régiók nem érdemelnek fejlesztési forrást. Ha tudják, akkor húzzák ki magukat a bajból, mentsék meg magukat önerejükben, de az állam erre, mivel talán menthetetlennek ítélték őket, most már nem fog biztosítani összegeket.

Kérjük, változtassanak ezen az elgondoláson, ezen a metóduson, és fogadják meg a Jobbik által benyújtott módosító javaslatokat. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja időkeretéből 8 percet átad a Fidesz képviselőcsoportjának.

A kormány képviselőjében Tasó László államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Jelenlévők! Bangóné képviselő asszony kiment, sajnálom, nem tudom, vissza fog-e még jönni, nagyon szeretném, ha visszajönné, de ha nem, akkor üzenjék meg neki, mondják el, hogy azt, amit az imént elmondott fenyegető hangvételben és stílusban, visszautasítom képviselőtársaim nevében. Az MSZP vagy Bangóné ne fenyegeessen bennünket, és ne próbálja meg olyan színben feltüntetni a kint tüntetőket, mintha a kint tüntető, megszervezett emberek az ország hangja lennének.

A másik, hogy olyan tárgyi tévedéseket hallottunk tőle, amelyre muszáj reagálni, illetve nemcsak tárgyi tévedésekről van szó, hanem egyszerűen a valóság elferdítéséről. Olyanról Hajdú-Bihar megyében vagy ott, ahol ő lakik, abban a körzetben vagy környéken nem hallottam személy szerint jómagam sem, hogy ne lenne lehetőségük diákoknak hazautazni. Ez egy hazugság. Ilyenről nincs szó, soha nem is volt szó. Ha lenne probléma, teljesen biztos vagyok benne, hogy hajdú-bihariként megkerestek volna.

Ami nagyon fontos még: azok az idevágott, bár a költségvetéshez valamilyen módon kapcsolódó mondatok mindenképpen reagálást kívánnak, többek között az is, hogy azt mondta Bangóné képviselő asszony, hogy a tornatermek használata lehetetlen, hiszen nincsenek tornatermek, és nem tudják a testnevelés pedagógiai programban meghatározott részét és az öt órát hetente tartani. Mindenképpen szeretném hangsúlyozni, hogy a testnevelés nemcsak tornateremben lehetséges. Nagyon valószínű, hogy a teremben sokan vannak, akik még gyermekkorukban, diákkorukban nem tornatermekben és nem tornacsarnokokban töltötték el a testnevelésórákat, hanem akár a szabadban vagy akár a tantermekben is. Tehát erről beszélni ilyen hangon és ilyen módon, és így a stadionépítéseket a tornaterem-építésekkel összehozni nemcsak felelőtlen, hanem azt gondolom, hogy vérlázító.

Sokat nem kell szólni Bangóné hozzászólásával kapcsolatban - gondolom, lesz még, aki reagálni fog -, de még egyszer mondom, az, amit néhány ember - netán önök vagy mások - megszervez, az nem az ország hangja.

Ander Balázs képviselő úrnak mindenképpen szeretnék reagálni a közlekedéssel kapcsolatos felvetéseire. Először is: szerintem azt a hozzászólást egy pár évvel korábban írták meg - csak néhány eleme lett most javítva -, mert teljesen más a helyzet, mint amiről képviselő úr szólt. A korábbi interpellációi, pontosabban szóbeli kérdései során valamivel tárgyilagosabban beszélt a közlekedés helyzetéről Magyarországon, mint most a hozzászólásában. Mindenképpen szeretném emlékeztetni rá, hogy a mostani költségvetésben először van olyan jelentős tétel 160 milliárd forintos nagyságrendben, amely a hazai költségvetésből már a következő évben biztosítja nagyon fontos, kiemelt jelentőséggel bíró útkapcsolatok kiépítését. Ezek nemcsak gyorsforgalmi hálózata-

tok, hanem vannak köztük másodrendű vagy éppen harmadrendű főutak is. Tehát Magyarország kormánya, a magyar kormány nemcsak a gyorsforgalmi kapcsolatok létesítésével foglalkozik, és nemcsak azokat preferálja, hanem arányosan próbálja fejleszteni valamennyi gazdasági térségünket. Itt nincsen kivétel.

Ha megnézi és elolvassa azokat az információkat, amelyek rendelkezésre állnak akár a közlekedés-fejlesztési programunkból, akár azokból a listákból, amelyeket már többször a Parlament falai között is boncolgattunk, akkor láthatja, hogy valóban egy szisztematikus és arányosan a leszakadó térségek felzárkóztatásával járó program végrehajtására kerül sor. Pillanatnyilag azt tudom önnek mondani, hogy Somogy megyében is a 67-es út - amely rendkívül fontos útkapcsolata annak a térségnek - meg fog épülni, ahogy korábban már hallotta, szeretnénk befejezni 2018-ra, de 2016-ban mindenképpen elkezdődhet az építése.

Ha a közlekedésről szól, és a közösségi közlekedést kiemeli, és azt mondja, hogy nem történtek fejlesztések, mindenképpen szeretném felhívni a figyelmét rá, hogy már 100 darab fölötti a Flirt motorvonatflottája Magyarországnak. További beszerzések is vannak folyamatban, és szeretnénk beszerezni még több mint 50+10 darab 200 vagy akár 300 személyes motorvonatot a közösségi közlekedés vasúti részének fejlesztésére. Ezen túl pedig most éppen Kaposvár buszflottája újul meg teljes egészében, hiszen egy 28 darabos buszbeszerzésre kaptak lehetőséget nem is olyan túlságosan régen a kormány jóvoltából. Ezért mondom, hogy tárgyilagosabban kellene hozzászólni. Én megértem, hogy a pártnak ez az elvárása, és ilyen hegyeseket kell mondani, de eddig úgy ismertem meg a hozzászólásaiból, hogy próbál valóban a helyzethez igazodóan nyilatkozni, és próbál valóban tárgyilagos, objektív lenni alkalmanként.

A kerékpárutakról is szó esett, és azzal talán vádolt bennünket, hogy nem foglalkozunk kellőképpen a kerékpárutak építésével. Szinte friss az élmény, néhány nappal ezelőtt nyilatkoztam erről, és azt hiszem, hogy híreket olvashattak róla, hogy hol történtek kerékpárút-átadások, hol történtek kerékpáros kampányok utáni ünnepek, és hogy milyen beruházások vannak folyamatban.

Most huszon-egynéhány beruházás kaphat még esélyt arra, hogy év végéig a visszamaradó forrásokból megvalósításra is kerüljön. Majdnem ötven előkészítés alatt van, és remélhetőleg, ha nem is ebben az évben, de a következő évben elindulhat. 534 kilométernyi kerékpárút épült meg 2010-től 2014-ig, és további 1000, reméljük, 1500 kilométer környékébe hajló kerékpárút építése történhet meg 2020-ig. Magyarország a harmadik Európában egyes elemzések értelmében, Dánia és Hollandia után a harmadik, ahol a legtöbb válaszoló, a válaszadók 22 százaléka mondja, hogy inkább és szívesebben a kerékpárt választja közlekedési eszköznek.

Tehát a lényeg, hogy a kisvasutakról sem feledeztünk el. Van egy olyan tervünk, amely tíz év alatt valamennyi magyarországi kisvasutat helyreállít, megvizsgálva annak közösségi közlekedésbe történő beépítését mint turisztikai-idegenforgalmi jelentőséggel bíró beruházási részét.

(17.40)

Szeretnénk mindenképpen bekapcsolni a hálózatba a meglévőket, és azokat pedig újraépíteni, amelyek voltak valaha régen. Feltett szándékunk, mint ahogy mondtam is, hogy tíz éven belül ez a program megvalósuljon.

Még egyszer: reálisabb képet kellene látni, segítek benne szívesen és információkkal ellátom képviselő urat, mert a magyar költségvetés most pont az a költségvetés, amely világossá teszi, hogy megtartva az utak fenntartásával járó valóban nehéz feladatát, nagyon nagy arányban próbál a fejlesztésekkel segíteni abban, hogy Magyarország gazdasági növekedése stabilizálódjon és tovább fokozódjon.

Ami fontos, valóban közútfenntartásra, üzemeltetésre, a rendszer működtetésére sokkal több pénz kellene, ezt pontosan tudja mindenki, de sajnos megvannak a terheink, amelyeket még korábban örököltünk, így az útdíjrendszerből származó bevételeink is leterheltek azokkal a Bajnai-, Gyurcsány-kormány által beterhelt elemekkel, amelyek a PPP-programban most pillanatnyilag is évente 114,5 milliárd forintot jelentenek Magyarország számára. Ilyen terhekkkel kell megküzdenünk, ilyen örült terveket kell most nekünk megfizetni magyaroknak, és ezért nem tudunk akkora összeget ezekből a bevételeinkből ráfordítani az utak fenntartására. Egyébként 4 milliárd forinttal több, de egyetérték abban, hogy több is elérne és több is lehetne. Bízom benne, hogy még lesz lehetőségünk egyébként az utak karbantartására, felújítására, az állagmegóvásra és kisebb fejlesztésekre is forrásokat találni.

Ami még fontos, hogy el ne felejtsem: számos alacsonyabb rendű úthálózat, út megépítése folyamatban van. Most indul el rövidesen az NGM jóvoltából az a regionális operatív fejlesztési program keretében meghirdetett programelem, amelyet már talán 2013 végén jóváhagyunk, de most kerülhet rá sor, most kerülhet sor arra, hogy meg is valósítsuk. Ennek keretében 18 milliárd forintot szeretnénk ebben az évben a négy és öt számjegyű utak felújítására fordítani. Ezek az utak, pontosabban az utak megnevezése mindenki számára világos, és abból is látható, hogy ha a térképre rárajzoljuk, útfelújítások ebből a programból, útfelújítás az 50 milliárdos programból, útépitések a hazai költségvetésből és az uniós forrásokból, azok bemutatják a térképeken egyébként, hogy mennyire arányosan és mennyire szükségszerűen avatkozunk bele az úthálózat életébe.

Magyarul, nincs csak odadobott fejlesztés, nincs csak kiérdemelt fejlesztés. Csak olyan fejlesztés van, amelyet átgondoltan, a gazdaságfejlesztés rendsze-

rébe illesztve és annak alapjául szolgálva valósítunk meg. Minden közösségi közlekedéssel kapcsolatos kritikát elfogadunk, hiszen az biztos, hogy a közösségi közlekedés rendszerében van még tennivalónk. Folyamatban van a rendszer összehangolása. Nagyon bízom benne, hogy megtörténik, és a közpénzek felhasználásának még hatékonyabb rendszere fog kialakulni.

Teljesen biztos, hogy azok az intermodálisnak mondott vagy közlekedési módokat egymásba kapcsoló fejlesztések, amelyek a megyei jogú városoknak adnak lehetőséget a megépítésére, nagy jelentőséggel bírnak minden megye lakójának, minden megye közlekedőjének, hiszen a megyei jogú városok és a megyeszékhelyek azok, amelyek a legnagyobb mértékben vonzzák a munkaerőt és a legnagyobb mértékben fogadják az utasokat. Bízunk benne, hogy valamennyi esetben, ahol megjelentek már a kérések és már tervek előrehaladott állapotban vannak, tudunk segíteni abban, hogy elkezdődjenek a beruházások. Nagyon sok beruházás - többek között a debreceni beruházás is - nagyon hamar elkezdhető, és a beruházással rendkívül nagyot fog változni az a mostani rendszer, amely a közlekedési kapcsolatok találkozását jellemzi.

Szeretnénk olyan központokat építeni, amelyek egyértelműen igazodnak az elvárásokhoz, de nem lépik túl a megfelelő arányokat és mértéket, és valóban azt szolgálják, amire egyébként hivatottak.

Teljesen biztos vagyok benne, hogy a közösségi közlekedés rendszerének hatékonyságát az is segíti, hogy korszerű utastájékoztató rendszereket építünk ki folyamatosan, minden beruházásunkhoz kapcsolódik egyébként, és az is biztos, hogy a bérlet- és jegyrendszer egyesítése és egységesítése a következő év végéig megtörténik. Feltett szándékunk, hogy Magyarországon könnyebben legyen tervezhető a közösségi közlekedési rendszerek igénybevétele, és az is, hogy Magyarországon bármelyik településről bárhová jegyet lehessen vásárolni. Ez egy alapvető elvárás, és azt gondolom, hogy ebben nem fogunk lemaradni Európa országaitól se a következő néhány hónapban, és a következő év végére ez el fog készülni.

A vasúti fejlesztésekkel kapcsolatban sokszor elhangzott már, de még egyszer próbálom hangsúlyozni: nemcsak motorvonatok beszerzése, hanem kulcsfontosságú transzeurópai hálózatok kiépítése is folyamatban van, illetve kezdődik. Elég, ha a Dél-Balatont említem, amelynek a második ütemét is rövidesen megkezdhetjük, és most van folyamatban az első üteme, Kőröshegy-Szántód, és utána pedig megyünk keresztül egészen Balatonszentgyörgyig a második ütemben. Ez a beruházás akár 2018-ra be is fejeződhet. Ezen túl pedig a Békéscsaba-Lókösháza és még komoly vonalak, akár a Rákos-Hatvan, Hatvan-Miskolc, Miskolc-Nyíregyháza vonalak is felújításra kerülnek, vagy éppen visszatérve Püspökladány környékére, látom, Bangóné képviselő asszony már visszajött, például a Püspökladány-Debrecen vonal felújítása is azonnal kezdődik, és reményeim szerint

a Biharkeresztesig tartó ladányi vonal is villamosításra kerülhet.

A vasúti fejlesztések szerte Magyarországon szintén arányosan és a szükségszerűségnek megfelelően kerülnek végrehajtásra, és nem beszélve arról, hogy vannak olyan, most még grandiózusnak tűnő tervek, amelyek a következő években láthatóvá teszik, hogy rendkívül fontos országa vagyunk a világnak, nekünk a legfontosabb, de Európának is, hiszen a tranzitforgalom szempontjából fontos kapcsolatot tenger és tenger között az éppen Magyarországon keresztülfutó Budapest–Belgrád vasútvonal is segíteni fogja.

Vagy például láthatóan Magyarországon egyre erőteljesebb a konténerforgalom beépítése és beállítása. A logisztikai központok terjedése egyértelműen azt teszi lehetővé, és azt is, hogy ezáltal a magyar gazdaság versenyképessé váljon. Debrecenben is és más városban is, akár Budapesten Soroksáron, illetve más helyen is vannak törekvések arra, hogy ezek a központok fejlesztésre kerüljenek, a gazdasági programok keretében ezekre támogatási lehetőséget fogunk biztosítani.

A magyar költségvetés 2016-ban szinten tartja a mostani feladatfenntartási lehetőségeinket, és természetesen jobban, mint a korábbi években. 12 év szocialista kormányzás után még 10 százaléka se volt összességében annak a forrásnak megfogható és megtapasztalható, amely egyébként hazai költségvetésből direktben az utak építésére lett volna fordítva. Voltak korábban címzett és céltámogatások, amelyekről nyilvánvalóan az itt lévőknek azért van fogalma, ettől függetlenül direktben, egy tételben, egy évben, mint ahogy a következő évben lesz, 2016-ban, 160 milliárd forint hazai költségvetésből útépitésekre nem volt fordítva.

Nagyon bízom benne, hogy ez az új eszköz, amelyet az Európai Unió úgynevezett hálózatfinanszírozási eszközként ad a rendelkezésünkre, segíteni fog, hogy a belvízi hajózás területén is nagyot lépjünk előre. Biztosan tudja képviselő úr, bizonyára tudják a parlamentben ülők, hogy új dunai híd megépítése lesz reményeink szerint és indulhat el a következő időszakban, talán már a második félévben, Komárom - komáromi hídról beszélek - többek között, és egyértelmű, hogy a kigyűrűzési rendszer kialakítása is segíteni fog abban, hogy a Duna hajózhatósága hosszabb legyen. Szeretnénk azt a 250 napos hajózhatósági időszakot beállítani, amely egyébként elvárás is meg szerintünk lényegesen nagyobb segítséget jelenthetne a teherforgalom átcsoportosításában.

Teljesen biztos és világos, hogy nem igazi konkurencia a belvízi teherforgalom a közúti vagy a vasúti teherforgalomnak, ettől függetlenül minden egyes esetben, amikor tudunk valamilyen mértékben átadni lehetőséget, átvinni lehetőséget a belvízi csatornákra és hálózatra, az sokat jelent a környezetnek.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kettőperces felszólalások következnek. Elsőnek Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Természetes, hogy visszajöttem. Tudja, államtitkár úr, én itt voltam végig a költségvetési vitában. Önökről ez nem mondható el.

Amit én felolvastam, az jegyzőkönyvekből volt, idézetek, és azt nem mi írtuk, államtitkár úr, hanem a diákok mondták, és először a tanároknak panaszkodtak, a szüleiknek, majd a KLIK képviselőinek, és a mai napig nem kaptak viszonyítást a felvetett problémáikra. Én úgy gondolom, hogy nekünk meg ez a feladatunk, hogy azokat a problémákat, amik majdnem 1 millió 300 ezer gyereket érintenek, itt a parlamentben elmondjuk a 2016-os költségvetésnél.

A másik: a szociális dolgozók. Maga mondott itt olyanokat, hogy kik szervezik. Én azt gondolom, hogy maguktól mennek az utcára, mert elégük van abból, ami velük történik ebben az országban.

A másik, államtitkár úr, maga, mint aki a közlekedésekben annyira jártas - én legalább ismerem, mert utazom a közlekedési eszközökön, nap mint nap a vonaton -: egyetlenegy példa, hogy ennek nézzen már utána, mert mikor a múltkor is a felszólalásomban felvettem egy problémát az M4-gyel kapcsolatban, azt ígérte nekem, hogy írásban válaszol, és azóta se kaptam meg.

(17.50)

Tudja, január óta a gyorsvonatokon nincs első osztály. De amikor a MÁV-kasszához odajárulunk, és jegyet akarnak venni az emberek, mert fogalmuk nincs róla, hogy maguk ezt megszüntették, kiadják a jegypénztárban a gyorsvonatokra az első osztályú jegyet. Pofátlanul kiadják! Az emberekkel több mint ezer forinttal többet fizettettek ki úgy, hogy első osztályú kocsik nincsenek ezeken a járatokon.

Ennek nézzen utána, hogy mennyi bevételt produkált a költségvetésben az, hogy olyan szolgáltatásért fizetnek az emberek, amit nem kapnak meg! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ugyancsak kétperces felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Isten adja, hogy amit önök itt ígérték, az megvalósuljon! Félreértés ne legyen, nem vagyunk az ország, nem vagyunk a magyar nemzet ellenségei, viszont azért azt el kell mondani, hogy annak sem tudunk örülni, amikor mondjuk, a fejlesztések kapcsán olyan úgynevezett fejlesztések vannak rivaldafénybe állítva, mint például az Esztergom-Budapest vasútvonal ügye. Egy kudarcos fejlesztésről van szó.

De sorolhatnám, ott volt a Püspökladány-Szajol vonal, a világ talán legdrágább vasútvonalának ügye, és nem tapsikolunk, nem fújuk a fanfárokot akkor sem, amikor ezek a túlárzott projektek bizony nem is talicskával, hanem iszonyatos nagy szállítóautókkal, traktorokkal viszik ki, talicskázzák, tolják ki ezeket a pénzeket a politikai alapon kiválasztott hűbéreseknek, akik megkapják ezeket a megbízásokat.

Igyekeztem egyébként szemléletes példával élni, amikor itt az ország kettészakítotttságáról beszéltem. Amikor azt mondtam, hogy a vidékre nem jut elég hangsúly, akkor például a Kaposvár-Siófok, a Kaposvár-Fonyód vonalakra gondoltam, vagy éppen az Ormánság tulajdonképpen lelkének tekinthető selyei vasútvonalra, amiről még maga Tiffán Zsolt is úgy nyilatkozott, hogy bizony meg kellene építeni, és ecsetelte éppen az egyik sajtónyilatkozatában annak az előnyeit. Csak az a nagy probléma, államtitkár úr, hogy ennek a megvalósításáról semmit nem hallunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Teleki László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! Egy mondatban visszatérve az előző szópárbajra, azt gondolom, hogy a Házon kívül című műsort is meg kellett volna nézni - ott a gyerekek mondták el, hogy a tornatermek állapota milyen -, és akkor lehetett volna egy valós képet kapni, mert azt gondolom, hogy a gyerekek nem hazudnak, hanem valóságos dolgokat mondanak el, és abban elmondták, hogy mi az, ami a tornatermekben ma megvan.

Én a koromnál fogva is kint az udvaron is, tornateremben is tornáztam, tornaórán, tehát nekem megvolt ez, de azt gondolom, hogy a fejlődést nem lehet megállítani, hanem szabadon kell engedni, és a fejlődés pedig azt jelenti az én olvasatomban, hogy olyan tornatermek legyenek, amelybe szívesen mennek be a gyerekek, és nem a sportcsarnokok - és nem szeretnék arra hivatkozni - építése, fejlesztése, újítása lenne, hanem a gyerekeknek kellene olyan minőségi feltételeket biztosítani, ahova szívesen bemenének.

A következő részben pedig arról szeretnék beszélni, hogy önök forrásokat vontak ki az oktatásból, az egészségügyből, az önkormányzatoktól vettek el különböző forrásokat, és a szociális ellátórendszer átszabásával mindenhol látható, hogy a szegények semmiképpen nem járnak jól a 2016-os költségvetési évben. Ezt azért mondom, mert ha végigmegegyünk egy-két olyan dolgon, amelyet már, azt gondolom, hogy aki itt volt az elmúlt 19 órában, az hallhatta nagyon sokszor, főleg az ellenzéki oldalról, hogy azért több olyan szinten stagnálnak a források, ami nagyon nagy problémát jelent. Az esélyegyenlőség

ügyében, amit önök nagyon sokszor mondanak, és talán jogosan is, hogy mennyire fontos az esélyegyenlőség különböző területen, hallhattuk egyébként ma fideszes padsorokból is nagyon szépen hangzóan, hogy mennyire fontos, mondjuk, a románknál a felzárkóztatás, ami, azt gondolom, hogy tényleg így van, és örülök neki, hogy ha nem másban, legalább szavakban lehet ezt hallani önöktől; habár szívesen hallanám Farkas Flóriántól is, hogy mit gondol a romaügyről ebben a költségvetésben, milyen felzárkóztatási forrásokat lát ő és hogy látja azt. Sajnos a húszórás vitában nem volt lehetősége elmondani, hogy ő hogy látja.

Néhány konkrét dolgot, mielőtt a romaügyről is néhány dolgot mondanék. Azt gondolom, hogy az autistáknak járó összeget mindenképpen fontosnak tartottam volna megemlíteni, mert egyre többen is vannak, és olyan problémák vannak, amelyekben valóban lehet látni azt, hogy ott kellene olyan forrásokat eszközölni a jövőben, ami segítséget jelenthetne számukra, és ez sajnos nem történik meg ebben a költségvetésben.

Higgyék el, nemcsak azért mondom el a felszólalásomat, hogy az időkeret elfogyjon, hanem komolyan gondolom, hogy azokat a jelzéseket, amelyeket adnak, önöknek, a kormány tagjainak, a magyar parlamentnek hallania kell, és azt gondolom, hogy önök, akik járnak egyébként területen és vidéken is, kell hogy érzékeljék azt a problémát, amellyel bírnak, mondjuk, ebben az esetben az autisták.

De ugyanúgy egyébként a Vöröskeresztnél is hasonló a probléma. A véradás egyik legnagyobb gondja az országnak, nagyon sokszor nem tudják még azt sem jól és kellőképpen megszervezni, mert sokszor nincsen rá forrásuk. Tehát az az összeg, ami most látható a forráskeretekben, a kiadási oldalon, arra megint azt lehet mondani, hogy arra elég lesz, hogy néhány Vöröskereszt-hivatal, -intézményt fenntartsanak, de azt, hogy tudják fejleszteni, azt nem lehet látni abból a költségvetésből, ami ide le van írva. Tehát, ha belegondolnak abba - semmi mást nem mondok, csak a véradást, és még a segélyezést nem is mondom ide -, hogy mennyire fontos az ő munkájuk, akkor azt gondolom, hogy bele kell érezniük magukat azoknak az embereknek a helyzetébe, akiknek nap mint nap kellhet vér, és nem tudnak kapni, mert nem tudja, aki összeszedi. Tehát ezért azt gondolom, hogy fontos lenne ebbe a kérdésbe egy kicsit mélyebben is belenézni.

Nem mondok most számokat, és nem mondok olyan tetteket, amelyekből én mondjuk, lehúznék, és rátenném a Vöröskereszt soraira, mert nem szeretnék álságos lenni, hogy most megint előhozzam a stadionok építésére vagy éppen a sportra a több milliárd forintos pluszforrásokat, amelyeket önök odaraktak. Én ennek ellenére csak azt mondom, hogy figyeljenek ilyen költségekre, mert ez nagyon fontos lehet.

Ezen kívül, amit, azt gondolom, hogy mindenképpen meg kell említenem, és fontosnak tartom,

hogy a többi közalapítványnál is stagnálás van. Úgy hallottam a tegnapi nap folyamán, hogy a siketeknél és nagyothallóknál valami elmozdulás fog történni, de a költségvetési soroknál még nem látjuk ezt az összeget. Ezért is fontos lenne erre figyelni. Ha igaz az, hogy valamit terveznek azzal a sorral, akkor én annak örülök, és meg is nyugtattak, mert már egy évvel ezelőtt is jeleztem, hogy oda is kellene források, ebben a ciklusban talán az első felszólalásaim között elmondtam.

Amiről még talán nem volt szó, és nem is hallottam egyébként, fontosnak tartom azt, hogy Soltész államtitkár úr mondta, hogy ha jól emlékszem, a tegnapi nap volt egy nemzeti névnap, a nemzeti névnap, aminek örülök, mert azt gondolom, hogy fontos is, mert ha ingyenessé tették az óvodai ellátást, akkor nagyon fontos, hogy felújítsák, és adjanak olyan forrásokat az óvodai rendszerre, amely a férőhelyek számának a bővítését jelenti. Azt gondolom, hogy ez szintén nem látható a költségvetésben, hogy nagyon nagy mértékben fog majd hozzárendelődni ahhoz a problémához, amit most látunk, mert azt látjuk most, hogy egyre többen szeretnék a gyerekeiket a biztonságos óvodákban látni, viszont nagyon sok helyen nem tudják őket fogadni, mert a férőhely limitált, ezért tehát ebben a kérdésben is szeretnék akár a költségvetésben, akár szavakban megnyugtató választ kapni, és remélem, hogy fogok is.

De visszatérve a nemzeti névnapra, itt hatalmas a probléma, mert a törvény előírja, hogy ha nyolc szülő kéri a nemzeti névnap létrehozását, alapítását, akkor meg kell hogy adják, viszont a forrása ebben az évben nem volt mellérendelve, így a nemzeti névnap önkormányzatok, illetve fenntartói ezeknek a bizonyos nemzeti névnap óvodáknak nem tudnak mit tenni. Nálam éppen most a héten öt polgármester járt nemzeti névnap területről, akik kérték, hogy valamit találjunk ki, mert szeptemberben nem tudják a nemzeti névnap óvodát elindítani, pedig a törvény előírja nekik, ha a szülők kérik. Tehát azt gondolom, hogy ebben is kérnék valamilyen előremutatást, hogy itt mi lesz a nemzeti névnap óvodákkal, mert azt gondolom, hogy nagyon fontos ez a kérdés is.

(18.00)

A romaügyről néhány gondolatot, és nagyon kevés időm maradt, csak azért néhány gondolatot. Én nagyon fontosnak tartom és komolyan mondom, hogy fontosnak tartom azt, ami egyébként megtörtént, hogy nemzeti stratégiát alakítottak ki a romaügyben - nemzeti romastratégiának hívják -, ami, azt gondolom, hogy fontos. Azt is látjuk, hogy egy program, a „Híd a munkába” elindult, de felénk ez a hídépítés meg is állt, tehát nem tudunk átmenni, nem tudnak a romák átmenni ezen a hídon, mert nem épült meg. Azért nem épült meg, mert százezer munkahelyet ígértek ebben a programban, és szeretném jelezni, hogy a töredékét sem látjuk annak, hogy a romafoglalkoztatás elindult volna.

Tegnap is elmondtam, ma is kitérnék egy mondatommal arra, hogy igen, látok emelkedést a közfoglalkoztatásban, ami egyébként örömdetes, mert azt gondolom, hogy fontos lépés az, hogy a közfoglalkoztatást legalább biztosítják azoknak, akik nem tudnak elhelyezkedni. Viszont nem látom ott azt a kitörési pontot, hogy hova tudnak elmenni 3, 6 vagy éppen 8 hónap után dolgozni, és mi van azokkal, akik esetleg 4 vagy 6 órában dolgoztak, és fél év után ki kell szállniuk ebből a foglalkoztatásból. Egy, két, három, négy vagy öt év után mi lesz velük? Lesz-e alternatívájuk, hogy hova tudjanak elmenni? Ezt sem látom egyébként ebben a költségvetésben.

Ezért tehát fontosnak tartanám azt, hogy a foglalkoztatást a „Híd a munkába” és egyéb más programban – főleg, ha európai uniós forrás is kapcsolódik ehhez - tegyék láthatóvá, és tegyék meg azt, hogy valóban jusson el azokhoz az emberekhez, akikről szólnak a programok, mert az esélyegyenlőséget csak úgy tudják biztosítani önkormányzattól, ha ezeket valóban látják az emberek is, és nemcsak betűk és szavak lesznek a költségvetésben, hanem mély tartalom is lesz mögötte.

Egyetlenegy gondolat még telepprogramról. A költségvetésből kikerült nagyon sok idő után, közel egy évtized után a romatelepek felszámolására szánt forrás. Nem tudom, hogy mi az oka, hogy kikerült. Ha járom a vidéket, ma is látom, hogy vannak cigánytelepek, ahol közel 100-110 ezer roma él kilátástalan körülmények között. Ha ezekről az emberekről lemondunk, akkor közel 110 ezer emberről mondunk le. Nem lehet és nem szabad lemondani, mert ha önkormányzatok erről a 110 ezer emberről, akkor ők soha nem lesznek adózó, fizető állampolgárai ennek az országnak, és nem lesznek sikeres emberek. Ezért tehát az önkormányzatok felelőssége, hogy ebben a kérdésben akarnak-e továbblépni.

Én a módosítót leadtam a mai nap. Kérem, hogy támogassák a módosítót, és kerüljön be az Országgyűlés fejezetébe az a fejezet, hogy a cigánytelepek, romatelepek felszámolására adnak valamilyen forrást. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviselőjében Soltész Miklós államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úrnak köszönöm a higgadt, nyugodt, bár nem mondom, hogy tévedésektől teli, sokkal inkább politikai tévedésektől teli hozzászólását. Azért is köszönöm ezt a gondolatmenetet, mert amit Bangóné képviselt itt az elmúlt órában és amilyen szóösszetételben a miniszterelnököt említette, az minden alá ment. Azt kell mondanom, hogy önkormányzatok kellene bocsánatot és elnézést kérni; nyilván nem Teleki László képviselőnek, de a szocialistáknak, amilyen hangnemben be-

szélt a képviselő asszony körülbelül egy órával ez előtt.

De hadd reagáljak Teleki képviselő úr szavaira! A Vöröskeresztet említette teljesen jogosan, és persze, nagyon fontos területe a támogatási rendszernek, csak szeretném azt jelezni önöknek, hogy 2010 előtt önök folyamatosan csökkentették a karitatív szervezetek támogatását. Mi ezt az elmúlt időszakban megkétszereztük. És nem három és négy kiemelt karitatív szervezet van most már, hanem nyolc, akik a támogatást megkapják. Csak azért jelzem ezt önnek, hogy ne egybe kapaszkodjon bele, hanem az egész folyamatot nézze.

A másik, amit mindenképp fontos hangsúlyozni: az óvodai és bölcsődei férőhelyek száma az elmúlt négy év során - és ez folytatódik, és nemcsak a költségvetésben kell keresni a támogatást, hanem az Új Széchenyi-terv programjaiban - 30-40 százalékkal növekedett. Soha nem volt ilyen mértékű növekedés.

Emellett ami talán a legfontosabb - és ebben önnek teljesen igazat adok -, hogy a gyermekszegénység, általában a nyomornál és általában a nagy bajba jutott családok életénél az egyik legnagyobb segítség valóban egyrészt a munka, ebbe beletartozik egyébként a közmunka is, a másik pedig az iskolai nevelés, az óvodai nevelés és ezen belül pedig az étkeztetés támogatása. Mutasson nekem egy olyan kormányt itt az elmúlt 25 évben, amely ennyit tett, mint a második Orbán-kormány is a mostani folytatásban.

2010-ben 28 milliárd forintot fordítottak gyermekétkeztetésre önök, így adták át a költségvetést. Mi ezt négy év alatt megkétszereztük, sőt a jövő évi költségvetésben már 70 milliárd forint lesz erre a területre. Hol van ez ahhoz képest, ahogy önök itt hagyják az országot? Amikor bármikor nyomorról, gyermekszegénységről, éhezésről beszélnek és számokat mondanak erről, akkor sokszorozzák meg az önök időszakát, hogy akkor mi történt és mi zajlott ebben az országban! (*Heringes Anita: Nem volt ennyi szegény ember!*) Mert önök voltak azok egyébként, akik a szegények adóját, az úgynevezett inflációt folyamatosan bevetették azért, hogy fölpörgessék az inflációt és ezzel próbálják a gazdasági lyukakat betemetni. (*Heringes Anita: Nem volt személyi jövedelemadó a minimálbéren.*) És önök nem tudták és nem is akarták ezt visszaszorítani, pontosan a legszegényebb emberek érdekében. (*Heringes Anita: A minimálbért megadóztatták.*)

Amikor a képviselő asszony barátnője, a másik képviselő asszony fölszólalt, akkor minket azzal vádolt, hogy beleszólunk mi, képviselők, államtitkárok a beszédekbe. (*Heringes Anita-hoz:*) Legyen szíves, nyomjon egy kétpercest, képviselő asszony, és szólnon hozzá!

Az adatok nyilvánosak. Az adatok sajnos az önök számára, azt kell mondanom, teljesen negatívak, és nem tudnak mit csinálni ezzel a költségvetéssel. (*Heringes Anita: A stílus maga az ember, államtitkár úr. - Az elnök csenget.*) Éppen ezért csak vagdal-

koznak. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nincs könnyű dolgom, mert nagyon sok mindenre kéne reagálni nyolc percben, de az az igazság, hogy amit most államtitkár úr a végén előadott, azon mélységesen megdöbbenem.

Biztos vagyok benne, hogy nem hallotta Orbán Viktor mai beszédét és ukázát, hiszen most a főnökük egy új dologgal állt elő, miszerint figyelni kell, tehát nem az erőfitogtatás és az erő politikája van csak és kizárólag - persze az is fontos, nyilván Orbán Viktorról beszélünk, mi más lenne neki fontos -, hanem a figyelem. Azért javasolnám önöknek, hogy akkor mind a tegnapi napi meg az azt megelőző napi jegyzőkönyvet kérjék ki, ugyanis nem mindannyiukat láttam, bár tény, hogy van önök között olyan, aki becsülettel végigülte az elmúlt napokat itt a parlamentben, és olvassák el, hogy miket mondtunk a hétköznapokról, miket mondtunk a magyar valóságról.

Ugyanis mi ezeket napi tapasztalatból ismerjük, és ezt igyekszünk önök felé közvetíteni, de nem figyelnek erre. Ha már saját maguk nem tapasztalják, akkor legalább itt, a Parlament falai között figyelhetnének. Látom, hogy államtitkár úrhoz még nem jutott el ez az üzenet. Remélem, nem lesz belőle problémája, hogy itt nem történt meg ez a politikai irányváltás, amit Orbán Viktor itt a mai nap előirányzott. (*Soltész Miklós: Jaj, istenem!*)

Annyit azért elmondanék, hogy a minimálbéren nem volt személyi jövedelemadó, azt elmondanám, hogy megduplázódott azok száma, akik a létminimum alatt élnek Magyarországon, míg ez körülbelül 2 millió fő volt 2010-ben, addig 2014 végén, 2015 elején ez több mint 4 millió fő. És egyébként az is tény, hogy körülbelül 600 ezer fiatal hagyta el Magyarországot. 1993 óta rekordszintű ez a fajta kivándorlás Magyarországról. (*Dr. Répássy Róbert: Mivel kampányoltak az európai uniós népszavazáson? Hogy lehet majd cukrászdát nyitni Bécsben.*)

Szeretnék pár szót szólni a külügyi fejezetről. Witzmann képviselő úr már utalt egypár dologra, hogy milyen volt Magyarország megítélése 2002-ben. Azt mondta, hogy tényleg fantasztikus megítélés volt az országnak nemzetközi szinten is, és utána rohamosan romlott. Úgy emlékszem, hogy 2004-ben csatlakoztunk az Európai Unióhoz, tehát ez a rohamos romlás véleményem szerint nem tapasztalható, és azt gondolom, hogy neki is inkább a balatoni boltbezárásokkal, a vasárnapi boltbezárásokkal kellene foglalkoznia Somogy megyei képviselőként, ahelyett, hogy egyébként mélységesen felháborító kijelentése-

ket tesz ő is. *(Dr. Répássy Róbert: 4 millió szegény ember követeli, hogy nyissuk ki a boltokat.)*

A legnagyobb probléma az, hogy visszamutogatnak még mindig. Ténylegesen nem értem, hogy hova próbálnak mutogatni, mibe próbálnak kapaszkodni, amikor öt éve kormányoznak egyhuzamban. Nagyon sok lehetőségük lett volna változtatni a meglévő problémákon az országban. Nem változtattak, nem csiszolgattak dolgokon a jobb élet reményében, hogy ezt biztosítsák az embereknek, hanem csak és kizárólag rontottak ezeken. *(Dr. Répássy Róbert közbeszól.)*

Többen elmondták képviselőtársaim közül, hogy a cserbenhagyás költségvetése a 2016-os költségvetés ügy, ahogy en bloc nézzük *(Dr. Répássy Róbert: Nem többen mondták, csak az MSZP-sek.)*, ez a cserbenhagyás költségvetése, hiszen megint csak az alacsony keresetűekkel szűrnak ki, megint csak a magasabb keresetűeknek segítenek folyamatosan, és az ő zsebüket tömik.

(18.10)

Azt kell mondjam, hogy a külpolitikai fejezetre számszakilag - ha már ennyire ragaszkodnak hozzá, sokszor, mindig a számok számítanak -, számszakilag nem mondhatom, hogy a külpolitikai fejezet cserben lenne hagyva, de a külpolitika az maximálisan. Mára nem létezik magyar külpolitika. Egyetlen dolog létezik: fideszes érdekpoltika. És amikor önök azt mondják nemzetközi fórumokon is, hogy a valós magyar érdek, az egyébként egy szűk fideszes csoport-, pártpolitikai és csoportérdeket jelent, semmi más; ezt hazudják folyamatosan magyar nemzeti érdekeknek. És én ki se térnék most arra, hogy hogyan alakítanak át szervezeti egységeket a minisztériumban, hogyan, milyen arányban. Egy dolog számítana, hogy ez tudjon működni. Az elmúlt évek bebizonyították, hogy nem tud működni a magyar külpolitika úgy, ahogy csinálják, ilyen kézi vezérléssel, így, hogy csak személyes érdekpoltikákat szolgál, nem tud működni.

Rengeteg országgal került Magyarország diplomáciai kapcsolatba. Nagyon jól tudjuk, hogy mind a szomszédos országokkal, mind a viseigrádi együttműködésen belül, mind pedig Európában elszigetelődött Magyarország. Most próbálnak egyébként kompenzálni, bilaterális kapcsolatokat is javítani. Éppen ideje lenne, azt gondolom, nem is kellett volna ezeket a kapcsolatokat elrontani. Most már azon kell dolgozzanak, hogy ezeket javítsák. Láttunk már mindenféle nyitást, keleti nyitást, déli nyitást. Egyébként nem értem, mi az újdonság a déli nyitásban, itt már az első Orbán-kormány idején láthattuk akár a chilei cseresznye esetét, tehát ez különösebben nem volt újdonság. Nagyon remélem, hogy ez most jobb eredménnyel jár, mint az az eset egyébként.

Az biztos, hogy kettős beszédet folytatnak, tehát nemzetközi fórumokon előadják a nagy sikertörténetet, és nem szembesítenek senkit a valósággal, pró-

bálják elrejteti a számokat. Hozzáteszem, itthon is megpróbálják elrejteti a számokat, a valóságot megpróbálják elrejteti számok mögé, csak hogy a magyar emberek érzik, és naponta tapasztalják a bőrükön, hogy egyébként azok az intézkedések, amelyek nagyon sokszor önöknek csak számok, azok nekik mit jelentenek, előlük nem lehet elrejteti a valóságot, sem az ellenzéki képviselők elől, hiszen ők azok, mi vagyunk azok, akik folyamatosan járunk az emberek között és beszélgetünk velük.

Nagyon sok módosító javaslatot nyújtunk be a 2016-os költségvetéshez, és nagyon kérjük önöket, hogy támogassák ezeket a javaslatokat. Itt egy újabb év, korán lett benyújtva a költségvetés, van lehetőség arra, hogy ezeket átgondolják, megfontolják, arra, hogy meggyőzzék Orbán Viktor, hogy ezek igenis fontos javaslatok, és szükséges őket támogatni.

A legfontosabb dolog az, hogy a közszférában 50 százalékos béremelésre van szükség. És ne mondják azt, hogy bizonyos dolgokra nincsen pénz, mert amikor van pénz stadionra, kisvasútra, halastóra, repülőtérre Orbán Viktor háza táján, akkor biztos vagyok benne, hogy olyan sürgető kérdésekre, mint például a szociális dolgozók bérrendezése - tudjuk, hogy a felét keresik a magyar átlagkeresetnek, és tudjuk, hogy milyen munkát végeznek, felbecsülhetetlen munkát végeznek -, azt gondolom, igenis kell legyen pénz, és meg kell hallják az ő hangjukat. Én egyébként javasolnám, hogy államtitkár úr menjen el egészen nyugodtan a tüntetésre, és nyugtassa meg őket.

Rendkívül fontos lenne az, hogy az alapvető élelmiszereknek az áfáját 5 százalékra csökkentsék. Adunk be ilyen módosító javaslatot, támogassák ezt. Ez az, amivel ténylegesen mindenki jól jár, ez az, amivel a kiskeresetűek jól járnak, és ténylegesen igazságosnak mondható, hiszen az alapvető élelmiszerek azok, amelyeket mindenki fogyaszt, és nem kell itt kiragadni külön példákat, sertéshús, éppen kinek milyen érdekelttsége van, azért láthatjuk, hogy ez a törvényalkotást, jogalkotást eléggé befolyásolja, de az alapvető élelmiszerek áfáját 5 százalékra szükséges csökkenteni.

Számtalan más javaslatot is beadunk, támogassák ezeket, még van idejük a végszavazás előtt átgondolni. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kér szót. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Nem szeretném az egész napi vitát lezárni, mert majd fog szót kapni, gondolom, az előterjesztő, én csak a legutóbbi felszólalásokra szeretnék reagálni, amelyek egyébként az egész vitát az MSZP részéről meghatározták. Ez nagyjából úgy írható le, amit itt most Demeter Mária is előadott *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Márta!)*, Demeter Márta, elnézést kérek, előadott, hogy az

ellenzéki képviselők folyamatosan járnak az emberek között, beszélgetnek velük, ezért ők jobban ismerik a valóságot, mint a kormány, azaz mint a választott képviselők. *(Heringes Anita: Nem választottak meg titeket az elmúlt három választáson! - Derűltség a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.)*

Tehát: azért vagyunk ebben az Országgyűlésben, mert mindannyiunkat megválasztottak a választópolgárok, és nyilván olyan arányban választottak meg, hogy most történetesen ezek a képviselők kormányoznak, önök pedig ellenzékben vannak. De ezt a gőgös hozzáállást, amit önök itt előadnak, hogy önök tudják a valóságot, mert önök bezzeg beszélgetnek az emberekkel, a kormánypárti képviselők, akiknek egyébként vannak választókerületeik és vannak választópolgárok, akik rájuk szavaztak, azok persze nem tudják a valóságot.

Kérem, nagyon kérem, hogy csak a saját - hogy mondjam - saját sikereik érdekében próbáljanak változtatni ezen a magatartáson. Higgyék el, hogy mi is járunk az emberek között, az országgyűlési képviselőink, akiknek megvan a választókerülete, ők is beszélgetnek az emberekkel, mi is az emberek problémájával foglalkozunk, és a kormány is az emberek problémájával foglalkozik, ezért ezt a fajta hozzáállást nem tudom jó szívvel elfogadni.

Értem én, hogy politikailag ez most egy hasznos mondat, de azért egy kicsit forduljon már magába az MSZP. Először is pillanatnyilag a jelenlegi népszerűségi mutatóik nem indokolják ezt a gőgös magatartást, másrészt, amit már Bangóné képviselő asszonynak is el akartam mondani, de inkább csatlakoztam Tasó államtitkár úrhoz, és az általa elmondottakat elégségesnek tartottam, de amit az utca és a kormány viszonyáról mondott Bangóné képviselő asszony, és kicsit Demeter képviselő asszony is ezt most megismételte; kérem szépen, vannak itt néhányan ebben a teremben, de az Országgyűlésben még többen, akik voltak itt 2006-ban, 2007-ben, 2008-ban is országgyűlési képviselők. Akkor, amikor a Magyar Szocialista Párt kormányzott, akkor itt kint ordítottak az emberek, hogy Gyurcsány takarodj!, és azt mondták, hogy önöknek abba kell hagyniuk a kormányzást. Egyébként nem hallgattak az emberekre, hanem négy évig húzták, és négy évig nem voltak hajlandóak átadni a hatalmat.

Hozzáteszem, hogy egy demokráciában, bár fontosak a tüntetések és fontos az emberek véleménye is, sőt, csak az emberek véleménye fontos, ezzel együtt is azt gondolom, egy demokráciában teljesen természetes, hogy sokféle vélemény van, vannak, akik tüntetnek egy kormány ellen, és vannak, akik egyetértenek a kormánnyal, de ezeket a véleményeket a választásokon fogják megmérni.

Megint csak azt tudom mondani, hogy nagyon kérem, az önbecsapásuk miatt mondom, hogy ne csapják be önmagukat azzal, hogy azért, mert a kormány ellen tiltakoznak, az majd önöknek jó lesz, és önöknek emelkedik ettől a népszerűsége. Képzeljék el, hogy ez nem így működik. Ez nem így működik!

Erről a Jobbik tudna mesélni, hogy nem úgy működik ám, hogy attól, hogy önök bujtogatják az embereket, attól éppen majd önökre fognak szavazni. Ez egy eléggé - hogy mondjam - világos üzenete annak a bizonyos három választásnak, amiről az előbb Heringes képviselő asszony beszélt. *(Heringes Anita: Három időközi választást buktatok! - Az elnök csenget.)* Önök is buktak egy időközit, mert nem önök nyerték azt, tehát hagyjuk már ezeket az összehasonlításokat, hiszen a választópolgárok mindig abban a pillanatban döntenek, amikor éppen őket az urnához hívják, és egy évvel ezelőtt voltak az általános országgyűlési választások, és három év múlva lesznek az országgyűlési választások.

Nagyon kérem önöket még egyszer, csak azért, hogy ne csapják be magukat azzal, hogy önök bezzeg ismerik az emberek véleményét, mi meg nem ismerjük. Ismerjük az emberek véleményét, tételezzük fel egymásról, hogy ismerjük azt, hogy mit akarnak az emberek, tételezzük föl azt, hogy egy demokráciában az ország egy bonyolult, több érdekből álló képlet, több érdeket kell az Országgyűlésnek figyelembe vennie, és amikor az egyik költségvetési tételt megszavazzuk, akkor természetesen tudjuk, hogy más költségvetési tételekre is figyelemmel kell lennünk. Tehát miközben az egyik ágazatnak pénzt adunk, közben tudjuk, hogy a másiknak is kellene adnunk, de valahogy el kell osztani nyilván az ország rendelkezésére álló forrásokat. És ezt jól vagy rosszul a kormány a benyújtott törvénytervezetben javasolja az Országgyűlésnek, hogy ilyen arányokban osszuk szét.

Tehát én még egyszer arra kérem a képviselőtársaimat, beleértve magamat és magunkat is, hogy mindannyian őrizzük meg a higgadtságunkat, mégis alapvetően egy költségvetési törvényről vitatkozunk, és nincs semmi értelme annak, hogy durvaságokat vágjunk egymás fejéhez.

(18.20)

Azt meg természetesnek tartom, hogy a képviselők a maguk nézőpontjából nézik a költségvetési törvényeket, elég sok költségvetési vitán vettem már rész. Nyilván mindenkinek vannak olyan ágazatok, amelyekre szívesen adna több pénzt, és higgyék el, a kormányban is sok olyan képviselő ül, vagy a kormánypártokban is, akik szeretnének több pénzt adni egyes ágazatokra, de azt hiszem, hogy a kormány elvégezte ezt a mérlegelést, a kormány az Országgyűlésnek azt javasolja, hogy a benyújtott törvénytervezetet fogadja el.

Ennyiben kívántam, elnök úr, reagálni a felszólalásokra, de nyilván nem az enyém az előterjesztő nevében az utolsó szó. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ugyancsak a kormány képviselőjében kért szót Tasó László államtitkár úr, 2 perc 48 másodperc.

Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, rövid leszek. Csak annyit, hogy Bangónénak üzenem (*Derültség, közbeszólások.*), mondják meg neki, legyenek kedvesek, hogy az nem igaz, amit mondott, tehát a sebes- és gyorsvonatokon nincsen elsőosztályújegy-árusítás, tehát ha ilyen van, akkor hozza be, ha nem, ha nincs ilyenről egyébként bizonyítéka, akkor meg hazudott, ez a helyzet. (*Moraj az MSZP soraiban.*)

A másik: válaszolt neki a...

ELNÖK: Államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: ...válaszolt neki...

ELNÖK: Államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: ...Seszták... ..Vagy tévedett. Seszták úr válaszolt egyébként az M4-es kérdésével kapcsolatosan. A másik pedig, hogy csak az IC-ken van különben első osztályú vonat.

Ami fontos még: önök bármennyit lesznek a parlamentben, és bárkivel beszélgetnek, az országon nem tudnak segíteni. Eddig is ellopták, eladták (*Heringes Anita: Elnök úr! - Demeter Márta: Mérszáros Lőrinc?! Habony Árpád?!*) vagy kiszolgáltatták az országot. Úgyhogy nyugodtan legyenek, bármennyit lesznek az emberek között, vagy bármennyit ülnek itt bent, nem fognak Magyarországon segíteni. Erre mi vagyunk képesek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen (*Heringes Anita közbeszól.*) Képviselő asszony, szívesen adok szót - sajnos nincs már rá lehetőség. (*Heringes Anita: Csak amikor ilyeneket mond az államtitkár...*)

A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr következik. (*Heringes Anita: Kihozza az embert a sodrából.*) Megkérek mindenkit, hogy próbáljon megmaradni fegyelmezettségben, a parlamentáris feltételek között, ne kelljen itt nekem a vita utolsó szakaszában fegyelmi jogkörömmel élni!

Soltész államtitkár úr következik.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Beszámítom azt a 15 másodpercet is, hogyha szabad. Nagyon röviden szeretnék reagálni Demeter Márta képviselő asszony felvetésére.

Engem ne féltsen, jó, ne féltsen engem se a kormányfőtől, senkitől ne féltsen engem, amit elmondtam, azt vállalom. Egyébként úgy kezdtem a mondatomat, hogy örültem Teleki László képviselő úr hozzászólásának, aki már látott néhány dolgot itt a parlamentben, hiszen higgadt volt, és nem olyan minősíthetetlen módon szólt hozzá, mint Bangóné - és ez nagy különbség. (*Taps a kormánypártok soraiban.*) Mert el lehet mondani úgy is a dolgokat, ahogy

a képviselő úr elmondta, lehet kritizálni a költségvetés-tervezetet úgy, ahogy elmondta, lehet felhívni hibákra, tévedésekre, esetleg rossz döntésekre is a figyelmet úgy, ahogy a képviselő úr elmondta, de azt gondolom, hogy ebben a parlamentben minősíthetetlen volt az a hang, amit a képviselő asszony elmondott; a fenyegetőzéséről már nem is beszélve, igazából azzal már nem is törődik az ember.

Az ön nagyívű, költségvetésről ugyan nem szóló, de mégiscsak érdekes előadását hallgatva azt hittem, hogy tudok egyébként másra reagálni, tudok tényeszerű számokra reagálni, legalábbis amit ön felvetett volna; de nem mondott, hanem elmondott egy általános dolgot az egész költségvetésen kívüli dolgokról. Igazából semmi olyan kritikát nem tudott felvetni, ami ésszerű lenne. Amit meg fölvetett, az meg teljesen irreális. Pontosan azt a rossz gazdasági döntéssorozatot, amit önök nyolc évig kormányzás gyanánt végeztek, azt kellett nekünk az első három évünkben helyre tenni. (*Demeter Márta közbeszól.*) És most jutott el az ország oda, most jutott el, hogy a költségvetésben most már végre vannak olyan lehetőségek, vannak olyan plusztételek, amelyeket önök inkább eltüntettek volna. És hogyha most szót fogadnánk önöknek, hogyha az önök módosító javaslatait elfogadnánk, ugyanabba a bajba kerülne az ország, mert nem tudnak másban gondolkodni, mint csak hirtelen az osztogatásban; hogy utána mi lesz, nem érdekli önöket. Utánuk az özönvíz! Ennek következtében került az ország 2007-2008-ban olyan helyzetbe, ami majdnem Görögország irányába vitte el a magyar gazdaságot.

Elhez képest most ez a költségvetés lehetőséget ad egyrészt a családok támogatásának a továbbfejlesztésére, a családi adókedvezménynek a továbbfejlesztésére, a személyi jövedelemadónak a csökkentésére, a közlekedési támogatásoknak a növelésére, a gazdasági területen általában a beruházásoknak a növelésére, amelyek, hozzáteszem, mind munkahelyet teremtenek, a másik oldalról pedig a legjobb szociálpolitika. Nekem ne kezdjek el azt magyarázni, hogy az a legjobb szociálpolitika, ha mindent kiosztunk! Persze, arra is szükség van (*Demeter Márta: Valódi munkahely kell!*), arra is nagy szüksége van annak, aki bajban van, de hogyha a gazdaságot tönkreteszik, mint ahogy önök tették, annak a következménye ez a sok-sok ezer ember, sok-sok tíz- vagy százezer ember, akik iszonyatos nehéz élethelyzetben éltek az önök rossz gazdaságpolitikájának a következtében.

És hogyha csak a szociális területet megnézzük, mondjuk, a következő költségvetésben, jó lenne többet adni, tisztelt képviselő asszonyok és urak és mindenki, jó lenne többet adni (*Demeter Márta: És?!*), jó lenne a bérpótléokra is még többet adni, de legalább adunk. Önök csökkentettek, elvettek 13. havi bért, elvettek 13. havi nyugdíjat (*Demeter Márta: 50 százalékos béremelés volt!*), a nyugdíjnak a reálértéke az önök szocialista kormányzata alatt csökkent, mialattunk már három-négy éve folyama-

tosan növekszik. Jó lenne persze még több pénzt adni, mondjuk, az ingyenes étkeztetésre, de az előbb válaszoltam Teleki képviselő úrnak: elértük a 70 milliárd forintot. 28 milliárdnál vettük át az ingyenes étkeztetésnek a költségvetési számát.

Amit még szeretnék kiemelni, hogy ugyanilyen fontosak a mi számunkra azok a nemzetiségi, vallási közösségek, amelyek itt élnek közöttünk az országban. Megsokszoroztuk a támogatásukat minden területen. Két év alatt például a nemzetiségi támogatás a kétszeresére növekedett. Az egyházaknak juttatott támogatás, amit nemcsak hitéletre adunk, hanem hogy a szociális, gyermekvédelmi és sok más területen végzett közfeladataikat elvégezhessék, az mind-mind az országnak a javulását, mind-mind a rászorultak, elesettek és szegény emberek felemelését szolgálják. És önök ezzel nem tudnak vitakozni.

Mindenféle dologgal összevissza csapkodnak itt, mindenféle dolgot bedobnak, felemelnék a nem tudom, mit, vagy lecsökkentenék az áfát olyan szintre, amiről mindenki tudja, hogy irreális, ha megkérdeznének, mondjuk, egy gazdasági szakembert az önök környezetéből, azt mondaná, hogy irreális. Olyan lépéseket mondanak el, hogy az egyszerűen siralmas és nevetséges.

En azt gondolom, picit hallgassák meg azt, amit az előbb Répássy államtitkár úr mondott: kicsit viszább az agarakkal! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a rendelkezésre álló időkeretek terhére. *(Jelzésre:)* Tasó László államtitkár úr kért szót, és mivel ebben a percben kaptam kézhez, illetve jelezték munkatársaim - kérem az órát megállítani -, hogy Harrach Péter frakcióvezető úr az imént küldött levélben azt kérte, hogy a maradék időt adjuk át a Fidesz képviselőcsoportjának, kérem szépen az eredeti közel 2 perc időt, 1 perc 23 másodpercet a Fidesznel jóváírni. *(Dr. Lukács László György: SMS-ben, vagy hogyan?)*

Most megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Jelenlévők! Csupán elnézést szeretnék kérni, mert nem jól fejeztem ki magamat. Tehát Bangóné bizonyára tévedett, vagy félrevezették az imént - ez a pontos kifejezés. *(Dr. Lukács László György: Most már mindegy, benne van a jegyzőkönyvben! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Már jegyzőkönyvben van!)* Viszont minden mást, amit elmondtam, azt vállalom is egyértelműen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel további felszólalót a monitoron nem látok, nincs is információ, hogy valaki még fel szeretne szólalni, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Banai Péter Benő államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, 30 perces időkeret áll a rendelkezésére.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A mai nap és az elmúlt napokban nagyon sok állítás hangzott el, azt gondolom, hogy ezek egy része mindenképp félreértésen vagy a folyamatok sajátos megítélésén alapszik. Hadd idézzek egy-két, a mai napon elhangzott állítást! Kudarcos gazdaságpolitika, élehetlen ország, versenyhátrány fokozódása, a kormány kizárólag rontott a helyzeten - és ilyen, hasonló megállapítások, mondatok hangzottak el.

Megmondom őszintén, hogy magam, aki gazdasági ügyekkel foglalkozom tizenéve, megdöbbenve nézem ezeket a mondatokat, hiszen az összes rendelkezésre álló statisztika pont az ellenkezőjét igazolja. Tehát akkor, amikor a 2016-os költségvetés vitájában a kormány gazdaságpolitikájának kudarcáról beszélünk, vagy valakik erről beszélnek, akkor mintha nem vennék tudomást arról, hogy az ország kilenc év után kitört a túlzottdeficit-eljárásból, hogy 2011 óta az uniós országok közül egyedül nálunk csökken évről évre az államadósság, hogy a foglalkoztatottnak a száma bőven 400 ezerrel haladja meg most a 2010 első negyedévi szintet, hogy a folyó fizetési mérlegünk milyen pozícióban van - és sorolhatnám még a makrogazdasági számokat.

(18.30)

Azt gondolom, ezek a számok igenis a kormány eddigi gazdaságpolitikájának sikerét bizonyítják. Ezen a gazdaságpolitikán kíván továbblépni a kormány akkor, amikor a 2016. évi költségvetési törvényjavaslatot az Országgyűlés elé terjeszti.

Az a kérdés, hogy miért foglalkozunk a múlttal 2016-ban, a következő évben. Öt év kormányzás után miért beszélünk a múltról? Hát azért, mert vannak olyan hangok, hogy a múltat végképp eltörölni. *(Soltesz Miklós: Komcsi duma.)* Sajnos, ezt nem lehet. Igen, vannak, akik azt mondták, azt énekelték, hogy a múltat végképp eltörölni. Nézzük meg a jövő évi költségvetési törvényjavaslatot! Sajnos, az adósságszolgálatokkal kapcsolatos kiadások a jelentős kamatcsökkentések után is, a hozamcsökkenések után is 1000 milliárd forint fölött vannak azért, mert nekünk, mindnyájunknak ki kell fizetni azt az államadósságot, ami GDP-arányosan 80 százalék fölötti mértékre duzzadt a 2010-es évekre. Sajnos, ezek a keretek meghatározzák a kormány mozgásterét.

Ami pedig az általános makrogazdasági számokon túl a mindennapokat illeti, ismét határozottan cáfolnom kell azt, hogy ez a gazdaságpolitika nem az emberekre, nem a családokra helyezi fókuszát. Azt gondolom, azok, akik jövőre 1 százalékponttal kevesebb személyi jövedelemadót kell fizessenek, igenis

éreznek ennek hatását. Azok a családok, legyen 1-2 vagy 3 gyermekük, akik sokkal kevesebb adót fizetnek, igenis kell hogy érezzék ennek a gazdaságpolitikának a hatását. Azok, akik a számlákat kifizetik, és azt látják, hogy csökkent a számla összege a rezsi-csökkentés következtében, igenis kell hogy érezzék a gazdaságpolitika hatását. Az a több mint 400 ezer ember, akinek most van munkája, de öt évvel ezelőtt nem volt, igenis kell hogy érezzék a gazdaságpolitika hatását.

Ezek a tények, azt gondolom, amelyek mellett nem lehet elmenni. És ismétlem, ezt a gazdaságpolitikát önök is tudják, hogy hányan hányszor támadták, pont azért, mert az emberekre fókuszált. Akkor hajtott végre béremelést, amikor Európa számos országa pont az ellenkezőjét tette. Azt gondolom, akár hányszor beszélünk is róla, akár hány számot nézünk meg a statisztikákból vagy az emberekkel beszélünk, igenis vissza lehet igazolni azt, hogy ez a gazdaságpolitika, ami az emberekre fókuszál, igenis sikeres, és ez él tovább a 2016-os tervben.

Ami a vitában elhangzott egyes javaslatokat illeti, csatlakozom Soltész államtitkár úrhoz abban, hogy igen, számos területen jó lenne még több forrást biztosítani. Jó lenne, ha még kevesebb adót kellene fizetni a munkát terhelő tevékenységeknél. Ugyanakkor azt gondolom, hogy a felelős költségvetési gazdálkodás nem pillanatnyi szempontokat néz, az túlnéz azon, hogy egy-egy csoport népszerűségét hogyan lehet megnyerni. Egy felelős kormányzati politika egy országban és igen, ez a kormány egy nemzetben kell hogy gondolkodjon.

Számszerűsítettük azokat a javaslatokat, amelyeket a Magyar Szocialista Párt és a többi frakció megfogalmazott. Voltak olyan javaslatok, amelyek, azt gondolom, felelősek voltak, hiszen nemcsak többletkiadásról vagy adócsökkentésről, hanem annak ellentételezéséről is szóltak. Sajnos, nem minden javaslat volt ilyen. Az egyik ellenzéki frakció javaslata, a Szocialista Párt javaslata 2000 milliárd forint fölötti egyenlegromlást eredményezne. Hát, láttuk ennek eredményeit. Volt olyan időszak, amikor felelőtlen, pillanatnyi érdekeket néző intézkedések születtek, és az ország itta meg ennek a levét, mindnyájan. És bizony ennek a következményét visszük magunkkal.

Azt gondolom, olyan költségvetés készült, amely felelősen tesz lépéseket többletkiadásokra vagy bevételcsökkenésre. Nem térhetünk vissza arra az útra, amikor az államadósság növekszik, amikor a hiány 3 százalék fölé megy, mert azt a jövő generációk kell megfizessék. És akkor, amikor felelősek vagyunk gyermekeinkért, ezt is szem előtt kell tartásuk. Akkor, amikor arról beszélünk, hogy az uniós fejlesztési forrásokat fel tudjuk-e használni vagy sem, akkor ezt is figyelembe kell tartásuk. Nem lehet még egyszer felelőtlen államháztartási gazdálkodást folytatni.

Azt gondolom, tökéletes költségvetés nincs. Mindenben lehet egy kicsit javítani. Minden bizonnyal lesznek olyan módosító javaslatok, amelyekkel lehet

csiszolni az előttünk lévő költségvetési törvényjavaslaton, ez a munka még a tisztelt Országgyűlés előtt van. De azt is gondolom, hogy ez a gazdaságpolitika, ami sikeres 2010 után, amelyre építve készült el a jövő évi költségvetési törvényjavaslat, igenis a következő időszakban is a családoknak, a munkából élőknek az érdekeit nézi, és lehetővé teszi azt, hogy a családok, a munkavállalók igenis jobban éljenek 2016-ban, és mindennek a fedezete reálisan rendelkezésre fog állni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatnom valamennyiüket, hogy a jövő héten a bizottságok tárgyalják a benyújtott módosító javaslatokat.

Most soron következik **az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4888. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem leszek 30 percig porondon semmiképpen sem. Bizonyára többen szeretnék, de engedjek meg, hogy csak röviden ismertessem a miniszter úr exozóját.

A törvényjavaslat kiemelt célja az útdíjfizetési kötelezettségre vonatkozó jogi szabályozás pontosítása az év elején bevezetésre került rendszer érdemi változása nélkül és főleg a fejlesztési támogatással tervezett hajózási projektek megvalósítására kijelölt szervezet bemutatása és megjelölése. A törvényjavaslat négy törvény módosítását tartalmazza.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosításával egyértelművé válik, hogy a gépjárműflottaüzemeltetőtől a regisztrációs adó megfizetése mellett bérelt vagy lízingelt külföldi rendszámú járműveket belföldi magánszemélyek időtartam-korlátozás nélkül jogosultak lesznek vezetni. A módosító rendelkezések egyébként tartalmaznak még ezen kívül jogtechnikai pontosításokat is. A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosítása viszont csak jogtechnikai pontosításokat tartalmaz.

A vízi közlekedésről szóló törvény módosítása a hajózási projektek megvalósítása érdekében a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zártkörűen Működő Részvénytársaságot jelöli meg mint fejlesztési közreműködőt. A módosítást követően a NIF Zrt. feladata lesz többek között a dunai vízi út, az országos közforgalmú kikötők, a hajóút-kitűzési rendszer fejlesztésével kapcsolatos előkészítés és valamennyi építte-

tői munka végrehajtása. Ezen felül még a fejlesztésekkel összefüggő úszó létesítmények kialakítása és eszközbeszerzés is a NIF Zrt. feladata lesz. Bevonásával garantálható lesz, hogy hajózási projektjeinket gyorsan és hatékonyan hajthatjuk végre.

A Magyarország 2015. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvény az egységesített e-matricás és e-útdíjrendszer szankciórendszerének általános szabályait fektette le a múlt év végén. A jelen törvénymódosítás a keretszabályok érintése nélkül a szankciórendszer egységesítésének dátumát 2016. január 1-jére tűzi ki, kedvezve az úthasználóknak. A matricás útdíjfizetési rendszerben a jogosulatlan úthasználat esetén a jelenleg kiszabott pótdíjat az e-útdíjnal már alkalmazott bírságolás váltja fel. A bírságolási rendszer bevezetése során a kormány célja, hogy olyan megoldás szülessen, ami méltányosan kezeli a kisebb súlyú tévesztéseket, ugyanakkor a szándékos mulasztókkal szemben szigorú szankcionálást alkalmaz. Külön kell hangsúlyozni, hogy a bírságbeszedés hatékonyságát mind a hazai, mind a külföldi használókkal szemben azonos módon kell biztosítani.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel kérem, hogy javaslatunkat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek, azok közül is elsőnek a vezérszónoki felszólalások. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Völner Pál képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon! 15 perces az időkeret.

DR. VÖLNER PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr is elmondta, az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló javaslat többek között a közúti közlekedési törvényt módosítja, rendezi a gépjárműflotta-üzemeltetők külföldi rendszámú járműveinek belföldi használatát, így a javaslat megszünteti az eddigi 30 napos korlátozást, amennyiben befizette a flottaüzemeltető a regisztrációs adót. Lehetővé válik, hogy időtartam-korlátozás nélkül használhassák a bérlők, amennyiben a regisztrációs adó valóban befizetésre került.

(18.40)

Ugyancsak a javaslatnak az a része, amely a NIF Zrt.-t - mint az állam nevében és javára eljáró fejlesztési közreműködőt - kijelöli az állami tulajdonban lévő vízi utak, a mederben és a parton lévő létesítmények, közforgalmú kikötők, országos közforgalmú kikötők, valamint az ahhoz kapcsolódó ingatlanok, továbbá az úszó létesítmények létesítéséhez mint jogosítottat. Erre azért van szükség, hogy megkönnyítse ezen létesítmények uniós forrásból történő fejlesztését. A Magyarország 2015. évi központi költ-

ségvetésének megalapozásáról szóló törvény módosítása az e-útdíjrendszerben már alkalmazott bírságolási rendszer e-matricás útdíjfizetési rendszerben történő bevezetésének dátumát 2016. január 1-jére tűzi ki.

Az útdíjrendszer 2015 eleji átalakítása óta a rendszer működését a jogalkotó folyamatosan nyomon követi, a bírságolás bevezetésével kapcsolatos egyeztetések során felmerült, hogy az e-matricás úthasználók... - a kisebb súlyú tévesztések az egységesülő szankciórendszerben is méltányosan kezelhetőek legyenek, ugyanakkor a bírságbeszedés hatékonysága különösen a külföldi rendszámú, jogosulatlan úthasználóknál ne maradjon el a pótdíjbeszedés hatékonyságától. Jelenleg a 3,5 tonna feletti össztömegű tehergépjárművek jogosulatlan úthasználata esetén az objektív alapú közigazgatási bírság a szankció, míg a matricás rendszerben ilyen esetben pótdíjat kell fizetni.

Célszerűnek tartjuk mindkét rendszer beszedési hatékonyságának elemzését és e tapasztalatok alapján kiválasztani azt a megoldást, amely méltányosan, de magas hatékonysággal képes a jogosulatlan használókkal szemben eljárni. A bírságolási rendszer módosított idejű bevezetése ennek lehetőségeit biztosítja. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Velez Árpád képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalandó törvénymódosítás tele van kétes szabályokkal. Elsőnek mindjárt itt van a külföldi rendszámú járművek hazai használatának újraszabályozása. Ha helyes a feltételezés, akkor külföldi rendszámhoz tartozó gépkocsi után regisztrációs adó megfizetését követően a jövőben az azt vezető személy időtartam-korlátozás nélkül vezetheti, ezt elmondta az államtitkár úr is. Tehát ezzel a központi bevételek értelmezésünk szerint nőnek, a gépjárműadó-befizetések meg az önkormányzatok bevételét képezik. Ezek csökkenni fognak a jövőben. Ha ez így lesz, akkor az önkormányzatok újabb bevételektől eshetnek el. Az is igen érdekes a törvényjavaslatot olvasva, hogy önök a jövőben a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt.-re úgy tekintenek, mint aki az állam nevében és javára jár el, tevékenysége pedig fontos közérdekű és közcélú tevékenységnek minősül. Ennek kapcsán önök most célba veszik a vízi közlekedést, a kikötőket. A törvény elfogadásától kezdve az állam bármikor fontos közérdekre való hivatkozással például kisajátíthat magának önkormányzati vagy magánkézben lévő kikötőket. Kicsit a Fidesznek ez a kikötőfétise véleményem szerint már néha beteges.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvénytervezetet jelen formájában nem tartjuk elfogadhatónak, túl

sok olyan elemet látunk benne, amely alkalmas lehet a jelenlegi tulajdoni viszonyok állam általi átírására, továbbá arról sem vagyunk meggyőződve, hogy a regisztrációs adó megfizetésének új szabályai kedveznének az önkormányzatoknak, ezért mi nem támogatjuk ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Móring József Attila képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Lám, egy ilyen rövid terjedelmű törvényből is egészen érdekes dolgokat lehet kiolvasni, még olyat is, ami nincsen benne. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból.)*

Én arról beszélnék, ami benne van. Egészen röviden: a közúti közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló előterjesztés négy törvényt módosítana, illetve ezt célozza meg. Ebből kettőről mondanék egészen röviden egy-egy mondatot. A közúti közlekedésről szóló törvény módosításával, ahogy az el is hangzott, lehetővé válik, hogy a gépjárműflotta-üzemeltető külföldi rendszámú gépkocsiját időtartam-korlátozás nélkül használhatja a belföldi bérlő, ha a járműre a regisztrációs adót előzetesen megfizették, és a törvényjavaslatban szereplő további módosítások pedig elsődlegesen technikai jellegű pontosításokat tartalmaznak.

A 2015. évi központi költségvetés megalapozásáról szóló törvény módosítása pedig az e-útdíj-rendszerben már alkalmazott bírságolási rendszer e-matricás útdíjfizetési rendszerben történő bevezetéséről szól. A bírságolás bevezetésével kapcsolatos egyeztetések során felmerült, hogy az e-matricás úthasználók kisebb súlyú tévesztései az egyesülő szankciórendszerben is méltányosan kezelhetők legyenek, ugyanakkor a bírságbeszedés hatékonysága, különös tekintettel a külföldi rendszámú jogosulatlan úthasználóknál ne maradjon el a pótdíjbeszedés hatékonyságától.

Az előterjesztő által elmondottak, illetve ezen okok figyelembevételével kérem, hogy fogadják el a KDNP álláspontját, mely szerint ezt az előterjesztést támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat első része technikai jellegű módosításokat tartalmaz a külföldi gépjárműflotta-üzemeltetők magyarországi gépkocsibérbeadásokkal kapcsolatos közterheinek egyértelmű szabályozása, regisztrációs adó megfizetése, ille-

tőleg a külföldi rendszám 30 napon túli használata érdekében. Ez mint szakmailag szükséges és indokolt módosítás egyértelműen támogatható, a Jobbik konstruktívására jellemző módon nem fogunk a kákán is csomót keresni.

A törvényjavaslat érdemi része a vízi közlekedésről szóló törvényt módosítja, és a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt., a NIF Zrt. mint fejlesztési közreműködő bevonásáról rendelkezik a vízi közlekedést érintő infrastrukturális fejlesztések esetében. Mindenképpen sajnálatosnak tartjuk, hogy e javaslat csak most, ennyi év elteltével kerül az Országgyűlés elé. Jól mutatja a vízi közlekedés, elsődlegesen a vízi áruszállítás alárendelt szerepét az, hogy az ebben rejlő lehetőségeket, a közúti szállítással szemben környezeti és balesetvédelmi szempontból hatalmas előnyt felmutatni képes vízi szállításban rejlő lehetőségeket mennyire nem képes hazánk kihasználni.

Jó tudni, hogy hazánkat földrajzi helyzete nem csupán a vasúti korridorok csomópontjává teszi, hiszen az Európán belüli 30 ezer kilométer hajózható belvízi útból is itt található 1400 kilométer, ráadásul a legfontosabb transzkontinentális vízi útvonalnak, a 3505 kilométer hosszú, az Északi-tengeri Rotterdamtól a Fekete-tengeri Sulináig tartó Duna-Majna-Rajna rendszernek a közepe éppen Dunaalmáson van. Úgy is felfoghatnánk, mint egy nagyon olcsón fenntartható és nagyon-nagyon sok sávós, tulajdonképpen ingyen a rendelkezésünkre bocsátott autópályát, ahol a fajlagos szállítási költség a közúti közlekedés csupán egynolcada, tehát roppant olcsó. Az itt érvényesített tarifák a legalacsonyabbak a közlekedési munkamegosztásban részt vevő alágazatok között, és az externális költségek a belvízi hajózás esetén mindössze a vasútnál mért értékek egynolcadát, a közúti negatív externáliák egytizedét teszik ki. Energiaínséges, energiaimport-függő korunkban és helyzetünkben mindez elsőrendű szempont kellene hogy legyen. És mégis, mindezen előnyök ellenére az éves szinten 50 milliárd árutonna/kilométeres hazai forgalom csupán 4 százaléka bonyolódik a belvízi hajózás révén.

(18.50)

Fontos lenne tehát a kikötők fejlesztése, a mederkarbantartás, a belvízi hajózás fellendítése. Amúgy is alapvető közlekedéspolitikai elvárás, hogy a közlekedési munkamegosztásban nőjön az energia- és környezetkímélő szállítási módok aránya. Értjük mi, hogy a fejlesztési feladatok és a rendelkezésre álló források között hatalmas szakadék tátong, de az ilyen beruházásokat - és nyilván itt akkor azt is ki kell mondani, hogy az úgynevezett 20 százalékos korrupciós pénzeket bizonyos pártkasszába juttató érdekharmozációs menedzserek kizárásával levezényelve - nagyon lényeges lépésnek tartanánk annak szempontjából, hogy Magyarország versenyképességét fejlesszük.

A közlekedési intermodalitások fejlesztésével a vállalkozások is versenyképesebbé válnának, nőne hazánkban a területi, gazdasági kohézió.

Egy Dráva-parti kisvárosban, Barcson élek, és látom, ott élve tapasztalom azt, hogy mennyire nem használjuk ki a vízben rejlő lehetőségeket. Különösen fontosnak tartanám az ilyen projektek megvalósulását, melyek során intermodális logisztikai csomópontok jöhetnének létre, melyek bizony vonzanák a munkahelyteremtő beruházásokat, amelyekre az olyan kis és nyomorba süppedt városkákknak is nagy-nagy szüksége lenne, mint a hatalmas munkanélküliségtől sújtott Barcs.

Tehát véleményünk szerint kissé megkésett ez a javaslat, de jobb későn, mint soha. A NIF mint fejlesztési közreműködő bevonása a jövőbeni és reménybeli fejlesztésekbe megnyithatja az utat az uniós támogatási források igénybevétele előtt, így megtörhet a jég fő hajózási útvonalunk jobb kihasználása előtt.

Ezekre az uniós forrásokra már csak azért is nagy szükség lenne, mert hogyha a költségvetés jövő évre előirányzott számaikat nézzük, akkor azt tapasztaljuk, hogy a Győr-Gönyű kikötőfejlesztésén kívül, amire 200 millió forintot irányoztak elő, tulajdonképpen nem találkozunk másik ilyen beruházással. Csak hogy ennek a nagyságrendjét érzékeltessem, jó tudni, hogy teszem azt a Gárdonyi-Zichyújfalu közötti mellékút, a 6212. j. jelű mellékút, ami nem sokat mond egy átlagember számára, viszont hogyha úgy mondom, hogy ez az a mellékút, ami koszorús költőnk, L. Simon úr panziójához vezet, akkor úgy már mindjárt érthető a dolog, nos, erre az útra 795 millió forintot költenek. Ennek tükrében azt kell mondani, hogy ez a nagyságrendű kikötőfejlesztés, illetve a hozzárendelt nemzeti forrás végtelenül kevés, ennél sokkal nagyobb összegekre lenne szükség.

A javaslat tehát mindent egybefoglalva támogatható, ugyanakkor engedjenek meg egy eltérő véleményt a 78/A. § (11) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatban. Ez a szakasz kimondja azt, hogy a NIF Zrt. úgymond a helyi önkormányzat érdekében, a helyi önkormányzat tulajdonában álló telken megvalósított fejlesztést elkészültekor a helyi önkormányzat tulajdonába adja. A vízi közlekedés az áruszállítás tekintetében egyértelműen nemzetközi tevékenység és országos ügy. Ha valahol például a vízi közlekedést a személyszállításban, elővárosi közösségi közlekedés céljára használják, mint ahogy ilyen tervek előkészítés alatt állnak, úgy a kikötők és létesítmények tulajdonlása nem feltétlenül lesz a legjobb helyen azoknál az önkormányzatoknál, amelyek kötelező feladatellátásukra is alig kapnak forrást, mondhatjuk azt, hogy ki vannak éhezve, ki vannak véreztetve.

A létesítményeknek tehát ez esetben is jobb helye volna a beruházást megvalósító és a helyközi közösségi közlekedési szolgáltatást megrendelő államnál, vagy az állam rendelkezése alapján annál a hajótársaságnál, amely a megrendelt személyszállítási

szolgáltatást amúgy is biztosítja, legfeljebb a könyveiben az uniós előírások szerint mint infrastruktúra-üzemeltetést majd szépen különválasztja.

Ennyi lenne a Jobbik hozzáfűznivalója ehhez a törvényjavaslathoz. Nagyon szépen köszönöm képviselőtársaim figyelmét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdem Tasó László államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Tasó László bólint.)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Jelenlévők! Csak röviden szeretnék válaszolni az elhangzottakra.

Én először is szeretném megköszönni a Fidesz és a KDNP frakciósövetségének és a Jobbiknak a támogatását. Szeretnék reagálni Velez képviselő úrnak, hogy nem értettem, hogy miért tartja betegesnek a kikötőfejlesztéseket. Elég furcsa volt, vagy legalábbis én így értelmeztem, de bizonyára nem ezt akarta vele mondani. Nagyon bízom benne, hogy nem azt gondolja, hogy beteges dolog például a Győr-Gönyű kikötőnek a fejlesztése vagy a bajai kikötőnek a fejlesztése. *(Ander Balázs: Vagy a barcsié.)* Biztosan nem ezt gondolta. Bizonyára majd erről, ha van kedve, akkor tájékoztat majd a szünetben.

Ami nagyon fontos, hogy a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zártkörű Részvénytársaság a miénk, az a magyar államé, százszázalékos tulajdonban van, a magyar állam beruházó cége. Egyébként most is csak három projektet kaphat meg, és három projektet fog végrehajtani, de azt gondolom, hogy a legjobb kezében van, főleg akkor, amikor Ander Balázs képviselőtársam egy-két megjegyzése nem ment el a fülem mellett teljes egészében. Azt gondolom, hogy az állam kezében egy ilyen beruházás is nagyon jó helyen van.

Azt hiszem, hogyha most megnézzük a számokat még egyszer, akkor talán lehet pontosítani: 7 milliárd forintos fejlesztés valósul meg egyébként a Győr-Gönyű kikötőfejlesztésnél, tehát azért valamivel több. Ha most nem is látszik a költségvetésből, de ez még részben KÖZOP-os forrásból és IKOP-os forrásból valósulhat meg egyébként.

Ami még fontos, hogy a teherforgalom áthelyezése a vízi útjainkra, ez egy valóban komoly törekvése a magyar kormánynak, Magyarország kormánynak. Bízunk benne, hogy az 5 százalékos körüli teherforgalom-aránytól 6-7 százalékos környékéig el tudunk menni. Alapvetően ennél nagyobb arányt nem lehet elképzelni pillanatnyilag, azért is, mert rendkívül költséges egyébként valamennyi vízi úti beruházás, de azt gondolom, hogy a következő években az európai uniós források segítségével és hazai hozzáadott

forrásokkal tudunk majd lépéseket tenni a hajózhatóság biztosításának érdekében, és abban is, hogy sikerüljön valamennyi hajózási projektünket és vízi projektünket megvalósítani.

Ami fontos: én kértem segítséget, mert nem voltam abban biztos, hogy a regisztrációs adó befizetése mentesíti a gépjárműveket a helyi adó alól. Úgy néz ki, hogy nem, a pillanatnyi álláspont szerint nem. Tehát valószínű, hogy ez akkor nem volt jól feltérképezve.

Ettől függetlenül tisztelettel köszönöm a támogató, összességében mégiscsak a javaslat elfogadását biztosító hozzászólásokat. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalás következik. **Napirend utáni felszólalásra** jelentkezett „Hősök napja” címmel Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP-képviselőcsoportból. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Két nap múlva, május utolsó vasárnapján, a magyar hősök emléknapján azok emléke előtt tisztelgünk, akik Magyarország történelmének legnehezebb pillanataiban küzdöttek hazánk függetlenségéért és szabadságáért. Úgy gondolom, hogy nemcsak a sírkertekben és háborús emlékműveknél elhelyezett koszorúkkal, hanem itt az Országgyűlésben is illő emlékeznünk.

A magyar történelem hosszú küzdelmeknek a sora. Ezek történelembölcseket megörökített nagy alakjainak és névtelen hőseinek köszönhetjük, hogy ma Magyarország független államként, a nemzetek közösségének egyenrangú tagjaként létezik Európa közepén. Ez az elmúlt ezer év viharos történelme fényében önmagában is óriási eredmény, ezért nemcsak kegyelettel, hanem büszkeséggel emlékezzünk hőseinkre.

(19.00)

Sokszor hajlamosak vagyunk úgy tekinteni saját történelmünkre, mint kudarcok és vereségek hosszú sorára. Ne tegyük! Mert fényes győzelmek is történelmünk részei, például a nándorfehérvári, pákozdi, isaszegi győzelmek a magyar hadtörténet jeles pillanatai. Sok esetben pedig a történelem igazolta vissza, hogy volt értelme a küzdelemnek, a hősök önfeláldozásának. Hisz hiába próbálta meg hűbéresévé tenni a német császár a születő magyar államot, kudarcot vallott. A mongolok hiába rombolták szinte porig az országot, az mégis talpra állt. Hiába akarta bekebelezni hazánkat az Oszmán Birodalom, több évszázada-

dos küzdelem után csúfos kudarcot vallott. Hiába bukott el az 1848-49-es szabadságharc, mégis utat nyitott a modern, polgárosult Magyarország megszületésének. Hiába verték le az '56-os forradalmat, eszméi, céljai mégis megvalósultak az 1989-es rendszerváltással. Emlékezzünk és legyünk büszkék hőseinkre!

Arról se feledkezzünk meg, hogy e küzdelmek sok esetben nem pusztán a magyarság és a magyar állam fennmaradásáért folytak, hanem az egyéni szabadságjogokért, demokráciáért. Így volt ez különösen az 1848-as és 1956-os forradalmak idején. A mi kötelességünk megvédeni ezeket az értékeket, hogy egy szabad, gyarapodó országot hagyhassunk gyermekeinkre. Ne legyen kétségeink afelől, hogy ez a XXI. században is óriási kihívás. Hiszen tudatában kell legyünk, hogy veszélyes világban élünk. Gazdasági problémák, társadalmi feszültségek ellenére az Európai Unió és benne hazánk ma még a stabilitás szigetének tekinthető. Azonban bármerre nézünk az utóbbi időben, tágabb régióink biztonsági környezete is drámaian átalakult. Az Ukrajnát sújtó súlyos konfliktus, az Iszlám Állam felemelkedése, Szíria és Líbia teljes káoszba süllyedése csupán a leglátványosabb jelei egy egyre romló biztonsági helyzetnek.

A globalizáció következtében újfajta, a hagyományos eszközökkel nehezen kezelhető fenyegetések sora jelent meg, ezek súlyos veszélyt jelenthetnek Európára és benne hazánkra is. Az országok között kialakult sokrétű függőségi viszony miatt nemhogy tágabb földrajzi régióinkban, de a világ távoli pontjain dúló fegyveres konfliktusok is kihatással lehetnek életünkre.

Az egyre veszélyesebbé váló világunkban különösen nagy érték, hogy Magyarország ma a világ legerősebb katonai szervezetének, a NATO-nak elismert tagja, és európai uniós tagállamként a világ egyik legnagyobb politikai és gazdasági közösségébe tartozik. Ezt a stabilitást és biztonságot ma Magyarország azért élvezheti, mert a rendszerváltást követően a magyar kormányok a társadalom döntő részének a támogatása mellett sikeresen végrehajtották az euroatlanti integrációt. Azonban a szövetségi rendszer is csak annyira erős, amennyire annak a tagjai erősek. Magyarország polgárainak biztonsága érdekében nélkülözhetetlen a XXI. század fenyegetéseire reagálni képes modern haderő. Ehhez pedig nemcsak a múlt hőseinek, hanem a Magyar Honvédség jelenleg szolgálatot teljesítő katonáinak megbecsülése is szükséges. Hiszen ezek a férfiak és nők azok, akik segítettek, amikor tízezrek rekedtek a hó fogságában, ők voltak, akik a rendvédelmi szervek állományával együtt önkéntesek ezreivel vállaltva megvédték a Duna-parti településeket a rekordnagyságú árhullámtól és azok, akik más nemzetek katonáival együttműködve jelen pillanatban is a világ veszélyes válságövezeteiben teljesítenek szolgálatot, hogy fenntartsák a békét és biztonságot. Nekik köszönhető, hogy az egyre romló körülmények ellenére a Magyar Honvédség megőrizte működőképességét.

Ezért indokolt, hogy valóban meginduljon a katonák illetményének a rendezése, és a Magyar Honvédség megrekedt modernizációja egy ütőképes XXI. századi haderő irányába induljon el. Ne feledjük, Magyarország szabadságát, függetlenségét az elmúlt évszázadok hősei vívták ki, aminek megőrzése, valamint a következő nemzedékek számára a békés, boldog élet feltételeinek garantálása ma is a mi közös felelősségünk. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalás végére értünk.

Megköszönöm képviselőtársaim munkáját. Köszönöm a jegyzőkönyvvezetést, köszönöm az Országgyűlés Hivatala munkatársainak segítő közreműködését.

Az Országgyűlés holnap, szombaton reggel 8 órakor folytatja ülését.

Az ülésnapot bezárom. *(Taps.)*

(Az ülésnap 19 óra 3 perckor ért véget.)

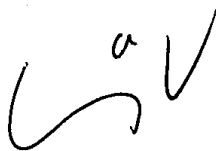
Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)